

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

*Budapest, Clark Ádám tér, várfa: Magyarország angyalos nagycímerének mozaik-képe
Lotz Károly munkája, 1880.*

Hős vagy Magyar,
Te erre születél!
Neked harcolnod kell,
erre a véred kér!
Nem adhatod a hazád el,
érte bárki bármit ígér!

Ha hallgatsz a Himnusz,
tudd, hogy érted is szól.
„Isten áldd meg a Magyart!”
ez a pár szó szívünkig hatol!
Tudd, mi vagyunk a tudás népe,
nekünk senki se parancsol!

Nem szégyenlünk mi semmit,
büszkén, felszegett fejvel állunk!
Taposhatnak millióan,
mi akkor sem hátrálunk!
Őseink vére nem folyhatott hiába,
Szabadság, mi Érted bármikor kiállunk!

Ha kér hazád, hát érte élj, küzdj, harcolj!
Hisz erősödik már a Magyarság!
– magára lelt, amit egyesek
szerint szégyellni kell!
De Magyar, amíg Te hiszel,
az útról senki nem téríthet el!

E világnak máig példát ad
nagy magyarok ősi nemzedéke.
Kiket hőssé tett Attila vére,
kiknek arca csillog Árpád, s
Hunyadi kardján, s kiket majd
vár Csaba királyfi, a Hadak Útján!

(Gyenei Gergő - A Hadak Útján)

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TARTALOMJEGYZÉK

„Mire a falevelek lehullanak...”	3
Vitézavatás 2014. szept. 20.	9
Kitüntetések, társadalmi elismerések	11
TVR Kitüntetések, felmentések, ...	13
A legkifejezőbb cím: 1 9 5 6	15
Akikre büszkék vagyunk!	17
Vitézi Bálók	22
ERDÉLY TSZK	25
AUSZTRIA TSZK	36
FELVIDÉK	36
HORVÁTORSZÁG	36
KANADA TSZK	37
BUDA TSZK	38
PEST TSZK	40
ÉSZAK-DUNÁNTÚL TSZK	42
NYUGAT-DUNÁNTÚL TSZK	48
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TSZK	51
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TSZK	67
ÉSZAK-MAGYARORSZÁG TSZK	69
KELET-MAGYARORSZÁG TSZK	72
Debrecen város	72
DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TSZK	73
DÉL-ALFÖLDI TSZK	80
DÉL-DUNÁNTÚLI TSZK	85
Az utolsó évfolyam kadétja 70 év után...	85
Születésnapot köszöntünk!	87
ÖRÖMHÍR! – HÁZASSÁGKÖTÉS	89
ÖRÖMHÍR – GÓLYAHÍR!	89
Könyvajánló	91
HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...	93
Hírek, események, évfordulók	97
Magyar Tengerészek egyesülete (MATE)	98
Hirdetések	99

Készült az

EMET - Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorsszám alatt
jegyezte be.

Adószám: 18258325-1-43

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap:

www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

*Mikor Szent Karácsony angyalai szállnak,
öröm a vendége minden igaz háznak.
Eltörpül ilyenkor a láрма, az árnyék,
megszépül a szívben minden igaz szándék.*

Év végi köszöntés

Mögöttünk hagytunk egy eseménydús évet.
Reményünk, hogy az elkövetkező év sem lesz rosszabb,
s megengedtetik nekünk, hogy békében, egymást
megértve és segítve élhessünk, egyengethessük az
utánunk következő generáció útját is csakúgy, mint
eleink tették: keresztényi/keresztyéni hitben, nemzeti
elkötelezettségben, ápolva hagyományainkat,
történelmünket – kultúránkat e hazán belül-,
s határainkon túl élő minden kedves honfitársunk javára.

Istenünk áldását kérem valamennyiünkre.
Minden rendtársunknak és barátainknak áldott,
egészséggel teljes új esztendőt kívánok
Rendünk valamennyi tisztségviselője nevében.

vitéz Hunyadi László főkapitány

Te Új Világ, jóra törekvő,
bár te lennél az a rég várt,
békét hozó, csodás esztendő,
mely az Idők méhében érik
talán már évmilliók óta...
s most a mi Századunk tüzeiben,
most válik nagy... igaz valóra...
Boldog új évet, emberek!

(Várnai Zseni)

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A magyar történelemben élő, és az 1920-ban, Trianon okán újra életre hívott
vitézi társadalom feladatait, céljait igyekszik megvalósítani összhangban a
Szent Korona-tannal és Magyarország Alaptörvényével.

Rendelkezés SZJA 1 %-ról

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Adószám: 18258325-1-43

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

„MIRE A FALEVELEK LEHULLANAK...”

1914. Száz éve - ...a háború, ami nagyobb volt minden korábbinál, a kitörését követően már rövid időn belül Nagy Háborúként emlegették...

(Az Úristen kertét telepített Édenben és oda helyezte az embert, akit teremtett. Ter 2.8)

„Mindent meggondoltam, mindent megfontoltam”

1914. június 28-án Szarajevóban egy nacionalista szervezet, a Fekete Kéz (Crna ruka) merényletet követett el Ferenc Ferdinánd főherceg, osztrák–magyar trónörökös ellen. A merénylet okán mindenki háborút akart. A németek úgy vélték: ellenfeleik még nem készültek

fel teljesen a világméretű mérkőzésre. Az angolok és a franciák Németországnak nem akartak több időt hagyni a háborús készülődésre. A cári udvarban úgy gondolták, itt az idő északi-tengeri, balkáni és kis-ázsiai törekvéseik valóra váltására. Ezzel párhuzamosan egyre erősebben jelentkeztek a szerb, a román és az olasz nemzeti törekvések. Háborút akartak Bécsben is: eljött az alkalom, hogy a Monarchia bizonyítsa nagyhatalmi „érinthesetlenségét”. Így vélekedett az uralkodó és a katonai és a politikai vezetés. A cselekvő német támogatás biztos tudatában, az uralkodó beleegyezésével mozgásba lendülhetett a háborús gépezet. **Egyedül csak a magyar királyi miniszterelnök, Tisza István gróf adott hangot fenntartásainak, azt az álláspontot képviselve, hogy a Monarchia számára a válság politikai megoldása a legelőnyösebb.** (S éppen őt érte egy merénylet golyója a háború utolsó napjaiban!) – A Monarchia 1914. július 28-án Szerbiának küldött hadüzenete nyomán kitört a világháború, amely lezárta az addigi, az európai nagyhatalmak erőegyensúlyán és Európa elsőségén alapuló világrendet; s amely ebben a megközelítésben EGY világháború volt, két fegyveres szakasszal, közte húszéves fegyverszünettel. A Versailles környéki békék szakítottak az évezredes béke-kultúrával: ahelyett, hogy megbékéltették volna a legyőzötteket új helyzetükkel, megbüntették azokat. Ez pedig egyenesen vezetett a revans igényéhez, s a húszéves köztes periódus az újra-felkészüléshez kellett. – Stromfeld Aurél, a magyar Vörös Hadsereg volt vezérkarfőnöke 1920 nyarán a börtönben kijelentette: a Nagy Háború lezárásából következően „szerintem legalább egy második előtt állunk.” Az Antant-csapatok főparancsnoka, Ferdinand Foch marsall, 1919. június végén, a Németországnak szánt versailles-i béke szövegét látva felkiáltott: „Uraim, ez nem béke, ez 20 évre szóló fegyverszünet!” Edward Rýdz-Smygly tábornagy, a lengyel hadsereg főparancsnoka 1939. szeptember elsejére virradóra, mikor értesült a német

támadásról, szintén felkiáltott: „Uraim, Foch marsall tévedt – de csak két hónapot...”

A XX. századi világháború két fegyveres szakaszára olyan új megnevezések adódnak, amelyeket a kortársak használtak első ízben: Nagy Háború (1914–1918), illetve Totális Háború (1939–1945). Ez utóbbi is nagy kezdőbetűvel, megkülönböztetésül az általános értelemben leírt, például göbbelsi totális háborútól. Miként nagy kezdőbetűvel írjuk le a most száz esztendeje kitört Nagy Háborút is, megkülönböztetésül a jelzős szerkezetként a világtörténelem 20-30 háborújára is alkalmazható nagy háborútól. – Az 1918-as őszi fegyverszüneteket követően egyébként Oroszországban, a Baltikumban, Kis-Ázsiában és a Közel-Keleten tovább tartottak a harcselekmények. A Kárpát-medencében sem ért véget a háború, sőt ekkor kezdődött, hiszen 1918 végén magyar területen sehol sem húzódott frontvonal, viszont a Népköztársaság, majd a Tanácsköztársaság idején hazánk hadszíntérré vált. – Noha a cs. és kir. közös Hadsereg magyarországi kiegészítésű és a m. kir. Honvédség alakulatai a Nagy Háborúban mindenhol kivették részüket a harcokból, a legnagyobb számban Lengyel-Galíciába, azon belül is Przemyśl és Gorlice térségébe, majd a mai Szlovéniában az Isonzo mentére és a mai Olaszországban, a folyó torkolata felett magasodó Doberdo-fennsíkra kerültek, s volt, hogy a Monarchia csapatainak kétharmadát alkották. A kortársak ezeket „magyar hadszíntér”-ként kezdték emlegetni. A kezdetekben – 1914 kora őszén, illetve 1916 késő nyarán – ez igaz lett volna még a szerb, illetve az erdélyi hadszíntérre is, ám mindkettőn hamar megnőtt a német alakulatok aránya, ennél fogva a kortársak egyiket sem említették így; mi pedig nyugodjunk bele az egykori harcok résztvevőinek „ítéletébe”.

Ide kapcsolhatók a legdicsőségesebb fegyvertények is: Przemyśl védelme 1914 októberétől 1915 márciusáig, amikor igaz, feladtuk a várrendszert, ám csupán az élelem elfogytaival, s úgy, hogy harccal annak egyetlen elemét sem tudták elfoglalni a cári csapatok. Az egyetlen soralakulat az erődben a magyar legénységű szegedi m. kir. 23. honvéd gyaloghadosztály volt. A hősi védelem példáját adták további honvéd, népfelkelő és magyar kiegészítésű közös alakulatok az olasz fronton, a teljesség igénye nélkül: a Doberdo-karszt, a Monte San Gabriele, a Mrzli vrh és a Papadopuli-sziget térségében. S a két „magyar hadszíntér” őrizi az osztrák–magyar haderő két legfényesebb győzelmének emlékét: az 1915. május 2-i gorlicei és az 1917. október 24-i caporettoi áttörését; s akkor még nem is beszéltünk az erdélyi frontról, ahol 1916 második felében a túlerőben betört román haderő történelmének legnagyobb vereségét szenvedte el. – A Nagy Háborúban a történelmi Magyarország megközelítően 20 milliós lakosságából több mint 3 és fél millió katona vett részt. Ebből 660 ezer embert veszítettünk, továbbá 800 ezer, a háború folytatásából és a társadalom keresőképes rétegeiből kieső sebesültet. Egy nemzet életében az számít, hogy mekkora hányada esik áldozatul. Akkor kapunk valós képet az embervesztésegekről, ha azokat az adott népesség egészéhez viszonyítjuk. Ilyen összehasonlításban az Osztrák–Magyar Monarchia – s benne Magyarország – az „előkelő” negyedik helyet foglalja el a világ országainak sorában.

Vitéz Madaras Jenő m.kir. főhadnagy saját fotói a front-ról, kórházból, melyek lapunkban jelennek meg először. A fotókat rendelkezésre bocsátotta vitéz Madaras Ágnes v.hdg. Köszönet érte.

Az I.világháborút lezáró béke: 1920. június 4. Trianon.

A magyar történelemben trianoni béke néven elhíresült, s a magyar nemzetet példátlan módon megbüntető diktátumot mint a Magyar Királyság és az Antant közötti hadiállapot lezárását és a háború utáni békeidőszak alapelveit kodifikáló nemzetközi jogi okmányt 1920. június 4-én délután fél ötkor a Versailles melletti Nagy-Trianon palotában (Grand Trianon, tévesen a Kis-Trianon palotában vagy a Kis- és a Nagy-Trianon palotát összekötő folyosó csarnokában) írták alá.

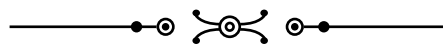
A győztesek oldaláról nézve nem Magyarországot csonkították meg. A nyugati nagyhatalmak közvéleménye – persze nem kis mértékben a csehszlovák, román és szerb propaganda hatására – valóban elhitte, hogy az Osztrák–Magyar Monarchia megszüntetésével a „népek börtöne” szűnik meg. A döntéseket hozó nyugati politikusok és országaik közvéleménye meg volt arról győződve, hogy ők „szabadságot adnak” a volt Monarchia minden nemzetének, függetlenül attól, hogy önálló államot hoz létre, vagy csatlakozik nemzetiségük korábban már meglévő államához. Egészen egyszerűen nem értették, hogy a magyarok miért elégedetlenek a nekik juttatott (s Nyugatról nézve új) államterülettel, hiszen már fél évezrede küzdöttek függetlenségük visszaszerzésé-

ért, amit most tőlük mintegy ajándékot megkaptak. Hiszen még az osztrákok is elégedettek voltak! S hogy az új államokban magyar nemzetiség is él majd? De hiszen minden érintett állam aláírta a trianoni békét, az pedig tartalmazta a nemzetiségi jogok megadásának kötelezettségét is!

Az 1930-as évekre aztán lassan ráébredtek tévedésükre. Nem érdektelen olyan történelmi személyiségek későbbi véleményét idézni, akiknek részük volt Magyarország megcsonkításában. Idézzünk elsőként két brit miniszterelnököt: Herbert Henry Asquit jelentette ki 1925-ben: „*Ez a béke nem államférfiak munkája, hanem súlyos és végzetes tévedések eredménye.*”; Lloyd George pedig 1929-ben kimondta: „*Az egész dokumentáció, amelyet szövetségeseink a békétárgyaláson rendelkezésünkre bocsátottak, csaló és hazug volt.*” Egy másik győztes ország kormányfője, az olasz Francesco Nitti 1924 szeptemberében hosszabban fogalmazott: „*Trianonban egy országot sem tettek tönkre gonoszabbul, mint Magyarországot. De ezt az országot lélekben erős emberek lakják, akik nem nyugsznak bele hazájuk rombolásába. (...) A népek önrendelkezési jogára való hivatkozás csak hazug formula (...) a leggonoszabb módon visszaéltek a győzelemmel... Nincsen olyan francia, angol vagy olasz, aki elfogadná hazája számára azokat a feltételeket, amelyeket Magyarországra kényszerítettek...*” Tomas Garrigue Masaryk, Csehszlovákia első elnöke az 1920-as években arra hivatkozott, hogy: „*Választanunk kellett Csehszlovákia megteremtése vagy a népszavazás között.*” André Tardieu – háromszoros francia miniszterelnök – ugyanerről azt írta La paix (A béke) című könyvében, hogy „*Azért nem lehetett a magyaroktól elszakított Felvidéken népszavazást tartani, mert akkor nem jött volna létre Csehszlovákia a lakosság ellenszavazata következtében.*” Andrej Hlinka páter, a Szlovák Néppárt vezetője 1925. június 4-én, a trianoni diktátum aláírásának 5. évfordulóján pedig egyenesen beismerte: „*Mindannyiunk lelkében lobogjon a magyar haza emléke, mert ezer esztendő magyar hatalom alatt nem szenvedtünk annyit, mint a cseh uralom hat éve alatt.*” – Hasonlóan mélyreható gondolatokat fejeztek ki olyan történelmi személyiségek is, akiknek nem volt részük Magyarország megcsonkításában. Arthur Neville Chamberlain, az 1938-as müncheni egyezményt a béke megvédésének – igaz: hiú – reményében aláíró brit miniszterelnök szerint „*A trianoni szerződés eredménye Európában nem a béke, hanem az új háborútól való félelem.*” Az ugyancsak a brit miniszterelnöki bársonyszéket elfoglaló Stanley Baldwin ezen is túlment, amikor kijelentette, hogy „*Európa békéje a trianoni békeszerződés napján szűnt meg.*” A trianoni békediktátumot ekkor már nem csupán politikusok emlegették hasonló módon, amelyet jól kifejeznek Lord Viscount Rothermere, a Daily Mail kiadója, egyben főszerkesztője Hungary's Place in the Sun (Magyarország helye a Nap alatt) címmel az 1927. június 21-i számban megjelent cikkének sorai: „*Két fiam esett el a háborúban. Nemes eszmékért áldozták életüket és nem azért, hogy e dicső nemzettel ilyen igazságtalanul elbánjanak. Addig nem lesz nyugalom Európában, amíg revízió alá nem veszik a galád és ostoba trianoni szerződést.*” – S még egy gondolatsor ide kívánczik. Bármenynyire is él a magyarságban a történelmi Magyarország nosztalgikus emléke, realisan gondolkodva mindenkinek be kell látnia, hogy maradéktalan helyreállítására nincs többé lehetőség. Nem volt már az 1930-as és 1940-es évek fordulóján sem, s az ekkor a Magyarországra nézve szerencsés nemzetközi politikai konstellációban is csak jobbra (igaz, nem csupán) magyarlakta területek békés visszacsatolását lehetett elérni. S nem volt esély a területi revízióra a kommunista világrendszer közép-kelet-európai

összeomlása pillanataiban sem, annak ellenére, hogy – Románia kivételével – minden olyan állam megszűnt létezni, amelyekkel az 1920. évi trianoni, majd az 1947. évi párizsi béke megkötetett.

Dr. v. Ravasz István alezredes

Vitéz limanovai Muhr Ottmár ezredes - A magyar huszár, aki megmentette Lengyelországot

Egy legendás huszárparancsnok, akit a lengyelek jobban ismernek, mint mi magunk. Magyar katonák jószérével a Nagy Háború valamennyi – a Monarchia frontjain vívott – csatájában, kisebb-nagyobb arányban részt vettek, a hazai hadtörténeti munkák egyet közülük mégis előszeretettel neveznek nyomatékosan **magyarnak**: az 1914 decemberi limanovai csatát. **Muhr Ottmár** Sopronban teljesített szolgálatot, amikor parancsot kapott: irány a keleti front! Ezredparancsnoki kinevezését 1914. november 26-án kapta meg, két héttel később, december 8-án az orosz harctéren lévő Jablonietz nevű községben vette át a 9. közös huszárezred parancsnokságát. A térségben egyre nagyobb fölénybe kerülő orosz seregek előretörésével a történészek szerint válságosra fordult az osztrák–magyar s a német csapatok helyzete. ... December 10-ére a csata helyzete a mi szempontunkból határozottan válságosra fordult. Az arcvonal balszárnyán az eddig védekező oroszok hatalmas erejű ellentámadással visszavetette az ottani három hadosztályunkat. A középen álló német hadosztály is valamelyest tért vesztett. A jobbszárnyon pedig, ahol zömmel a magyar csapatok álltak, az orosz támadások ugyan egyelőre nem tudtak áttörni, ám féltő volt, hogy ha az ellenséges tűzéréség módszeresen kezd hozzá a védők megdolgozásához, akkor a további kitartás lehetetlenné válik. Keletről ugyanakkor a gyors ütemben közeledő Szurmay-hadtest előrenyomulását az oroszok időlegesen lefékeztek, 3. hadseregünk észak felé kibontakozó támadása ugyanakkor még nem érezte jótékony hatását a Limanovát védelmezők helyzetében. A Jabloniecen harcoló huszárajaink helytállása már eddig is emberfeletti volt. Tudvalévő, hogy felszerelésük egyáltalán nem volt alkalmas a gyalogsági harcra: nem rendelkeztek sem szuronnal, sem gyalogsági ásóval, kardjaikat pedig az ütközet kezdetén a lovakkal együtt hátrahagyták. Így a kialakuló közelharcban jelentős hátrányba kerültek a támadó oroszokkal szemben. Közelharcra pedig igen gyakran került a sor, ugyanis megfelelő tűzerejű és számú géppuska híján a több hullámban rohamozó orosz támadók mind gyakrabban érték el a mieink állásait, s akkor már tényleg nem maradt más, mint a visszavonulás, vagy – a közelharc életre-halálra. Feltűnően sok tisztünk esett a küzdelem áldozatá-

ul, ami annak volt köszönhető, hogy legtöbbször személyes bátorságukkal, példaadásukkal lelkesítették katonáikat, miközben gyakran sodorták magukat életveszélybe. A harcokban kiemelkedő soproni Nádasdy-huszárok legendás parancsnoka, Muhr Ottmár ezredes is így kapott halálos sebet. Ez azonban már 11-én történt, a limanovai csata legvéresebb s egyben sorsdöntő napján. Az ellenség pihent erőkkel támadott a huszárok frontja ellen. Az első roham visszaverését második roham követte, majd elkövetkezett a harmadik és a negyedik roham is. A huszárok azonban rendületlenül állták a harcot, egy lépést sem hátráltak. A huszárvirtus a lövészárokból is huszárvirtus maradt! Henriquez Vince, a Nádasdy-huszárok kapitánya évekkel később úgy emlékezett, hogy ezekben a napokban vagy hat zászlóaljnyi ellenség tartotta őket sakkban.. Bess-Chrostin János főhadnagy képekben leírt tanúvallomása a december 11-i eseményekről magával ragadja olvasóját: „Orosz golyók süvítének. Két huszár és két ló holtan összeesik. Muhr ezredes röviden parancsot ad négy századparancsnokának. A huszárok, mint a hangyák lepik el a nyírfás domboldalt. A golyózápor mindig erősebb lesz. A levegő megtelelik lármával, fegyverropogás s letörő ágak recsegésének zajával. A csatazajt túlharsogja az oroszok vad „Hurrá!” kiáltása. Muhr ezredes tisztában van a helyzettel. Az ellenség elfoglalta az állást. A kimerült, leváltandó csapatokat visszanyomták. Ezredesünket egy gondolat tüze: az állásoknak ismét a miénknek kell lenniök. Kardját a magasba emelve kiáltja: „Előre! Hurrá! Éljen a király!” -Nádasdy-huszárainak élén ő ront elsőként az ellenségre.”

Muhr Albert szerint nagyapjának az életét jelentette a huszárezred, amely a limanovai csatával beírta magát a történelembe. Úgy tart-

ezt a „kiérdemelt koronát” az 50-es években egyik napról a másikra **ismeretlenek** lerombolták. A diktatúra éveiben az I. és a II. világháború hőseiről nem lehetett beszélni. A családi relikviák egyik legféltettebb darabja a Muhr Albert édesapja által féltve őrzött töredék huszárfej a soproni domborműből. Ottmár fia ezt olyannyira titokban őrizte, hogy csak halála után derült fény az elrejtett limanovai mementóról. Az unoka ezt a soproni huszármúzeumnak ajánlotta fel, Muhr Ottmár személyes tárgyainak egy részét pedig Sárváron állították ki. - A család a II. világháború idején is hőseket adott honvédeink sorába. Muhr Ottmárt nemcsak a korabeli társadalom emelte piedesztálra, a családi legendák szerint hőstettét jól megjegyezték a Szovjetunióban is. A II. világháború idején Ottmár két fiát behívták, Albert 1941-ben hősi halált halt, öccse, Győző pedig a keleti fronton fogságba esett. A táborban raboskodó Muhr-fiút egy alkalommal magához hívatta egy politikai tiszt, s rákérdezett: „Maga annak a Muhrnak a fia, aki?” Győző büszkén vágta rá a választ: „Igen, az édesapám Muhr Ottmár.” Az orosz erre felállt, kezét rázott vele, s gratulált neki azzal a mondattal, hogy „az ön apja egy hős volt”. A Muhr-fiú ezután átkerült egy másik táborba, ahol – ahogy Muhr Albert meséli – történetesen Rákosi Mátyás osztotta az ésszt a tiszteknek. Győző nem sokkal ezután hazatérhetett. - Muhr Albert, az unoka, büszkén meséli, mekkora kultusza van ma is nagyapjának és a magyar huszároknak Lengyelországban. Kiemelte, hogy a fiatalok azok, akik éltetik ezt a hagyományt közel száz esztendeje. A kilencvenedik évfordulón színházi estet és rajzversenyt is rendeztek emlékükre. Az unoka bízik abban, hogy a centenárium nyújtotta alkalmat itthon is megragadják és a történelemórakon elhangzik majd nagyapja neve is.

Fotó: Muhr Albert

(Bárány Krisztián és Pollmann Ferenc írásai nyomán)

Vitéz Csák Attila szobrászművész, szkp megbízást kapott v. Muhr Ottmár ezredes szobrának megalkotására, melyet Sopronban állítanak fel 2015. I. negyedévében.

A leggyalázatosabb fegyver – a mérges gázok. - Az új háború új fegyvereket is kitermelt magából. Van, amelynek modern változatait a mai napig használják, de olyan is, amit már a bevetése pillanatában szégyenletesnek és gyalázatosnak tartottak. Utóbbiak közé tartozott a harci gáz. Bár az 1899-es hágai egyezmény rendelkezik a „fojtó vagy mérges gázokat terjesztő lövedékek eltiltásáról”, ennek ellenére mégis a francia hadsereg alkalmazta azt először. 1914 augusztusában a nyugati hadszíntéren etil-brómacetáttal töltött könnygázgránátokat lőtték ki az ellenséges vonalakra. A németek fejlesztették tovább a harci gázok alkalmazását: palackozták a harci gázt, majd kedvező széljárás esetén az ellenségre engedték azt. Az első ilyen „sikeres” támadásra 1915. április 22-én került sor, a belgiumi Ypern mellett egy hat kilométeres szakaszon. Az eredmény még a németeket is megdöbbentette: a gáz miatt azonnal meghalt 5000 francia katona, a többiek pedig súlyos légúti és bőrsérülésekkel vonultak vissza. **Honvédelem.hu** – Becslések szerint az első világháború éve alatt összesen 100 000 tonnányi harci gázt vetettek be, ami 500 000 katonának okozott súlyos sérüléseket, és mintegy 30 000 ember életét követelte.

Tarján M. Tamás

Tisztelt Kollégák, Érdeklődők!

Az általunk - Maruzs Roland őrnagy, dr. Sallay Gergely, dr. Szentváry-Lukács János, Illéfalvi Péter - fenntartott és adattartalommal folyamatosan frissített honlap, a

ja, s ezt a kutatások is alátámasztják, az őse által vezetett ütközet döntő fontosságú volt. – „Az oroszok ezt a limanovai részt nagyon erősen támadták, és bizonyos részüket el is foglalták. Hogyha sikerül az oroszoknak áttörni ezt a frontvonalat, akkor egész Krakkóig eljutottak volna, s Kis-Lengyelország lehet, ma is Oroszországhoz tartozna. Nagyapám teljes mértékben saját felelősségére vállalta, hogy mit kell cselekedni, máskülönben elveszik az egész hadszíntér. Ez olyan huszárróham volt, amit gyalogosan végeztek a huszárok, lóról szállva pedig nem voltak gyalogsági fegyverrel felfegyverkezve sem. A korabeli festményeken is úgy ábrázolják, hogy karddal vagy pisztollyal a kezében ő vezeti rohamra lóról szállva a huszárokat.” - A háterszág csak december 14-én olvasható a hőstettéről, a magyar újságok címlapon közölték a haditettét, amit évtizedeken át méltó módon megünnepelek. Muhr Ottmár posztumusz megkapta Ferenc Józseftől a Lipót-rend lovagkeresztjét és a nemességet, s utólag a tisztí arany vitézségi érmet adományozták részére. Utódai felvehették a „limanovai” előnevet is, s leróhatták kegyeletüket a Sopronban állított diszes, a csatát ábrázoló Nádasdy-emlékmű előtt. A Muhr-családnak szívfájdalma, hogy

www.hungarianarmedforces.com egy 2014. jan. 10-től mindenki számára elérhető új adatbázisára szeretném felhívni a figyelmet! Az I. világháború 100. évfordulójának alkalmából igyekeztünk mindenki számára hozzáférhetővé tenni azokat a hosszabb-rövidebb terjedelemben leírt és a Magyar Királyság állampolgárai által 1914-1918 között az Osztrák-Magyar Monarchia haderejében végrehajtott harcselekményeket, amelyekért ezek a katonák a Mária Terézia Katonai Rend valamely fokozatát, a Tiszti Arany Vitézségi Érmet, vagy az Arany Vitézségi Érmet nyerték el. A honlapot meglátogató tehát közel ezer magyar katona életrajzát és haditettét olvashatja ezáltal. Jelentős adatmennyiség került fel így a világhálóra, de ez mégis csak a munka kezdete, hiszen a nyomtatásban elérhető információknak is csak egy részét tudtuk felkutatni és közzétenni, s hol vagyunk még a levéltári és más közgyűjteményi anyagok feldolgozásától, a hagyatékok, a leszármazottak birtokában meglévő érdekes iratok, fényképek feldolgozásától!

Tudjuk, hogy ezt lezárni sosem lehet. Az észrevételeket a megadott ablak segítségével lehet jelezni. Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban szeretném hangsúlyozni, hogy az adatbázis elkészítése szinte teljes egészében dr. Szentváry-Lukács János ny. egyetemi docens kollégánk munkája, tekintsük akár az adatgyűjtést, akár az informatikai háttér megteremtését. Terjesszé(te)k, hirdessé(te)k!

Tisztelettel

Illésházi Péter

KIÁLLÍTÁS az I. vh. hősei emlékére

Nemzetes Hölgyeim és Uraim!

Januárban falumban, Tarjánban I. világháborús kiállítást rendeztem be a helyi plébánián.

Dédapám, Szauer János, a vészprémi 31-es gyalogezred dicső katonája volt, az ő hagyatékából előkerült fotók, könyvek és a 2438 méter magasban, az Isonzó felett tornyosuló hegyen élete kockáztatásával szedett, szeretett feleségének hazahozott havasi gyopár, melyet a nagymama csontfedelű sváb imakönyve védelmez azóta is, indított el tíz éve abban, hogy ezzel a méltatlanul feledésre ítélt időszakkal komolyabban kezdjek foglalkozni.

„Ha Isten velünk, ki ellenünk?” - Ez volt Dédapám gyalogezredének jelmondata, és ezt választottam a kiállításom címének is.

A több, mint egy hónapig látható tárlatot az emlékkönyv tanúsága szerint, az összes iskolás, óvodás, nagyon sok falumbéli, és meglepetésre az ország több pontjáról és határon túlról is megírták. Lehet, hogy ennek hatására, az idei bérmezők a Doberdo-ról származó fát ültették el a plébánia udvarán 'Bérmezők fája'-ként. Ennek a kiállításnak része volt egy babérkoszorú, a kiállítás jelmondatával. Következő kiállításomat az elrabolt felvidéki Szögyénben, a helyi cserkészek meghívására, az önkormányzat épületében rendeztük be, igen jelentős volt a látogatói létszám. A helyi alapiskola 7-8-9 osztályainak, külön előadás keretében mutattam be a tárlatot. Legutóbb szomszéd településünkön, a polgármester meghívására, Héregben rendeztem be a kiállítást.

DOBERDO - EMLÉKOSZLOP

Hagyományörző egyesületünk, melynek többen is a TVR-tagjai, még tavaly jótékonyági rendezvényen vett részt és tá-

mogatóként jelent meg egy több éve keresett, két éve szerencsésen megtalált, ma Szlovéniában, Görz városa mellett, a Monte San Gabriele hegyén megtekinthető, a Hőseink emlékét dicsőítő emlékgúla felújítására.

2014 május 29-én, csütörtökön délután került sor az 1917 őszén vívott rendkívül súlyos harcok helyszínén, József főherceg hadseregszerecsenok által engedélyezett, és Kratochvíl Károly altábornagy által, még a háború idején emeltetett és most újjáépített emlékgúla felavatására.

Egyesületünk I. világháborús hagyományörző csapata díszőrséget állt, vitéz Laborc György Péter, fotósunk pedig a Történelmi Vitézi Rend nevében koszorút helyezett el a Hősök tiszteletére. A nap zárásaként meglátogattuk az éppen öt éve átadott Magyar Kápolnát Visintinben; emléktáblát helyeztünk el; a tarjánszögyéni-héregi kiállításaim üzenetét hordozó babérkoszorúnk itt méltó helyére került. v. Szantner Gábor VRNT. mb. vhdgy.

„A múlt emlékének megbecsülése minden Nemzet jövőjének legszilárdabb alapja. A magyar katonai múltat, a magyar katonai vitézség örökéletű dicsőségét soha sem szabad felednünk. Hazafias magyar lelket igazolnak tehát azok, akik ápolják és megőrzik magyar nemzeti múltunk, magyar katonai dicsőségünk maradandó emlékeit.”

Kelt: Budapesten, 1928 december havában

József főherceg, a Hadimúzeum Egyesület Fővédnöke

Az I. vh. előzményei, jellege, hatása -vázlatosan

1870-71: porosz-francia háború, Németország egységesedése, európai konfliktushelyzet kialakulása.

1870-71-től, a porosz-francia háborútól számítva az 1914-ig eltelt időszakban Európában nem volt olyan politikai vezetés, amelynek háborús tapasztalata lett volna. Az eltelt két generációnyi időben élt emberek nem éltek át háborús körülményeket – könnyen lelkesíthető, nagy tömegek a háború mellett.

Jelen van már politikai megrendelésre dolgozó tömegtájékoztatás és cenzúra, amely szűri az információkat. Jelszavak „kreálódnak”, felelősöket jelenítenek meg, pl. Szerbia. Események vonzatának kiáltják ki a háborús okot, pl. Ferenc Ferdinánd meggyilkolása.

Közben a politikában generációváltás következik be, erősödik a háború mellett kardoskodó politikai vezető réteg. Politikai vélekedés: ki kell robbantani a háborút, mely gyorsan és eredményesen megvívható és Európa erősödését eredményezheti. Ki kell használni Oroszország gyengeségét, meg kell gátolni Németország további erősödését. Ün. „kézben tartható” villámháború az elképzelés.

Erőviszonyok

Antant: Franciaország, Nagy-Britannia, Oroszország, USA (1918-ban 2 millió amerikai harcol Európában!), Görögország, Szerbia, Bulgária.

Központi hatalmak: Németország, Osztrák-Magyar Monarchia, Törökország, Bulgária, Románia, Olaszország.

Előbb Olaszország, majd Románia területszerzési célból áttáll az antant oldalára.

Borul a kezdeti katonai és gazdasági fölény.

A korszak – és így a háború - kettős jellege: XIX. századi gondolkodásmód

– XX. századi technika, kettősség a gazdaságban, a társadalomban, a politikában.

XIX. századi gondolkodásmód a harcászatban: gyalogság, lovas-ság korábbi szerepének túlértékelése.

XX. századi technikai fejlődés az iparban, mezőgazdaságban és harcászatban. Kezdetben igen kezdetleges, de új technikai eszközök, pl. tank (Anglia) tengeralattjáró (Németország) kézi géppuska, torpedó átalakítják a háború méreteit. Új tömegpusztító fegyverek, mészárszékké változó harcterek, amellyel az egészségügyi ellátás nem tud lépést tartani. Frontvonalak kialakulása, a hátszág viszonylagos békéje.

Soha nem látott *hatalmas erőforrások bevetése*, új iparágak kialakulása, pl. vegyészet (visszás) eredményei.

A háború egyenlősítő hatása a harctereken (a futóárkokban egymás mellett harcol nemes és nem-nemes, gazdag és szegény), a hátszágban a nők tömeges munkába állása új munkaterületeken, szakmákban (széleskörű emancipáció, széleskörű szavazati jog követelése). Visszaáramló, kiábrándult, elgyötört katonák, tömegek lépnek a politika területére. 1920. Trianon: országok felszabdalása – menekültek áradata érkezik Csonka-Magyarországra is.

A felszabdalt Csonka-Magyarország új, hatékony állami szociális intézményrendszere példa az akkori Európának is.

Háború eredménye: Európa minden szempontból vesztes. Elveszti vezető szerepét a világon. Eljön az USA évszázada. A győztes antant hatalmak a legyőzött központi hatalmaktól iszonyatos jóvátételt követelnek, amely a legyengült országok megalázása. A kivézt Európa a polgárháborúk felé sodródik, a katonák között, s a hátszágban is jelentkező szélsőséges körülmények a táptalaja a szélsőséges eszmék gyors terjedésének.

1917-1919: forradalmi hullám söpör végig Európán (1917. Oroszország, 1919. Magyarország).

Iszonyatos veszteség emberéletben, gazdasági veszteség, morális zuhlés, államok mesterséges létrehozása, kezelhetetlen politikai és társadalmi feszültségek. Kódolva a folytatás. **V.T.**

Az I. világháború kitörésének 100. évében kötelességünk emlékeztetni, hogy e világégés legnagyobb vesztese a mi hazánk, Magyarország volt. Az a Magyarország, amelynek miniszterelnöke, Tisza István még vétőjogával is megpróbálta megakadályozni ennek kirobbanását, de keresztülgázolt rajta a világméretű háborút erőltető nagyhatalmi akarat.

MVSZ

„Szomjazik a világ az emberi sorsokat és a világ sorsát fordító pozitív változásokra. 5000 év írott történelme arról tanúskodik, hogy a világ változik körülöttünk, de mi nem változunk. Az emberiség genetikailag, intellektuálisan pszichológiailag ugyanolyan maradt. Az emberek a jövőben sem lesznek sem bölcsőbbek, sem okosabbak, sem boldogabbak. Nem tudhatjuk, jobb lesz-e a 21. század, mint amilyen a 20. volt. De bizonyosan téved, aki egyértelműen szépek véli az új századot. Egyre gyorsabb, durvább, erőszakosabb, de kényelmesebb is lesz az élet. Reménykedhetünk tehát abban, hogy rosszabb és csúnyább sem lesz az elmúlnál. Jó lenne, ha a 3. évezred történelme nem lenne csupán folytatása a 20. század negatívumainak, hanem tapasztalatokban gazdagodva, bölcsebben folya a világ sora és alakulna benne az ember sorsa.” **Beszteri Béla**

HADISÍROK, EMLÉKHELYEK

A hadisírokkal kapcsolatban kérdéseikkel kérjük, forduljanak a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály

- Dr. Töhl László alezredes, főosztályvezető úrhoz;
- Katonai Hagyományörző és Háborús Kegyeleti Osztály munkatársai;
- Maruzs Roland őrnagy, osztályvezető úrhoz,
- Illésfalvi Péter kormánytisztviselő, főtanácsos, Kárpát-medencei szakreferens úrhoz.

A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény, 2012. január 1-jétől az alábbi alcímmel egészült ki:

A hősi temetőre, hősi temetési helyre vonatkozó különös szabályok:

40/A. § A hősi temető, hősi temetési hely védelme és hozzáférhetővé tétele közérdek, amelynek megvalósításában közreműködnek az állami és önkormányzati szervek, az egyházak, a civil szervezetek, illetve a jogi és természetes személyek.

40/B. § (1) Hősi temetővé, hősi temetési helyé minősítésre, azok megnyitására, áthelyezésére, megszüntetésére, az azokból történő exhumálás, a sírokon emelt síremlékek létesítésének, felújításának, átépítésének és elbontásának engedélyezésére, valamint e tevékenységek végrehajtásának ellenőrzésére a honvédelemért felelős miniszter jogosult.

További információk: www.hadisir.hu honlapon

Új kereszt a Szentlélek Katonatemetőben

Új központi keresztet avattak 2014. november 15-én a világháborúban hősi halált halt katonák nyughelyeként szolgáló Szentlélek katonatemetőben, Székesfehérváron.

A fából készült alkotás felállítását a Német Hadisírgondozó Népi Szövetség szervezte és támogatta. Az eseményen beszédet mondott Kovács Imre, a szervezet magyarországi megbízottja, Vargha Tamás honvédelmi államtitkár és Róth Péter, Székesfehérvár alpolgármestere. A Német Hadisírgondozó Népi Szövetség felkérésére szerveztünk is koszorút helyezt el a megújított központi keresztnél. Szíves figyelmükbe ajánljuk továbbá a www.fehervarhohe.uni.hu honlapunkat, ahol szöveggel és képekkel további híreink találhatóak.

Honvéd
Hagyományörző
Egyesület
Székesfehérvár
vitéz Mordényi Endre

Vitézavatás

Budapest, Kálvin tér - 2014. szeptember 20.

A Kálvin téri református templom volt a helyszíne a 2014.évi vitézavatás eseményének. Ünnepe ez minden évben a Történelmi Vitézi Rend életében: új rendtársakat köszöntünk, nagyszerű emberekkel bővül a vitézek közössége. Nemes a munka és nemes a cél: erős, egységes nemzetállam, elkötelezett magyar fiatalokkal, s idősebb korúakkal, a keresztényi/keresztyéni hit alapjain. Bár Kormányzó Úr a Vitézi Rendet azért hozta létre 1920-ban, a Nagy Háború után, hogy kiemelje, elismerje a háborúban hősiessen helytállókat érdemeit, a Rendnek fontos és egyre elismertebb a tevékenysége békeidőben, - napjainkban is. Értékrendje és a célkitűzések nem változtak: nemzetünk megtartása a Szent István-i úton, elkötelezett, életükkel példát mutató emberekkel. S minél inkább nyitott egy-egy ország – annál következetesebben kell ezen az úton haladnunk, nemzeti megmaradásunk érdekében. Ez a feladata minden vitéznek, bármely helyen és pozícióban munkálkodnak: családban, egyházközségben, munkahelyeken, más, egyéb közösségekben. Isten adjon ehhez erőt és kitartást minden Rendtárunknak, s adjunk hálát mindazért a megtett munkáért, melyet egyéni erőfeszítés eredményeként, vagy közösen elértünk.

Vitéz Hunyadi László főkapitány

Igei köszöntő: „Éppen ezért vegyék fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdvé megállhassatok. Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, felsaruzva a lábatokat a békesség evangéliuma hirdetésének a készségével. Vegyék fel mindenképpen a hit pajzsát, amellyel kioltathjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyék fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért;” Ef. 6,13-17. - Sok és gazdag üzenettel szól ma hozzánk a Szentírás. Pál apostol a lelki fegyverekről szól, arra buzdítja olvasóit ebben a levélben, hogy öltsek fel ezeket.

A lelki fegyverzet felöltése azoknak a kiváltsága, kik Jézus Krisztusban élik életüket, hitüket. Az élet útján, a vitézi szolgálatban a legfontosabb, hogy kiben hiszünk, kiben reménykedünk. Ma kötelezzük el magunkat Jézus Krisztus mellett, hogy fel tudjuk véteznünk magunkat a lelki fegyverekkel. Ma hadd emeljek ki egy üzenetet, mely így hangzik: „Vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” 17.v. Tartozunk bármelyik történelmi egyházhoz, Isten szava mindannyiunknak a hitünk alapját jelenti. - Az élet küzdőterén szavaink tanúskodnak arról, hogy kik vagyunk és mi lakik a lelkünkben. Szükséges Isten kardját, igéjét ismerni és használni. A Történelmi Vitézi Rend tagja ma elsősorban nem kézbefogható fegyverrel harcol, hanem a Lélek kardjával, az Isten beszédével. Meg kell tanulnunk, hogy ez az eszköz nem elválaszt, hanem összeköt; sebezni lehet vele, de gyógyítani is. Lehet lelket menteni az örök életre, de el is lehet titkolni Isten csodáját. Vigasztalni, erőt adni, irányt mutatni. Hiszem és tudom, hogy Isten igéjében, a Szentírásban, minden megtalálható ahhoz, hogy boldogan éljünk és boldogan haljunk. Olyan időben élünk, melyben szükséges és elengedhetetlen Isten igazságát és kegyelmét hirdetni az embereknek. Pál apostol körképe a mi korképünk is: „Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” Róm. 8,19.

v. Szabó Ferenc református lelkész – Mány

2014.szeptember 20-án vitézzé avattak a budapesti Kálvin téri református templomban.

Egy évvel korábban megkeresett vitéz Szerencsés Sándor területi székkapitány az-
al, hogy az általa jól ismert nemzeti érzelmem és Szolnok megyei jogú város lakosságá-

ért tett érdemes munkám elismeréseként – a Rend munkája, alapelvei iránti érdeklődésem alapján – a Történelmi Vité-

zi Rend vezető testülete felé felterjesztést tett a Rendbe való felvételem érdekében. Jól esett ez a figyelem, bár számomra természetes, és nem érzem különlegességnek a hivatásommal együtt járó tevékenységet, melyet örömmel és alázattal végzek. A Vitézi Szék elfogadta székkapitány úr felterjesztését és megismerve híveinkért, Nemzetünkért végzett munkámat, saját jogon fogadott be a Vitézek e nagyszerű közösségébe. Az édesapám vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr főtitkja volt, az Ő érdemeinek is tekintem vitézzé avatásomat. Nagyon megtisztelve érzem magam, hogy ezentúl vitéz Vízy Domonkos a nevem. - Jó érzéssel és meghatottan vettem részt a vitézavatáson. Köszönet mindenkinek ezért.

vitéz Vízy Domonkos atya

Fotó: Szabadi Attila VRNT

Lent:
Balról: dr. v. Jenei József, dr. v. Jenei Józsefné, v. herceg Esterházy Antal, Esterházy kegyelmes hercegasszony, v. Vörösváczky Csaba, v. I. Dömötör Zoltán, a Magyar Nemzetőrség főparancsnoka, Szantner Gábor VRNT, nemzetes Bereczki Károly VRNT.

(Fotó: Bereczki Károlyné VRNT.)

KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK

„A madárnak szárnya van és szabadsága, az embernek pedig egyetlen szülőföldje és sok kötelessége.” (Tamási Áron)

Magas színvonalú munkájáért Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetését vehetett át:

Vitéz NAGY KÁROLY, kapornaki címzetes apát, székesegyházi kanonok, a veszprémi Szent Mihály Főangyal Plébánia apátkanonok plébánosa. Budapesten született. Családi gyökerei Veszprémhez és a megyéhez kötik. Veszprém-ben szentelték pappá 1972-ben. Somogy, Zala és Veszprém megyében volt káplán tizenegy évig, 1982-ben lett plébános Nemesgulácson, majd Várpalotán, 1993-ban tb. kanonok, 2013-tól pedig a Szent Mihály Bazilika Főszékesegyház apátkanonok plébánosa, valamint a veszprémi esperesi kerület esperese.”

Ha most visszatekintek: 47 éve hordom a reverendát, abból 42 a felszentelt papság éve. Boldogan vallom Szentatyánknak, Ferenc pápának a szavait: soha nem zavartam el senkit, mindenhol, mindenkor, mindenki lelki kérdésében segíteni próbáltam. Soha nem bírót akartam lenni, hanem az isteni igazságosság szószólója. Nem volt könnyű papi életem eddig sem, de minden nehézségért kárpótol az emberek szeretete, akik érzik, hogy nekem a papi szolgálat igazi örömet jelent.”

A Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült

Dr. vitéz TURMEZEI PÉTER villamosmérnök, számítógépes elektronikai tervező és gyártó szakmérnök, címzetes egyetemi tanár, az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Karának volt dékánja, a hadtudományok PhD fokozatos, az MTA köztestületi tagja, az NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző Karának c. egyetemi tanára,

a TVR tagja, volt főszéktartó törzskapitány.

Az augusztus 20-a alkalmából adományozott állami kitüntéseket és szakmai díjakat Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere adta át augusztus 18-án a Pesti Vigadóban. A tárcavezetője kiemelte: „...Szükség van személyes példaképekre a közösségépítésben. Kitüntetés kapni felelősségben. A kitüntetés rang, mert a közösség döntése áll mögötte, de felelősség is, hiszen a kitüntetetté a nemzet bizalma.” Dr. v. Turmezei Péter kitüntetése azon több évtizedes hatékony oktatási és vezetői tevékenységének elismerése, mellyel hozzájárult az egyetem eredményeihez. Gratulálunk az elismeréshez! Óbudai Egyetem, 2014. aug. 21

Kultúrával”-mozgalmát, hanem már a nyugati diaszpóra, valamint az amerikai és ausztrál kontinens (!) is bekapcsolódott, immár több, mint 200 csapat mozdul, versenyez! – Ahogy nemzeti úr mondja: A sport eszköze lehet a békés egymás mellett élés megteremtésének, a nemzetek egymást segítő politikájának. Egy-egy kitüntetett: Felvidék, Ausztria, Délvidék, Kárpátalja területéről; s az anyaországból KÚ Lajos VRNT nemzeti úr!

Magyar Fiatalok Határok Nélkül Alapítvány
2014. április 16.

Vitéz JÓKAI ANNA író

Életműdíjként Kossuth Nagydíjban részesült 2014. március 14-én;

Emberi Méltóságért kitüntetését kapott 2014. augusztus 31-én.

Nemzeti Asszony néhány gondolatát idézzük:

„Különlegesen fontosnak érzem hangsúlyozni, hogy az ember az egyedüli lény, amelynek szabad akarata van, abban a különleges megbecsülésben részesül, hogy a jót és rosszat választva is

részt vehet a világ munkájában. Nem azt jelenti tehát mindez, hogy gögösnek kell lenni, hanem tudnunk kell, hogy mindannyian, akik itt élünk a nehéz sorsú, de nagyra hivatott Földön – és ezen belül a mi hazánkban –, valójában egy közös emberi feladatra érkezünk” „Amikor együtt tesz azért a közösség, hogy sem magyarságában, sem hitében ne alázhassanak meg senkit, akkor isteni parancsot teljesítünk” - A mai értelmiség feladata szerinte ez: „Nem hazudni, világosan felismerni küldetésünket, és ezt következetesen képviselni. „Sem pénzért, sem divatból nem eltérni attól, hogy az embernek magasabb célja, hivatása van. Azt tartom értelmiséginek, aki az értelmével és az érzelmeivel is felfogja: aki többet kapott, annak többet is kell adnia a szenvedő emberiségnek!” (Magyar Hírlap)

Életművének elismeréseként vitéz Hunyadi László főkapitány a Vitézi Rend Arany Nemzetvédelmi Keresztjével tüntette ki KOCSIS ISTVÁNT.

Kocsis István József Attila díjas (1987) író és történész elvülhetetlen érdemeit szerzett a magyar állameszme, a magyar jog és a Szent Korona alkotmánya kutatásában és széleskörű megismertetésében. Öfelsége, a Magyar Szent Korona jelenti számára az igazodási pontot. munkásságában, életművében vezér-

lő eszme a Magyar Szent Korona jogfolytonosságának helyreállítása és annak misztériuma és tana, melyről történelmi tanköny-

KÚ LAJOS VRNT

Kitüntetése: MAGYAR FIATALOKÉRT DÍJ, 2013.

A kitüntetést átadta dr. Kopp Kristóf, az MFHNA elnöke: A magyar nemzet egysége érdekében kifejtett munkája elismeréséért: már nem „csak” a Kárpát-medence fiataljai részére szervezi az Aranycsapat Alapítvány „Hittel, Sporttal,

vet is írt. 1967-től jelennek meg publikációi, tanulmányai, szépirodalmi- és történelemkönyvei, 1970-től drámái, melyekben élővé teszi múltunkat, ismertté téve szent királyainkat és szentjeinket, példaként állítva őket hazaszeretetből, erényességből, erkölcsösségből, társadalmi felelősségből. Mindaz, amit eltagadnak, elrejtene, eltitkolnak, ő fényre hozza műveiben és tanításai által. Személyében egy olyan tudományos békemissziót végző tudóst is tisztelhetünk, aki fáradhatatlanul járva a világot, számos tudományos konferencián az igaz magyar történelem hiteles képviselője.

Vitéz I. LITVAY OTTÓ tb. v. hadnagy urat közéleti tevékenysége és a fontos történelmi eseményeket megörökítő irodalmi munkássága elismeréseként Szemere Bertalan Közéleti Díjjal tüntették ki.

A múltat a fiatalok elé tárni, ez a jövő! - mondja a neves és fáradhatatlan író. - Prominens közéleti szereplők aktuális gondolatainak a nyilvánosság elé tárása, a történelmi szemtanúk élettörténetének megírása, ezáltal az ese-

mények hiteles feltárása, megőrzése jellemzi Litvay Ottó közírói cikkeiben, könyvekben megtestesülő, értékmentő munkáját. Tevékenységét Miskolc város Szemere Bertalan Közéleti Díjjal ismerte el. Polgári származása egész életében meghatározta v. Litvay Ottó jellemét, közéleti szerepvállalását. Publikációs tevékenységét 25 éve, a rendszerváltás óta folytatja. - Az 1990-es évek elején a KDNP helyi szervezete számos neves közéleti személyiséget fogadott. Itt elhangzott gondolataik megőrzésre méltóak voltak, és a kereszténydemokraták sajtótitkáráként ezt feladatommak éreztem. Ezek az írások, interjúk meg is jelentek Fény című lapunkban, aminek főszerkesztője lettem - emlékezik vissza a közíró. **Vitéz I. Litvay Ottó meséli:** „Összesen 43 évet töltöttem el a vizek körül mint a vízügyi szolgálat és a környezetvédelmi felügyelőség munkatársa. 18 árvizet 'csináltam' végig, mondhatom, az árvizek a szí-

vemhez nőttek. Volt rá eset, hogy a csizma egy hétig nem került le a lábamról, de büszkén mondhatom, hogy területünkön sohasem volt töltésszakadás. Ezt a munkát csak szívvel-lélekkel lehet végezni. Nagy úr a víz, csak teljes odaadással lehet küzdeni ellene!” (*Borsod online, Miskolc.hu*) - Közírói feladatait ugyanilyen hatalmas energiával és alapos, felkészült munkával végzi. Biztosan tartogat számunkra újabb könyv-újdonságot, mellyel letöröl egy újabb homályos foltot történelmünknek már annyszor átlapozott oldalairól.

Pécs város elismerése vitéz DECLEVA FERENC mb. szék-kapitánynak:

**OOK
PRESS**

NYOMDA

OFSET & DIGITÁLIS

NYOMDAI MUNKÁK

OOK-Press Kft.

H-8200 Veszprém, Pápai út 37/A

Tel.: +36 88 425 260 | Fax: +36 88 425 448

E-mail: info@ookpress.hu | Web: www.ookpress.hu

SZÓRÓLAPOK

levélpapírok

névjegykártyák

MEGHÍVÓK

könyvek

BORÍTÉKOK

cimkék

füzetek

naptárak

prospektusok

ÓRIÁSPLOKÁTOK

GRAFIKA

DOSSZIÉK

katalógusok

molinók

formaricelés

TÖRTÉNELMI VITÉZI REND

Kitüntetések, felmentések, kinevezések, átminősítések

A Vitézi Szék 2013. november 25. és 2014. szeptember 13. közötti döntéseiből

Kinevezések

- v. Suhajda Krisztián - Dél-Közép Magyarország tkp-nak
- v. Gál Csaba – Hajdú-Bihar m szkp-nak
- v. Monostory Marcell – Szabolcs-Szatmár-Bereg m szkp-nak
- v. Tiszavölgyi István – Bács-Kiskun m szkp-nak
- Dr. v. Sztopa Emil – Ny-Kanada szkp-nak
- v. Balog Barna – Pest IX. - X. - XVIII. - XIX. - XX. - XXI. -XXIII. kerületek szkp
- v. Jakab Attila – Buda törzsszéki szkp-nak
- v. Farkas László - Kelet-Kanada szkp-nak
- v. Kardos László – Buda XI. ker. hadnagyának
- v. Berei Károly – Nagykároly Szék hadnagyának
- íjf. Geréb Miklós VRNT – É-Erdély törzsszéki hadnagyának
- v. Lipovniczky Kázmér – Komárom-Esztergom m. hadnagyának
- Szantner Gábor VRNT – Komárom-Esztergom m. hadnagyának
- Lovas Attila Károly VRNT – KÖMAK törzsszéki hadnagyának
- Vankó József VRNT – Pest XVI., XVII. kerület hadnagyának
- Morvay István VRNT – Jász-Nagykun-Szolnok m hadnagyának
- v. Bánlaky Balázs – Pest VII. kerület hadnagyának
- v. Schneider József – Pest XIII. kerület hadnagyának
- Szabó János VRNT – Pest XX. - XXI. -XXIII. kerületek hadnagyának
- v. Szabó György – Pest VIII.-IX. kerületek hadnagyának

Felmentések

- v. Benkő Béla József vhdgy (Marosszék) - felső korhatár
- v. Benkő Emőke szkp (Bardoc-Miklósvárszék) - saját kérésre
- v. Elekes Béla szkp. (Sóvidék) - felső korhatár
- v. Fekete Ferenc Zoltán szkp (KEMA) - lemondott
- v. Kövecsi Nagy Zsigmond szkp (Udvarhelyszék) - felső korhatár
- v. tasnádi Fekete Miklós Zoltán szkp. (Régenszék) - felső korhatár
- v. Virág Katalin vhdgy (Buda) - felső korhatár
- v. Bocz Árpád vhdgy (DDT) – betegsége miatt
- v. Jakab Attila – VR díszegység vezetője beosztásból

Tiszteletbeli címek

- dr. v. Turmezei Péter tb. törzskapitány
- v. Benkő Béla József tb. vitézi hadnagy
- v. Benkő Emőke tb. székkapitány
- v. Elekes Béla tb. székkapitány
- v. Fekete Ferenc Zoltán tb. székkapitány
- v. Kövecsi Nagy Zsigmond tb. székkapitány
- v. tasnádi Fekete Miklós Zoltán tb. székkapitány
- v. Virág Katalin tb. vitézi hadnagy
- v. Bocz Árpád tb. vitézi hadnagy

Kitüntetések

Arany Érdemkereszt:

- v. Lázár Elemér otkp

Ezüst Érdemkereszt:

- v. Veress János tb. szkp
- v. Füredi Gábor szkp
- v. László Tibor szkp
- v. Gaál Simon vhdgy
- v. Tiszavölgyi István szkp
- Fehér Endre VRNT
- Dr. Marth Sándor VRNT

Bronz Érdemkereszt:

- Dr. vitéz Ambrus Ágnes vhdgy
- v. Bartalis János vhdgy
- v. Kádár Edit vhdgy
- v. Máthé Loránt Pál mb. szkp
- v. Salamon Balázs mb. szkp
- Tóth Kálmán VRNT mb. szkp
- Bartha Imre VRNT mb. szkp
- v. Vayda Domokos mb. szkp
- Markó Kamilla, Fehérné VRNT vhdgy
- Mayer Ferenc v.alhdyg.
- Dr. v. Domonkos István vhdgy

Kitartásért-Bátorságért:

- I.o - Prof. Dr. Ángyán József
- II.o - v. Kiss János Mihály Nagykőrös
- Piis Meritis II.o: v. Berszán Lajos (Székely)

Tiszteletbeli vitézi cím

- dr. prof. Bakay Kornél (Budapest)
- Teleki Júlia (Becsej – Délvidék)

Törlések

- Kiss Ferenc János KEMA– érdektelenség miatt
- Berényi Margit EDT – érdektelenség miatt
- Knézy Jenő KÖMANY – avatása előtt visszalépett
- Kraft Szabó István (Udvarhelyszék) – bűncselekmény elkövetéséért
- Ambrus Ibolya (Gyergyószék) – esküszegésért
- Ferencz Olga (Gyergyószék) – esküszegésért
- Fülöp Csaba (Gyergyószék) – esküszegésért
- Fülöp Ibolya (Gyergyószék) – esküszegésért
- Huszár András (Gyergyószék) – esküszegésért
- Kolcsár Ágoston (Gyergyószék) – esküszegésért
- Kolcsár Endre VRNT (Gyergyószék) – esküszegésért
- Köllő Ignác (Gyergyószék) – esküszegésért
- Köllő Teréz (Gyergyószék) – esküszegésért
- Szilágyi Nándor (Gyergyószék) – esküszegésért
- Szotyory Melinda VRNT (Gyergyószék) – esküszegésért

A főkapitány által adományozott kitüntetések

Arany Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Dékány Ágoston otkp.
- v. Pintér Kornél tkp.
- Dr. v. Bucsy László tkp.
- v. Erdélyi-Takács István tkp.
- v. Soltész Gyula tkp.
- v. Lányi Zsolt
- v. Muhr Ottmár ezr. posztumusz
- v. Kustos János Kálmán vhdgy
- Kocsis István

Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Béres Ferenc tkp.
- v. Kocsis László tkp.
- v. tasnádi Fekete Miklós Zoltán tb. szkp
- v. Elekes Béla tb. szkp
- v. Sz. Kovács Ferenc szkp.
- v. László Tibor szkp
- v. Szerencsés Sándor szkp.
- v. Csák Attila szkp.
- Fehér Imre VRNT szkp.
- v. Szabó Etel, Tolnainé vhdgy
- v. Madaras Ágnes vhdgy
- v. Vörösváczky Csaba vhdgy
- v. Dobai István
- v. Kelemen Dénes
- v. Kósa Bálint

Bronz Nemzetvédelmi Kereszt:

- v. Czékus Miklós vhdgy
- v. Dávid Ferenc vhdgy
- v. László János vhdgy
- v. Bereczki Domokos vhdgy
- v. Kalamár Janka vhdgy
- Kiss János VRNT
- v. Nemes Tünde
- Benkő László VRNT
- Román Béla
- v. Lipovniczky Kázmér vhdgy
- Vizi László VRNT
- v. Nagy János László alhdgy
- Vizi Erzsébet
- Szomor Ferenc VRNT
- Tószegi Lajos VRNT
- Kajzer Ferenc VRNT
- v. Halmosi-Varga József
- Szitányi György VRNT
- v. Téglás Gábor
- Járomi Zsolt VRNT
- Bitterné Bankó Erzsébet VRNT
- v. Gémesi Csaba
- v. Csengő Tschörner András

Karácsony

- a kereszténység jelentős ünnepe, Jézus születésnapja. Családi vonatkozása felerősödött, a szeretet, az összetartozás, az ajándékozás ünnepe A mai értelemben vett, keresztény karácsonyról a IV. század óta emlékezünk meg: december 24. karácsony vigíliája, más szóval karácsony böjtje, vagy Szenteste. December 25. Jézus születésnapja, 26. pedig az ünnep második napja.

Karácsonyfaállítás

A karácsonyfa előzménye a pogány hagyományokban a termőág, zöldág házba vitele, illetve a ház és a ház környékének örökzöld ágakkal való díszítése. Magyarországon a zöldág általában rozmarin ágacska, nyárfá vagy kökénybokor ága. Átvitt jelentése a hagyományosan pirossal ékesített fenyőnek az életfa, a természet évről-évre megújulása, körforgása. A fán látható girland (vagy boa!) a paradicsomi rosszra csábító kígyót jelképezi, az alma a tudás fájáról szakasztott gyümölcsre emlékeztet (ennek mintájára alakultak ki később a piros, arannyal díszített üveggömbök), a gyertyák pedig a fény, a nap, keresztény felfogás szerint Jézus szimbólumai. A feljegyzések szerint először Brunswick Teréz martonvásári grófnő állított karácsonyfát. A karácsonyfát hagyományosan **Vízkeresztkor (január 6.)** bontják le.

December 24. Karácsony vigíliája (előkészület, virrasztás) - Ezen a napon állítjuk fel a karácsonyfát, ezen az estén ajándékozzák meg egymást a családtagok Magyarországon. Az ajándékozás szokásának eredete bizonyos elméletek szerint a Napkeleti Bölcsék történetére vezethető vissza, akik a csecsemő Jézusnak ajándékokkal hódoltak Betlehemben.

Karácsony csodája - A karácsony éj varázslatát valószínűleg mindnyájan ismerjük. Bár napjainkra az ajándékozás rendkívül előtérbe került, mégis a ka-

rácsony-éj misztikuma, csodája nem múlt el. Karácsony este minden elcsendesedik, a közlekedés leáll, a hótakaró a csendet még teljesebbé teszi. Míg advent a reményteli várakozás ideje, a Szenteste maga a megvalósult és beteljesedett csoda, a Megváltó születésének napja.

Éjféli mise – A Kisjézus születése, köszöntése.

Karácsonyi népszokások

Regölés: A regölés a téli napforduló ősi, pogánykori szokása. Férfiak jártak házról-házra és bőség, termékenységvarázsló rigmusokkal köszöntötték a háziakat. Általában karácsony másnapján, 26-án került rá sor.

Betlehemezés: A betlehemezés a magyar karácsonyi hagyományok egyik legismertebb és legnépszerűbb, többszereplős, dramatikus népszokása. Tulajdonképpen pásztorjáték, azt a történetet meséli el, melyben Jézus születésekor a pásztorok vagy a - három királyok, azaz a napkeleti bölcsek - meglátogatják a jászolban, barmok közt fekvő kisdedit és Máriát.

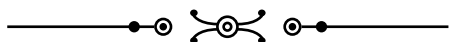
A LEGKIFEJEZŐBB CÍM: 1956

1956. november 4-én a Szovjetunió hadüzenet nélküli brutális agressziót követett el Magyarország ellen, vérbefojtva az október 23-án kirobbant forradalmat, amely már aznap éjjel nemzeti szabadságharcra vált. Az agresszió tényét 1992-ben, budapesti látogatása során nyilvánosan elismerte Borisz Jelcin, az ENSZ-hez a Szovjetunió utódállamaként bejelentkező Orosz Föderáció elnöke. Az 1956-os szovjet katonai intervenció által, a magyar államnak okozott kár értékét a Magyarok Világszövetségének Iustitia Bizottsága kb. 12.000 milliárd forintba értékelte. Idézet a Bizottság tényfeltáró elemzéséből: „A szovjet intervenció erőik tüzésével, légierijével és harckocsijaival okozott károk Budapesten, Pécsen, Dunapentelén, Debrecenben, Miskolcon, Győrött, valamint a nyugati határsávjában lévő mezőgazdasági területeken: Megrongált úthálózatok, katonai objektumok, repülőterek és vasútvonalak. Részleteiben, értékben:

- ipari termelésben bekövetkezett károk ~9.000 milliárd forint
 - kereskedelmet, raktárhálózatot és vendéglátóipart ért károk ~1.600 milliárd forint
 - Magyar Államvasutakat ért károk ~0.400 milliárd forint
 - Budapesti és vidéki (harcokból eredő) épületkárok ~1.000 milliárd forint.
- ÖSSZESEN ~12.000 milliárd forint**

Ez az értékelés természetesen az 1950-es évek ár-értékviszonyait veszi figyelembe!

(Részlet az MVSZ. 2013. nov. 4-i sajtószolgáltatásának közleményéből)

1956-os hősök és mártírok újratemetése a Rákoskeresztúri Újköztemető 301-es parcellájánál - Budapest, 2014. január 20.

Kilenc forradalmár lelt végnyugalmat e történelmi emlékhelyen, a MH szervezésében, kormányunk, a történelmi egyházak, több jelentős intézmény és szervezet képviselőinek tiszteletadásával. A rákoskeresztúri Újköztemetőben a 298-as, 300-as, 301-es parcella az 1945 utáni magyar történelem „temetői emlékhelye”, ahová az 1945 és 1956 utáni törvénytelen perekben, hamis vádak alapján elítélt és kivégzett politikusok, katonák, közéleti személyiségek, munkások, diákok és parasztok földi maradványait temették. A magyar nemzet egyik legfontosabb történelmi emlékhelye. A 301-es parcellában található a kivégzett miniszterelnök, Nagy Imre sírja is. Magyarországon – és valószínűleg az egész világon – az egyetlen temetőrész, amelyet pusztán a parcellaszám említése egyértelműen azonosít. Akik csak egy keveset hallottak a parcella történetéről, nevéről azok is a forradalomra és az itt eltemetettekre – köztük Nagy Imre volt miniszterelnökre asszociálnak. A parcella nem csak a nemzeti harc, bukás és feltámadás szimbóluma, jelképe a nemzet sokévtizedes kettészakadottságának is. A forradalmat követő megtorlás során különböző időpontokban temettek ide kivégzetteket, tehát a hatalmas Újköztemető (Európa legnagyobb temetője) bejáratától a lehető legtávolabb eső, ekkor még nagy felhasználatlan, elvadult területek övezte parcellát nem esetlegesen, hanem tervszerűen használták erre a célra. A módszer az volt, hogy a sírhelyet előre megrendelték, név nélkül, vagy fiktív néven, a sírgödört kiásatták, az elhantolást pedig rendőrök végezték. (Wikipédia)

Részlet az olasz LAZIO római futbalcsapat indulójából, melyet minden futballmeccs előtt énekelnek:

Avanti ragazzi di Buda
avanti ragazzi di Pest
studenti, braccianti, operai,
il sole non sorge più ad Est.

Sei giorni e sei notti di gloria
duro questa nostra vittoria
ma al settimo sono arrivati
i russi con i carri armati.

I carri ci spezzano le ossa,
nessuno ci viene in aiuto
il mondo è rimasto a guardare
sull'orlo della fossa seduto.

Compagno il plotone s'avanza,
già cadono il primo e il secondo
finita è la nostra vacanza,
sepolto l'onore del mondo

Avanti ragazzi di Buda,
avanti ragazzi di Pest
studenti, braccianti e operai,
il sole non sorge più ad Est.

Előre, budai srácok!

Előre, pesti srácok!

Diákok, napszámosok, munkások,
a nap többé nem Keleten kel.

Hat dicsőséges napon és éjjelen át
tartott a győzelmünk,
de a hetedik napon megérkeztek
az oroszok a harckocsikkal.

A tankok összezúzzák a csontjainkat,
senki sem nyújt segítséget,
a világ csak bámul
a sír széléről.

Bajtársam a sereg halad előre,
már elesik az első s a második,
vége a szabadságunknak,
a világ becsülete eltemetett.

Előre, budai srácok!

Előre, pesti srácok!

Diákok, napszámosok, munkások,
a nap többé nem Keleten kel.

2014. január 20. Katonai és kormányzati tisztességadás a kilenc '56-os hős újbóli sírszentelésén (Fotó: v. Tolnai Eta)

Álljon itt a kommunista diktatúra igazi arcának csak egy vonása – mely a XX. század legnagyobb európai népfelkeléséhez vezetett. Ez az újratemetés – mely a kommunista önkény kegyetlenségének első nyilvánosságra kerülése volt – óriási tömegeket vonzott 1956 október 6-án, két héttel a forradalom ki-robbanása előtt.

„Szegény Laci, ha ezt látná, de közénk lövetne!”

Az 1956-os szövegek közül a leg-szellemesebb minősítésre Rajk László október 6-i újratemetésén, a kétszázézeres tömegben elhangzott megjegyzés tarthat számot. Rajkot ekkor még a Rákosi Mátyás-féle kommunista diktatúra mártírként tisztelték, hiszen 1949-ben három társával együtt egy koncepciós pert követően kivégezték. Személyében a sztálinista magyar vezetőknek a saját soraikból való áldozatra volt szükségük – precedensként. Ha még - úgy mond - a Párt felső vezetésébe is be-furakodtak a nyugati ellenség titóista ügynökei, akkor a társadalom bármely sejtjében megbújhatnak. Tehát leleplezendők és felszámolandók! Korábban Rajk László kommunista belügyminiszterként két egymást követő kormánynak is az erős embere volt. 1946 tavaszán rendeleti úton oszlatta fel a Magyar Cserkész Szövetséget, majd a KALOT-ot (Katolikus Legényegyletek Országos Testülete), ő lépett fel a Kisgazda pártban „megbúvó reakciók” és a „papi uszítás” ellen. Ő vezényelte le az 1947. augusztus 31-re kiírt és „kékcédulás” néven hírhedté vált választásokat. A törvény lehetővé tette, hogy a választások napján a lakóhelyüktől távol élők és dolgozók is – kék színű névjegyzékkivonattal adhassák le voksukat. Kommunista aktivisták ezreit látta el Rajk belügyminisztériuma ilyen „kék cédulával”, s indította több körzetet érintő szavazó körútra,

így győzött akkor a kommunista párt. 1949-ben ez a Rajk László lett a „Saját sorainkban az ellenség!”- jelszavú rákosista önkény egyik első kivégzettje. Könyvében így ír erről Salamon Konrád: „Miután a Rajk-ügy felülvizsgálatát nem lehetett tovább halogatni, az elítélteket tisztázták a vádak alól, s 1956. október 6-án ünnepélyesen újratemetették Rajk Lászlót és három kivégzett társát. Az esemény – amelyen 200 000 ember vett részt, tüntetés-számba ment. Viszont egy Rajk László igazi énjét jól ismerő régi barátja meg is jegyezte: „Szegény Laci, ha ezt látná, de közénk lövetne!” (AMNSZ)

Az 1956-os forradalomnak jelképe „...a lyukas zászló, mely találó és kifejező jelképévé vált annak az elárult szabadságharcnak, amelyet a magyarság indított el. A jelképek és emlékművek csak akkor tölthetik be igazi szerepüket, ha történelmi igazságot tárnak elénk, ill. azt szemléltetnek pozitív hatások keltése mellett, mint: igazságérzet, nemzet-és hazaszeretet.”

Hutzler Vilmos, Debrecen

KÖSZÖNETÜNK

AZ 1956. OKTÓBER 23. MAGYAR FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC
MEGEMLEKEZÉSE ALKALMÁVAL

Dr. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke részére.

Nyílt levél

Igen Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Egy részről úgy érezzük, mintha az 1956. október 23-án lángra lobbant magyar forradalom és szabadságharc óta lepergett ötvennyolc esztendő nem lenne több egy rövid percnél. Másszor csalóka évtizedek távolságába űzi tőlünk a Magyar Októbert. A visszaemlékezés forróságában a szabadságharc leírhatatlan tüze ég bennünk és a szívünkben életrekeltek napok mámora feledtet minden hétköznapi szürke gondot.

Sohasem felejtjük el a vérbefojtásban is dicsőséges szabadságharcunkat. Ötvennyolc esztendő nagy idő, nemcsak az ember, de a történelem homokóráján is. Korunk a rohanás kora, egymást érik az események, s mint szigetek a nagy óceánból, úgy emelkednek ki a történelem hullámaiból az új országok és rendszerek, hogy azután éppoly gyorsan letűnjenek, mint ahogy létrehozták őket a zöld asztalok körül ülő világintézők.

Igen Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön és csapata vad hullámokon kormányozza Magyarországot hajóját, hogy csendes kikötőbe érjen.

Igen Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön és csapata, határon belül és túl millióknak adta vissza egy szebb és boldogabb Magyarországra vetett hitét. A 2014-es hármas választási siker erre a legjobb bizonyíték.

Nemzetünket építő munkájukhoz további sikereket és Isten áldását kérjük. És nagyon vigyázzanak magukra!

KÖSZÖNJÜK ÉDES ISTENÜNKK, HOGY MAGYAR NÉPÜNK ÉS VEZETŐINK ELŐTT
MEGHAJTHATJUK MÁR-MÁR „LETISZTELGŐ, ŐSZÜLŐ FEJÜNKET”!

„AHOGY LEHET...AHOGY LEHET...”
(Reményik Sándor)

HAJRÁ MAGYARORSZÁG!

Az öt világrészen szétszóródott 56-os magyar szabadságharcosok nevében:

Véghely Tibor
Ottawa, Kanada

Kelt: 2014. október 23.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

A ma élő emberek többsége fel sem fogja, hogy micsoda meg-
rázkódtatásokkal volt tele egy-egy ember, vagy egy-egy csa-
lád élettörténete. Életsorsokat mutatunk be.

**Msgr. Dr. Darvas-Kozma József pápai káplán,
c. esperes-plébános, Csíkszereda**

Isten, család, haza!

Szíves felkérésnek teszek eleget, ugyanakkor köszönöm a lehető-
séget, hogy a Vitézi Tájékoztató-
ban rendi testvéreimhez szólhatok.
Június első hetében két emléknap,
ünnep erősíti magyarságtudatun-
kat. Az egyik június 4. a Nemze-
ti Összetartozás Napja, a másik jú-
nius 7-én a csíksomlyói pünkös-
dszombati búcsú. 1920. június 4-én
11 óra 5 perckor összeült a nem-
zetgyűlés. Rakovszky István ház-
elnök rövid beszédet mondott. Az
elszakított országrészek lakóinak
ezt üzent: „Ezerévi együttlét után válnunk kell, de nem örökre.”
2010. május 31-én a Magyar Országgyűlés megszavazta a *Nemze-
ti Összetartozás melletti tanúságtétel* címet viselő törvényjavaslatot,
ami június 4-én hatályba is lépett. Az Országgyűlés kinyilvánítot-
ta: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és
közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államha-
tárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok szemé-
lyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”. Ezt kö-
vette a visszahonosítás és honosítás. A lelki-szellemi síkon össze-
tartozásunkat mindegyre erősítette a 14. században Csíksomlyón
letelepedett pálosrend, és annak pünkösdszombatra és vasárnapra
adott búcsúja. Ennek történetét két könyvem-
ben tártam a Nagyérdemű elé, *A csíksomlyói
pünkösdi búcsú eredettörténete* – Csíksze-
reda 2011, és *A pálos rend története Erdély-
ben, Partiumban, Bánságban és Kárpátal-
ján* – Csíkszereda 2012. Mindkét könyv kap-
ható a pálos kolostorokban. Az egyik méltá-
tót idézem: „A történelmi igazság keresésekor
a munkát tárgyilagos szemlélet jellemzi, igazi
érveket sorol elő és korábban nem ismert do-
kumentumokat tesz közzé. Nagyszerűen
helyre teszi a pünkösdi fogadalmi búcsú ere-
dettörténetét, a vehemens tagadók és a vehe-
mens állítók, és az átlagmegoldást keresők kö-
zött. Kiemeli a pálosok kezdeti szerepét, s azt a
Tolvajos-tetői döntő eseményt, amiért a klérus
és a nép számára legelfoglaltabb napra, pünkösdszombatra tették a
„fogadalmi” búcsút. 1567. május 17-én, pünkösdszombatján vala-
mi történt, az a döntő esemény, amely új patinát vont az egykori pá-
los búcsúra. Ez a könyv az olvasót és a szakembert egyaránt érde-
kes és értékes ismeretekkel gazdagítja, amelyet többek között a láb-
jegyzetek is olvasmányossá tesznek. A felekezeti harcok hála Isten-
nek már a múlté. Ma együtt ünnepelünk a pünkösdszombati búcsún
katolikusok és katolikus gyökerekkel rendelkező keresztények, kinyil-
vánítva, hogy a csíksomlyói búcsú közösen a miénk, a magyarságé
felekezettől függetlenül.” 2013-ban védtem meg disszertációm a
kolozsvári Babes-Bolyai TE Róm. Kat. Teológia karán. A csíksze-

redai katolikus egyházközség életét mutattam be a 21. század ele-
jéig. Mivel lelkipásztor vagyok, az egyházközség élővé, eleveneb-
bé tételén fáradozom. A fiataloknak írt *Szentlélek szentsége* könyvet
(2004) egyben családi katekizmusnak is szántam. Pappá szentelé-
semkor, 1977-ben választottam jelégemet a legszentebb imádságból,
amely mindennap emlékeztet küldetésemre: „Jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod”. A lelki-szellemi tevékenység mellett –
2004-től hetente kiadjuk az *Egyházközségi Apostol* plébániai értesi-
tőt, valamint 2010-től *Krisztus világa* című folyóiratot. Az egyházi
ingatlanok visszaszerzése, újak építése minden időmet kitölti. Esz-
ményem a család - egyház, amelyet a II. vatikáni zsinat és Szent II.
János Pál pápa óhajtott. Éppen ezért 2001. januárjában meglátogat-
tam Makovecz Imre neves műépítést, és kétésfél óra alatt átbeszél-
tük a csíkszeredai Millenniumi-templom tervét, melynek alapkővét
2001. aug. 4-én tettük le, még a Magyar Millennium bezárása előtt.
Az építést szeptember végén kezdtük el. Két év után, 2003. okt. 18-
án szenteltük fel ezt a „magyar építészeti magzatot”. Erdélyben ez
volt az ötödik templom, amely Makovecz tervei alapján épült, de ez
volt az első, amely legelőre elkészült. A kéttornyú centrális templom
a magyarság múltját és jövőjét ötvözi. A visszakapott Róm. Kat. Fő-
gimnázium udvarán levő gazdatiszti épületet teljesen felújítottuk, és
2007 szeptember elején átadtuk a magyarországi piarista atyáknak.
A keresztény élet színesebb, mint a szívárvány, éppen ezért a feren-
cesek és most már a piaristák csíki jelenléte mellé meghívtuk a ma-
gyar pálosokat is. Előbb fészket raktunk nekik Hargitafüredőn, ami-
kor 2009-ben újraépítettük a templomot és melléje 2010-ben felhú-
ztuk a plébánialakot. A hargitafüredői templom és épület 2013. no-
vemberétől Szent István királyról nevezett Első Remete Szent Pál
rendjének, a magyar pálosok kolostora. Szüleimtől gazdag szelle-
mi örökséget kaptam, ezért egész szívvel állok mindig Isten, család,
haza szolgálatában.

*Dr. v. Darvas-Kozma József pápai káplán,
c. esperes-plébános, szkp.*

**Dr.v. Darvas-Kozma József atya írása mellett olvassuk v.Orbán
Zsófia v.hdgy. Vele készített riportját, mely a felé irányuló szerez-
tet élő bizonysga:**

**Isten legszebb alkotása a család! A családé a haza! A hazát pedig
Isten ajándékozta a családnak! Ez a hármas összefüggés az az
állapot, mely nélkülözhetetlen egy nemzet számára. Az az egy-
ség, mely szüli, formálja és az örökkévalóságba vezeti tagjait.
De ott öröklik mindenek fölött a Szent Háromság, aki mindig
kinyújtja segítő kezét! - Egy ilyen értékrend fölismerése vezérel-
te főtisztelendő dr. vitéz. Darvas-Kozma József atyát arra a pályá-**

és a nép számára legelfoglaltabb napra, pünkösdszombatra tették a
„fogadalmi” búcsút. 1567. május 17-én, pünkösdszombatján vala-
mi történt, az a döntő esemény, amely új patinát vont az egykori pá-
los búcsúra. Ez a könyv az olvasót és a szakembert egyaránt érde-
kes és értékes ismeretekkel gazdagítja, amelyet többek között a láb-
jegyzetek is olvasmányossá tesznek. A felekezeti harcok hála Isten-
nek már a múlté. Ma együtt ünnepelünk a pünkösdszombati búcsún
katolikusok és katolikus gyökerekkel rendelkező keresztények, kinyil-
vánítva, hogy a csíksomlyói búcsú közösen a miénk, a magyarságé
felekezettől függetlenül.” 2013-ban védtem meg disszertációm a
kolozsvári Babes-Bolyai TE Róm. Kat. Teológia karán. A csíksze-

ra, amelyet elmúlt élete során befutott. E hármasságtól ellátva indult a Székelyföld egy szerény falujából köveket megmozgató magasztos céljai felé! - Dr. v. Darvas-Kozma József 1950. július 25-én született Csíkszentsimonban, 4 gyermekes földműves családban. Édesapját 1953-ban a Duna-csatornához deportálták, ennek következtében gyermekei iskoláztatása évekig nem volt lehetséges. Már kisgyermekként Csíkszentsimonban szívesen időzött a templomban, bekapcsolódott az egyházi tevékenységbe ministránsként, és akkor érlelődött meg benne, hogy életét Isten szolgálatára ajánlja. - Több alkalommal is felvételizett Gyulafehérváron a kántoriskolába. Márton Áron püspök felvette, de tartózkodási engedély hiánya miatt nem tudta elkezdni tanulmányait. 1967-ben végül sikerült megszerezni az engedélyt, hogy maradhasson és elvégezhesse a gyulafehérvári római katolikus kántoriskolát, majd ezt követően 6 évet tanult a teológián. 1977-ben felszentelték. Márton Áron püspök atya Gyergyószentmiklósról helyezte káplánként. Itt 3 évet szolgált, majd 1980-1981 között Csíkszeredában, plébánosként Nyárádtőre került, onnan pedig 2000-ben helyezték vissza a csíkszeredai Szent Kereszt Plébániára. Azóta itt szolgál. - Kihelyezett papként minden településen igyekezett a híveket egy közösséggé formálni, megerősíteni a keresztény életben. Mindennapi tevékenységei mellett az adott településről, ahova kihelyezték, múltjának és a történelemének kutatásával is foglalkozott. - Különös figyelemmel fordul a gyermekek felé, úgy véli: a jövő olyan lesz, amilyenné alakítjuk az ifjúságot. Ennek érdekében elkészített egy tanulmánykötetet, amelyet 2004-ben a *Szentlélek Szentsége* címen adott ki. A kötet pozitív fogadtatást váltott ki. - 2005-ben ezt követte a *Szóránypasztoráció* címmel kiadott tanulmánykötete, amely az erdélyi egyházmegye szóránypasztorációjáról szól. - 2006-ban lehetőség adódott a továbbtanulásra. Biztatta paptársait a mesteri iskolába való beiratkozásra. Példamutató jópásztorhoz méltóan ő maga is beiratkozott Kolozsvárra a Babes- Bolyai Tudományegyetem Teológia szakára, ahol a Gyulafehérváron szerzett diplomája alapján a doktori képzésre vették fel. Itt 3 év után, a doktori disszertáció megírására került volna sok, de időközben megjelent egy Csíksomlyóról szóló kötet, amellyel nem mindenben értett egyet, tudván, hogy sok dokumentum van 1700 előtről Csíksomlyóról, melyeket még kispapként ő maga is gyűjtött. Ekkor megírta a *Csíksomlyói búcsú eredet-történetét*. A disszertációt mellőzve sikeresen elkészült a könyv 2010- re. Ezzel párhuzamosan foglalkozott a csíkszeredai egyházközség történetével. 2012- re elkészült *A pálos rend története Erdélyben, Partiumban, Bánságban és Kárpátalján*. Az említett két kötet elkészítését követően megírta doktori disszertációját, *‘A csíkszeredai katolikus egyház a XX. században’* címmel. E disszertáció különös értékkel bír, hiszen eddig meg nem írt, új információkkal és adatokkal szolgál a csíkszeredai katolikus plébánia számára. - A dolgozat elején a XX. század megértése érdekében szükséges volt bemutatni a székely szokásjogot és Csíkszereda múltját alapításától, amely Nagy Lajos király korára nyúlik vissza, az 1300-as évek elejére. A dolgozat második részét a csíkszeredai plébánia története képezte, alapításától 1751- től 1920-ig, amely a XX. század végére az egyházmegye legnagyobb plébániájává nőtte ki magát. A dolgozat harmadik, jelentős része 1920-tól napjainkig, a XX. századot öleli fel. A dolgozat megírása előzetes kutatásokon alapult, amely a csíkszeredai Állami Levéltárban, a gyulafehérvári Érseki Levéltárban, a budapesti Országos Széchényi Könyvtárban és a bécsi Hadtörténeti Levéltárban végzett kutatómunka anyagából állt össze. **Összegzésként: rámutat a dolgozat arra, mire kell odafigyelni; tanulni kell a múltból, hogy a jelen és a jövő számára iránymutató legyen.** - Egyik fontos megállapítás a születések, esketések kapcsán: amikor népünk életében fölemelő, magasztos esemény történt, az azt követő években megnövekedett a

családalapítási kedv, a gyermekvállalások száma az előző időszakhoz képest. Pl. 1896-ban a Honfoglalás 1000. évfordulójára mindenhol nagy ünnepélyességgel emlékeztek meg. A rákövetkező 4 esztendőben majdnem megduplázódtak a keresztelek és a házasságkötések. Dr.v. Darvas-Kozma József első papi kitüntetését 2000-ben kapta, amikor címzetes esperesi ranggal tüntette ki Dr. Jakubinyi György érsek atya a Nyárádtőn, szóránypalébánián végzett munkájáért, ahol az új templom felépüléséhez és az egyházközség megújulásához találta meg a járható utat. A következő kitüntetést 2009-ben kapta, az egyházmegye fennállásának 1000. évfordulóján. XVI. Benedek Pápa a pápai káplán címmel ajándékozta meg. Ezt követően az RMDSZ az Ezüstkényő díjjal jutalmazta Darvas-Kozma atya munkáját. Neki köszönhetjük a csíkszeredai Millenniumi templom felépülését 2003-ra, amelyet Makovecz Imre tervezett, s a Szent Kereszt főplébánia teljes felújítását. A Hargitafürdőn található templomot is az Ő jóvoltából újították fel, amely egy teljesen új plébánia-épületet is kapott.

A magyarság helyzetéről kérdezve Darvas Kozma atyát, a „KALOT mozgalom” egyik jelszavát hozta fel elsőként, és pedig az öntudatos magyar fogalmát! Véleménye szerint **az öntudatos magyar és az öntudatos keresztény/keresztényen - e kettő együtt működik, hiszen azzal az energiával, amivel a hitünkért teszünk, azzal a nemzetért is teszünk!** Aki jó keresztényként él, az jó magyar is. Illyés Gyulát idézve „magyar az, aki a magyarság múltjáért, jelenéért és jövőjéért felelősséget vállal.” Ugyanez elmondható az egyházzal is, hogy az a keresztény, aki az egyház múltjáért, jelenéért és jövőjéért felelősséget vállal. Ily módon találkozunk a magyarságunk és a hitünk felvállalása együtt. Ez egyaránt vonatkozik az Erdélyben élő, a kisebbségi magyarokra, mint az anyaországban élő nemzettársainkra! - Dr. v. Darvas-Kozma József atya a Történelmi Vitézi Rend tagja, székkapitányi tisztségben. - A fentiekben említett Millenniumi templom kiváló helyet biztosított számtalan alkalommal az új rendtagok ünnepélyes avatására. Darvas-Kozma atya papi mottója „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod!” - Ez a jelmondat arra mutat rá, hogy Isten országáért, népéért dolgozik, de bármi történjék is legyen meg az Isten akarata. - Egy internetes blog működtetésével igyekszik Kozma atya a mai modern világgal felvenni a ritmust, amelynek neve *Krisztussal a keresztest, népemért*. Ezen a keresztény nép érdekében gondolatokat oszt meg, a világegyház fontosabb híreit, nemzetünkre vonatkozó döntéseket juttat el az olvasókhoz. - Dr. v. Darvas-Kozma József atya eddigi életpályája igen eredményesnek bizonyult, de a továbbiakban sem tétlenkedik, hiszen a doktori disszertációjának a kiadására készül. Kívánunk erőt, kitartást, egészséget és hosszú életet, hogy végezhesse misszióját, Jézus igazságával, nevelhesse nemzetünket és vigyázzon a rábízott nyájra!

v. Orbán Zsófia mb. vhdngy. Csíkszereda

„...a hargitafürdői lakosok több évtizede imádkoznak azért, hogy legyen saját papjuk, a kolostoralapítás révén ez az igényük teljesül. „Néhány éven keresztül helyi plébánosként tevékenykedett László Rezső atya, az ő munkásságának a gyümölcse, ami itt van. A csíkszeredai esperes-plébános, Darvas-Kozma József atya által felújított templom és felépített új plébánia megtelt léttel, ugyan nem mindig látható, de azért gyakran megtapasztalható, életrevaló közösséggel”..... A pálos generális tanácsadó testülete, a rendfőnöki tanács – definítorium – élén P. Izydor Matuszewsky generálissal, Lengyelországban határozott úgy, hogy a magyar tartomány pálosai Erdélyben kolostort alapíthatnak. A hargitafürdői templomot és plébániát a Szent Kereszt plébánia bocsátja a szerzetesek rendelkezésére, a Szent István közösségi ház pedig a plébániával közösen használhatják majd

a pálosok. A pálos rend egyébként az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend. Az 1400-as években Magyarországon 170 rendházban több, mint háromezer pálos élt. Erdélyben és Kárpát-alfján 40 monostoruk volt.”

Gyulafehérvári Római Katolikus Érsekség/Magyar Kurír

Világhírű magyarjaink – Kőrösi Csoma Sándor (Csomakörös, 1784. márc. 27. – Dardzsiling, 1842. ápr. 11.) Emlékezzünk arról a „székely-magyról Erdélyből”, aki 230 éve indult el Csomakörösről azon az úton, amely a híres nagyenyedi Bethlen Kollégiumon át – a legkegyetlenebb, legkeményebb körülmények között – Dardzsilingig tartott. A nagy útra „könnyűszerűleg öltözve” indult el ezzel az elszántsággal: „Akkor ér véget a küldetésem, ha be tudom bizonyítani, hogy a magyar nép igenis Attila népe”. Juhász Gyula így emlékezik: „Székely hegyekből messze Ázsiába, / Az ős hazába vándorolt ki ő; / Feje felett a vén szent Himalája, / Tán öregebb, mint maga az idő. / Ott rőtta a betűket és kereste / Puszták homokján vérei nyomát.” - Célja elérése végett – hihetetlen akaraterővel és önmegtartóztatások közepette – 20 nyelvet sajátított el. Brit szemtanúk megrázó tanúsítványa szerint: „Ott ült Ő birkabundába burkolózva; reggeltől estig olvasott, tanult; tűz nélkül vagy világítás nélkül; a padlón aludt és csak a puszták falak védtek az éghajlat szigorúságával szemben. Olyan helyzetben, amely a legtöbb embert kétségbeesésbe űzte volna – 40 ezer tibeti szót gyűjtött össze és szedett sorrendbe.” - Szkander bég – így nevezték keleten a jak-vajas teán és árpán „élő” Kőrösi Csoma Sándort – végül, a Kelet-Indiai Társaság segítségével embertelen körülmények között, 1834-re elkészítette nagy művét: az első komoly és megbízható tibeti szótárt és nyelvtant. A borítóra méltán kerülhetett rá: „Készítette Kőrösi Csoma Sándor székely-magyar Erdélyből”. Mindenképpen el szeretett volna jutni Tibetbe, hogy régóta dédelgetett kutatásait befejezhesse, de az észak-bengáliai posványos vidéken maláriát szedett össze és a legborzalmasabb halál-tusa közepette a kegyetlen sors véget vetett szenvedéseinek. Az Ázsiai Társaság így búcsúztatta: „Itt nyugszik Kőrösi Csoma Sándor Magyarország szülőtte, ki nyelvészeti kutatások végett Keletre jött, s évek folyamán amelyeket olyan nélkülözések között töltött, minőket ember ritkán szenvedett el... elkészítette a tibeti nyelv szótárát és nyelvtanát. Ez az ő legkülönb és igazi emléke: törhetetlen honszeretet, zarándoki önmegtartóztatás és vasakarat.” - Széchenyi ezt vésette síremlékére: „Egy szegény, árva magyar; pénz és taps nélkül, de elszánt, kitartó hazafiságtól lelkesítve – Kőrösi Csoma Sándor – bölcsőjét kereste a magyarnak és összerokkadt fáradalmi alatt. Távol a hazától alusza örök álmát, de él minden jobb magyarnak lelkében.” - *Úgy véljük, hogy e téma megérdemli a megjelenést.*

*Hutzler Vilmos, Rákóczi Szövetség, Debrecen.
Továbbította: v. Nagy Sándor sajtóreferens*

Vitéz Bucsy László magyar királyi hadnagya

Gyimesfelsőlok, kiképzőtábor

Született 1922. május 21-én Nagykanizsán. Hadapródiskolai tanulmányai (Pécs, Kőszeg, Sopron) és a Ludovika Akadémia elvégzése után 1942. december 6-án avatták hadnaggyá.

Vitézzé avatása édesapja, vitéz Bucsy Béla szakszolgálatos ezredes – a pécsi és soproni hadapródiskola tanára – várományosaként már korábban megtörtént. Előbb a soproni Szent László 4. honvéd gyalogezred II. zászlóaljában, majd a gyimesfelsőloki székely honvéd gyalogos kiképző zászlóaljnál szolgált. Szigorú, vállalkozó kedvű, mindig elől járó, ugyanakkor művelt és ember-séges tiszt volt, akiért – mint a harctéren kiderült – szó szerint is tűzbe mentek a katonái. Ma is emlegetik, hogy katonái számára énekkart és si-kiképzést is szervezett. A gyimesi kiképzőtábor után a Keleti Kárpátokban harcolt, ahol egy rendkívül veszélyes vállalkozás (Osmolada magaslat elfoglalása) sikeres végrehajtásáért felterjesztették a „Magyar Érdemrend Lovagkeresztje a hadiszalagon kardokkal” kitüntetésre. Osmoladánál majd Cigándnál súlyosan sebesült, a Tűzkereszt I. fokozatát két sebesülési pánttal kapta meg. A visszavonulásban is részt vett, amerikai hadifogságba került, onnan az első lehetséges alkalommal hazatért. Egy ideig kétkezi munkás, többek között favágó volt és igen sok nehézség mellett közgazdasági téren képezte magát. Új szakterületén kizárólag szorgalmának és rátermettségének köszönhetően, lépésről lépésre haladt előre. Szüleit közben – a felmentő népbíróági tárgyalás ellenére – három évre internálták Hortobágyra, hogy „megszírozzák velük Kócs puszták földjét”. Az 1956-os forradalom idején már a Balatonfüredi Hajógyár főkönyvelője volt, mellette élsportoló vívó és vitorlázó. Minthogy a Hajógyár párttitkárának jelentése szerint „az ellenforradalom idején aktívan tevékenykedett...osztályidegen származású...nyugatos volt, állásából kirúgták és „ellenforradalmi cselekménye miatt” megfosztották rendfokozatától. Rangját sohasem kérte vissza, mert az a véleménye, hogy a Ludovikán szerzett hadnagyi rangját senki nem veheti el tőle. A honvédségi nyilvántartásban azonban ma is honvédként szerepel. Bár a hetvenes évekig rendőri felügyelet alatt állt, kitartóan képezte tovább magát, tudományos munkát végzett és publikált. Semmilyen pártnak nem volt tagja, a maga erejéből lett egyetemi oktató, a közgazdasági tudományok kandidátusa.

Közelgő kilencvenkettedik születésnapjáig is jó egészséget kívánunk és Isten áldását kérjük Önre, Hadnagya Úr!

vitéz Hunyadi László főkapitány

A 2008. évi kenderesi és csikszeredai vitézavatáson való talál-

kozásunkkor jóleső érzés volt számomra, amikor v. Orbán Ferenc, Édesapám egykori katonája a sok közös hadiélmenyt felelevenítve, könnyes szemekkel emlegette az ő hadnagyát, v.Bucsy Lászlót.

Dr.v.Bucsy László tkp.

Vitéz Dékány Ferenc
(Nagybecskerek, 1898 július 15 - Budapest, 1956. nyara) –

légjáró', berepülő vadászpilóta

Édesapám a Torontál vármegyei Nagybecskereken született 1898 július 15-én. Szeged-Alsóvárosba költözött a család, és mint fiatal fiú, itt látta egyszer a híres francia repülő bemutató repülését, amely abban az időben nagy attrakció volt. Elhatározta, hogy életcélja a repülés lesz. Tizenhét éves korában jelentkezett a Bécsújhelyi Altiszi Akadémiára, majd kiképzése után

Fischamendben vett részt a pilótaképzésben. 1917-ben került az olasz frontra a 101 G. repülőszázad kötelékébe, mint éjszakai feldeítő és bombázó pilóta. *(Annak idején mint 'Légjáró' volt meghatározva a beosztása, mivel a léggömbrepülés megelőzte a repülőgépek*

szerepét a K.u.K. hadseregben, ezt a korabeli katonaruhájának galériáján a léggömb-kitűző is mutatta.) Támaszpontjuk az Isztriai-félszigeten volt, innen indultak a késő esti órákban az olasz frontvonalak támadására, ahonnan szerencsés esetekben a hajnali órákban tértek vissza. Több, un. légi eseménye volt, melyek elismerését jelentette a kis és nagyezüst vitézi érmek kiérdemlése. - A front összeomlása után nehéz időket élt meg, mert a repülést, mint a többi fegyvernemet is, az antant aljasan megtiltotta, illetve korlátozta. - A 20-as évek közepétől már engedélyezték kis posta- és utaszállító repülőgépek behozott alkatrészekből történő összeszerelését és Édesapám ebben a munkában kapott szerepet, mint a repüléshez értő repülőgépszerelő. Fokker alkatrészek felhasználásával építették a fent említett gépeket. Művezetőként végezte munkáját. A 30-as években szeretett volna repülni is, de a modernebb géptípusokra a kora miatt már nem kaphatott kiképzést mint hadipilóta, így csak a javítások utáni berepüléseket végezhetette. A két nagyhatalmi döntés után a hazatért területeken repülésügyi szakértőként végzett felméréseket a valahogy megmaradt készletek számbavételében. Erről a korszakról is maradt néhány fénykép Erdélyből és a Felvidékről. - A Vitézi Rendbe csak 1942-ben kérte felvételét; szeretete volna, ha elsőszülött fia, Ferenc bátyám örökölné a vitéz címet. Avatása 1943-ban volt. - Mivel hadiüzemben dolgozott és munkája fontos volt, ezért mentesült a katonai szolgálat alól a háború alatt. Az összeomlás után megmaradhatott a repülőgépiparban, de a kommunista hatalomátvételtől kezdve lassan a peremre szorították és csak

a "vén reakciós disznó" jelzővel illették az elvtársak, mivel nem palástolta a véleményét a dolgokról. Amíg nagy szükség volt a tudására, megtűrték, de az 50-es évek elejére már erősen megromlott az egészségi állapota, többször kórházba került és 1956 nyarán meghalt. Ekkor 8 éves voltam, így nem kérdeztem Édesapámról, de az 50-es években még Édesanyámnak és bátyámnak sem mesélgett a régi időről, mivel a félelem a katonai múltja és a vitézi címe miatt nyilván visszatartotta. - Az, hogy nem mesélt az I. világháborús tetteiről, nem volt alaptalan, hiszen a mi egész életünkre kihatót: Édesanyám csak alulkvalifikált munkát kaphatott, mi ezért nem kerülhettünk a Képzőművészeti Főiskolára, vagy egyéb felsőszintű képzésbe. Egész életemben nagyon büszke voltam és vagyok Édesapámra és neki köszönhetem, hogy várományosaként én is viselhettem a vitézi címet.

vitéz Dékány Ágoston okp.

Vitéz Szentlászói Sándor
(1898. Kalocsa - 1966. Kerekegyháza.)

Tizen voltak testvérek, nagyon szegény körülmények között éltek, édesapjukat hamar elveszítették. Sándort az egyház magához vette, otthonban nevelkedett és egyházi tanításban, nevelésben részesült. A Nagy Háborúban két évig volt az olasz fronton, a császári és királyi 39. gyalogezredben harcolt.

Bátor és hősies magatartásáért több kitüntetésben részesült. 1925-ben Horthy Miklós kormányzó **vitézzé** avatta. 1927-ben házasságot kötött a kerekegyházi André Ilonával, három családjuk született. Kalocsán pénztárnokként dolgozott, mindenki ismerte és szerette. A helyi Gyöngyös Bokréta Népi Együttes vezetőjeként, sokoldalú kulturális munkában vett részt. A parasztfjúság összefogásával mindent megtett a népi hagyományok megmentésért. A II. világháború előtt rendszeresen szerepelt együttese Budapesten, az augusztus 20-i rendezvényeken népi viseleti ruhában, öltözetben. 1941-43-ban megszakításokkal, munkaszolgálatos tartalékos főhadnagyként szolgált. 1944 augusztusától részt vett a II. világháborúban. Nagyon hamar orosz hadifogságba esett, ahonnan 1948-ban szabadult. Távollétében „B” listára tették, **(osztályidegen)** Kalocsán nem kapott állást. Ezért Kerekegyházára, felesége szülői házába, a mai könyvtár épületébe költözött. **Kuláküldözés:** 1949-ben közelítés veszélyeztetéséért 3000 Ft pénzbüntetés. 1951-ben közelítés veszélyeztetése miatt 6 hónap börtön, 1000 Ft pénzbüntetés és 3 év közügyektől való eltiltás az ítélet. A kommunista párt semmilyen megaláztatástól, lejáratástól, megszégyenítéstől, nem riadt vissza. **Elítélként szülővárosában, Kalocsán dolgoztatták, ahol mindenki ismerte, rabokkal, rabruhában, közterületen.** 1951-ben államosították lakásukat, a felesége nagyszülei (André Alajos) által épített „mai Könyvtárunkat” az összes ingatlannal együtt. Sándort 2 nappal a kilakoltatás előtt letartóztatták, és 3 hónapra internálták. Felesége kórházba került, a családnak 2 napot adtak a kiköltözésre. Családja és anyósa, ideiglenesen az államosított Jancsik István házában egy részébe költözött albérletbe. Majd egy másik André család befogadta őket, ahol 5000 Ft lelépést fizettek a volt bérlőnek. **A saját házukból kitelepített család albérletbe kényszerült.** Ingatlanjuk államosításáig az André birtokon gazdálkodott, majd ezt követően, alkalmi munkából élt. Szentlászói Sándor 1956. október 23-án az iskolában tartandó értelmiségi ankéton „kulák”- sérelmeiről beszélt. Október 31-én a művelődési házban ismét felszólalt. Kérte, hogy az elmondottakat foglalják jegyzőkönyvbe. **„Utolsó csepp véréig hajlandó küzdeni a sztálini kommunizmus ellen, mert elvették a földjét és a házat, állásától megfosztották, bírsággal, kényszerkölcsön-**

nel sújtották, és börtönbe vetették. A gyűlölt kommunista rendszer ellen, élete feláldozása árán is harcol. Ártatlanul érte az összes körülmény, kérte a rehabilitálást". A két felszólalásán kívül, semmilyen cselekményben nem vett részt. 1956-os felszólalásaiban a korábban átélt sérelmeket tette szóvá, amiért a megtorlás időszakában ismét letartóztatták. A népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedésben való tevékeny részvétel büntetésében, hat hónap előzetest követően, hat hónap börtönre ítélték, és 500Ft vagyonekobzással sújtották. Sándor fiuk 1956-ban disszidált. Amerikából pénzzel támogatta a teljesen kifosztott, szegénységre ítélt szüleit. Az ártatlanul börtönből-börtönbe zárt ember, a hadifogságból való szabadulásától kezdve, nem kapott hivatalosan állást. 1959-től családjánál, Táborfalván élt és Ócsán vállalt munkát. Az 1945-ben hatalomra került kommunista párt betiltotta a korábbi rendszerhez kapcsolódó kitüntetések és üldözött minden olyan személyt, aki az előző ideológiai rendszerben, a mindennapi közélet tekintélyes szereplője volt. 1960-ban elveszítette feleségét. **Az átélt és elszenvedett megaláztatás, a folyamatos politikai üldöztetés, börtönbüntetés, internálás, pénzbüntetés, kettőtörte az életét. 68 évesen ideggyógykezelésben halt meg.**

vitéz Vörösv áczky Csaba v.hdgy.

Vitéz Bősházi Égerházi Sándor tb. vitézi hadnagy

A Kanadai Vitézi Törzsszék egyik legkiemelkedőbb támasza, a magyar közösség megtartó erős egyénisége, akire bármikor számíthatunk. Megfontolt, segítőkész, a rendi ügyek intézésében elsőrangú segítség. A külfonba kiszakadt magyarok megállták a helyüket, büszke lehet a rendszerváltozás utáni anyaország arra, hogy fiai-leányai, bár kényszerű és tragikusan szomorú volt az elválás, de a befogadó országok polgárainak, sőt – a világnak – példát mutat-

va teremtették meg a maguk és családjaik boldogulásához a körülményeket. Ehhez pedig a magyaros szívósság, dac és keménység, a munkaszeretet, a tanulási kedv, s nem utolsó sorban a befogadó ország iránti elkötelezettség is kellett úgy, hogy szívünkben magyarok vagyunk, azok maradtunk! Bősházi v. Égerházi Sándor 1928. március 1-én született Hajdúhadháza. Szülei a négy gyermeket vállaló, erkölcsös életre nevelték. A munka iránti szeretetet Édesapjától, vitéz bősházi Égerházi Ferencről örökölte, aki az I.vh-ban, az olasz fronton szerzett sebesülést. A debreceni református kollégium diákja, levante-vezető, 1946-ban érettségizett, felvételt nyert a Budapesti Agrár-Kertészeti Egyetemre. Származása miatt 2 év után eltanácsolták. Munkahelyet keresett, építőipari vállalat tervezője lett, de 1956. nov. 21-én elhagyta hazáját, s 57. április 22-én érkezett Kanadába. A fémiparban helyezkedett el, a United Aircraft Co. alkatrész-ellenőre lett, 1970-től 1990-ig, nyugdíjazásáig egy TV-rádiógyárban minőségi ellenőrként dolgozott. Magyarországon 1950-ben házasságot kötött Cornelia Van Slooten holland hölgyvel, 3 gyermekük született. Horthy Miklós kormányzó 1993-as újratemetésére hazautazott. 1994-ben felvételt kérte a Vitézi Rendbe, melynek 1995-től tagja. „Köszönetemet fejezem ki vitéz Detre Gyula Kanada tb. tkp. úrnak az emlékeztetés avatásért!”-írja Égerházi nemzeti úr. 2000-2007 között a Kanadai Törzsszék kincstárnoka. A helyi Kossuth Klub tagja, meghívásra a 'KIWANIS' Nemzetközi Segítő Együletnek feleségével együtt tagja, jelenleg elnöke. – **Megköszönöm Égerházi nemzeti úr minden eddigi munkáját, önzetlen segítségét, mellyel Rendünk működésében jelentett óriási segítséget. A kanadai magyarság megmaradásához ilyen személyiségek kellenek, akik életpéldájukkal szolgálnak, s büszkéek arra, hogy Közép-Európában egy gyönyö-**

rú országot mondhatnak szülőhazájuknak. Isten éltesen Sándor, kedves Családoddal együtt.

vitéz Majthényi László tb. tkp. Kanada Törzsszék

Vitéz Hernádi Ferenc hadapród őrmester

Hernádi Ferenc 1920-ban született Pakson. Gimnáziumi tanulmányait Kalocsán, a jezsuitáknál végezte 1932-40 között, ezalatt sorozták be katonának. A családi hagyományokat követve a postán kezdett dolgozni, mint tisztviselő. A háború már javában zajlott, amikor megkapta behívóját a kiskunhalasi 20/II-es gyalogzászlóaljhoz Kalocsára. Postai előképzettsége folytán híradósként csapattávbeszélő beosztásba került. Karpaszományosként később elvégezte a Jutasi Altisztképzőt, és hadapród őrmesteri rendfokozatot szerzett. Azokat a hadapródokat, akiknek az anyaalakulata már az oroszok által megszállt területen volt, kivétel nélkül mind Budapestre vezényelték, így került ő is a Csepel-Dél és Tököl-Észak közötti frontszakaszra. Megsebesült, de ugyanakkor ki is tüntette magát. 1945. január 13-án orosz hadifogságba esett. Négy évig tartó hadifogsága alatt megjárta a magyar és román gyűjtőlágereket, valamint a szovjet hadifogolytáborokat. Hazatérte után folytatta munkáját a postán, húsz évig vezette a paksi postahivatalt. A rendszerváltás után alapítója volt a paksi, a megyei és az országos Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetségének (VHBSZ). A paksi VHBSZ elnökeként so-

kat tett az érintettek kárpótlása ügyében. A magyar és a nemzetközi VHBSZ részéről közös kitüntetésben részesült. **Vitéz Hernádi Ferenc ma is Pakson él,** népes családja körében, mint tizenegy dédunoka boldog dédpapája. 2010-ben – a hadifogságban tett fogadalma teljesítéséeként – emlékkeresztet állíttatott Pakson, hálából a szovjet pokolból való hazatéréseért és emlékül mindazokért a volt paksi hadifoglyokért és elhurcoltakért, akik soha nem térhettek haza. Hadirokkantán és vakon még mindig dolgozik és dolgozni akar.

Gyönki Viktória Hernádi Ferenc katonatörténetei címmel írta meg ezt a páratlan élettörténetet, melyből már részleteket jelentetett meg a Katonaújság. A tervezett könyv eddigi részei: Bevonulás, A csepeli fronton, Budapest orstroma, A fogságbaesés. A Vitézi Tájékoztató szerkezeténél, terjedelménél fogva nem tudja megjelentetni sajnos a teljes írást, csak a főhős, v. Hernádi Ferenc életének rövid összefoglalóját. Az író a feltétlen történeti hűségre törekedett. Hangvétele, a mű sodrása lebilincselő. Gazdag fotó-összeállítással teszi még érzékletesebbé ezt a kiváló munkát. Várjuk a könyv mielőbbi megjelenését.

Szerkesztőség

VITÉZI BÁLOK

Rendünk egyik legszebb ünnepe, melyet már több helyen is tartanak törzsszékeink: Esztergomban és Budapesten, Nagykárolyban és Baczkamadarason. Idézzünk egy kicsit Máraitól: *„Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Felejs el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapok néhány percét a rendkívülivel, az emberivel, a jóindulattal és az udvariassal; tehát az ünneppel.”*

Teltházas vitézi bál Nagykárolyban – 2014. február 11.

Első alkalommal szerveztek vitézi bált Nagykárolyban, 114 rendtársunk ropta a táncot Török Zoltán és Koch Zsolt zenéjére. V. Geréb Miklós VRNT mb. törzsszéki vhdgy. a szervezők nevében arról tájékoztatta szerkesztőségünket, hogy a rendezvény minden tekintetben sikeres volt, hiszen az Észak-Erdélyi Törzskapitányság területén jó néhány év eltelt már az utolsó rendi bál óta. A vitézi közösségnek szüksége van olyan alkalmakra is, ahol egy asztalhoz ülhetnek a nemzeti érzelmű emberek, ahol kellemes vacsora és pohár bor mellett bajtársiasan el lehet beszélgetni egymással, ugyanakkor lehetőség nyílik vitézeink számára is kulturált módon kikapcsolódni, szórakozni. A nagyszámú vendég az Érmellékről, a Hajdúságból, Margittáról, Nagyváradról és természetesen a házigazda nagykárolyi székkapitányságból sereglett össze. Külön megtiszteltetés volt, hogy tekintélyes számú résztvevő érkezett a Székelyföldről, ill. az anyaországból is. Ez visszaigazolta, hogy Nagykároly a határ közelében fel tudja vállalni az összekötő híd szerepét, kiválóan alkalmas arra, hogy rendtársaink határon innen és túl találkozhassanak egymással. A Szőlőskerti Motelben teltház volt, és ez mindenképpen üzenet értékkel bír: vitézeink kíváncsiak egymásra, és készek kimozdulni, ha egy színvonalas ajánlattal szólítjuk meg őket. A zászlós bevonulás után Nagykároly ifjú tehetségei kulturális egyveleggel kedveskedtek a közönségnek: a Lead & Follow Tánciskola kadett osztályú növendékei (felkészítőjük: Bagossy Zoltán) palotással nyitották meg a

bált, őket a Rekettye Kulturális Egyesület táncosai követték, akik szilágysági és mezőségi koreográfiával ejtették ámulatba a vendégeket Fülöp László tanár irányításával. A helyi 3 az 1-ben Magyar Kultúrzene Együttes (Lőrincz Szilveszter, Lőrincz Tünde és nemzeti Tolnay István) előbb kortárs magyar könnyűzenei slágereket adott elő, majd hazafias dalokkal lépett ismét a színpadra. -A bál fővédnöke v. Hunyadi László főkapitány volt, aki v. Sol-

tész Gyula főszéktartó tkp. és v. Kocsis László ÉET tkp. társaságában adta át az új tisztségviselők kinevezését, valamint a Vitézi Szék által odaítélt kitüntetések. A motel személyzete hozzáértéssel, rutinosan látta el a feladatát, a vacsora fogások igyekeztek a helyi ízvilágot és konyhaművészetet közel vinni a vendégekhez. Éjfélkor tombolát sorsoltunk, a nyeremények közül kiemelnék kettőt: a nemzeti Nagy Róbertné által készített vitézi címeres tortát és azt a Horthy Miklós-portrét, melyet egyik román nemzetiségű jóakarónk festett és ajánlott fel a bálra. Az est nem titkolt célkitűzése, hogy a lokálpatriotizmus jegyében Nagykárolyra irányítsa az emberek figyelmét, bátorítson mindenkit, hogy ismerje meg, gyakrabban látogassa, és töltsön minél több időt városunkban rendtársként, turistaként, magánemberként.

Forrás: www.nagykarolyvitezek.com

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzse a nemzet ügyének szolgálatában. A Vitézi Bál napján, március 1-jén a Bál előtt megemlékezést tartottak a vitézek.

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzse március 1-jén Székelyudvarhelyen a Szent Miklós-hegyi római katolikus temetőben emléklakettet avatott Kis Ferenc 1848-as honvéd, ezredtrombitás tiszteletére, majd ezt követően részt vett vitéz báró Emődy Dániel István emléklapja avatásán és az emléktölgy elültetésén a református kollégium kertjében. A március 1-jei rendezvények sorát a Vitézi Bál zárta, amelyre minden évben sor kerül, és amelyet ez alkalommal Udvarhelyszék szervezett meg a Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium alkalomhoz illően feldíszített éttermében. Az eseményen megjelentek a Székely Törzs széki állományainak képviselői és tisztségviselői; a rendezvénysorozatot megtisztelte jelenlétével v. Hunyadi László főkapitány, v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya, v. Kocsis László, az Észak-erdélyi törzs kapitánya. Az emléklakettet – amelyet v. Máthé Lóránt Pál képzőművész és tanár, Udvarhelyszék székcapitánya készített – a katolikus temető bejáratától nem messze talál-

ható kis síremléken helyezték el, ami mellett kőbe vésett felirat tájékoztatja az érdeklődőket arról, hogy ott nyugszik **Kis Ferenc, Bem tábornok ezredtrombitása, aki hősi cselekedeteket vitt véghez a az 1848-49 szabadságharc csatáiban.** Az avató ünnepségen jelen volt Straub István, a honvéd leszármazottja is, akinek a családi dokumentumai, valamint nagyanyja és édesanyja elbeszélései alapján tudott meg a közvélemény nemrég részleteket a Borsodmező-Csádban született, majd Székelyudvarhelyen letelepedett trombitás életéből. Az ünnepségen ezek alapján emlékezett meg v. Kovács Jenő a hős életéről és tetteiről, majd v. Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya és v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya leleplezték az emléktáblát, Ft. Mátyás Károly katolikus főesperes-plébános pedig megáldotta azt. A temetői megemlékezés ünnepélyes koszorúzással ért véget.

A temetőbeli emléktábla-avatás után a résztvevők a rendi zászlók vezetésével a református kollégium kertjébe vonultak, itt csatlakoztak hozzájuk az iskola diákjai és tanárai. V. Fosztó Zoltán, a Pro Patria Egyesület erdélyi tagozata elnöke és Bálint Mihály iskolaigazgató beszédükben a 2013. februárjában elhunyt vitéz báró Emődy Dániel tevékenységét méltatták. Bálint Mihály hangsúlyozta: Az 1972-ben alapított Pro Patria Alapítvány elnökeként a báró azon fáradozott, hogy megerősítse az anyaország határain belül és kívül élő magyarok kapcsolatát, adománygyűjtő munkát végzett, hogy ily módon segítsen a határon túli gyermekeken. Hozzátette: a székelyudvarhelyi tanítóképző sokat köszönhet v. báró Emődy Dánielnek, aki valóságos könyvtárat adományozott az intézménynek, hogy a könyvek a tanulók magyarságtudatát ébren tartsák, történelmi ismereteit gyarapítsák, emellett diákok csoportjait üdültette az évek során Magyarországon. Számára nem létezett a határ, csak a magyar nemzet, úgy tartotta, hogy éljünk az anyaországban vagy máshol, egyek vagyunk.

V. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya személyes hangú beszédében v. báró Emődy Dániel munkásságát méltatta: -Emléket állított báró vitézvári Simonyi József (1771–1832) huszárezredesnek, régebbi megnevezéssel óbesternek. Az országos törzskapitány elmondása szerint Emődy Dániel a Pro Patria Alapítvány keretén belül létrehozta a Regionális Simonyi Napokat, koszorúzásokat, megemlékezéseket tartott Magyarországon és a határon kívül, köztük Erdélyben is több helyen. Példaképének tekintette Simonyit, aki bebizonyította, hogy egy katona békében is sokat tehet hazájáért, éppen ezért, amerre csak megfordult, vagy csatát vívott a „legvitézebb huszár”, munkásságát emléktáblák őrzik, amelyeket – összesen 38-at – Emődy nemzetes úr állíttatott. Ezért is javasolta báró Emődy Dániel vitézzé avatását a Történelmi Vitézi Rend csikszéki állománya.

A március 1-jei rendezvénysorozatot a vitézi bál zárta. A v. Horthy Miklós kormányzó arcképével és a nemzeti jelképekkel díszített fal előtti színpadon felvonultak a székely törzs székeinek a zászlói, a résztvevők eléne-

seket az új tisztségviselőknek. A hajnalig tartó bálon volt tombola, amelyen értékes ajándékokat sorsoltak ki. A hangulatot emelte a színvonalas műsor. Alkalomhoz illő repertoárral fellépett a Kovács László karnagy által vezetett 165 éves Székely Dalegylet férfikórusa, táncoltak a Boróka néptáncsoport tagjai, és verset mondott P. Fincziski Andrea színművésznő.

Dr.v. Ambrus Ágnes törzsszéki v. hadnagy

A 3. felvidéki és vitézi bál

Esztergom, Primás pince, 2014. március 1.

A Komárom-Esztergom Vármegye Székkapitánysága rendezte e rangos eseményt. A bál a felhívó kürtjelre, a vitézek bevonulásával kezdődött, vitéz Dinga László szkp. köszöntőjét követően vitéz Smidt Róbert, a bál rendezője ismertette a Primás pince múltját és jelenét, történelmi vonatkozásait és a bál programját. Pohárköszöntőt mondott Szarka Gyula Kossuth-díjas zeneszerző. A köszöntők után sajtobemutató és kóstoló következett. Az elmúlt évben kiemelkedő munkát végző rendtársaknak vitéz Dinga László György szkp. elismerő oklevelekkel köszöntö meg tevékenységüket, majd a TVR soraiba 2014. évben felvételüket kérő felvidéki és csonka-országi jelentkezők bemutatása történt. A vacsora alatti meglepetés-műsorban régi tárogató hangszeren eredeti kuruc dallamokat hallhattunk. Vacsora után a felvidéki Zselizről érkezett zenekar gondoskodott a jó hangulatról. Éjfélkor tombolahúzás következett, s folytatódott a tánc hajnalig. Báluink szokásává vált: a nemzetes asszonyok és lányok házi finomságokkal érkeztek a bálba a vendégek nagy örömeire, s mindenki lelkesen dicsérte a magyar háziasszonyok „édes” keze munkáját.

*Fotó: v.Laborcz György
vitéz Lipovniczky Kázmér v. hadnagy*

Magyar Vitézek Bálja

Budapest - Danubius Hotel Hélia, 2014. február 15.

*Himnusz: Vitézi Szék, koronaőrök, honvédtiszjelöltek**Palotás – Kamilla Táncsoport**Bertha Theodóra énekművész**v. Cseresnyés Pál tb. tkp. kitüntetését köszönőbeszédét mondja**A Zala megyei vitézek bemutatják az új egyenruha-terveket a főkapitánynak**Szathmáry Attila asztaltársasága a főkapitánnyal**A Ludovika Zászlóalj honvédtiszjelöltjei vitézekkel és koronaőrökkel**A v. Béres család, dr. v. Mohay László, dr. Altorfay Luca**A Ludovika Zászlóalj honvédtiszjei, dr. v. Dengyel Zoltán tkp. és családja asztaltársasága a főkapitánnyal**Kalotaszegi viselet és tánc**v. Joó Sándor köszöntése*

Fotó: Koczás Erzsébet,
v. Tolnai E.

Köszönetet mondunk minden kedves segítőnknek, rendtársunknak és barátainknak, s nem utolsósorban a vendéglátóknak, akik a Vitézi Bál szervezésében, annak sikeres lebonyolításában szívvel-lélekkel részt vettek. TVR. Szervezés

ERDÉLYI TSZK

Emlékezés a barcaföldvári fogolytábor áldozataira – 2013. november 4.

Tizennegyedik alkalommal gyűlt össze november 4-én Barcaföldváron Háromszék és a Barcaság magyarsága, hogy az egykori gyűjtőtábor helyén emelt emlékműnél lerója kegyeletét az 1944 szeptembere és 1945 októberé között itt halálra éheztetett vagy agyonbolgortatott több mint hater ezer magyar áldozat emléke előtt. A megemlékezés ökumenikus istentisztelettel kezdődött, előtte Nagy János hidvégi református lelkész köszöntötte a résztvevőket, külön megköszönve a Történelmi Vitézi Rend jelenlétét. A Történelmi Vitézi Rend második

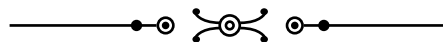

alkalommal vett részt ezen a gyásznapon, hogy lerója kegyeletét az áldozatok emléke előtt. Az istentisztelet után Ungvári Barna András uzoni református lelkipásztor tartotta meg beszédét, majd Koszta István brassói evangélikus lelkész, Kassai Géza Brassó-belvárosi református lelkipásztor, valamint Márhé Sándor brassói unitárius lelkész fohászzkodott az elhunytak lelki üdvéért. Magyaror-

szág bukaresti nagykövetségének nevében András Pál első titkár szólalt fel, aki szerint a fogolytáborban szenvedő embereknek egyetlen bűnük volt: hogy magyarok voltak. Mint mondta: „Ha meg is bocsájtnak, de soha ne feledjünk, és ne hallgassunk!” - A fogolytábor egyik túlélője, a 88 esztendőes Nagy Imre idén is el látogatott a megemlékezésre. Felidézte a múltat: milyen ember telen körülmények között kellett élniük. Nagy Imre Százaján született 1925-ben. Sepsiszentgyörgyön tette le a katonai esküt, s a parancsot katonaként soha meg nem tagadta, amíg Öfömlétsá ga, vitéz nagybányai Horthy Miklós le nem tette a fegyvert, mert

Magyarország elveszett. – mondta. Nagy Imre végül elénekelte kedvenc énekét, a „Felmegyek a doberdói nagy hegyre” című dalt. Ezt követően az Ürmösi Unitárius Dalárda tartott előadást. Az emlékezés koszorúzással és himnuszaink eléneklésével zárult. A Történelmi Vitézi Rend nevében Tóth Kálmán VRNT mb. v. hadnagy és vitéz Péterfi István koszorúzott.

v. Molnár Zsolt v.hdgy, Sepsiszentgyörgy

JÓNAK LENNI JÓ! A TVR. erdélyi törzsei az advent és a közelgő 2013.évi karácsonyi ünnepek szellemében a kolozsvári Szent Kamill mozgássérült öregotthon lakóit megajándékozta 500+70 kg pityókával. Emberbaráti kötelességen felül, ezt azért is tettük, mert ennek a nagyszerű magyar otthonnak a létrehozója és fenntartója **vitéz Tokay Rozália v. hadnagy asszony, kedves rendtársunk, akit a Jóisten sokáig éltesse!**

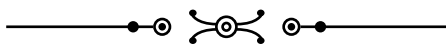
Tisztelettel v.Lázár Elemér otkp.Erdély

A Don-kanyarban elesett hősökre emlékeztünk

A Kézdivásárhelytől nem messze levő Katrosában 2014. január 11-én, szombaton a Kézdiszéki Székely Tanács szervezésében az 1943. évi doni katasztrófára emlékeztünk, felidéztek a magyar történelem egyik legnagyobb véráldozattal járó harcait, és fejet hajtottunk a Don-kanyarban elesett hősök emléke előtt. Az eseményen jelen volt v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya, v. Nagy Zoltán, a Székely Törzsszék mb. törzskapitánya, Tóth Kálmán VRNT Sepsiszek, v. Salamon Balázs Kézdiszek, Bartha Imre VRNT Bardoc-Miklósvárszek mb. székkapitányai és nagy számban képviseltette magát a Rend székelyföldi állománya. A megemlékező ünnepségre annál a kettőskeresztnél került sor, amelyet 2013 szeptemberében Szima Csaba helytörténész, az Árpád-vonal kiváló ismerője kezdeményezésére állíttatott a 24. Székely Határvadász Zászlóalj elesettjei és hősei

tiszteletére a Székely Nemzeti Tanács és a Kézdiszéki Székely Tanács. A megemlékező ünnepségre a többi megemlékezővel együtt indultak a vitézek a katosai völgyből a tetőn levő kereszthez, amit azon a helyen állítottak, ahol még látható a nyolc egykori kaszánya betonalapja, itt a zászlóalj egyik támaszpontja volt, és itt a székely katonák utolsó emberig védték a völgyet. Útközben Szima Csaba helytörténész az Árpád-vonal kiépítéséről, a 24. Határvadász Zászlóalj második erőd-századáról, a Bellő-tető környékén zajló harcokról és a védművek felrobbantásáról tartott ismertetőt. Az elhangzott beszédek felidéztek a 71 évvel ezelőtti eseményeket: az 1943. január 12-én induló ütközetet, amelyben a Don-kanyarban napok alatt szinte teljesen megsemmisült a közel kétszázezres Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg. Az ünnepi beszédek kiemelték a Don-kanyarban zajló harcok tragédiáját, a magyar honvédek hősiességét: a mindent elsöprő ellenséges szovjet rohamnak a magyar honvédek hősiességgel ellenálltak, de a túlerővel nem bírtak. A szónokok hangsúlyozták, az áldozatok emlékét nem szabad elfelejtenünk, mert helytállásuk a mai kor számára is példa, azt üzeni, hogy nem lehet megfutamodni a nehézségek elől, a küzdelmet a legnehezebb körülmények között is vállalni kell, mert csak akkor lehet reménykedni a szabadság kivívásában, az autonómia-küzdelem győzelmében. A megemlékező beszédek után v. Lázár Elemér, v. Nagy Zoltán, v. Salamon Balázs, v. Kádár Edit és Tóth Kálmán VRNT elhelyezték a kegyelet koszorúját a kettőskeresztnél. Az ünnepség nemzeti imáink, a magyar és a székely himnusz elénekülésével ért véget.

A Történelmi Vitézi Rend csíkszéki állománya 2014. január 12-én a Csíkszeredához tartozó Taploca plébániatemplomban vett részt a II. világháború tragikus eseményeire emlékező gyászmisén, és az egybegyűlt hívekkel együtt imádkozott a Don-kanyarnál hősi halált halt honvédek lelki üdvéért, felidézve a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg szörnyű pusztulását. Az áldozatot az Úrnak Ft. Czíkó László plébános mutatta be, az áldás után pedig v. Nagy Benedek történész mondott gyászbeszédet, ismertette a történelmi tényeket, az értelmetlen harcokat, a honvédek embertelen, végzetes sorsát. A szónok megemlékezett a nagy emberi veszteségről, amely az egész magyar nemzetnek hosszú évtizedekre meghatározta kilátástalan jövőjét. Kiemelte, hogy a veszteséget a mai napig nem heverte ki a nemzet, és a felejthetetlen tragédia örök időkre égi intelem a magyarnak, hogy ne kövesse el ezt a hibát még egyszer. Hangsúlyozta a levonható tanulságot is: a nemzet ne válassza soha a békétlenséget, a háborút, de utolsó csepp véréig védje hazáját, ősei hagyatékát, a Kárpát-medencét. V. Nagy Benedek arra is intett, hogy soha ne küldje egy magyar kormány se katonáit idegen földre, mert a veszteség után az utókor számára csak a fájó emlékezés marad. A beszéd után a vitézek a széki zászlót követve és a hívek kíséretében kivonultak a templomkertben felállított I. és II. világháborús feketemárvány emlékműhöz. V. Lázár Elemér országos törzskapitány elhelyezte a kegyelet koszorúját az Erdélyi Törzs részéről, majd v. Orbán Imre, Csíkszék kapitánya a Szék részéről. Czíkó László plébános imát mondott, majd a résztvevők főhajtással tisztelegve egyperces csenddel adóztak az elesettek emlékének. A megemlékezés a himnusz elénekülésével zárult.

Doni megemlékezés

A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya ötödik alkalommal emlékezett meg a doni tragikus eseményekről a sepsiszentgyörgyi belvárosi református templom udvarára felállított második világháborús emlékműnél. A vasárnap esti ünnepi istentiszteleten, majd a templomkertben álló hősi emlékműnél zajló

fáklyás megemlékezésen és koszorúzáson több mint százötvenen vettek részt. Az istentiszteleten Pap Attila református lelkipásztor hirdetett ígét, utána v. Nagy Benedek történész ismertette az 1943. januári Don-menti csata szomorú eseményeit.

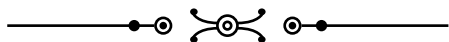
Az istentiszteletet követően az emlékműnél v. Nagy Zoltán mb.törzskapitány emlékeztetett arra, hogy az eltelt 71 esztendő sem boríthat fátylat erre a nagy magyar tragédiára. A közösen elmondott Hiszekegy után a Székely Virtus és a Szilaj Hagyományörző Egyesület, a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom képviselői, valamint az elesett hősök utódai koszorúztak. A Történelmi Vitézi Rend részéről a kegyelet koszorúit v. Lázár Elemér, Erdély országos törzskapitánya és v. Nagy Zoltán mb.törzskapitány, valamint Sepsiszék részéről v. Tóth Kálmán VRNT székkapitány, v. Molnár Zsolt v. vhdgy. és v. Péterfi István helyezték el az emlékműnél. A megemlékezés himnuszaink elénekülésével és papi áldással zárult.

Dr. v. Ambrus Ágnes, törzsszéki v. hadnagy

Autonómia

Petícióval fordult 2013. nov. 26-án az Európai Parlamenthez (EP) a Civil Összefogás Fórum (CÖF), a Szellemi Honvédelmi Mozgalom és a Székelyföldért Társaság annak érdekében, hogy az erdélyi magyar kisebbség egy egységes régióban élhessen Románia területén. Megállapítják ugyanakkor a petíció benyújtói, hogy az erdélyi magyarság autonómiája régóta napirenden lévő kér-

dés, mégsem történt ebben az ügyben Romániában semmilyen előrelépés. A beadvány aláírói az ENSZ, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet, a későbbiekben Szervezet, valamint az Európa Tanács dokumentumaira is hivatkoznak, akárcsak a magyar-román alapszerződés egyes passzusaira. A petíció arra kéri az EU intézményeit, hogy ne támogassa a tagállamok diszkriminatív közigazgatási intézkedéseit, állapítsa meg, hogy az etnikai kisebbség fogalmába beletartoznak-e az őshonos nemzeti kisebbségek, s ha igen, van-e jogi eszköze az ő védelmükre, illetve vizsgálja meg, mennyire van összhangban az EU alapvető céljaival „a békétlenséget, konfliktust keltő” tagállami kisebbségpolitika. - „Az autonómia semmilyen körülmények között nem veszélyezteteti vagy fenyegeti az azt biztosító állam szuverenitását és területi egységét” - áll a beadványban. Csizmadia László arról is beszélt, hogy szerinte Románia esetében világosan látszik, hogy egy közösséget akarnak tönkretenni és megszüntetni, de a civilek úgy gondolják, hogy „nem engedhetik el székely testvéreik kezét”. - „A célunk az, hogy Európa figyeljen fel arra, hogy békesség Európában csak abban az esetben lehet, ha a kisebbségek is megkapják azokat a jogokat, amelyek járnak nekik”. - húzta alá a CÖF alapítója. Nem vitatunk egyetlen határt sem - nyomatékosította továbbá Csizmadia. - További információ: v. Bagó Zoltán irodája: +32-228-37189, <http://fidesz-eu.hu/>, <http://bago.fidesz-eu.hu/>, <http://facebook.com/bagozoltan>

Székely siker Brüsszelben - Három napon át székely zászlók lobogtak Brüsszelben. Március 19-22. között a Hunineu Iroda szervezésében székely kulturális és gasztromómiai rendezvényeknek adott otthont Európa fővárosa. Az 1848-49-es magyar szabadságharc 166. évfordulója és a székely szabadság napja tiszteletére a Balassi Intézetben szervezett telt ház as fogadáson Kiss Antal, a Hunineu Iroda vezetője köszöntőbeszéde után levetítette a székelyföldi autonómiaünnepségekről, a nagy menetelésről és a székely szabadság napján Marosvásárhelyen készült, angol kísérszöveggel ellátott, interneten is elérhető rövid dokumentumfilmet. A magyar szabadságharc jelentőségéről Schmitt Pál volt köztársasági elnök, az Európai Parlament korábbi elnöke tartott előadást. Ezt követően az Úz völgyében élő Nagy Ilka Uzonka és Nagy Gergő énekelt székely népdalokat. Ábrahám Bence és Kádár Judit hegedűn és zongorán adott elő Erkel-, Kodály- és Hubai Jenő-darabokat. Nagy Erika csinódi tanítónő angol nyelven mutatta be Székelyföld ételkülönlegességeit. Óriási sikernek örvendett a csíkbánkfalvi szilvapálinka, a gyimesi csángó pityókás kenyér, a házi szalonna és kolbász, a kibédi hagyma, az egerszéki vaj, a csinódi sajt, a kászoni juhtúró és a firtosváraljai áfonyalekvár. A finom falatok feltálalását a ménesi Balla Géza pincészetéből származó borok kóstoltatása tagolta. Zárszó előtt mutatták be Csinódi Nagy Gergőnek a havasi életről szóló könyvét. A rendezvényen jelen volt a brüsszeli magyar diplomácia színe-java, ugyanakkor szép számban eljöttek nem magyar diplomaták is. ... Több százan megfordultak a székely sátorban. A már említett nemzeteken kívül jártak ott belgák, franciák, hollandok, németek, britek, peruiak, mexikóiak, ecuadoriak, irániak, indiaiak, spanyolok, portugálok, japánok, hawaii-ak, oroszok, románok, thaiföldiek, brazilok. Mindenki dicsérte a székely italokat és a székely konyhát, mindenki elégedetten mosolygott ránk. Ez is volt a szervezők ars poeticája: mosolytól mosolyig. Európa szívében azt éreztük, hogy akik megálltak ízlelni és tájékozódni, azok megszerették a székelyeket. Márpedig, akik megszeretnek bennünket, azok alkalomadtán segítenek is.

Sepsiszéki Nagy Balázs

Petőfi szobra Kolozsváron!

2014. március 9-én délután felavatták Petőfi Sándor bronzból készült mellsobrát, Hunyadi László szobrászművész alkotását Kolozsváron. A szobrot v. Patrubby Miklós, a Magyarok Világszövetségének (MVSZ) elnöke és v. Tokay Rozália, a kolozsvári Magyar Mozgássérültek Társulatának (MMTK), valamint az MVSZ erdélyi országos tanácsának elnöke leplezte le, Kovács Sándor főesperes áldotta meg.

Az MMTK által felállítandó szoborpark első szobrát március 15. közeledtével avatták. Talapzatán sokatmondó Petőfi-idézet alatt – „Az idő igaz, S eldönti, ami nem az” – egyetlen évszám szerepel, **Petőfi Sándor** születésének éve: 1823, lévén halálának időpontja bizonytalan. A felavatott szobrot a jelenlevők megkoszorúzták. Patrubby Miklós leszögezte: Petőfi Sándor méltó eltemetése nélkül nincs és nem is lehet erkölcsi megújulása a magyar nemzetnek. Kemény szavakkal bírálta mindazokat, akik Kolozsvár első Petőfi-szobrának felavatásáról távol maradtak. Kiemelte: egyedül a Babes-Bolyai Egyetemnek több, mint 200 magyar egyetemi oktatója van, és valamennyiüknek itt lett volna a helye. Miként a kultúra, az irodalmi, a művészeti és a közművelődési élet meghatározó szereplőinek is. Beszédet mondott **Kónya Hamar Sándor**, az MVSZ Védnöki Testületének tagja, volt bukaresti és brüsszeli képviselő is, aki elmondta, hogy nagyapja, I. világháborús szibériai fogolyként maga is meglátogatta Petőfi Sándor barguzini sírját. Egyedül az ő falujából, Székelykocsárdról négyen voltak fogolyként jelen ezen az eseményen. - Magyarország kolozsvári főkonzulátusát **Fodor Tamás** konzul képviselte, aki a rendezvény utolsó felszólalójaként köszönetet mondott az első kolozsvári Petőfi-szobor állítóinak. Az Erdélyi Magyar Néppárt képviseletében **Soós Sándor** megyei elnök volt jelen.

(MVSZ sajtótájékoztatójából)

Honvédtalálkozó Baróton

Szombaton, augusztus 2-án, immár 17. alkalommal tartották meg a baróti református templomban a II. világháborúban részt vett, hazájukért vitézül küzdő székelyföldi honvédek bajtársi találkozóját. A még élő, egykori székely honvédek közül tízen jelentek meg az idei találkozón. A Történelmi Vitézi Rend Bardoc-Miklósvárszék, Sepsiszek és Udvarhelyszék tagjai álltak díszőrséget a református templom bejáratánál, majd a harangszó után zászlókkal bevonultak a templomba. A találko-

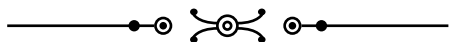

zósorozatot 15 évvel ezelőtt, 2000. szeptember 12-én, a magyar honvédség baróti bevonulásának 60. évfordulóján indította útjára vitéz Krizbai Imre református lelkipásztor, aki ezúttal is köszöntötte a megjelent tíz veterán honvédet (*köztük a 101. életévében járó vargyasi Lázár Imre bácsit is*), majd ígéhirdetésében az elszakított országrészekben uralkodó áldatlan állapotokra hívta fel a figyelmet, mint amilyen Felvidéken a magyar templomok elpusztítása; ugyanakkor bibliai párhuzammal hangsúlyozta:

nem szabad soha feladnunk azt, ami a miénk. „Ha az egykori honvédekhez hasonló önfeláldozó férfiak módjára cselekszünk, talán egy nap véget vethetünk nemzetünk lassan száz éve tartó csúfolásának!” A felszólalók között elsőként Szabó Miklós, a Székely Nemzeti Tanács részéről emelkedett szólásra, beszédében pedig kijelentette: részéről honvédeknek tekinti az 1956-ban meghurcoltakat, *„akik fogságban szenvedtek igazságtalanul, és aiktól soha, senki nem kért még csak elnézést sem”*. Ezután beszédet mondott Murányi Levente 56-os meghurcolt. Ezek után válto-

zatos programpontok következtek: előadások, illetve a borzsovai férfikórus műsora, melynek során ismert honvéddalok csendültek fel. Végezetül a jelenlévők megkoszorúzták a honvédek tiszteletére felállított emlékművet, az egybegyűlteket elnékelte a magyar és a székely himnusz. A honvédtalálkozót vitéz Nagy Zoltán mb.törzskapitány előadása zárta, aki az I. világháborúról beszélt *„Mire a levelek lehullanak”* címmel.

Megemlékezés az Úz-völgyében

2014. augusztus 26-án 21. alkalommal emlékeztek a hazájukat, szülőföldjüket védő székely-magyar honvédekre, akik az 1944. augusztus 24-i szovjet vérbetörés napján, és az azt követő hetekben veszítették életüket az Úz-völgyében. Ezúttal is szá-

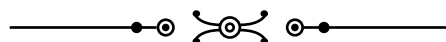

mos zarándok vett részt a megemlékezésen: hagyományörző egyesületek, huszárok, lovagrendek tagjai, nemcsak Székelyföldről, Erdélyből, hanem Magyarországról és Kárpátaljáról is. Az ünnepi ökumenikus istentiszteleten Szabó Lajos római katolikus kanonokplébános és Bucsi Zsolt református lelkész prédikált, mindketten a

hit megőrzésének szükségességét, a gyökereinkhez való ragaszkodás és az őseinkről való megemlékezés fontosságát hangsúlyozták. A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki tagjaihoz az idén csatlakoztak a kézdi, csiki, udvarhelyi, bardoc-miklósvárszéki rendtársaink is. A huszárok felvonulása, valamint a Történelmi Vitézi Rend tagjainak fegyelmezett és rendezett sorai kegyeletteljesebb és katonásabb tiszteletadást kölcsönözött a megemlékezésnek, amely évről-évre több zarándokot vonz a Keleti-Kárpátok szorosába. A vitézek lerótták kegyeletüket néhai v. Kajcsa András m. kir. honvéd kopjafája előtt, aki 1944. augusztus 26-án halt hősi halált. Leszármazott családtagjai és várományosai helyezték el kopjafája előtt a megemlékezés koszorúját Sepsiszek, Udvarhelyszék állománya és a szentivánlaborfalvi férfi dalárda tiszteletadása mellett. A megemlékezésen részt vett vitéz I. Füredi Gábor, Békés megye székkapitánya, aki édasapja kopjafája előtt helyezte el a kegyelet virágait. A megemlékezés alkalmával emléklapokat adtak át az Erdélyi Kutatócsoport Egyesület tagjainak. Az eseményen jelen volt Illéfalvi Péter hadtörténész, a magyar Honvédelmi Minisztérium munkatársa, valamint Csige Sándor Zoltán, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának vezető konzulja is.

v. Molnár Zsolt mb.v.hdg.

Megemlékezés Szárazajtán

Azért kell évről-évre megemlékezni, mert a ma emberének nem szabad elfelejtenie, mi történik, ha a szélsőség eluralkodik – fogalmazták meg a felszólalók tegnap Szárazajtán, amikor a Gavrilă Olteanu által vezetett Maniu-gárdisták 1944. szeptember 26-i betörésére és a tizenhárom ártatlanul kioltott életre emlékeztek. A 25. alkalommal tartott megemlékezésen az Ajtai Abód Mihály Iskola tantestületének és a diákságnak, a Történelmi Vitézi Rend né-

pes képviselőtételének és a vendégeknek köszönhetően meglehetősen népes emlékező közönség gyűlt össze a felújított református templomban. 14 fő sepsiszéki és 7 fő Bardóc-Miklósvárszéki rendtársunkkal vettünk részt. - Bartalis Sz. Pál református lelképásztor a Lukács evangéliumból idézett történet és a hetven esztendeje történetek közt vont párhuzamot: A történelem folyamán nemegyszer megtörtént már, hogy az erősebb hamis vádat fogalmazott meg, majd hamisan bíraskodva hamis ítéletet hozott, de – mint mondotta – eljön az idő, amikor mindenki az igaz ítélő elé áll, s felelnie kell tetteiért. Ma is vannak hamis vádlók és ítélethozók, akik gyűlöletet szítanak, s szülőföldünkről lehetőleg minél messzebb – éppen Ázsiáig – üznének, de ne engedjünk nekik. A szárazajtaiakat arra kérte, emlékezzenek szeretteikre, mert akik a szívekben élnek, mindig velünk maradnak. A megemlékezők a nagybaconi fűvösök vezetésével a **Vargha Mihály által 1994-ben készített, Elekes Lajos, Gecse Béla, Nagy András, Nagy D. József, Nagy Sándor, Málnási József, Németh Gyula, Németh Izsák, Szabó Beniam, Szép Albert, Szép Albertné Málnási Regina, Szép Béla és Tamás László emlékéért** alkotáshoz vonultak. Az emlékműnél mondott beszédében Simon András, Bacon község polgármestere a 70 évvel ezelőtti történetek okát abban látta, hogy a győzelmeskedők úgy vélték, bármit megtehetnek. Az előjáró szerint nem kizárt, hogy eljön az az idő, amikor a szárazajtaiak megbocsátanak a vérengzőknek – de a falu soha nem fogja elfelejteni az embertelen tetteket. „Tiltakozunk minden gonosz és rosszindulat ellen! Az áldozatok hozzátartozóit, a kegyetlenség tanúit, a leszármazottakat együttérzésünkről biztosítjuk, Istent pedig arra kérem, óvja meg Szárazajtát, a nemzetünket és a világot, hogy ilyen többet ne fordulhasson elő” – mondotta Simon András. A Történelmi Vitézi Rend Bardóc-Miklósvárszék székkapitánya, Bartha Imre VRNT az 1918-at követő román kormányokról szóló elítélően: a mindenkor hatalom azon volt, hogy nemzetállamot hozzon létre, s miközben szóban minden jogot biztosított, a valóságban a kisebbségeket kismizte, szervezeteiket és iskoláit felszámolta, vezetőit ellehetetlenítette. A székkapitány arra figyelmeztette a mai hatalmat, régi játékokat nem játszhatják a végtelenségig, az önrendelkezést kérők hangja egyre erősebb, s eljön az a pillanat is, amikor mi azt megvalósítjuk. Az áldozatok neveit Németh Izsák dédunokája, Pap Attila református tiszteletes olvasta fel, a kegyelet koszorúit előbb az áldozatok családjai, majd az intézmények – köztük a nagybaconi rendőrség – és a politikai pártok helyezték el. A megemlékezésen fellépett az Ajtai Abód Mihály Általános Iskola tanári karának kórusa, v. Kajcsa Tibor a TVR sepsiszéki tagja szavalt. A megemlékezés nemzeti imánk, a Himnusz eléneklésével ért véget.

(Háromszék napilap nyomán)

v. Molnár Zsolt mb. vhdgy Sepsiszentgyörgy

Vitézségből példát adtak

Október 11-én 11 órakor a kézdivásárhelyi református temetőkertben a Történelmi Vitézi Rend székelyföldi törzse a kézdivásárhelyi állomány kezdeményezésére emléktáblát avatott vitéz Mező Ferenc tartalékos zászlósnak, a 24. honvéd határvasz zászlóalj 2044. szeptember 3-án Kászonyakabfalva fölött elesett katonájának, aki hősi-

ességéért post mortem az egyik legrangosabb katonai kitüntetést, az 1942-ben létrehozott Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érmét kapta meg, aminek rajta kívül csak huszonegy magyar katona a tulajdonosa.

A nagyszabású rendezvényen részt vett Szarka Gábor konzul a csíkszeredai Magyar Főkonzulátus részéről, Tamás Sándor megyei tanácselnök, Derzsi Gyula, Kézdivásárhely alpolgármestere, és Kézdi-, Csík-, Udvarhely-, Maros- és Bardóc-Miklósvárszék, valamint Szováta-Sóvidék és Régen több, mint

v. Laczkó Áron (v. Laczkó László testvér fia),
v. Lázár Elemér Erdély otkp.,
Erdei Sándor Prügy polgármestere,

száz vitéze! Az ünnepségen a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom és a Székely Nemzeti Tanács is képviseltette magát. Az emléktáblát vitéz Pakó Benedek ny. kanonok és Beder Imre református lelkész szentelte és áldotta meg, előtte pedig a Történelmi Vitézi Rend zászlói, illetve Vetró András, a 15. székely határőr gyalogezred szakaszparancsnoka és egyik katonája álltak díszőrséget. Az ünnepi hangulatot emelték a kézdivásárhelyi Tanulók Klubja fűvöszenekara által előadott himnuszok, kato-

nadalok és gyászindulók, valamint a Molnár Józsiás Általános Iskola régizene-együttesének a *Pillanatok a magyar történelemből* című műsora. - Erdély országos törzskapitánya, v. **Lázár Elemér** köszöntötte a résztvevőket. Hangsúlyozta az emlékel-állítások fontosságát, és azt, hogy a Történelmi Vitézi Rend őrizi nemzetünk múltját, gyökereit, és az emlékezés, valamint a jövőépítés jegyében fejtí ki tevékenységét. Szarka Gábor konzul a világháborús hősök áldozatának nagyságát emelte ki, és azt, hogy nem elég megismerni a múltat, hanem tanulni is kell belőle. Rámutatott a határokon áttelő nemzeti összetartozás fontosságára. - Dr. v. Ambrus Ágnes a két világháború emlékére idén sorra kerülő fontos rendezvények között említette a 70 éve elesett vitéz Mező Ferenc tiszteletére szervezett emléktábla-avatást. Felidézte az 1944 őszi székelyföldi tragikus történeteket, az Ojtozi-szorosban, az Úz-völgyében és Gyimesekben folyt kegyetlen harcokat, amiknek során a 24-es honvéd határvasz-zászlóalj katonái megpróbálták visszaverni a hatalmas túlerővel támadó szovjet csapatokat. Hangsúlyozta: az egymás mellett harcoló magyarországi és székely katonák tömegével estek el az akkori magyar határokat védve, sokuknak a sírja évtizedekig ott domborult jeltelenül az erdők mélyén, mert a kommunista diktatúra éveiben felkutatni sem lehetett azokat, nemhogy emlékjelet állítani! - Ezalatt csak a Kárpátok fenyői örködték a hősök örök álma felett, mert a vidék lakói csak titokban emlékezhetek meg róluk. A családi szájhagyomány azonban megőrizte azt, amit a hatalom el akart felejtetni, az áldozatok hőstetteit az itt élő székelyek továbbadták gyermekeiknek és unokáiknak!

Mező Ferenc hőstette és sokáig ismeretlen nyughelye

1944. szeptember 2-án reggel a Kászonjakabfalvától 4-5 kilométerre lévő 24. határvasz-zászlóalj parancsnoki harcálláspontját már majdnem bekerítették az oroszok, ezért a zászlóalj megkezdte a visszavonulást Katrosára. Szeptember 3-án az erősen fogyatkozó zászlóalj Ozsdolánál váltakozó erejű harcot vívott a támadó orosz gyalogsággal. Kászonjakabfalva fölött, a falutól délre, az 1051 méteres Nyír-ponk és a Katrosa közötti térségben a 24. határvasz-zászlóalj géppuskás századának egy szakaszát rendelték védőállásba. A nap folyamán a támpontszerű vonalat több ízben a túlerőben lévő szovjet lovasság és lövész gyalogság támadásai érték. Ezeket a védők minden esetben visszaverték. Mező Ferenc tartalékos zászlós, a géppuskás szakasz parancsnoka – miután tüzegeik harcképtelenné váltak, a lőszerük elfogyott, irányzói és kezelői pedig egymás után estek el, vagy sebesültek meg a nehéz gyalogsági tűzben – maga feküdt a még üzemképes egyetlen géppuska mögé. Már több sebből vérzett, de még mindig sikeresen verte vissza az újra és újra rohamozó szovjet gyalogságot. Az egyik tüzelőállásban a pisztollyal és kézigránáttal vívott közel-

harcban esett el, mert sebesült, halott bajtársait, fegyvereit – esküjéhez ragaszkodva – nem hagyta el. Holtteste az ellenség kezére került. Éjszaka a tisztí legénye - a szovjet harci előőrsek között átkúsza - kilopta azt, és szekérre téve Kézdivásárhelyre szállította, ahol eltemették Mező Ferenc holttestét – idézte fel Mike Bernadett a kézdivásárhelyi Református Kollégium tizedik osztályos tanulója, Illésfalvi Péter–Szabó Péter–Számveber Norbert *Erdély a hadak útján* című könyve alapján a tartalékos zászlós hőstettét. Azt már a családi szájhagyomány alapján mondta el Mike Bernadett, hogyan lett Mező Ferenc végső nyughelye anyai nagyapjáéknak, v. Laczkó Áronéknak a kriptája, amiről sokáig senki nem tudott: „A hivatalos adatok között az szerepel csak: Mező Ferenc tartalékos zászlóst Kézdivásárhelyen temették el. A mi családunk azonban mindig tudta, hogy Mező Ferenc a családi kriptánkban, a Laczkó-kriptában nyugszik. A családi szájhagyomány azt is megőrizte, hogyan teltek a hős Mező Ferenc utolsó órái. Ezt az én nagyapám, vitéz Laczkó Áron így adta tovább nekem: Kászonjakabfalván rettenetes pusztítást végeztek az oroszok. Mező Ferenc tüzelőállása előtt halomban álltak a halottak, és ő tudta, neki is a halál lesz a sorsa. Akkor a kezét rákötötte a géppuskájára, hogy holtában is löje az ellenséget. Az oroszok elrettentésképpen holttestét kitétték közszemlére Kászonjakabfalva központjába, nem engedték eltemetni. Onnan lopta ki a tisztí legénye, és hozta Kézdivásárhelyre, mert ismerte a menyasszonyát, Bene Arankát, akinek édesanyját, Bene Albertnét Laczkó Ágnesnek hívták. Mező Ferencet tehát Bene Aranka családjának a kriptájában, a Laczkó-kriptában temették el a kézdivásárhelyi református temetőben. Mező Ferencet a Laczkó-család rokonának fogadta, és az eltelt évtizedek során mindig megemlékezett róla.”

Párhuzamos katonasorsok

A kézdivásárhelyi v. Laczkó Áron mindent megtett azért, hogy a szülőföldjétől távol elesett Mező Ferenc tartalékos zászlós sírját ismertté tegye, és méltó emlékjelet állíttasson neki. Tette ezt azért, mert édesapja, dr. Laczkó László ügyvéd is II. világháborús hős volt, ő is otthonától távol védte a magyar határt az előrenyomuló szovjet egységekkel szemben, és a Tisza-mentén, a prügii templomtoronyban találta szíven egy szovjet mesterlövész golyója. Hőstettéért dr. Laczkó László zászlósnak a *Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadi szalagon, kardokkal*- kitüntetéssel adományozták, amiről azonban családja csak később, a rendszerváltás után, 2013-ban értesült. A hős zászlós halálának körülményei is sokáig ismeretlenek voltak, míg fiának, v. Laczkó Áronnak – aki édesapja halálakor alig volt több, mint fél éves – a bajtársak elbeszélései és naplói alapján a Prügy melletti Tarcalon sikerült felkutatnia sírját. A Történelmi Vitézi Rend 2014. szeptember 5-én Prügyön emléktáblát avatott dr. Laczkó Lászlónak is.

V. Laczkó Áron elmondta: immár lelke megnyugodott, mivel a két háborús hősnek, édesapjának és Mező Ferencnek sikerült illő végtisztességet adni és hőstettükhöz méltó emlékjelet állítani.
Dr.v. Ambrus Ágnes v.hdg.

„Nem hálnak meg ők, kik szívünkben élnek” - írjuk fel mindig, minden Hadak Útjára tért rendtársunkra emlékezve. Juhász Gyula Consolatio-ja pedig visszacseng, igazolódik. Nemzetünk egy hősi halottjának élete elevenedik meg a 15 éves kislány, a dédunoka írásán keresztül. Kérdezett, figyelt, s leírta, mit mesélnek a Dédnagyapjáról. Elküldte írását – mely megérdemelné, hogy teljes terjedelmében közölhesse majd egy Vitézi Kiadvány (szerk.):

Igaz történet Dédapámról (részlet)

Nagytatám talán apa nélkül nőtt fel, talán apja hiánya befolytathatatlant őr hagyott lelkében. Talán gyermekkorában nem olyan volt, mint kortársaié, de most, hogy végre összeállt édesapja emléke és élettörténetének darabkái, szíve mélyén megnyugvást talált és büszkébb meg boldogabb bárki másnál, ha édesapjára gondol. Emléke mindig élni fog lelkében meg gondolataiban, fényt jelenthet, ha sűrűnek tűnik az éj és békét hozhat, ha fogy a remény, akárcsak nekem.

Dédapám példáját követve megpróbálom majd továbbvinni, mit ő elkezdett, emléket mintaként megőrizve az utókor számára!
Mike Bernadett, 15 éves, Kézdivásárhely

Képes beszámoló Tordai csata 70. évfordulója

Fotó: Kékkői Károly (Kék-Soft)

Erdélyi május, 2014

Csíksomlyói búcsú

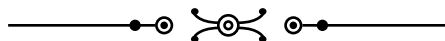
Csíksomlyói búcsú

Csíksomlyói búcsú, Kontumáci kápolna, Hősök fala

Vitéz Sebő Ödön szobrának koszorúzása

v. Füredi Gáborszp. által alkotott Magyarországi-emlékhelynél
Vén Árpád versét elmondta v. Lázár Elemér otkp.v. Deák András szkp. fogadja a zarándok-vonatot
az 1100 éves határon.

A Nagykárolyi Székkapitányság eseménynaptára

2012. november 1. – Mindenszentek estjén sokan mennek ki a temetőbe. Ezért a nagykárolyi alcsoport fáklyás megemlékezésre hívta mindazokat, akik a mesterreszi róm. kat. temető kápolnájába misére érkeztek. A szertartás végén – kb. negyucatnyian - együtt vonultunk át a második világháborúban elesett katolikus vallású honvédek közös sírházhoz, hogy énekekkel, ökumenikus imával és gyertyagyújtással hívjuk fel a közvélemény figyelmét a méltatlan állapotban levő sírhely felújításának időszerűségére. A sírkert a Szentlélek Róm. Kat. Plébánia gondnoksága alá tartozik, s többszöri nekifutás, egyeztetés ellenére sem sikerült a munkálatokat elkezdni benne. A megemlékezés a ref. temetőben folytatódott.

Nagykárolyban nyugvó 2. világháborús római katolikus honvédek – Mindenszentek napján hivatalosan is átadták Nagykárolyban a mesterreszi róm. kat. temetőben nyugvó 32 magyar honvéd síremlékét. A késődelutáni miséről ft. Borota Ottó plébános vezetésével a hívek kivonultak a temetőbe, ahol a Szentlélek

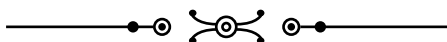

Plébánia előljárója az elhunytak lelki üdvéért mondott könyörgés után felszentelte az elkészült síremléket, rajta a honvédek neveit tartalmazó obeliszkkal. Ezek a következők:

Banovszky István, Csizmadia Gyula, Czekalla Pál, Eckert Brunó, Fazekas Mihály, Gasch Bernát, Gyapjas János, Hani József, Horváth Imre, Illin György, Keresztes Ödön, Király Mihály, Kocsy István, Lakatos János, Lőczy László, Lukács Gábor,

Maglódi Albert, Mityók Károly, Molnár János, Nagy János, Németh László, Paizs Dávid, Pataki Ferenc, Piniel Ferenc, Rancz János, Süveg György, Szabó József, Szentjóni Sándor, Takács József, Takács Sándor, Tarjáni Gyula, Tóth Ferenc.

Az eseményen rendtársainkkal civilben vettünk részt, mivel a rendezvényt szervező egyházközség kerülni akart minden ünnepélyes külsőséget. V. Berei Károly mb. v.hdgy. tájékoztatása szerint ezzel fontos kegyeleti tett valósult meg a városban. Ugyanakkor még felkutatásra vár annak a két katonának a nyughelye, akiket a front átvonulása miatti zűrzavarban már nem volt idő méltóképpen eltemetni, így a kastélykertben hantolták el őket. *Forrás: www.nagykarolyivitezek.com, 2013.11.03.*

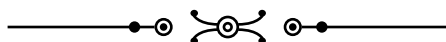
2013. január 11. - Doni Emléktúra - nagykarolyi módra. Az ötletet barátaink adták, akik a Turul Kutatócsoport égisze alatt évek óta téli meneteléssel tisztelegnek az orosz fronton elesett honvédek emléke előtt. Többször invitáltak bennünket is, de a távolság és a téli közlekedési viszonyok miatt sajnálattal kellett lemondanunk az utazásról. Végül elhatároztuk: ha nem mehetünk el a túrára, akkor a túrát fogjuk elhozni Nagykarolyba. Félézer embert mozdított meg a nagykarolyi vitézek! Nem túlzás: 6 településen összesen

legalább 500 ember kapcsolódott be abba a programba, amelyet a TVR Nagykarolyi Székkapitánysága szervezett a Don-kanyar hőseinek tiszteletére, a **Történelmi Emlékezet Őrei Egyesülettel** (röv. Őrállókkal) immár 2. alkalommal hívtuk a túrázni vágyókat. Az útvonal módosult, a tavalyi 18 km-hez képest idén 32 km-es távot kellett teljesíteniük azoknak, akik mind a 6 állomást érinteni akarták a **Nagykaroly-Mezőfőny-Csanálos-Kálmánd-Kaplony-Börvely** nyomvonalon. A tavalyinál nagyobb érdeklődés mutatkozott: a kora reggeli indulásnál 34 fő sorakozott fel a vezényszóra, akik ki is tartottak a célállomásig. A túrázók között akadt tizenéves, középkorú és idősebb résztvevő is. Sorainkban 3 román nemzetiségű résztvevő is velünk tartott. Valamennyi településen, amelyet a menet érintett, népes gyülekezet várt bennünket. Nem hiányozhattak

az egyházi és világi méltóságok sem. Lelkipásztorok, plébánosok, tanárok, iskolások és felnőttek kíváncsian fürkésztek a gyaloglókat. Szemükben megfagyott, tisztelet. Az előre egyeztetett találkozó helye mindenütt a világháborús emlékműnél volt, ahol v. Berei Károly mb. v.hdgy. egy-egy koszorút is elhelyezett a Rend nevében. - Magyar és német katonákról lévén szó, a koszorúkon kettős, magyar és német nemzeti szalag díszelt. Mezőfőnyen és Kaplonyban a helyi fúvószenekar trombitásai megszólaltatták a magyar tábori takarodót. Csanáloson a **CSIK Egyesület** lekváros és krumpis *strudlival* várta a túra résztvevőit. A svábok hagyományos süteménye nagy tetszést aratott, de vendégszeretetből nem volt hiány Kaplonyban sem, és legalább olyan jól esett, amikor a fűtött kultúrházban megpihenhettünk és szalonnával, hagymával, házi pálinkával erősíthettük magunkat a hátralevő kb. 10 km-es utolsó szakaszra, ami abból állt, hogy a Kraszna folyó töltésén jussunk el Börvelybe. Sötétedőfélben volt, amikor 17 óra tájban a börvelyi istenháza kertjében is felhangzott a szó. Nemzeti imánk áldó megnyugvással töltötte el a túrázókat és a minket fogadó lakosokat egyaránt. A református egyházközség gyülekezeti termében nem lehetett szomorkodó embert látni, azok is, akik nagyon elfáradtak, az út végén nevetve gondoltak vissza a hátrahagyott mérőföldre. Berei Csilla nemzeti asszony ízletes bográccsal várta a csapatot, és nem hiányozhatott az asztalról a híres *börvelyi zsíros kalács* sem. A túráról beszámolt a Duna TV „Sírjaik hol domborulnak?” c. műsora: (2014. január 18-i adás, 34. rész, a 7. perctől), lásd: *Forrás: www.nagykarolyivitezek.com, 2014.01.14.*

Március 15. - Nemzeti ünnepünkre zord téli időjárás, sűrű, hideg havazás volt jellemző. Ennek ellenére sokan vállalták, hogy dacolva az elemekkel részt vesznek a nagykarolyi városi ünnepségeken. Délelőtt a közeli Irinyben vettünk részt refor-

mátus istentiszteleten, majd délután barátainkkal, a Magyar Ifjúsági Kezdeményezés tagjaival előbb a római katolikus, majd a református temetőben nyugvó negyvennyolcasok sírjánál róttuk le kegyeletünket. Petőfi szobrát a városi notabilitások, egyházak és civil szervezetek közösségében koszorúztuk meg. Rendünket v. Berei Csilla-Blanka, v. Berei Károly és ifj. Geréb Miklós VRNT képviselték.

Március 25. – Közösségünk állománygyűlést tartott, amelyen v. Kocsis László tkp. elnökölt. Az éves munkaterv megvitatásán túl a rendtársak a Nagykarolyi Székkapitányság felállításához tették le a voksot.

Május 2. – Megrendülve fogadtuk a főméltóságú asszony halálhírét. Temetésén a nagykarolyi közösség is lerőta kegyeletét, a koszorút v. Berei Károly és ifj. Geréb Miklós VRNT helyezték el Ilona asszony ravatalánál.

Május 4. - Az ideai csikszeredai vitézavatás számunkra különösen boldog pillanatot tartogatott, hiszen hivatalosan is megalakult a **TVR Nagykárolyi Székkapitánysága, és felszentelhetjük a zászlót, amely a rendtársak nagy családjában összetartozásra hív és közösséget formál.** A 110x150 cm-es lobogó fehér szatén alapon egyfelől a vitézi címert, másik oldalán Nagykároly város régi címe-

rét ábrázolja. Teljes egészében kézi munka. Rúdját mívész csúcs ékesíti, amelyet v. Hunyadi László fkp. úr segítségével készíthettünk el. V. Bikfalvy György mb. székkapitányi, v. Berei Károly mb. hadnagy, Kovács Szabolcs VRNT mb. alhadnagyi megbízatást nyertek, míg ifj. Geréb Miklós VRNT mb. törzsszéki hadnagyi rangot és feladatot kapott.

Május 25. - Nem hiányozhattunk a krasznamihályfalvi Hazatérés Napjáról sem, ahol a kálmándi fúvosok zenéjére ballagtunk csillagösvényen az utódok reménységével. A falunapokon is igyekszünk bevinni a köztudatba a rend létezését, és jelenlétünkkel méltóságot kölcsönözni a jövőért aggódó partiumi magyarságnak.

Május 26. - Magyarcsaholyban a falu híres szülöttjének, a polihisztor Sztáray Zoltánnak, egyben a recski fogolytábor hiteles krónikásának állítottak mellszobrot. A helyi református egyházközség meghívásának eleget téve rendtársaink anyagilag is hozzájárultak az emlékhely kialakításához. Az ünnepségen v. Kocsis László tkp. vezette fel a tisztelgő díszegységet. Glatz Sándor nagyváradi szobrászművész alkotását a leszármazottak körében Dr. Horváth János, az Országgyűlés korelnöke leplezte le.

Augusztus 2.- Elmaradhatatlan programunk a szödemeteri zarándoklat, melyre ebben az évben a szokásosnál is több érdeklődő gyűlt össze. Nemzeti imánk ma is lelki kapaszkodó a globalizáció érájában gazdaságilag leigázott Európában.

Augusztus 17. – Gyimesbükkben felavatták v. Sebő Ödön szobrát. Elkészítését a nagykárolyi rendtársak és civilek is támogatták adományukkal. Nagykároly 850 lejt gyűjtött a szobor kivitelezésére, így mi sem maradhattunk távol a jeles eseményről.

Iriny újra egyesült a nemzettel!

Nálunk, reformátusoknál nincs olyan fajta gyónás, mint katolikus testvéreinknél, viszont a téli hónapokban, amikor a falusi ember a hideg és a rövid nappalok miatt a házba kényszerül, a lelkipásztor is elindul az évi szokásos családlátogatásra. Ilyenkor meg-

nyílnak az emberek, és számtalan mély, tartalmas beszélgetésre nyílik lehetőségünk, sokszor nehéz, fájdalmas életkérdésekről, de nem egyszer örömteli eseményekről. Az ideai családlátogatás alkalmával került szóba a kettős állampolgárság kérdése, és megállapíthattam, hogy a faluban nagyon kevesen folyamodtak a kérvényezéshez. Nyomban azon törtem a fejem, hogyan segíthetnék és mit tehetne az egyház azért, hogy az egyszerűsített honosítási eljárás még egyszerűbbé – s így az emberek számára elérhetővé tegye. Összeírtam azokat a családokat, akik érdeklődtek, majd a nagykárolyi RMDSZ iroda közvetítésével kapcsolatba léptünk Magyarországi Kolozsvári Főkonzulátusával, akik rendszeresen szerveznek kihelyezett konzuli napokat vidéken is. Megkeresésünkre Albertné Simon Edina konzul asszony készséggel vállalta, hogy Irinybe is kiszállnak, mivel a jelentkezők létszáma ezt indokolta teszi. - Egy szegény gyülekezet vagyunk, mégis úgy éreztem, hogy ezen a ponton az egyház megmutathatja, hogy nemcsak kérni tud a hívektől, hanem ad nekik valamit, ezért az egyházközség támogatásával sokszorosítottuk a szükséges nyomtatványokat. Megszerveztük az anyakönyvi iratok hivatalos fordítását, március 15-i istentiszteletünk különlegességét az adta, hogy utána a kamerák elé állítottuk az igénylőket, a fotós is kijött hozzánk, vagyis mindent helyben intéztünk. Április 25-én a konzulátus munkatársai a gyülekezeti teremben rendezték be az alkalmi irodát, és nagyon operatívan megindult az ügyfélfogadás. Előzőleg mindenkinek adtunk egy időpontot, hogy aszerint készüljenek. Olyan volt, mint egy nagyszerű álom, 56 felnőtt és 24 kiskorú, összesen 80 személy adhatta le a dossziéját. Ebből a körből az első 30 állampolgár már le is tette az esküt. Szeptember 4-én – egyébiránt különleges történelmi dátum – Vállajon vehették át a honosítási okiratot. Az eskütételre is szervezett formában készültünk, egy autóbust béreltünk, hiszen együtt kezdtünk hozzá, világos volt, hogy együtt is akarunk örülni a munka sikerének. Iriny a jelenlegi országhatártól légvonalban mintegy 20 km-re fekvő szatmári település. A híres Irinyi család ősi fészke, birtoka volt, sok régi, szép emléket őriz a magyar kultúra, történelem kincsesládájából, amelyeket lassan két éve próbálok megismerni, dokumentálni, mint a falu református lelkipásztora. Geréb Miklós VRNT mb. vhdgy.

Tisztelt Rendtársak!

Ez a kép különleges emléket idéz fel; megosztom az ünnepi üzenetével.

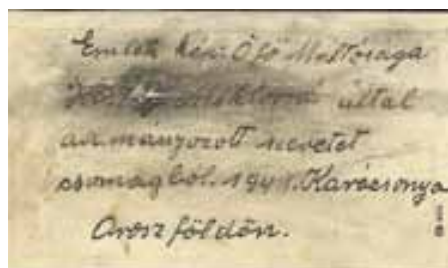
Legyen áldás a karácsonyi ünneplő otthonokban, családjaitok életén!

Mindnyájunknak adjon az Isten boldog új esztendőt!

Üdvözzel:

Geréb Miklós mb. vhdgy.

www.nagykarolyivitezek.com

Rövid hírek

A Dévai Szent Ferenc Alapítvány használatába adták az erdélyi Bethlen család örökösei a keresdi várkastélyt, ahol az alapítvány képzési és nevelési központját akarják létrehozni. Ötven évre bízták az Alapítvány gondozására a várkastélyt azzal a feltétellel, hogy rendbehozzák és közhasznúvá teszik a leromlott állapotban lévő ingatlant. Az egyik örökös, Bethlen Anikó elmondta, azért bízták a dévai alapítványra a várkastélyt, mert azt akarták, hogy jó kezekbe kerüljön.

Erdély.ma

2014. február 12-én, a Kolozsvár főterei Szent Mihály-templomban ünnepi szentmise keretében emlékeztek meg Márton Áron (Csíkszentdomokos, 1896. augusztus 28. – Gyulafehérvár, 1980. szeptember 29., az erdélyi katolikus egyház püspöke) püspökké avatásának 75. évfordulójáról. Márton Áront 1938. december 24-én nevezte ki az erdélyi katolikusok püspökévé XI. Piusz pápa. Beiktatására 1939. február 12-én, Kolozsváron került sor, hiszen itt volt a csíkszentdomokosi születésű Márton Áron korábban egyetemi lelkész és hitszónok. A 75. évforduló alkalmából szervezett ünnepi szentmisét Jakubinyi György gyulafehérvári érsek celebrálta, Böcskei László nagyváradi püspök és Tamás József csíkszeredai segédpüspök, valamint több mint fél száz erdélyi katolikus pap társaságában. Az Erdélyi Egyházmegye 1988-ban is megkísérelte Márton Áron püspökké szentelésének 50. évfordulójáról megemlékezni, ám a Securitate az ugyancsak a Szent Mihály-templomba tervezett megemlékezést betiltotta, azt is megtiltva, hogy az évfordulót megelőző vasárnapon, vasárnapi szentmise keretében Márton Áron neve megemlíttessék. Az erdélyi magyar ellenállás egyik csíráját két pap – Szakács Lajos és Jakab Gábor – betiltást megszegő prédikációja jelentette. Kettőjük közül a mostani megemlékezésen csak Jakab Gábor kolozsvári pápai prelátus lehetett jelen, mert Szakács Lajos pár évvel ezelőtt, csíkszögödi plébánosként, korán elhunyt.

Márton Áron püspök az erdélyi magyarság 20. századi történelmének talán legkiemelkedőbb személyisége volt, akit a protestáns felekezetek püspökei is szellemi vezetőjüként, Erdély nagy püspökeként ismertek el. Súlyos börtönéveket kellett elszerveznie, hiszen a II. világháborút lezáró, 1947. február 10-én végződő párizsi békekonferenciára titokban egy emlékiratot juttatott ki, amelyben kérte: Észak-Erdélyt ne csatolják Romániához. Megszervezte a gyulafehérvári püspök titkos utódlását úgy, hogy a hírhedten magyarellenes román kommunista hatalom akkor sem tudta a maga békepapjaival az Erdélyi Egyházmegyét kormányozni, amikor Márton Áron börtönben volt. Rómába csak börtönévei után, a '60-as évek végén jutott először. Példaképeként a mai Szombathelyen (Savaria) született Szent Márton, későbbi Tours-i püspököt választotta. Püspöki jelmondatuk is megegyezett: *Non recuso laborem. (Nem futamodom meg a munkától. –Vagy: Nem utasítom el a bajt, a nyomorúságot, a szenvedést.)*

Alkotmánymódosítási javaslattal került a parlament elé az autonómia-tervezet

Az RMDSZ alkotmánymódosító csomaggal együtt terjesztette a bukaresti parlament elé a székelyföldi autonómia tervezetét, amelyet a magyar fordítás elkészülte és az RMDSZ elnökségi ülése után bocsátanak közvitára – mondta Kelemen Hunor elnök. Nemcsak a székelyföldi autonómia tervezete, hanem a parlamentbe korábban beterveztett, kulturális autonómiáról szóló

kisebbségi kerettörvény sem állná ki az alkotmányosság próbáját a jelenlegi román alkotmány keretei között. A székelyföldi autonómia-tervezetet románul szövegezték az RMDSZ és a Magyar Polgári Párt (MPP) szakértői, a magyar nyelvű változatnál néhány terminológiai kérdést kell még tisztázni – magyarázta a politikus.

MTI

500 éves...A csíksomlyói kegytemplom-pápai kisbazilika legdrágább kincse az Oltáriszentség után a Szűzanya csíksomlyói kegyszobra. A körülbelül ötszáz éves, reneszánsz stílusú kegyszobor hársfából készült. Alkotója ismeretlen. Magassága 2, 27 m. A világon ismert kegyszobrok közül a legnagyobb. A napba öltözött Asszonyt ábrázolja, akinek lába alatt van a hold, fején a tizenkét csillagból álló koszorú. Királynőként is ábrázolja Szűz Máriát: fején korona, jobb kezében jogar, bal karján tarja Szent Fiát, a világ Megváltóját. 1798-ban Batthány Ignác erdélyi püspök idején az egyház „Csodatevő, segítő szent Szűz”-nek nevezi el. -Nagy tekintélye van a csíksomlyói kegyhelynek a székely nép és a világon szétszóródott magyarok életében. A Boldogságos Szűz Máriába vetett bizalom a kegyhelyen erőt és reményt adott és ad a kegyhelyre zarándoklóknak: székely népünknek és a világ magyarságának a csíksomlyói kegyhely lett a hit, a szellemi élet és a kultúra védőbástyája, oltalmazója és továbbörökítője mindannak, ami a nemzeti öntudatot meghatározza. - A szobor alkotásának ötszáz éves évfordulója alkalmából jubileumi Mária-évet hirdettünk a kegyhelyen 2014. szeptember 14-től 2015. szeptember 15-ig. A jubileumi év minden egyes napjára a szentanya, Ferenc pápa teljes búcsút engedélyezett a szokott feltételekkel. Szeptember 12-én és 14-én Szűz Mária neve ünnepe, a kegyhely őszi búcsúja; ft. Jakubinyi György érsek úr nyitotta meg a jubileumi Mária-évet.

Fr. Urbán Erik templomigazgató

Tisztelt Rendtársaink!

Megköszönöm egész éves munkátokat és Isten áldotta, szívből jövő elkötelezettségeket nemzetünk, hazánk, Rendünk irányába. Tartson meg Benneteket az Úr, legyen velünk a jövőben, segítsen és vezessen az úton, amelyen elődeink példáját tekintve haladunk. Tartsa meg Családaitokat szeretetben, egészségben. Adjon az Úr egységet és megértést, hogy minden körülmények között, egymást tisztelve, támogatva és segítve álljunk a jövő feladatai elé.

Kívánok Mindnyájatoknak áldott Adventet, lélekbeli felkészülést az Úr születésének megünneplésére, s várakozásokat beteljesítő boldog új évet!

Tisztelettel

v. Lázár Elemér otkp. Erdély

AUSZTRIA TSZK.

Köszöntő

Örömmel köszöntöm az ausztriai vitézek nevében is az idén, 2014. szeptember 20-án Budapesten avatott vitéz Erdős Éva Bécsben élő nemzeti asszonyt. Mint várományost jól ismertük, mert már az ausztriai állománygyűléseken többször részt vett.

Kérjük a Mindenható áldását és segítségét, hogy Hazánkat és Rendünket nagyon sokáig egészségben tudja szolgálni.

FELVIDÉK

2013. év végén megjelent 'Felvidéki vándorok' címmel a Nemeshodos - Dunaszerdahely - Csallóközkürt - Csíksomlyó gyalogos zarándokutunk úti-naplója. A 850 km-t 32 nap alatt tettük meg. A könyv sajnos csak a Felvidéken kapható! Keménytáblás, színes, kötött kiadvány, 210 oldalon és egy térképmellékletet is tartalmaz. Könyvünk, a 'Felvidéki vándorok' kapható Felvidéken a Pantha Rhei üzleteiben (Pozsony - Posta utca, Somorja, Dunaszerdahely, Révkomárom, Érsekújvár, Kassa - Aupark), a Molnár könyvesboltokban (Dunaszerdahely - Hypernova, Vágsellye, Galánta, Somorja), a Családi Könyvklub üzleteiben (Dunaszerdahely - Max bevásárlóközpont és a Centrum), illetve a két szerzőnél, nálam és az öcsémnél! A könyv díszbemutatója a dunaszerdahelyi Vermes villában volt 2013. november 15-én.

Könyvünk, a 'Felvidéki vándorok' kapható Felvidéken a Pantha Rhei üzleteiben (Pozsony - Posta utca, Somorja, Dunaszerdahely, Révkomárom, Érsekújvár, Kassa - Aupark), a Molnár könyvesboltokban (Dunaszerdahely - Hypernova, Vágsellye, Galánta, Somorja), a Családi Könyvklub üzleteiben (Dunaszerdahely - Max bevásárlóközpont és a Centrum), illetve a két szerzőnél, nálam és az öcsémnél! A könyv díszbemutatója a dunaszerdahelyi Vermes villában volt 2013. november 15-én.

Rendtársi üdvözléssel:

Hodossy Péter VRNT és Hodossy Tamás VRNT

A Történelmi Vitézi Rend Ausztriában élő két tiszteletbeli törzskapitányát, akik már sokkal több, mint 90 tavaszt megélték, köszöntöm megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel.

Prof. Mag. v. Balogh Ádám tb. tkp. és v. Serényi István tb. tkp. rendtársunkat, akik korukat meghazudtoló fizikai és szellemi frissességben töretlenül szolgálják Hazánkat és Rendünket. Nagy elismerés és köszönet a sok-sok évtizedes szolgálatukért. Isten áldja őket és tartsa egészségben további küldetésükben.

vitéz Érczhegyi István tkp. Ausztria

Nemzetes

Hodossy Péter és Tamás rendtársainknak e könyvében rögzített zarándoklatáról TV-film is készült, melyet a DUNA TV sugárzott. A 'Hazajárók' forgatócsoportjával viszont a csodálatos Felvidéken barangoltak Hodossy fiúvérek mint gyakorlott hegy-mászók, turista-vezetők mutatták be a történelmi Magyarországnak ezt az elszakított részét, mely talán sokunk számára még felfedezetlen, de nagyobb figyelemre méltó tájegysége, s ahol ilyen magyarok élnek, mint Rendünknek e testvérpárja. Hodossy testvérek szívesen veszik csoportok jelentkezését Rendünkbe, hogy megismertethessék a Felvidéket, ill. annak egy részét.

Szerkesztőség

Könyv-megrendeléseket a szerkesztőség e-mail címére várunk: eta.tolnai@szanyo.hu

HORVÁTORSZÁG

Örömteli meghívást tolmácsolt Rendünk felé v. Szen Péter nagytiszteletű úr a 2014 március 15-én megtartandó ünnepségre, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 166. évfordulója alkalmából, melyet Harasztai központjában tartottak.

Két helyen is szerepelt a Történelmi Vitézi Rend Horvátországban: március 14-én Eszéken, a Magyar Népkör által szervezett ünnepségen, melyen a magyar konzulátus, a horvát állami és egyházi képviselők részvételével történt a koszorúzás. Március 15-én Harasztiban, vitéz Szenn Péter református lelkész rend-

társunk vezetésével és színvonalas szervezésével Petőfi szobrot avattunk! Nagytiszteletű úr külön köszönetét fejezte ki Rendünknek az anyagi hozzájárulásához. Ezen alkalom azért is különleges, mert nagy költőnk, Petőfi Sándor első köztéri szobrát avattuk Horvátországban! A rövid műsor után szeretettel vártak mindenkit a Zrínyi Miklós Kultúrotthonba, ahol sor került a Dózsa György Magyar Kultúregyesület tisztújító évi közgyűlésére.

v. Szentgyörgyi Miklós szkp.,
v. Szen Péter lelkipásztor

Anyám, Magyarország

*Nem kértem én, anyám, se pénzt, se kenyeret,
Csak egy csöppnyi mosolyt, egy kis szeretetet,
Csak azt kértem tőled, mit a gyermek kérhet,
Holt csillaggá lettél, nem ontod a fényed.*

*Holt csillaggá lettél, nem látom az orcád,
Olyan idegen vagy, anyám, Magyarország,
Lehúztad a redőnyt, mikor hozzád mentem,
Én is fiad vagyok, mért tagadsz meg engem?*

*Mint fészket a madár, kezéd úgy kerestem,
A mostoha sorsba belekeseredtem,
Nyolcvan esztendeje, fekete palástban,
Itt a Délvidéken, apátlan, anyátlan.*

*Kihez menjek, mondd hát, ki fogad be engem,
Ki segít, ha nem Te, a sok elesetten?
Akik felnéztek rád mint édesanyára,
Megvert magyar népünk ölelése várja!*

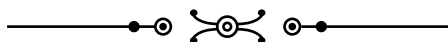
*Nem kértem én, anyám, se pénzt, se kenyeret,
Csak egy csöppnyi mosolyt, egy kis szeretetet,
Csak azt kértem tőled, mit a gyermek kérhet:
Ragyogtasd fel újra ezeréves fényed!
(Törökkanizsa, 2004. december 6-án)*

Bogdán József (Zenta, 1956. január 12. –) magyar nemzetiségű vajdasági katolikus pap, tordai plébános, szentszéki bíró, történelmi ügyvezető. Irodalommal is foglalkozik, tizenkét verseskötete és két szociográfiái munkája jelent meg.

KANADA TSZK

Köszönet

Dr. v. Sztopa Emil, Nyugat Kanada székkapitánya nagy oda adással intézi a TVR ügyeit, ennek a hatalmas országnak a távoli sarkában. Köszönet székkapitány úr nem mindennapi munkájáért, mellyel a Rend működését segíti.

Emlékezés – vitéz Zách Emil altábornagy, c. vezérezredesre

Székkapitány úr érdemszerzője nagyapja, vitéz Zách Emil altábornagy, címzetes vezérezredes, akinek emlékét nagy szeretettel és büszkeséggel ápolja.

1938. december 6., Miklós-napi díszbevonás résztvevői. Első sorban középen József királyi herceg, mellette balra vitéz Bartha Károly, honvédelmi miniszter, vitéz Denk Gusztáv tábornok, Zelenka Zoltán, altábornagy, jobbra Werth Henrik, honvédezerkar főnöke, vitéz Sónyi Hugó, a honvédség főparancsnoka és vitéz Zách Emil altábornagy. (A kép forrása: Kor-képek 1939-1945 53. oldal.)

A HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum díszudvarán 2010. október 28-án avatták vitéz Zách Emil altábornagy, címzetes vezérezredes emléktábláját, aki fiatalon, 1949. október 29-én börtönben halt meg.

A család, a hozzátartozók, a Honvédelmi Minisztérium, a

Magyar Honvédség vezetői, a társadalmi szervezet képviselői, valamint a néhai tábornok tisztelői előtt mondott beszédében Holló József ny. altábornagy méltatta a bátor és tehetséges katona emberségét, műveltségét, emberi nagyságát, jellemét, magyarság- és hazaszeretetét. „Élete – üzenet a mának, emléke példává kell, hogy magasztosuljon!” – jelentette ki a főigazgató. Említette Zách Emil kiemelkedő frontszolgálatát, haditetteit, amelyet számtalan magas kitüntetéssel ismertek el, és említette cikkeit, írásait, műveit, amelyekkel kivívta maga ellen a sorsot. Életművéből, egész katonai pályafutásából és halálából két ténnyt kell magunkévá tennünk: „soha többé háborút, és magyar soha többé ne gyilkoljon magyart” – mondotta Holló József ny. altábornagy.

Vitéz Zách Emil (1883–1949)

Zách Emil – Nack Emil néven – 1883. december 28-án született a Torontál megyei Nagyikindán. Apja német származású volt, de magyarul és szerbül is beszélt. Édesanyja német nyelvű horvát volt, így a család a német nyelvet használta. Zách Emil, aki a többnemzetiségű családi háttér ellenére mindig magyarnak vallotta magát, és fiútestvérei is a katonai hivatást választották. Középiskolája utolsó két tanévét a Piarista Középiskolában fejezte be Szegeden. Kiváló eredményű érettségije után felvételt nyert a Ludovika Akadémiára, ahol hadnagyi rendfokozattal, osztályelsőként diplomázott 1904-ben. Bécsben folytatta tanulmányait, 1908-ban főhadnagy lett és két évvel később a vezérkarhoz került. Az I. világháború alatt az orosz fronton először századossá, később őrnaggyá nevezték ki. 1920-ban alezredes, 1923-ban ezredes, 1929-ben vezérőrnagy. 1934-ben a Vitézi Rend tagja lett. 1936-ban már a vezérkar főnökének helyettese és ugyanebben az évben altábornaggyá nevezték ki. 1936 végén a Katonai Törvényszék elnöklő bírójává választották. A majdnem két éves bírói pályafutása alatt egyetlen halálos ítéletet sem hagyott jóvá. Hívó katolikusként erősen ellenzett minden diszkrimináns megnyilvánulást, a háború alatt pedig személyes kockázatot vállalva legalább 18 ember életét sikerült megmentenie. Miután rájött a náci filozófia lényegére, nemcsak a náciktól, hanem a német katonai elit tagjaitól is távol tartotta magát. 1940-ben vezérezredesként vonult nyugállományba, és ezt követően szabadúszó író lett. Tragikus módon, amikor tudott volna, nem élt a menekülés lehetőségével. 1945 októberében megfosztották katonai rangjától, 1946 júniusában letartóztatták, és

októberben tíz év börtönbüntetésre ítélték, valamint összes vagyonát elkobozták. Zách Emil 1949. október 29-én a börtönben halt meg. 1995-ben a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága visszavonta Zách Emil ítéletét és ejtettek minden vádat ellene. (Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottsága 1995.)

Honvédelem.hu

Év végén...

Minden kedves Rendtársamnak áldott Karácsonyt és boldog új évet kívánok a Kanada Törzsszék nevében. Reményünk, hogy Rendünk a kanadai magyar rendtagjaink tevékenysége révén erősödik, reméljük, fiatal és aktív tagjaink lesznek, akik szintén úgy keresik majd a kapcsolatot az anyaországgal, Magyarországgal, ahogy ezt mi, az idősebb generáció tesszük. Radnóti szavai visszhangoznak bennem:

”Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt

kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága
s remélem, testem is majd e földbe süpped el.
Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudom,
tudom, hogy merre mennek, kik mennek az uton,
s tudom, hogy mit jelenthet egy nyári alkonyon
a házfalokról csorgó, vöröslő fájdalom.
Ki gépen száll fölbe, annak térkép e táj,
s nem tudja, hol lakott itt Vörösmarty Mihály...

S bár ez a vers háborús időben, 70 évvel ezelőtt született, de a hazaszeretetet, a kötődést sugározza – épp úgy, ahogy mi is érezzük, távol a szülőhazától.

Isten áldjon Titeket!

vitéz Majthényi László törzskapitány, Kanada

BUDA TSZK

Eseménynaptár, 2014.

2014. január 20-án 12 órakor kilenc 56-os mártír újratemetése a Rákoskeresztúri Új Köztemető 301-es parcellájánál. A részvételre hivatalos meghívót kaptunk. A rendezvényen a Történelmi Vitézi Rend díszegységet állított ki. *(Képes beszámoló az 56-os megemlékezésnél.Szerk.)*

2014.02.07. péntek, 15 órától 18 óráig: Buda Törzsszék havonként megrendez klubnapja. Cím: 1111 Budapest, Budafoki út 9-11., a Fidesz helyi irodája. – Változatlanul hirdetjük: Várjuk kedves Rendtársainkat!

2014.02.08. szombat, 10 órától. Mány községben a hagyományos „Kitörés megemlékezés”. A Történelmi Vitézi Rend több törzsszékét is érintő központi rendezvénye.

2014.02.11. kedd, 16 óra 30 perc. Buda Törzsszék hivatalos „Kitörés megemlékezése” a XII. kerületi KDNP-által szervezett rendezvényen. A meghívást hivatalosan is megkaptuk.

2014.02.15. szombat, 18 óra. Magyar Vitézek Bálja. Idén a helyszín: Danubius Hotel Hélia, Viktória terem. Cím: 1133 Budapest, Kárpát utca 62-64. Színvonalas, kellemes hangulatú bálunk valószínű mindenki számára felejthetetlen emlékeket adott. Felhívom minden Rendtársunk figyelmét arra, hogy érdeklődése esetén már most hívhatja a Bál egyik szervezőjét: v. Madaras Ágnes v.hdgy asszonyt, tel.: 06-20-824-9506

2014.02.16. vasárnap 10 óra. Szentmise és ökumenikus ima v.nagybányai Horthy Miklós kormányzóért, halálának 57. évfordulója alkalmából a Belvárosi Főplébánia templomban.

2014.02.25. kedd, 18 óra. Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium. Cím: 1118 Budapest, Villányi út 27. Megemlékezés a Kommunizmus áldozatainak emléknapján. Rendtársunk, v. Luca Béla hívott erre XI. kerületi rendezvényre, melyen ő, mint az 56-os forradalom egyik hőse a tiszteletbeli vendég. Nemzetes úr a XI. kerület polgármesterével együtt várta a Történelmi Vitézi Rend tagjait.

2014.03.07. péntek, 15 órától 18 óráig. Buda Törzsszék e havi klubnapja. Cím: 1111 Budapest, Budafoki út 9-11., a Fidesz helyi irodája.

2014.03.15. szombat, 9 óra. Buda Törzsszék hivatalos 1848-as megemlékezése a II. kerületi Önkormányzat rendezvényén. A díszegység támogatói részvételére a meghívást hivatalosan megkaptuk. Láng Zsolt polgármester és Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter tartottak emlékbeszédet.

2014.03.10 (hétfő) 16 óra, Hősök tere. A Székely Szabadság Napja rendezvény a Marosvásárhelyivel egyidőben Budapesten. Rendtársunk, v. Gergely István (Tiszti) egyik szónoka cvolt e kimagasló fontosságú eseménynek. Rendtagjaink a Képzőművészeti Múzeumnál (Műcsarnok) találkoztak.

2014.03.13 (csütörtök) 18 óra, Vízafogói Szt. Márton Plébánia (Budapest, XIII. Váci út 91/b.). Rendtársunk, Szakály Sándor VRNT. előadása *Magyarország szerepe a II. világháborúban* címmel.

2014.03.15 (szombat) 9 óra, Gábor Áron emlékmű (Budapest, II. ker. Gábor Áron u. – Szilágyi Erzsébet fasor sarka). Buda Törzsszék hivatalos 1848-as megemlékezése a II. Kerületi Önkormányzat ünnepségén. A felkérést a díszegységünk részvételére már február végén megkaptuk az Önkormányzattól.

2014.03.15 (szombat) 10 óra 30 perc, Nemzeti Múzeum. Részvétel a központi 1848-as megemlékezésen. Megjelenés itt is természetesen rendi öltözetben. A Történelmi Vitézi Rend zászlóival vonultunk, több törzsszékünk tagjaival együtt.

2014.03.15 (szombat) 15 óra, II. ker. Bem tér. A Fővárosi Önkormányzat 1848-as megemlékezése. Főszónok volt Tarlós István főpolgármester úr.

2014.03.29 (szombat) 13 óra, Kossuth tér. A Békemeneten való részvétel: 12 óra 30 perc-től a Rákóczi szobornál. A 2006. évi tüntetés-sorozat óta ez a Kossuth téri hagyományos találkozóhelyünk.

2014.04.12 (szombat) 15 óra, Budavári Művelődési Ház színházterme. Buda Törzsszék tavaszi állománygyűlése. Cím: Budapest, I. ker. Bem rkp.6. Az állománygyűlésen a törzsszék elvégzett feladatairól hallottunk beszámolót, az előttünk álló feladatokról értesültünk, illetve ismertetést kaptunk Rendünk munkájáról, elért eredményeiről.

2014.05.01-03. csütörtöktől szombatig. A XII. Mányi Lovas Napokra hívott bennünket az É-Dtúli TSKZ Mányi Alcsoportja. A rendtársak indultak a bográcsfőző versenyen is. Gazdag programot kaphatott minden ide-látogató: kocsihajtás, lovas-ugrató verseny, mazzorett-találkozó, borkóstolás és magyar-nóta előadás. Egészében véve: jó családi program volt, igaz, az eső beleszólt a hangulatba...

2014.05.22. csütörtök, 18 óra Óbudai Temető bejárata. Elődöm, a hat éve elhunyt vitéz Miklósi Zsolt törzskapitányra emlékeztünk sírjánál.

2014.07.19 szombat 11 óra, Balatonszárszó, Hősök tere. Megemlékezés az I. világháború kitörésének 100. évfordulóján. Vitéz Turba László Pest tkp. úr felhívása szerint A Történelmi Vitézi Rend és a Balatonszárszói Önkormányzat közös rendezvényen emlékezik meg az I. világháború kitörésének 100. évfordulójáról. A résztvevők ünnepi díszben jelentek meg.

2014.07.19 szombat 18 óra, Szent Ferenc Sebei Műemléktemplom Bp., I. ker. Fő u. 43. (Fő u. – Csalogány u. sarok). Friedler Magdolna orgonaestjét nemzeti Bognár László rendtársunk ajánlotta.

2014.07.20 vasárnap 10 óra, Hősök Tere. „Amiért a harang szól, Nándorfehérvár 1456” c. rendezvény, egyik fő szervezője Foltán László VRNT rendtársunk. Ez az egész napos rendezvény sokadik éve már, hogy útjára indult. – Sajnos e rendezvényen nem képviseltettük magunkat megfelelő létszámban. Ennek egyik oka talán a szabadságolási időszakkal is magyarázható. Kérem azonban minden Rendtársunkat, szíveskedjen ezt a nagyszem-

rű rendezvényt - mely történelmünkben oly meghatározó dátumhoz kapcsolódik - a jövő évi rendi programba beiktatni. Jelenjünk meg, lehetőleg zászlókkal, s vegyünk is részt a kapcsolódó sporteseményekben.

2014.08.09 (szombat) 17 óra, Pilisszántói Faluház (Pilisszántó, Kossuth Lajos út 88.). Főkapitányunk, vitéz Hunyadi László úr „Mária koronája a magyaroké” címmel tartott előadást.

2014.08.14 (csütörtök) 8 óra 40 perc, Székesfehérvár, Püspökség épülete (Székesfehérvár, Városház tér 5. - A Székesfehérvári Királyi Napok keretében 2014. augusztus 14-én a székesfehérvári Püspökségre érkeztek a Magyar Szent Család ereklyéi, ahonnan ünnepélyes keretek között - vitéz Woth Imre törzskapitány úr vezette Koronaőrsgég közreműködésével - átvitték a szent ereklyéket a Szent István Bazilikába.

Az ünnepség után 10.00 órakor a Koronaőrsgéggel együtt a Történelmi Vitézi Rend megkoszorúzta a Bazilika mögötti, Fekvő Katona emlékművet, mely az I. világháború hőseinek állít emléket.

2014.08.20 (szerda) 11 óra, Bp., Vámház krt. és Pipa u. sarok. Koszorúzás és megemlékezés v. Horthy István halálának évfordulóján, emléktáblájánál. A rendezvényt a Horthy Miklós Társaság szervezte.

2014.09.06 (szombat) 11 óra, Kenderes. Kormányzó úr újratemetésének 21. évfordulójára emlékezünk. A szervező Horthy Miklós Társaság, v. Kovács György alelnök.

Budán és Pesten is elindultak a klubnapok. Budán 2014. szeptember 5-én, Pesten 2014. szeptember 8-án.

2014.09.20 (szombat) 10 óra, Bp., Kálvin Téri Református Templom. Az idei Vitézavatás időpontja és helyszíne. Az avatási ünnepséget a helyszínen Bajtársi Ebéd is követte. *(Fényképes beszámoló a Vitézavatás 2014. szeptember 20. cikkben Szerk.)*

2014. október 4. (szombat). Egész napos kirándulás Székesfehérvárra és a pákozdi Katonai Emlékparkba. Ismertető a KEMPP történetéről, bejártuk az emlékparkot, sőt, felfedeztük azt. Javasoljuk családok kirándulását a Pesthez közeli Pákozdra, ahol a nemzet történelmének jelentős eseményeivel szembesülhetünk. (Érdekes, értékes, maradandó.)

2014. szeptember 26. Foltán László nemzeti úr szervezi – folyamatosan! - a BVSC-Zuglói Esték előadásokat kiváló és híres előadókkal.

2014.10.06. (hétfő) 17 óra, Érd. Kálvin téri templom kertje. Az aradi vértanúk emlékére tartott ünnepség, mely évek óta Rendünk központi megemlékezése is.

2014.10.17. (péntek) 16 óra, Barabás Villa (1122 Bp., Városmajor u. 44.). A Koszorús Ferenc Emlékbizottság, az ELTE ÁJK Állam- és Jogtudományi Kar, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum, a Hegyvidék Helytörténelmi Gyűjtemény, a Magyar Politikai Foglyok Országos Szövetsége szervezésében került megrendezésre a „A becsület útján. Páncélosokkal az életért, Koszorús Ferenc, a holokauszt hőse” c. tudományos emlékülés.

2014.10.18. (szombat) 10 óra 30 perc, Eger Minorita templom. Egy több rendezvényből álló megemlékezés, mely legfőként rendtársaink által kezdeményezett, szervezett eseménysort jelentett. Ökumenikus istentisztelet, országzászló-avatás, koszorúzás. Sajnos, nem vettünk részt olyan létszámmal, amely ezt a kimagaslóan jelentős eseményt megillette volna.

2014.10.23. (csütörtök) 12 óra a XII. kerületi Gesztenyés Kertben. Buda Törzsszék XII. kerületi al csoportjának koszorúzása, a XII. kerületi Önkormányzat 56-os ünnepségén.

2014.11.04. (kedd) Újköztemető. A hagyományos, több törzsszék általi megemlékezés a szabadságharc leverése napján a 301-es parcellánál.

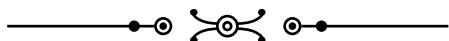
2014.11.22. (szombat) 15 óra, Buda Törzsszék őszi állománygyűlése. Az utóbbi éveknek megfelelően a Budavári Művelődési Ház színháztermében tartottuk.

Az események kronologikus, rövid felsorolása – jelentős munkát, időt és rendi együttműködést takar. Szívesen vennénk, ha ezt átolvasva felmerülne Rendtársainkban az igény arra, hogy jobban bekapcsolódjanak a rendi munkába, akár résztvevőként, vagy a szervezésben való rész-vállalásban.

Törzsszékünk központi helyzeténél fogva – BUDA – megtisztelő meghívásokat kap és fogad el budapesti intézmények hivatalos programjainak való megjelenésre, részvételre, több törzsszék programjaira, melyeknek örömmel teszünk eleget. Ezen kívül szervezzük saját eseményeinket, melyeken a törzsszéki jelentős létszámú megjelenés volna igazán impozáns, figyelemfelkeltő. Kérem Önöket, szíveskedjenek – már a beszámolóban is többször kiemelten – bármely programon részt venni: ismerkedjenek ne csak törzsszékünk tagjaival, hanem valamennyi törzsszék kiváló tagjaival, azok rendezvényein keresztül.

Kívánok Önöknek, családjaiknak boldog és eredményes új évet, jó egészséget.

v. Béres Ferenc tkp.

Hátha valaki nem tudja...

Sokak szerint a háború minden pénzt felemészt, azonban mégsem mindent. Szép példa erre az 1943-as esztendő, amikor a Trianon óta pénzsűkével küszködő Magyar Királyságnak mégis tellett

arra, hogy a Főváros egyik legrégebbi műemlék templomát Krisztinavárosi Havas Boldogasszony plébániatemplomot bővítse, meghozza nem is akármilyen módon. Lássuk.

A budai Krisztina téren, a Mészáros utca és a Krisztina körút sarkán álló Krisztinavárosi Havas Boldogasszony plébániatemplom egy csodatevő kegykép köré épült még a XVII.-XVIII. század fordulóján, abban a korban, amikor a későbbi Főváros budai oldala kezdett kiépülni. Eredetileg is római katolikus templomnak épült, s ezt a mai napig megőrizte, bár viharos történelme során több tűzvész is pusztította. A templom egyre kedveltebb lett az egyszerű hívek, s a gazdagabb polgárok között. Csak példaként lehet említeni, hogy e templom falai között esküdtök örök hűséget 1836. február 4-én gróf Széchenyi István az időközben megözvegyült Seilern Crescence grófnővel, valamint 1857. június 1-én itt vette feleségül Dr. Semmelweis Ignác az akkor 19 éves Weidenhoffer Máriát. De itt keresztelték meg 1848. augusztus 5-én báró Eötvös Lorándot, a későbbi tudóst. Lehet, hogy kuriózumnak tűnik, de 1956-ban és azt követően rendszeresen orgonált a templomban Czigány György zenetudós, zeneesztéta. A templom életében mély, sötét nyomokat hagyott az 1919-es kommunista időszak. 1919. június 22-én Cserny József egy fél század vöröskatonáé élén rátámadt a templom körül úrnapi körmenetet járó hívekre, és több lövést adott le rájuk. A támadásban életét veszítette dr. Dénes Artúr ügyvéd.

A kisméretű templom bővítése régóta foglalkoztatta az erre illetékeseket. 1930-ban merült fel komolyabban a bővítés gondolata, amire végül 1943-ban (kerekén 70 évvel ezelőtt) került sor. Két terv készült a templom átépítésére: Payr Egon a főhajó pillérei között levő falak áttörésével emeletes mellékhajóval egészítette volna ki a templomot, de ez túl sok veszteséggel járt volna az épület belső részéből, így Borsos Lászlót és Brestyánszky Tibort bízták meg a tervek elkészítésével. A tervek szerint a szentély és az oltár hátratulásával nyertek helyet a főhajó és az oltár között egy mellékhajónak, amely mindkét oldalon kiugró szegmensíves fallal záródik. Az épületből 1943. november 17-én kimetszették először a főoltárt, és 13 perc alatt eltolták új helyére, majd november 20-án követte ezt a 720.000 kilogrammos szentély, amit vaspályákon mozgó acélgörgőkön 90 perc alatt húztak el 4 méter 80 centiméteres távolságra. Mindezt kézi erővel, csörlőkkel. Az így felszabadult helyre építették be az új mellékhajót. Ez látható ma is. Ezt a páratlan technikai bravúrt, melyet a háború rémével küszködő Magyarország technikai és pénzügyi lehetőségeinek megfeszítésével valósított meg, a korabeli filmhíradó is örzi. Ez az 1943-as novemberi utolsó híradó: Érdemes megnézni!

Dobai Miklós

PEST TSZK

145 éve született a Kormányzó Úr

Horthy-szobor avatása a Hazatérés Templomában, 2013. október 26-án

Hosszú időnek kellett eltelni, amíg eljött a lehetősége egy olyan nagy magyar államférfinak szobrot állítani, akit több mint hatvan évig fasisztának, a kormányzásának idejét "horthyfasizmusnak" nevezték és tanították a hivatásos történelemhamisítók, akik a szovjet szóhasználatot szolgáiban átvették és ezzel teljesítették ki, indokolták a

kommunista megtorlást. Tudjuk és emlékezünk, milyen súlyos volt ez a jelző közvetlen a háború után, majd a Rákosi és a Kádár terror idején. Életeket vettek el ezzel a szóval, sorsokat tettek nyomorúságossá és a továbbtanulás, érvényesülés "kommunista numerus clausus"-át vezették be több generációra érvényesen.

Emlékezünk arra, hogy a nürnbergi per sem tudott fogást találni a kormányzó politikai működésében, de a Magyarországon berendezkedő Rákosi-féle kommunista uralom annyira félt a személyétől, politikai jelentőségétől, hogy száműzetését örömmel és egyetértéssel fogadta. Azt is tudjuk, hogy amíg a hitleri protektorátussal létrejött szlovák területen és Antonescu Romániájában kegyetlen pogromok zajlottak az üldözöttek ellen, akkor Magyarországon a Kormányzó határozott politikája következtében a hatalomátvételig az ide menekültek jelentős védelemben részesültek. Tudjuk, hogy miért éppen itt, a Hazatérés Templomában kerül sor ennek a portré-szobornak az elhelyezésére: a két nagyhatalmi döntés után a tömbmagyarság nagyrésze visszatérhetett a Szent Korona védelme alá, és

ezzel – ha csak pár évre is – újra magyarnak érezhették magukat a hosszú elnyomatás évei után, és talán az elkövetkező nyomorúságos évtizedekre is megmaradhatott valami ebből, ami a reményt fenntartotta. Ezt végre a mostani történések, az erdélyi autonómia követelésének bátor kiteljesedése is igazolhatja. Immár ötvenhat éve, hogy kormányzó a Hadak Útjára tért, miután megérte a forradalom győzelmét, majd a kegyetlen megtorlás kezdetét. Ez véglegesen elvette a reményét és életkedvét hogy Magyarországot még életében egyszer szabad országnak tudhatja, s viszontláthatja.

Idén szeptemberben emlékeztünk meg hamvai hazatérésének 20. évfordulójáról a kenderesi családi kriptánál, ahol az ez évben elhunyt, száműzetésében mindenben segítőt, István fiának feleségét, gróf Edelsheim-Gyulai Ilonát is nyugalomra helyezték.

A Történelmi Vitézi Rend tagjai természetesen első főkapitányunkat, a Vitézi Rend alapítóját is tiszteljük személyében, és emellett tiszteljük mint egykori igaz magyar politikust és becsületes államférfit is.

Emeljük fel szívünket és minden gondolatunkkal, cselekedetünkkel támogassuk azokat, akik Magyarországon a magyar érdekek érvényesülését akarják, s a nemzet jólétéért harcolnak.

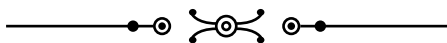
v. Dékány Ágoston otkp.

2014. február 18. vitéz Pongrátz Gergely szobrának avatása

Budapesten, a XIV. kerületben, Zuglóban szobrot avattunk Pongrátz Gergely emlékére, aki az 1956-os forradalom legendás Corvin-közi srácok főparancsnoka volt. Elhelyezésre került a 2011. szeptember 28. óta a Róla elnevezett téren. A szobor állításának egyik kezdeményezője és az ünnepség szervezője vitéz Markó István rendtársunk, a XIV. kerület önkormányzati képviselője.

vitéz Turba László tkp.

2014. július 4. Koszorús Ferenc m. kir. vezérkari ezredesre emlékeztünk

A Honvédelmi Minisztérium és a Koszorús Ferenc Emlékbi-zottság emléktáblát koszorúzott Budapesten a VII. ker. Dohány u.1/c szám alatt - 1899. február 3. - 110 éve született a budapesti zsidódeportálást megakadályozó honvédtiszt. Hende Csaba honvédelmi miniszter a Hazáért Erdemjelet adományozta Koszorús Ferenc posztumusz vezérezredesnek. Törzsszékünk képviselte Rendünket a koszorúzáson.

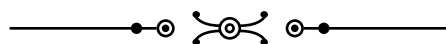
„...a több, mint kétszáz ezres budapesti zsidóság megmenekült, s ebben döntő szerepe volt egy magyar páncélos tisztnek, Koszorús Ferencnek. 70 évvel ezelőtt, július 6-a reggelén jelent meg váratlanul tankjaival a fővárosban.

Annyit kell tudni az esztergomi páncélosokról, hogy részt vettek 1942-ben a nagy doni hídfőcsatákban, s egyáltalán, a magyar 2. hadsereg doni műveleteiben. Túlnyomó többségében T-38-as Skoda harckocsikkal rendelkezett a hadosztály. Ezek nem vehették fel a versenyt a szovjet T-34-esekkel, a magyar katonai vezetés látva az egység komoly veszteségeit, hazarendelte azt, s kivonta hadrendből a magasabbegységet. Ennek többek közt az lett a következménye, hogy a hadosztály eltűnt a németek szeme elől. Legközelebb csak 1944. július 6-án látták, meghozzá Budapestben. Nagy volt a meglepetés... (*Magyar Hírlap*)...képes volt saját élete kockáztatása árán is szembe menni a náci megszállókkal és az őket támogató nyilasokkal, egy olyan történelmi pillanatban, amikor az emberi élet egy fatatkát sem ért. A sikeres akcióval több mint 250 ezer budapesti zsidó életét mentette meg Horthy Miklós, Koszorús Ferenc és az esztergomi páncélosok.

Horthy a német megszállás miatt tehetetlen volt, csak annyi mozgástér jutott számára, hogy államfői tisztségét megtartva lehetősége maradt az események korlátozott befolyásolására. Mindenhol a németek, nyilasok, és azok kémei, ill. beépített emberei voltak a hadseregben és a közigazgatásban. Rendkívül nehéz volt ebben a helyzetben olyan embert és ütőképes haderőt találni, aki/akik vállalva a halálos kockázatot, képes/ek megakadályozni egy Horthy ellenes puccsot és megmenti a budapesti zsidókat, ahelyett hogy a saját életét próbálná biztonságban tudni. (*Fidelitas, Esztergom*)

Koszorús Ferenc páncélosadosztályával részt vett még 1944. szeptember 13-án Arad visszafoglalásában. Szeptember 21-én Péntekpusztánál harcolt, huszonhárom szovjet harckocsit lőttek ki a tankjai, saját veszteség nélkül. A nyilas hatalomátvétel után kereste a Gestapo. Bujkált, végül is 1945 májusában amerikai fogságba esett Németországban. 1947-ben került haza, raktári segédmunkásként dolgozott, 1951-ben az Egyesült Államokba emigrált. Ott is fizikai munkásként kezdte, majd egyetemet végzett, geológus lett. 1974-ben hunyt el a virginiai Arlingtonban. Visszaemlékezésében leszögezte: Horthy azért határozott a deportálások leállításáról, mert négy hónap után megtudta, mi az akciók valódi célja.

Tom Lantos demokrata képviselő, aki zsidó emberként maga is a Koszorús-akció következtében került el a legrosszabbat, így beszélt az amerikai kongresszusban 1994-ben, a magyarországi holokauszt 50. évfordulóján: „Koszorús ezredes páratlan tette az egyedüli ismert tény, hogy egy tengelyhatalom katonai erővel akadályozta meg a zsidók elhurcolását. Ennek a rendkívüli bátor erőfeszítésnek eredményeként – amire egy különlegesen ingatag helyzetben került sor, nagy kockázat vállalása mellett – Budapestnek a nácik által történő későbbi átvételét három és fél hónappal késleltették. Ez a rés több ezer zsidónak tette lehetővé, hogy Budapesten biztonságot találjon és így megmenekültek a biztos kivégzés elől. Lehetővé tette a híres Raoul Wallenbergnek – aki 1944. július 9-én érkezett Budapestre –, hogy sikeres és hatékony mentő küldetését teljesítse.” (*Magyar Hírlap*)

2013. október 27-én vasárnap vonulással egybekötött demonstráció a SZÉKELY AUTONÓMIÁÉRT! A szimpátia-tüntetés a Hősök teréről, a Képzőművészeti Múzeumtól indult. Jól eső érzés volt Rendünkben ennyi vitézt látni! – Az eseményt a Civil Összefogás Fórum (CÖF) és a Székelyföldért Társaság kezdeményezte a Székelyek nagy menetelésének, a székelyföldi autonómia támogatásának kivívására. Megkerülhetetlen kérdés a székely autonómia ügye!

2013. november 04-én az Új köztemető 301-es parcellájában megemlékeztünk az 1956-os forradalom és szabadságharcban el-esett hősről és az ezt követő terror áldozatairól.

Törzsszékünk részt vesz több törzsszék rendi eseményein is. Megköszönöm törzsszékünk minden aktív tagjának a rendezvényeken való részvételt, a szervezőknek munkájukat. Felhívom törzsszékünk minden, kevésbé aktív tagjának a figyelmét arra, szíveskedje-

nek megjelenni rendi és a meghirdetett egyéb hivatalos rendezvényeken. –Klubnapjainkon szívesen látunk minden rendtársunkat, nem csak Pest Törzsszék tagjait. Kiváló alkalmak ezek az ismerkedésre, eszemecserékre.

vitész Turba László tkp. (Fotó: Tolnai Eta)

ÉSZAK-DUNÁNTÚL TSZK

Tatai Alcsoport

Képes beszámoló: A 71 évvel ezelőtti doni áttörésre emlékeztek a Tatai Alcsoport vitézei, vitéz Dinga László György székkapitány úr vezetésével 2014. január 12-én Tatán. Fotó: v. Laborcz György

Tarján, Tardos - Magyar Hősök napi megemlékezés – 2014. május 25.

A Történelmi Vitézi Rend Tatai Székkapitányságához tartozó Tarján és Tardos településeken szervezőként vettem részt a megemlékezésen. Ugyanakkor Héregen nyílt az idei harmadik kiállításom *Ha Isten velünk, ki ellenünk* címmel a helyi közösségi ház közösségi termében. Szülőfalumban, a többségében svábok lakta Tarjában 1928-ban József főherceg avatta a kétalakos Hősi emlékművet, melynél a második világháború végéig rendszeresen megtartották a megemlékezéseket. A 'kollektív bűnösség' alapján 1700 lakost írtak össze a 2700-ból kitelepítésre, mely Németország befogadókészségének hiánya és a tatabányai bányák beindulása miatt Zsámbék vonalában abbamaradt. Településünkön előfordult, hogy a gazda a szekeren a felsőgallai vasútállomásra a saját házát elfoglaló telepest volt kénytelen hazafuvarozni...

Valószínűleg ezért, a megemlékezések elmaradtak, és négy évvel ezelőtt, kezdeményezésemre, a katolikus plébánia támogatásával, nagy részvétellel újból megtiszteljük Hőseinket. Idén Szabó Zoltán plébánosom imája után dr. v. Ravasz István alezredes, hadtörténész elevenítette fel a múlt történeteit, az emléknapi fontosságát, és létrejöttét. A tarjáni kórus Stréhlí Francziska vezetésével német és magyar dallal tisztelgett. Román Géza, a tatai katonazenekar karnagya tarjáni zenekarával méltó módon játszotta a Himnusz, koszorúzási kísért és a Szózatot. Koszorút helyezett el a HM képviseletében dr. v. Ravasz István alezredes, az egyházközösség képviseletében Szabó Zoltán plébánosom és Rendünk nevében tarjáni rendtársammal, nemzetes Horváth

Zoltánnal tiszteltük meg Hőseinket. Sajnos az önkormányzat nem változtatott az eddigi szokásán...

A plébánián agapéval vártuk az önzetlen fellépőket és az együtt emlékezőket. - Innen plébánosommal és hadtörténész úrral Tardosra mentünk, ahol a szentmise után, délben kezdődött a megemlékezés.

A helyi, régi, folyamatos szokás szerint a templom előtti II. világháborús és 1956-os emlékműnél volt a megemlékezés és a koszorúzás. A HM, a tardosi önkormányzat, a plébánia és természetesen Rendünk is fontosnak érezte a megemlékezés koszorújának elhelyezését. A templom falán elhelyezett Nagy Háborús emléktábla koszorúzása után, a helyi szokást követve a temetőben megtiszteltük a magyar, német és szovjet katonasírokat is. A megható rendezvény itt is szeretetvendégséggel zárult a helyi plébánia udvarán, a gyönyörű nemzetiségi ruhába öltözött hölgyek koszorújában. *Megtiszteltük a Hősöket jelenlétünkkel, és reméljük, a nyár végi hagyományos tardosi vitézi családi napon is büszkén tekintettek le ránk! Dicsőség a Hősöknek!*

Szantner Gábor VRNT mb. vitézi hadnagy

Törzsszéki eskütétel, Felvidék, Szőgyén

Először nyílt alkalom arra, hogy a Felvidéken kerülhetett sor törzsszékünk leendő rendtagjainak vitézi eskütételére 2014. június 28-án Szőgyénben, a katolikus templomban. Köszöntőt mondott vitéz Dinga László György szkp., vitéz Pintér Kornél tkp. Áldást mondott Nemcsok István plébános. Ünnepi beszédet tartott vitéz Hunyadi László főkapitány. A vitézi esküt együttes imádság zárta. A közös fotózás után emlékfá-ültetés történt, s megkoszorúztuk Szőgyén I. és II. világháborús emlékművét. Bajtársi ebéddel zárult ünnepségünk.

vitéz Lipovniczky Kázmér vitézi hadnagy

Veszprémi Alcsoport

Nemzetes Kű Lajos VRNT nagysikerű előadása, Veszprém

„Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és a Történelmi Vitézi Rend „Nemzetegyesítés hitte, sporttal és kultúrával - Az Aranycsapat Alapítvány első évtizede” c. előadással egybekötött veszprémi könyvbemutatóját szervezte meg 2014. május 16-án, a volt MHSZ székházban. Díszvendég és előadó: **nemzetes Kű Lajos VRNT**, a Prima Primissima díjjal elismert Aranycsapat Alapítvány kuratóriumának elnöke, Széchenyi-díjas, BEK döntős és olimpiai ezüstérmes labdarúgó, Fejér megye díszpolgára. - Az alapítvány ötletgazdája és elnöke Kű Lajos, a Ferencváros olimpiai ezüstérmes labdarúgója. Irányításával szervezik a Kárpát-medencei Összmagyar Nemzeti Diák bajnokságot az anyaországi magyar és a határon túli – részben – magyar nyelvű iskolák diákjai részére. Az Aranycsapat Alapítvány szervezte meg Kocsis Sándornak, az Aranycsapat utolsó, idegen földben nyugvó tagjának hazaszállítását és újratemetését is, melyről a kiadvány szintén részletesen tudósít. A könyvhöz Grosics Gyula, az Aranycsapat legendás, 86-szoros válogatott kapusa, az Aranycsapat Alapítvány egyik alapítója írt előszót. A 180 színes fényképpel illusztrált kiadvány megjelenésében is méltó az Aranycsapat nevéhez.

vitéz Pintér Kornél tkp.

Mányi Alcsoport EZT LÁTNOD KELL!

– református hittanos tábor 2014 – Mány

A Mányi Református Egyházközségben 2014-ben hatodik alkalommal rendeztük meg a református hittanos tábort. Idén lehetőségünk volt vendégül látni a mezőbándi, erdélyi testvérgyülekeze-

tükből 6 gyermeket és a kántorházaspárt. Velük együtt csaknem 50 gyermek tanult-játszott együtt, ismerkedtek, alakultak a barátságok. Fontosnak tartjuk, hogy a hit alapköveit lerakjuk a gyermekek szívébe. A közösségi programok, a fürdés, a kirándulások, a néptánc és kézművesség mind része a programnak. A hét végén a szülőkkel együtt családi napot, vasárnap ünnepi, záró-istentiszteletet tartottunk, ahol a gyermekek is szolgáltak.

Harasztosi Balázs 4. osztályos hittanos így emlékszik a nyári élményre: „Ebben az évben is megrendeztük a hittanos tábort, Adrienn néni és a Tiszteletes úr vezetésével. Izgatottan vártuk ezt a napot, hogy vajon milyen programok lesznek. A hét témája „Ezt látnod kell!”. Mindennap új történeteket tanultunk. Erzsike néni, Gitta néni, Judit néni és Ricsi bácsival sokat énekelünk és kézműveskedtünk. A finom ebédre Juliska néni és Rózsika néni gondoskodott. Az esős idő ellenére is ellátogattunk Felcsútra a Pancho Arénába. A hatalmas stadion, a rengeteg érem és a sok emlék Puskás Ferencről felejthetetlen élmény volt. A hét fénypontja az esztergomi fürdés volt. Ezt követte a biciklis akadálypálya, itt megmutathattuk ügyességünket. A hét zárásaként az erdélyi vendégek néptáncot tanítottak nekünk. Ez az öt nap örömmel, vidámsággal és játékkal telt el. Köszönjük a velünk lévő felnőtteknek a gondoskodást és reméljük, hogy jövőre is lesz hittanos tábor.

ELKÉSZÜLT –

2014. október 18-án istentiszteleten adtunk hálát a megújult templomért. A Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, Dr. Szabó István püspök úr szolgált az ünnepi istentiszteleten, melyen a környékbeli, az egyházmegyei, kárpátaljai, Beregszász-Bulcsú és az erdélyi Mezőbánd testvérgyülekezetek képviselői is részt vettek.

Isten iránti nagy hálával gondolunk vissza az elmúlt egy esztendőre, mely alatt teljesen megújult a mányi református templom. A homlokzati és belső felújítás mellett a templom környezete is megszépült, a falu ékessége lett. A kivitelezés vezetője v. Szabó Zoltán építész volt, családjában generációról-generációra hagyományozódik

a felújítás munkája. Édesapja, id.v.Szabó Zoltán 1970-ben vezette az akkori munkálatokat. Abban az időben készültek el az átalakított padok, az ún. kistemplom (a karzat alatti közösségi terem) és a burkolat is. Az 1999-ben befejeződött, következő rekonstrukcióban a tetőszerkezet megerősítése, a külső homlokzat festése, javítása és a belső mennyezet elkészítése, valamint teljes belső festés készült. Ezt a munkát v. Szabó Zoltán vezette már. A 2013-ban kezdődött felújítás időszerű volt, mert a torony párkányai mállottak, omlottak. Először a legkritikusabb rész: a torony került sorra.

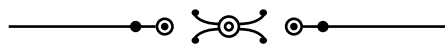

Csák Attila szobrászművész a darus emelőkocsiban; leemelik a kelyhek, melyeket újra kellett alkotnia

Istentisztelet után, erdélyi és kárpátaljai testvérgyülekezetek, a helyi református és katolikus hívek csoportjával

majd a templom körülötti tér és parkoló kialakítása. 2014 tavaszától a templomhajó külső homlokzata és a templombelső munkái jöttek sorra. Ekkor került fel az utcai homlokzatra a v. Csák Attila szobrászművész által készített két kőváza is. Ezekről az igen körültekintő és egyáltalán nem egyszerű elhelyezéséről tanúskodnak a fényképek. V. Szabó Zoltán fia, ifj. Szabó Zoltán is építésznek tanul. Jó látni, hogy a generációkon átívelő odaszánás benne és testvéreiben is meglesz az eljövendő munkákhoz. Elhangzott: A következő felújítás már a ti generációtoké - Nagy örömmünk, hogy a testvéri és bajtársi összefogás ez esetben is Isten dicsőségét szolgálta. „Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.” Zsolt. 127,1. Hisszük és reméljük, hogy Isten házának külső megújulásával az egyházközség lelki háza is megújul. SDG v. Szabó Ferenc – mányi lelkész

Tartalékos katona beszámolója – v. Sz.Kovács Ferenc

Szeptember 1-jén, hétfőn az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság szakemberei 316 önkéntes művelleti tartalékost adtak át kiképzésre az MH vitéz Szurmay Sándor

Budapest Helyőrség Dandárnak; ezen a napon vonultunk be tíznapos felkészítésre. A bevonult önkéntes tartalékosok rendelkeztek már valamilyen katonai előképzéssel, többségük katonaként, rendőrként, vagy tűzoltóként szolgált, de van közöttük olyan is, aki egykor sorkatonai szolgálatot látott el a Magyar Honvédségnél. Jőmagam 1986-tól 1988-ig szolgáltam Szolnokon a 3100 Mélységi Felderítő Zászlóaljnál mint ejtőernyős honvéd. A hadkiegészítők és a katonai szervezetek szakemberei közösen fogadtak minket, bevonulókat.

Az első nap a regisztrációról, ruhafelvételről, utazásról, táborállításról, ismerkedésről szólt, a kedd reggeli parancsnoki köszöntő után azonban aktív napok vártak a kiképzőbázison. A bevonultak azonban hozzá volt szokva a nehéz körülményekhez, hiszen mindannyian kihívásokkal teli területekről érkeztek. Piros Ottó ezredes, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár megbízott parancsnoka is kollégaként köszöntötte a zászlóalj tagjait, hiszen – mint köszöntőjében elmondta – a sorakozó előtt számos ismerőssel, baráttal, egykori munkatárssal találkozott. A dandár kéthetes katonai alapkiképzése keretében a résztvevők többségének számos területen csak fel kellett elevenítenie a tudást, vagy éppen visszarázódni a katonaelébe. A kiképzők a helyőrség tapasztalt katonái és a korábban esküt tett önkén-

A fiatal ejtőernyős tényleges katonai szolgálaton

tes műveleti tartalékosok közül kerültek ki. - A tábor napirendje elég szoros: 6 órakor ébresztő, reggeli, fegyverfelvétel, foglalkozások, ebéd, újabb foglalkozások, fegyverleadás, vacsora, végül egy kis szabadidő és 22 órakor takarodó. - Alaki foglalkozások, valamint tudásunk elmélyítése a tereptan, általános harcászat, lökiképzés, vegyvédelmi és egészségügyi ismeretek terén, s erről minden nap végén teszt formájában számot is adtunk. A kiképzés utolsó napján ünnepélyes esküt tettünk.

„Amikor kimondták az eskü szavait, olyan elkötelezettséget vállaltak, amely megkülönbözteti önöket minden más állampolgártól, hiszen készek a legdrágábbat is feláldozni hazájukért. Ez a pillanat, a védelemre tett fogadalom felelőssége

a legszilárdabb és legmaradandóbb alapként határozzák meg hazájukhoz és a katonai feladatokhoz való viszonyukat” - mondta ünnepi beszédében dr. Pogácsás Imre dandártábornok. A Honvéd Vezérkar Logisztikai Csoportfőnökség csoportfőnöke hozzátette: ma az önkéntes műveleti tartalékosok a professzionális haderő egyetlen, békeidőben is alkalmazható tartalékát jelentik, új elemként gazdagítva a Magyar Honvédség képességeinek eszköztárát. A rendszer szükségességét és hasznosságát már számtalanszor bizonyították az önkéntesek a nemzeti katasztrófavédelmi feladatok végrehajtása során. „Önökre sem vár kisebb feladat, munkájukra, elkötelezettségükre ugyanúgy számít a Magyar Honvédség, mint korábban esküt tett bajtársaikéra.” - hívta fel az esküt tett tartalékosok figyelmét dandártábornok úr. Az elvárásnak megfelelően mindannyian sikerrel teljesítettük a kéthetes alapkiképzést.

vitéz Sz. Kovács Ferenc székkapitány, Magyarországi széktartó, önkéntes műveleti tartalékos szakaszvezető

Adj egy kiló szeretetet! - gyűjtés a Mátyás közszécsben élő szegény családok és rászoruló idős emberek megsegítésére

Adventben, újult erővel, másodsor is szerveztem tartós élelmiszer-gyűjtést, (tartós élelmiszerek, konzerv, rizs, cukor, tészta stb.) a húsvéti gyűjtés tapasztalatait felhasználva – újult erővel. Úgy terveztem, hogy december 1-től 15-ig terjedő időszakban bonyolítjuk ezt le. Négy alkalommal így is közel annyit sikerült gyűjtenünk, mint tavasszal! A gyűjtést a Mátyás Katolikus Egyházközség felügyelete alatt, a területileg illetékes rendőrhatalóságnál bejelentve, a Missio Christi Alapítvány támogatásával és a Szent László Társaság (1861) és Rend fő védnöksége alatt végeztük V. Bozó József v. hdgy, a Szent László Lovagrend magyarországi vezető tisztségviselője is részt vett a gyűjtésben. Helyszínek Zsámbékon és Bicskén a CBA üzletek voltak. A gyűjtött adományokból december 23-án készítették csomagokat a plébánián József atya és Guba Imre diakónus vezetésével, majd az összekészített csomagokat kiszállították a rászoruló családoknak. A csomagok összekészítésében és kiszállításában 9 felnőtt és 15 gyermek vett részt. 80 Mátyás családnak – több mint 230 fő! – jutott karácsonyi adomány. Ezúton köszönöm a segítséget mindenkinek, aki a szervezésben segített és munkájával támogatta gyűjtésünket!

vitéz Sz. Kovács Ferenc székkapitány, Magyarországi széktartó

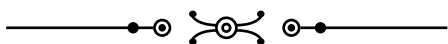
2014. május 1-3. Mátyás Lovas Napok

Képünk: A bogrács-főzőverseny díjazottjai.

Büszkéek vagyunk arra, hogy valamennyi bográcsunk elismerésben részesült! A fotón: (balról) Foltán László VRNT, v. Körösiné nemzeti Gulyás Anikó asszony, v. Kovács György, Hanga Zsolt nemzeti úr, v. Madaras Ágnes, v. Csák Attila, v. I. Sz. Kovács Ferenc.

Rövid hír: Új ásványt fedeztek fel Magyarországon, Koch Sándorról, a Szegedi Egyetem egykori nemzetközi híru ásványtanprofesszoráról *kochsándorit*nak nevezték el, a mányi szénbánya (Tatabányai-szénmedence) meddőhányóján került elő még 2004-ben. A tudományos feldolgozás után 2005-ben nyújtották be elfogadásra a Nemzetközi Ásványtani Szövetség (IMA) Új Ásványok és Ásványnevek Bizottságához, majd először a kanadai *The Canadian Mineralogist* című vezető szaklapban közöltek róla cikket 2007 nyarán. A kutatók mintegy 1000 példányt gyűjtöttek be az ásványból.

1848-as Honvéd-emlékmű avatása Mányban, 2014. október 4.

Nagy örömmel és büszkeséggel tölt el az a tudat, hogy emlékművet állíthattunk a szabadságharc mányi nemzetőreinek és honvédeinek. Azért állítottuk ezt az emlékoszlopot, hogy megismertessük a most élő leszármazottakat őseik helytállásával, hazaszeretetével, hogy példaképként állítsuk őket a fiata-

loknek és idősebbeknek egyaránt, hogy őseik tetteiből erőt merítve helytálljanak ma is, a mindennapok „csataterein”. Az emlékmű terveit már 2007-ben elkészítettem, vitéz Csák Attila szkp., szobrászművész elkészítette a makettjét, 2008-ban a képviselő-testület elfogadta a terveket és kijelölte a helyét. 2009. október 4-én ünnepélyes keretek között történt az emlékmű alapkövetétele. Már „csak” az anyagi fedezet hiányzott megalkotásához, és íme, most elkészülhetett: a Honvédelmi Minisztérium ajánlotta fel a hiányzó összeget. Az emlékmű egy talapzaton álló törött oszlop, amely kifejezi a magasba röppenő vágyakat, az összefogást, azaz a forradalmi lendületet, ugyanakkor annak erőszakos megakadályozását, letörését, tönkretételét, tehát szabadságharcunk leverését. A rajta látható címer barokk címerpajzs, tetején babérkoszorúval övezett kard, a babérkoszorú a hősiességet, a kard pedig a szabadság kivívásának eszközt jelképezi.

Az 1848-49-es harcok és a mányi honvédek: A magyar alkotmányosságot felrúgó császári törekvésekre válaszul Debrecenben 1849. május 14-én a magyar országgyűlés kimondta a Habsburg-ház trónfosztását, s megszületett a Függetlenségi Nyilatkozat. A függetlenség szimbólumaként az újonnan szervezett honvédelmi alakulatok zászlóin a korona helyére babérkoszorúval övezett kard került, mely a szabadságharc leverése után annak jelképévé vált. Kutatásaim alapján Fejér megyében 8.944 fő nemzetőrt írtak össze, a lakosság 5,5%-át, ebből Mányról 214 főt, 1848. július 18-án. (Tájékoztató adat: falunk lakossága az 1850-es összeíráskor 2149 fő. Két évvel korábban sem lehetett sokkal kisebb a lélekszám, az összeírt nemzetőrök a lakosság 10%-át tették ki.) Régi, írott visszaemlékezések-

ből tudom, hogy Kossuth Lajos felhívására Mány község is a felkelőkhöz csatlakozott. Lőfegyverek nemigen voltak, inkább kaszával, s kapával vonultak fel Pákozdra. Pákozdnál a Fejér megyei felkelők Jellasics rendezett seregét szétszórták, s egy részét Pákozdnál a Velencei tóba szorították. A másik részét Ózóránál fegyverletételre kényszerítették, itt az osztrák seregek letették előttük a fegyvert. A mányi felkelők részt vettek a bekerítésben és az ütközetben. Hazatérve a csatákból, Mányon és környékén rendfenntartó feladatokat láttak el. Később Kossuth Lajos hívó szavára sokan jelentkeztek a honvédseregbe, különösen a 6. honvéd zászlóaljba (A zászlóalj Veszprémben alakult, s a kiegészítési területéhez tartozott községünk is). A 6. zászlóalj részt vett Szenttamásnál, Szolnoknál, Hatvannál, Tápióbicskénél, Vácnál, Nagysallónál, Ószörynél, Budánál vívott csatákban, ahol vitézül helytálltak. Ószönyről Buda felé haladva 1849. május 2-án (Bicske felől Zsámbékra) Mányon is átvonultak, ekkor az érintett településekről is sokan csatlakoztak az alakulathoz! A **Mányról bevonult honvédek, akiknek neveit ismerjük:**Sárközi Benő, Bugyinszky Károly, Balogh György, Bori József és Roszman Károly nemzetőr őrnagy. A felkutatott

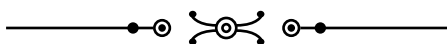
iratok tanúsága szerint Roszman Károly Mátyás faluban született 1805. november 3-án. A keresztségben Carolus Franciscus (Károly Ferenc) nevet kapta szüleitől, akik a Batthyány-uradalomban dolgoztak. Jómódú család volt, mert Károly fiuk gimnáziumot, majd kadét (katonai tiszti) iskolát is végezhetett. 1824. május 12-én vonult be a 4. dragonos ezredhez. Képzett katona volt, 24 éven át a toszanai főherceg nevét viselő dragonos ezredben szolgált, s mint 1848 áprilisában írta, néhány hónappal korábban másodkapitányi ranggal lépett ki, s Fertőszentmiklóson telepedett le. A Pesti Hírlapban közzétett miniszterelnöki felhívásra jelentkezett tiszti szolgálatra. A rábaközi alsó járás nemzetőrségét a Sopron megyei 2. zászlóaljba osztották be. A zászlóalj parancsnoka Roszman Károly, 1848. június 23-án kapott nemzetőr őrnagyi kinevezést Fertőszentmiklósról és környékére. 1849. április 9-én a császári hadbíróóság megfosztotta rangjától.

Sárközi Benő honvéd sírja a mátyási református temetőben van, melyet minden évben megkoszorúzunk, s imát mondunk minden magyar honvédért. (szerk.) Az emlékoszlop avatásán, felszentelésén beszédet mondott: dr. Téglás Gyula alezredes, a Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály irodavezetője. Közreműködtek: Mátyási Mazsorettcsoport, Bicskei Huszárezekar, Mesevár Óvoda csoportja, Mátyási Zenebarátok kórusa, Illés Richárd zongora, Barlay Zsuzsanna magánénekes, Kovács Adél Sára versmondó. Ágyúból díszlövést adtak a nagykáta Honvédtűzér Hagyományörzők. Az emlékoszlopnál koszorút helyeztek el az önkormányzat és a történelmi egyházak mellett a Történelmi Vitézi Rend, a Magyar Vidék 56-os Szervezet és a Mátyási Közösségért Kh.Egyesület.

vitész Sz. Kovács Ferenc székkapitány, Magyarországi széktartó

Mátyás község önkormányzata nevében köszönetünket fejezzük ki a Honvédelmi Minisztériumnak az anyagi támogatásért, azért, hogy ennek az 1848-as Honvéd-emlékműnek a megalkotása lehetségessé vált. A községünkbe érkezött ennek a hőféhér oszlopnak a látványa fogadja. Megdobogtatja a szívét mindenkinek, azoknak is, akik minden nap erre járnak. Emlékeztet hősökre, nagyszerű időkre. Hálával tartozunk azoknak, akik tervükkel, művészi alkotó munkával, az anyagi lehetőségek megteremtésével, s az emlékmű megépítésével ezt az emlékhelyet segítettek létrehozni.

v. Szabó Zoltán polgármester

Szüreti bál

2014. október 25. Hagyományos szüreti bál. A fiatalok a mátyási csárdást járják, mely már csaknem 100 éves, feldíszített-virágozott hintókkal-zenével felvonulnak a faluban. Idén 15 pár alkotta a szüreti felvonulást! – Ilyenkor előkerül nagypapa szalagos kalapja, sarkantyúja, nagymama gyöngyös pruszlikja és pártája, Sanyi bácsi csizmája (de csak kölcsön!) a dédnagypapa szalagos, varrottas fehér inge és lázas készülődésbe kezdenek a táncosok ruháit előkészítő édesanyák, nagymamák. Marika néni szakszerű varrása-vasalása, szalagozása, táncgyakorlás, új csőszlányok és csőszlegények betanítása, teremdzsítész az erdőről hozott zöld

ágakkal, gyümölcscsel. - Kodályt idézte Südiné Pató Zsuzsa, az egyik tánctanár: „Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” - Zsuzsa szerint a mátyási fiatalok lelkesek, éltetik a hagyományokat. Vitéz Szabó Zoltán három fia táncolt, Tibor és párja, Noémi voltak a bíró-bíróné.

A bíró-bíróné négy-loyas Nóniuszfogata, melyet ifj. Bokodi Sándor állított ki

Hagyományos mátyási csárdás

Hagyományos mátyási csárdás

A 30 mátyási fiatal hagyományos mátyási nemzeti viseletben.

NYUGAT-DUNÁNTÚL TSZK

A Történelmi Vitézi Rend Győr-Moson Sopron egyesített vármegyék Székkapitányságának programjai 2014. szeptemberéig

2014. január 30-án a Történelmi Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron megyei székkapitánysága és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület közös rendezésében került sor:

SOHA NEM KÉSŐ, az Arrabona Városvédő Egyesület múlt év szeptemberében beadott pályázata a Dunakapu tér rekonstrukciójára címmel. A győri lokálpatrióták nagy érdeklődéssel hallgatták **Szabó Gyula építész-mérnök**, a fenti egyesület elnökének tartalmas előadását. Szó volt a város-

vezetésnek beadott, Dunakapu téri felújítással kapcsolatos pályázatuk kompromisszumkészségéről, ésszerű javaslatokról és mindenekelőtt a város műemlékeinek megőrzéséről, a győri, reneszánsz vár falainak feltárásáról és annak bemutatásáról. Mindezeket, sőt a győriek véleményét sem vette figyelembe a városvezetés, a földbe döngölte a feltárt műemlékeket egy háromszintes mélygarázs javára, a vár bemutatásáról lemondott, a győriek szinte egyhangú felháborodása mellett.

A jobb érzésű győriek különböző tiltakozási módokról vitakoztak. Sajnos az eredmény nem változott.

2014. február 27-én a Történelmi Vitézi Rend területi székkapitánysága és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület megemlékezést tartott a **kommunizmus áldozatairól** és **vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó halálának 57. évfordulójáról**.

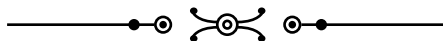
Fehérné Markó Kamilla VRNT vitézi hadnagy Wittner Mária parlamenti vádbeszédjét idézte meg, hangsúlyozva a kommunizmus kegyetlenségét, az áldozatok mérhetetlen nagy számát, kitérve a megemlékezés apropójára is.

Fehér Imre VRNT székkapitány Horthy Miklós kormányzónk halálának évfordulóján a nagy formátumú politikus életéről, kiváló politikusi tevékenységéről, emberi nagyságáról beszélt.

2014. március 15-én, Nemzeti ünnepünkön rendünk képviselői a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesülettel közösen koszorúztak a győri, városi ünnepségen.

2014. március 29-én Győr töröktől való visszafoglalásának 416. évfordulójára emlékezett rendünk területi székkapitánysága és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület.

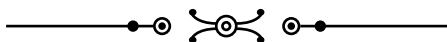
A dicsőséges, európai hírű eseményre és a két hős tábornokra – Pálffy Miklósról és Schwarzenberg Adolfról – **Fehér Imre** VRNT székkapitány emlékezett, majd **Szabó Gyula** építész tartott előadást **Méltatlan helyre kerül a hős tábornokok szobra** címmel. Az előadás nagy érdeklődésre tartott számot, hiszen a Dunakapu tér felújítása kapcsán az említett szobor elkerült a térről és a város egykori szemétdombjára, közel ugyan a várfalakhoz, de kevésbé látható és ünnepségekre alkalmatlan helyre került. A győriek felháborodása nagy, de sajnos hasztalan. A szobor a mai napon már áll az említett, méltatlan helyen.

2014. május 18-án immár 4. éve Böcskei László nagyváradi püspök meghívására a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület adta a **Szent László-napi** ünnepi szentmisén és a lovagkirály hermájának körmenetén a díszkíséretet **Nagyváradon**. Idén is képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend 7 fő győri rendtárossal, akik közül egy felvidéki és négyen egyúttal a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület tagjai is. A körmeneten a németor-

szági Szent László Lovagrenddel együtt vonultunk, magyar zászlóval, ahol ebben az évben az eddigieknél több zárándok vett részt, az anyaországból is. Számunkra ismét megható volt az a fogadtatás, szeretet, amit határon túli testvéreinktől kaptunk. Az itt érezhető összefogás felemelő lelki töltést adott mindnyájunknak.

2014. május 24-én, a Hősök napja előestéjén – hagyományteremtően - 19.30 órakor ünnepi szentmisével és koszorúzással egybekötött **Hősök-napi megemlékezést** tartott a Történelmi Vitézi Rend területi székkapitánysága és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület.

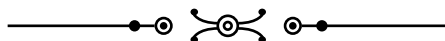
A Bazilikában a szentmisét **Marics István** városplébános, püspöki irodaigazgató helyettes celebrálta, aki szintén együtt vonult le a vendégekkel, és a megemlékezőkkel a Radó szigeten lévő felújított Hősi emlékműhöz.

Mint azt **Fehér Imre** VRNT székkapitány köszöntőjében elmondta, azért tartottuk az ünnep előestéjén a megemlékezést, mert Győrött ezen a helyen rendezni meg a városvezetés május utolsó vasárnapján, így idén máj. 25-én is a Gyermeknapot, ami egész napos rendezvény a városban. Ebben az esetben mindenki zavarná a másik rendezvényt. Ami miatt újfent hagyományteremtő a rendezvény az tény, hogy a két világháború között, az akkori városvezetők, emlékezők,

fegyveres erők, a Bazilikában a hősökért tartott szentmise után ünnepélyesen levonultak a Hősi emlékműhöz tiszteletet adni Hőseinknek.

Ezen az idejű ünnepségen - természetesen a rendezőkön kívül - részt vettek a Nemzetőrök, a Szent György Lovagrend, a Wass Albert Szövetség, Arrabona Városvédő Egyesület és a győri polgárok.

A megemlékezés szónoka **Prof. Dr. Bokor Imre** mérnök- ezredes, író volt, aki értékes előadásában átfogó történelmi képet adott a két világháborúról és az utána következő „át- kos „ kommunista időről és következményeiről.

2014. június 4-én a győri polgárokkal a 6 évvel ezelőtt fel- avatott Országzászlónál emlékeztünk a trianoni békediktá- tum aláírásának 94. évfordulójára. Az ünnepséget a Történel- mi Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron Egyesített Vármegyék Székkapitánysága és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület szervezte. Elsőként Fehér Imre székkapitány kö- szöntötte az emlékezőket, majd rendtársunk, Dr. vitéz Duray Miklós felvidéki politikus, író mondott ünnepi beszédet. Egy rövid gondolatot idézek a beszéd végéről: „...az összetartozás igazi bizonyítéka a törekvésen túl az együtt cselekvés!... ez- zel a csomaggal távozzék mindenki az övéihez, a maga kisebb

közösségébe, hogy ott együtt vehessék számba, mit akarnak cselekedni a nemzet javára, a részek összetartozásáért.” A rendezvényen hallhattuk dr. Szabó János tárogató muzsikáját és a 'Talpasok karát'.

2014. június 27. Győr városában idén is megrendezésre kerültek a Szent László Napok.

Az ünnepség legszebb, legszentebb része az ünnepi, püspöki szentmise és a Szent László hermájának körmenete, ahol hagyományosan a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület biztosítja a díszkíséretet a herma mellett. Termé-

szetesen az egyesületben rendtársaink is szép számmal díszlegetek Fehér Imre elnök/székkapitány úr vezényletével. Így övelük a Történelmi Vitézi Rend is aktívan részt vett ezen a felemelő ünnepségen.

2014. július 6-án Horvátszidányban a Peruska Mária kegyhelyen hagyományosan ismét megrendezésre került a rendvédelmi szervek és a hagyományörzők zarándoklata. Győrből a Történelmi Vitézi Rend és Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület képviselői jelentek meg. Fehérné Markó Kamilla VRNT törzsszéki vitézi hadnagy Horváth Dorinával, a győri Apor iskola kisgimnazistájával megkoszorúzta a kegyhelyen lévő báró vitéz Boldog Apor Vilmos vértanú püspök szobrát.

2014. augusztus 20-án, államalapító Szent István királyunk ünnepén a megyei ünnepségen, Győrújbaráton területi székkapitányságunkat Fehér Imre székkapitány és Fehérné Markó Kamilla törzsszéki vitézi hadnagy képviselte.

Nemzeti ünnepünkön, a városi rendezvényen a Történelmi Vitézi Rend területi székkapitánysága és a Szent László Ha-

tárőr Hagyományörző Egyesület közösen koszorúzott. Rendtársaink az említett egyesületből is képviselték rendünket.

2014. szeptember 14-én Szil községben ünnepélyesen átadták, ill. felszentelték a pályázati pénzből felújított I.világháborús hősi emlékművet.

Ezen a rendezvényen díszlegett a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület díszalegysége és a Történelmi Vitézi Rend területi székkapitányságának képviselői is. A rendezvényen név szerint is megemlékeztek az I. világháborús áldozatokról.

*Fehérné Markó Kamilla VRNT
törzsszéki vitézi hadnagy*

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK

Eseménynaptár 2013 október – 2014 október

Beszámolóinkban az elmúlt esztendő azon eseményeit soroljuk fel, melyeken törzsszékünk vagy önállóan, vagy más szervezetekkel közösen szerepelt, természetesen rendi díszben és lehetőleg minél nagyobb létszámmal, indokolt esetben koszorúzással képviselve Rendünket. Számos rendezvényen évről-évre megjelenünk, ezeket csak dátumszerűen, esetleg fényképpel említjük meg. Helyhiány miatt csak az új, vagy kiemelt fontosságú eseményekről adhatunk rövid szöveges beszámolót.

2013. okt. 06. Megemlékezés az aradi vértanúkra. Veresegyház, Széchenyi domb. Desseffy Arisztid honvéd tábornok szobrának avatása.

2013. okt. 23. A gödöllői megemlékezésen egy 10 fős egységünk képviselte törzsszékünket. Az ugyanerre az időpontra meghirdetett Békemenetre 29 rendtársunkat szállító kis busszal és saját személykocsikkal érkezünk a Bem térre.

2013. okt. 25. Törzsszékünk őszi állománygyűlése a Gödöllői Premontrei Gimnázium aulájában.

2013. okt. 27. Köpenyes Rendi díszben, erdélyi és székesfehérvári zászlósortunkat felvonultatva dicséretesen nagy létszámmal vettünk részt a Székesfehérvár területi autonómiát követelő budapesti felvonuláson.

2013. okt. 30. Halottak napi műsor és megemlékezés az I. és II. világháború hőseire Gödöllőn Dr. Bucsyné Prém Katalin VRNT nemzeti asszony szolgálatával. (Ének)

2013. nov. 8. Dr. v. Bábel Balázs kalocsai érsek remek előadása a Szent István Egyetemen, „Az eucharisztia és a kereszténység története az ősgyülekezettől napjainkig”. Az egyetemisták

és rendtársaink részvételével zajlott előadás utáni kötetlen beszélgetés során kaptunk ígéretet az érsek úrtól, hogy megküldi lapunknak újévi jókívánságait. Sorait ünnepi, karácsonyi számunk bevezetőjeként olvashatták a rendtársak.

2013. nov. 8. Megemlékezés és koszorúzás Telei Pál születésének 134. évfordulóján a gödöllői Teleki téren álló szobránál.

2013. nov. 22. Megemlékezés a II. világháború harcaiban, az Attila-vonalban, Isaszegen hősi halált halt katonákról. Az esemény szervezésében jelentős részt vállalt Isaszegi Alegységün, v. Bodrogi Imre Endre alhadnagy úr vezetésével. A koszorúzást követően került sor v. Mikó László rendtársunknak törzsszékünk által felújított és vitézi címerrel ellátott sírjának v. Gulyka József rk.esperes, c. prépost rendtársunk általi megszentelésére. Külön köszönet Dr. v. Kardos Gábor nemzeti úrnak a szép és méltó gondolat kivitelezéshez nyújtott támogatásáért.

2013. dec. 7. A Millenniumi Nemzeti Hagyományörző Alapítvány hagyományos Hősök Napi megemlékezése a péceli kato-

likus templomban és a katolikus temetőben. Köszönjük az Alapítvány elnökének, Bitter Jánosné VRNT nemzeti asszonynak a szervező munkát és Dr. v. Ravasz István alezredes úrnak megemlékező beszédét.

2013. dec. 13. Méltó módon, rendi díszben vettünk búcsút a gödöllői temetőben Benkő Ákos atléta mesteredzőtől. A törzsszékhöz személyes kapcsolatokkal is kötődő és a Történelmi Vitézi Rend által is kitüntetett sportembert számos szál fűzte Rendünkhöz. A számos nehézség ellenére mindig egyenes gerinccel és mindig egyenes úton járó, kiváló magyar emberről példát vehetett az általa nevelt ifjúság. Édesapja életútját folytatta, aki a magyar királyi századosként a Soproni Katonaiskola sporttanára volt.

2013. dec. 20. Jézus születésének helyéről, a betlehemi Születés Barlangjából megérkezett Bécsbe, majd gödöllői cserkészek szolgálatával Gödöllőre is a Betlehemi Láng. A városháza aulájában napokon át égő gyertyáról bárki meggyújthatta saját mécsesét és vihetette otthonába karácsonyi ünnepkör békességét is jelképező lángot. Így került gödöllői rendtársakhoz, barátokhoz is. Köszönet v. Tóth Katalin és v. Czövek Erika nemzeti asszonyoknak, akik rendi díszben érkeztek Gödöllőre és vitték a lángot monori alegységünknek.

2014. jan. 10. A Gödöllői Református Liceummal együttműködve, rendi egységünk székely zászlóinkkal vett részt és koszorúzott a v. Wass Albert születésének 106. évfordulóján rendezett megemlékezésen. Köszönet Csobán Pál tanár úrnak a megemlékezés évenkénti megszervezéséért.

2014. jan. 12. Doni megemlékezés Isaszegi alegységünk közreműködésével az isaszegi Falumúzeumban. Dr. Boldizsár Gábor alezredes „Lehetőségek és kényszerpályák – a II. magyar hadsereg a Donnál”, c. előadása után koszorúzás a Hősök és Áldozatok Emlékparkjában.

2014. febr. 7. A Rákoscabai Jókai Mór Református Általános Iskola igazgatójának, v. Ágotai Ferenc rendtársunknak szervezésében v. Jelenzcki István *Az igazság soha nem késő* című, három részes filmjének megtekintése az iskola aulájában. Köszönet az alkotónak és az igazgató úrnak.

2014. febr. 8. „A Becsület Napja” néven immár hagyományos megemlékezés Mátyásban, ahol a doni harcokban és a budapesti kitörésben részt vett magyar katonák előtt rójuk le tiszteletünket. A rendezvényen mindig törzsszékünk biztosítja a zászlódsírt és kiemelkedő létszámmal vesz részt. A nagyvonalú vendéglátásért külön köszönet a megemlékezést szervező rendtársainknak és a résztvevőket évről évre kedvesen kiszolgálóknak.

2014. febr. 15. Magyar Vitézek Bálján „elegáns új helyszínen, a Danubius Hélio Hotelben remek bált estét töltött el asztaltársaságunk.

2014. márc. 15. Alegységeink a saját településeik rendezvényein emlékeztek meg 1848. március 15-ről Gödöllőn. Mint sok év óta korábban is - a városi rendezvény záró eseménye a hagyományörző lovasok és fogatosok díszelgése volt. **Az országban egyedülálló lovas felvonulást** – a város egyik legnépszerűbb, rengeteg nézőt vonzó eseményét ez alkalommal is nagy sikerrel szervezték meg a Történelmi vitézi Rend lovasai.

2014. márc. 22. Rendi részvétel a Gödöllői Városi Múzeum „Gödöllőiek az első világháborúban” - kiállításának megnyitóján. Emlékbeszédet mondott Dr. v. Ravasz István alezredes, hadtörténész – muzeológus.

2014. márc. 23. Az „Ima Magyarorszáért”- rendezvényre ez évben is Verőcén került sor, remek időben, festői környezetben. Az eseményen a Történelmi Vitézi Rendet sajnos kizárólag törzsszékünk képviselte. Igaz, szép számmal, impozáns zászlódsízzal jelentünk meg, de sajnos váci alegységünkre megint nem számíthattunk, csupán egy rendtársunk volt jelen az eseményhez legközelebb eső városból.

2014. márc. 27. Törzsszékünk legidősebb, II. világháborút meg-harcolt katonája, v. Pántis István 89. születésnapját ünnepeltük atyai barátunk otthonában..

2014. ápr. 1. „Petőfi Sándor szibériai élete” címmel a történelem tudományok doktora, Alekszej Vasziljevics Tyivanyeno, burját Petőfi kutató előadása Szadán. A Magyarok Világszövetsége által támogatott érdekesítő előadást v. Czapp Béla nemzeti úr szervezésének köszönhetően hallgathattuk meg. Úgy tűnik, valóban reális esélye van annak, hogy Petőfi orosz hadifogolyként halt meg a szibériai Barguzinban. A kérdést eldöntő kutatáshoz kormányzati szintű állásfoglalásra lenne szükség.

2014. ápr. 4. A Dicsőséges Tavaszi Hadjárat eseményei kapcsán sülysápi és monori alegységeink tagjaival rendi díszben vettünk részt a tápióbicskei 1848-as emlékműnél rendezett megemlékezésen és koszorúzáson. Ezt követően a hadinépek óriásüstben főző Ambrózi Zoltán VRNT rendtársunk vendéglátását élveztük. A remek hangulatú bajtársi asztaltársaság beszélgetése kapcsán merült fel, hogy a társaságból további három fő is jogosult lenne felvételét kérni Rendünkbe. A 2014 évi vitézavatás óta már ők is törzsszékük tagjai.

2014. ápr. 5. Teleki Pál halálának 73. évfordulóján - máriabesnyői sírjánál 17 fős rendi díszegységgel vettünk részt a Teleki Pál Egyesület által rendezett megemlékezésen.

2014. ápr. 7. A Tavaszi Hadjárat hagyományörző bandériumának Gödöllőre érkezésekor hagyományosan lovas rendtársaink vették át a parancsnokságot. A Gödöllői Királyi Kastélyban, az 1848-as emlékműnél, valamint a Szadán és Veresegyházon lezajlott események után búcsúztunk a Vácra lovagló bandériumtól.

2014. ápr. 9. A Gödöllői Református Líceum szervezésében, a „Líceumi Tudományos és Kulturális Napok” keretében került sor a gödöllői Művészetek Házában - diákok részvételével, telt-házasan a „Hol sírjaik domborulnak” című előadássorozatra. Pintér Tamás, Stencinger Norbert és Rózsafi János harctérkutatók előadásaira a Nagy Háború centenáriuma alkalmával került sor. Az általuk végzett kutatómunkába bekapcsolódtak a Líceum diákjai is. Az esemény szép példája annak, hogy egy jó pedagógus hogyan tudja jó irányba segíteni tanítványai érdeklődési körét. Mint ahogy teszi ezt a diákjait az I. világháborús olaszországi hadszínterekre is elvezető Danku István tanár úr, VRNT rendtársunk.

2014. ápr. 11. A muhi csata 773. évfordulóján a Premontrei Gimnáziummal együtt emlékeztünk a királyi bátyját élete árán is védelmező árpádházi Kálmán hercegre a Szent István Egyetem előtt álló szobránál. Az eseményhez a diákok által örömmel tartott zászlódsírt minden évben törzsszékünk biztosítja.

2014. máj. 17. A gödöllői Úrréti tó komoly fizikai munkát igénylő tavaszi takarításában minden évben részt vesznek rendtársaink is. Nem kis részben nekik köszönhető, hogy a korábban teljesen elmocsarasodott tónak ma evezésre is alkalmas nyílt vízfelülete van.

2014. máj. 30. A Városi Múzeum után a Gödöllői Városi Könyvtár is megemlékezett az I. világháborúról „Ne félj babám, nem megyek világgá” című, a helyi lakosok háborús családi emlékeit bemutató anyagával. V. Besse Aladár és Dr. v. Bucsy László rendtársaink nagyapai érdemszerzői egy-egy egész tablós felületet kaptak a kiállításon, melynek megnyitóján szépszámmal vettek részt törzsszékünk tagjai.

2014. jún. 4. Alegységeink tagjai jórészt saját lakóhelyeiken pl Dunaharaszttiban, Dabason, Isaszegen, Veregyházaon vettek részt a trianoni rablóbékére emlékező rendezvényeken. Ennek ellenére kiemelkedő létszámmal voltunk jelen Gödöllőn, ahol ez évben a Club színház megemlékező műsorát követte a koszorúzás és az egyházak ökumenikus áldása. A rendezvény megszervezéséhez minden évben kérjük törzsszékünk – szívesen nyújtott – segítségét.

2014. jún. 7. Rendtársaink részvételével és isaszegi alegységünk támogatásával került sor az „Emlékezés Szent László királyra” lengyel délutánra Isaszegen. A rendezvény keretében megkoszorúzták a Szent László Hadosztály hősi emlékművét a helybéli temetőben, az MH Ludovika Zászlóalj Szent László század, a Wysocki Légió és a Ludovika Akadémia hallgatóinak közreműködésével.

2014. jún. 12. Megemlékezés a Rákóczi szabadságharcra a Református Líceum udvarán általunk állított emléktáblánál. Idei beszédében Dr. v. Bucsy László törzskapitány Bercsényi Miklósról emlékezett meg. Ezután – mint minden évben – hang-

súlyozta, hogy a nyolc éven át tartó szabadságharc a magyar történelem legmélthatlanabbul elhallgatott időszaka, melynek méltó kezeléséhez érthetetlen módon a mai napig hiányzik a kormányzati akarat.

2014. jún. 22. Rendtársaink munkájának is köszönhetően került sor idén is az Úrréti tóünnepre, mely egész napos „vizes” szórakozási lehetőséget: csónakázást, kajakozást, sárkányhajózást nyújt az ide látogatóknak. A rendezvényt alkonyatkor - öt tárogató művész részvételével - idén is a tóról, a sárkányhajóból felhangzó tárogató koncert zárta.

2014. júni. 24. A Gödöllői Királyi Váro dísztermében A Történelmi Vitézi Rend és a Kárpát –medencei Vitézi Rend 5-5 fős delegációja a két rendi ág főkapitányainak vezetésével

együttműködési megállapodást írt alá. Az eseményre a két évvel ezelőtti béri találkozó szellemében, a rendi ágak köznevelése és egy a későbbiekben létrejövő egyesülés lehetőségének reményében került sor. Az általunk rendtörténeti jelentőségűnek tartott együttműködési megállapodást törzsszékünk koordinálta és készítette elő.

2014. júni. 27. Gödöllő Város Önkormányzata és a Történelmi Vitézi Rend közös rendezésében emlékeztünk meg a magyarság kárpát – medencei megmaradását biztosító 907 – ben lezajlott Pozsonyi Csátáról. Beszédet mondott Dr. Gémesi György polgármester, Kerényi B. Eszter múzeumigazgató és Dr. v. Bucsy László törzskapitány. Utóbbi kiemelte, hogy „a magyar föld elfoglalása ma is folyik, de nem karddal, hanem sokkal alantasabb eszközökkel: pénzzel, banki tranzakciókkal, devi-

zaittel, zsebszerződésekkel... Ahol lovaink patái néhány évvel ezelőtt még szabadon poroltak, ott ma idegenek magánterületeivel, kerítésekkel, sorompókkal, sőt fegyveres őrsgel találjuk szembe magunkat. Ideje ébrednünk!” – A rendezvény a környékbeli hagyományörző lovasok gyűlésében zajlott. Felavratásra került a rendtársaink munkájával, az emlékoszlop fölé készített védőtető és a Pozsonyi Csata történetét ismertető tábla is. Az emlékhely azzal vált teljessé, hogy a törzsszékünkbe három VRNT tagot adó kőfaragó Varga családnak köszönhetően elkészültek a márványtáblás feliratok és az emlékoszlop körüli járőfelület kőburkolata is. Köszönjük.

2014. júli. 5. Dr. Teleki Géza antropológus, főemlős-kutató temetése a máriabesnyői temetőben nagyapja, Teleki Pál sírja mellett. Az Amerikából néhány éve hazatelepült, magyarságára és származására az emigrációban is mindvégig büszke tudós kívá-

ló kapcsolatokat ápolta a Teleki Pál Egyesülettel és ezen keresztül Rendünkkel is. Méltó módon, rendi díszben vettünk tőle utolsó búcsút.

2014. júl. 20. Az I. világháború kitörésének évfordulójára rendezett megemlékezés Pócsmegyeren, dunakeszi és gödöllői rendtársaink részvételével.

Az esemény kapcsán került sor v. Csengő Tschörner András rendtársunk rendezésében az általa összegyűjtött, meglepően bőséges anyaggal rendelkező, „Az I világháború katonai hagyományai és emlékei” kiállítás megnyitójára. Ezt megelőzően jelent meg „Hőseink”, érdemszerző édesapja emlékének ajánlott könyve. Ebben albumszerűen mutatja be Pócsmegyer és Leányfalu katonáéletét az 1848 – as szabadságharc kitörésétől a II. világháború befejezéséig. Köszönet a szerzőnek és feleségének, Olga asszonynak, aki a gyűjtéstől kezdve minden munkafázisban férje segítségére volt.

2014. aug. 8. Váratlanul a Hadak Útjára lépett törzsszékünk legidősebb, II. világháborút megharcolt katonája vitéz Pántis István, atyai barátunk. Temetésén a máriabesnyői temetőben törzsszékünk, valamint a TVR. pesti és budai törzsszékeinek tagjai igen nagy létszámmal, rendi tiszteletadással jelentek meg. Az erdélyi harcokat, a tordai csatát és a háborús végjáték Budapest környéki, majd dunántúli harcait végigharcoló „Horthy Miklós katonájának” távoztával az érintett időszak pontos és hiteles tolmácsolóját is elvesztettük. Kényes témákat illetően is szókimondó, talpraesett magyar volt, aki koholt vádak alapján mintegy tíz évet töltött a kommunista diktatú-

ra börtöneiben. A számunkra szinte elképzelhetetlen megpróbáltatások és megaláztatások ellenére is egyenes gerincű, tiszta ember tudott maradni akiről példát vehettünk.

2014. aug.17. Törzsszékünk rendezésében emlékeztünk vitéz nagybányai Horthy István kormányzó helyettesre hősi halálának 72. évfordulóján a Gödöllői királyi Kastélyban álló szobránál. Dr.v. Bucsy László rövid emlékbeszédét követően Gödöllő Város Önkormányzata, számos párt és civil szervezet valamint a Horthy Miklós Társaság és a Horthy család után a Történelmi Vitézi Rend és a Kárpát – medencei Vitézi Rend közösen koszorúzott. A Horthy család képviselőjében először jelent meg Magyarországon a Kiskormányzó unokája, az Angliában élő Horthy Stuart Miklós feleségével és gyermekeivel. A rendki-

2104. aug.19. Hévízgyörki rendtársaink, a 2013-ban várományosi jogon avatott Kókainé v. Tábik Anna és testvére v. Tábik Tibor településük fiataljait és öregjeit is megmozgatva a másnapi augusztus 20-i megemlékezést bevezető, remek eseményt szervez-

vül szimpatikus szép család meghatottan állt a nagyapa / dédapa szobra előtt. Angliába történő visszautazásukat azért halasztották el, hogy ezen az eseményen részt vegyenek. Jelenlétük megszervezéséért köszönetet mondunk vitéz Kovács György szék kapitány úrnak, a Horthy Miklós Társaság alelnökének.

A szépszámu résztvevő ezután egy közeli cég magánterületére vonult át ahol, Dr. v. Bucsy László tkp. beszéde után ideiglenes helyén ünnepélyesen lelepleztük és bemutattuk annak a Kormányzó Urat ábrázoló mellszobornak a gipsz modelljét, melyet vitéz Csák Attila szobrászművész rendtársunk alkotott és amely alapját képezi a már készülő carrarai márvány szobornak. Az alkotó beszédében a szoborral kapcsolatos művészi szempontok mellett érzelmi vonatkozásokról is beszámolt kijelentve, hogy művészi koncepciója szerint a szoborban a „szerethető embert”, is meg kívánta formázni, hiszen ez az alkotás neki „több mint munka.” Célját mindannyiunk szerint elérte, Rendünk valóban egy magas művészi értéket is képviselő - remélhetően egyszer méltó helyen felállítandó - márvány Horthy mellszoborral fog gazdagodni, ha az erre irányuló adománygyűjtés fedezni tudja az elkészítés önköltségi kiadásait. Az eseménygazdag délutánt szerény vendéglátás és baráti/bajtársi beszélgetés zárta. Kormányzó Urat tisztelő, közeli barátunkat köszönet illeti, amiért magánterületén lehetővé tette az esemény lebonyolítását.

tek. Ennek kezdetén a Hévízgyörki Öregtemplomban kiállították a Szent Korona és a Koronázási Jelvények másolatait, melyeket a Magyarok Nagyasszonya Világ Győzelmes Királynője Szentkorona Lovagrend bocsátott rendelkezésre. A remekművű alkotásokat dáma Hummel Gizella ötvösművésznő készítette. A csodálatos Árpád-kori templomban helyi rendtársaink beszédei fogadták a szépszámu érdeklődőt, akiket ezután a templomudvaron kedves vendéglátásban várt. A jórészt hagyományörző viseletbe öltözött fiatalok és idősebbek Rendünk történelmi zászlóival vonultak át a katolikus templomba, ahol rendtársaink velük együtt vettek részt az ökumenikus istentiszteleten. A zászlódiszes ünnepi menet ezután átvonult a helyi iskolába ahol a mintegy száz főre szóló hangulatos, magyaros vacsora meghívásnak tettünk eleget. Az eseményt szervező rendtársainknak, a Kókai – Távik családnak és valamennyi segítőjünknek köszönjük a nemzeti érzést erősítő, fel-emelő délutánt és az önzetlen vendéglátást.

2014. aug 26. Az 1944 – es erdélyi, Úz völgyi harcok 70 éves évfordulóján rendezett eseményen törzsszékünket szintén v. Távik Anna és v.Távik Tibor képviselte. Erdélyi és békéscsabai rendtársainkkal együtt vettek részt a megemlékezésen. Az Úz völgyében harcoló és elesett vitéz érdemszerzőjük emléke előtt tisztelegtek, hasonlóan mint az édesapja emlékére ott kopjafát állító békéscsabai lovag v. Füredi Gábor székkapitány.

2014. szept. 20. Vitézavatás a Kálvin Téri Református Templomban. Törzsszékünk ez évben kilenc leendő rendtársat terjesztett fel avatásra, valamennyiük felvételi anyagát elfogadta a Felvételi Bizottság. Négy fő várományosi jogon lett Rendünk tagja, öten pedig a Nemzetvédelmi Tagozatba nyertek felvételt. Külön öröm számunkra, hogy a Vitézi Szék egyhangúan támogatta azon felterjesztésünket, hogy Dr. Bakay Kornél régész professzort a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli vitézzé avassa.

2014. szept. 21. A Gödöllői Királyi Kastélyban immár hetedik alkalommal került megrendezésre a Gödöllői Vadásznapi, melynek idén is v. Ambrózy Árpád rendtársunk, a Magyar Vadászbíró Szövetség elnöke volt a főszervezője. Régi célját sikerült megvalósítania azzal, hogy elérte, Gödöllő Város Önkormányzatával és az Országos Magyar Vadászklubbal közösen emléktáblát állítsanak vitéz Nemeskéri Kiss Géza királyi fővadászmesternek, akit 1921-ben neveztek ki a Magyar Királyi Udvari Vadászati Hivatal vezetőjévé és mindvégig a Kormányzó Úr legszűkebb környezetéhez tartozott. Minthogy tudomásunk szerint a II. világhábo-

vezetek ki a Magyar Királyi Udvari Vadászati Hivatal vezetőjévé és mindvégig a Kormányzó Úr legszűkebb környezetéhez tartozott. Minthogy tudomásunk szerint a II. világhábo-

hőseire, majd v. Patrubány Miklós a Magyarok Világszövetsége elnökének beszéde után koszorúzás a gyalogezred emléktáblájánál. Második helyszín a Pyrker tér, a 2014. augusztus 20-án kormányzati és önkormányzati szervezésben felavatott, újra épített egri országzászlónál, az egri diákok által tartott, törzsszékünk által rendelkezésre bocsátott történelmi zászlók

rú óta ez az első eset, hogy térségünkben vitéznek állítottak emléktáblát, az avatáson szép létszámmal, rendi díszben képviseltük Rendünket. A Varga család által készített emléktáblát Gödöllő központi helyén, a Hamvay kúria melletti téglafalon helyezték el.

2014. szept. 26. A Barankovics Alapítvány, a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Nemzeti Múzeum közös szervezésében megemlékezés az I. világháború kitörésének 100. évfordulója alkalmából. A Stefánia Palotában rendezett konferencián hét fős egységünkkel vettünk részt.

2014. okt. 18. A Történelmi Vitézi Rend, a Szent György Lovagrend és a Hun Fokos Szövetség rendezvényei Egerben. Első helyszín az egri Minorita Templom. Ökumenikus istentisztelet, emlékezés a magyar királyi Dobó István 14. Honvéd Gyalogezred

és a 64 vármegye zászlai gyűrűjében. A megemlékezők között ott voltak azok is, akik a hivatalos emlékmű avatására nem kaptak meghívót. A felemelő műsor és koszorúzás keretében Dr. v. Bucsy László tkp. felkészült beszéde is képviselte a Történelmi Vitézi Rendet. Ebben nemcsak az országzászló-mozgalom trianoni vonatkozásait, hanem az egri országzászló nem mindig nehézségek nélküli történetét és annak aktuális kérdéseit is érintette. A harmadik helyszínen került sor a megemlékezésre vitéz Szakáts Antalra, a XIX. századi olasz hadszíntéren bajtársai megmentéséért életét áldozó egri huszárra, az ezrede által állított korabeli emlékoszlopánál.

A rendezvénysorozat alatt rendtársainkat v. Juhász Béla ÉKEMA törzskapitány fogta össze és vezette. Elismerésünket kifejező köszönetet kell mondanunk vitéz Harsányi Jenő VNRT mb. v. hadnagy úrnak a rendezvénysorozat megszervezéséért és levezetéséért. Külön köszönöm gödöllői alegységünk tagjainak részvételét.

2014. okt 22. A Gödöllői Lokálpatrióta Klub elsőpró választási győzelmét és az új képviselőtestület alakuló gyűlését követően, rendhagyó módon október 23-a előestéjén került sor az 1956-os forradalomra történő megemlékezésre. Gödöllői alegységünk zászlós, köpenyes rendi díszben vett részt és koszorúzott a rendezvényen. Ezt követően a sokéves hagyománynak megfelelően – Dr. Gémesi György régi – új polgármester vezetésével kerestük fel és koszorúztuk meg az 56-os gödöllői áldozatok sírjait.

A felsorolt, szorosabb értelemben vett vitézi rendi megjelenéseken túl A KÖMA Keleti törzsszék kulturális tevékenységet is folytat az egy szűkebb csoportunk által alapított isaszegi Tóth Árpád Nemzeti Társaskör, Magyarságismereti Szabadegyetemünk útján. (TÁNT) Az immár harmadik évfolyamát kezdő Szabadegyetem - melynek fő szervezője és motorja a társaskör alapító, művelődésszociológus tagja, vitéz Székely András nemzeti úr - havonta rendez nyílt előadásokat, legtöbbször az Isaszegi Művelődési Központ könyvtártermében. Lapunk terjedelme a részletesebb beszámolót nem teszi lehetővé, ezért az elmúlt és során elhangzott előadásokat - melyeken rendtársaink mindig rendi díszben vesznek részt - csak felsorolásszerűen említjük meg.

2013. okt. 11. Jókai Anna Kossuth díjas író előadása: „Felelősségünk a magyar jövőért.” Az előadó beszélgetőtársa Dr. v. Kardos Gábor alpolgármester. Kép: Az író, aki Rendünk tiszteletbeli tagja, 2014-ben Gödöllői Királyi Kastély dísztermében megkapta a Magyar Szabadságért Díjat is.

2013. nov 15. Dr. Lábadi Károly néprajzkutató, ny. tanszékvezető egyetemi tanár előadása: „A horvátországi magyarság esélyei.” címmel.

2013. dec.13. Tb. vitéz Gulyka József rk. esperes, c. prépost és Bajusz Árpád református lelkész: „Az ádvent üzenete” c. előadását hallgattuk.

2014. jan. 17. dr. Bakos István művelődéskutató, a Bethlen Gábor Alapítvány kurátora: „Teleki Pál élete és utóélete.”

2014. febr. 21. Skrabski Fruzsina rendező „Elhallgatott gyalázat” c.című filmjének megtekintése után beszélgetés Ékes Ilona országgyűlési képviselővel.

2014. márc 21. A „Görög örökség” c.kiállítás és dokumentumfilm megtekintése után beszélgetés Dr. Diószegi György Antal görögségkutatóval és Angelidisz Vaszilisz zeneművésszel a Görög Kultúráért Alapítvány elnökével a magyar – görög nemzetbarátság évszázadairól.

2014. ápr. 25. Csobán Pál, a Gödöllői Református Líceum történelem tanára: „Sine ira et studio: Horthy Miklósról, méltányosan.” A Rendünkkel szorosán együttműködő előadó elhivatott pedagógus, aki a hiteles magyar történelem oktatásával is diákjai magyarságtudatának formálását segíti elő.

2014. máj.16. Szalai Szabolcs külügyi szakértő előadása: ”Török – magyar kapcsolatok korokon és államokon átívelően.” Az előadás után a TÁNT az általa alapított Tóth Árpád emlékéremmel ismerte el nagytiszteletű Bajusz Árpád isaszegi református lelképásztor kiemelkedő nemzetépítő munkáját. Laudációt mondott Dr. v. Székely András nemzeti úr, a TÁNT kezdeményezője.

A felsorolt rendezvényeken és előadásokon túl törzsszékünk lovasai még további - jórészt Tarsolyos Lovasegyletük által szervezett eseményeken, versenyeken is részt vettek, mindig felmutatva a Történelmi Vitézi Rend zászlaját is. A fotók a mindig kiváló hangulatot tükrözik.

A sportrendezvényeket nem számítva az elmúlt év során törzsszékünk tagjai 53 eseményen jelentek meg. Ez nem kis áldozatot

jelentett elsősorban azok részéről, akikre szinte mindig számíthatunk. Köszönet érte. Meg kell azonban állapítanunk, hogy az állomány egy része még olyan esetekben sem jelenik meg, amikor ez közeli lakóhelye és a munkaszüneti nap miatt elvárható lenne. Ennek ellenére a törzsszék teljesítményével elégedettek lehetünk, kiemelve egyes alegységeink önállóan szervezett eseményeit. E téren külön köszönet illeti a dunaharaszti-dabasi, az isaszegi, sülysápi és monori alegységeinket.

Fotók: v. Bárány István, v. Bodrogi Imre, Dr.v.Bucsiné Prém Katalin VRNT, Danis János, v. Czövek Erika, Koczás Erzsébet, v. Lovass Károly, Tószegi Lajos, Tóth Péter, Urbán László.

Megköszönöm fotósainknak is az éves szolgálatát, akik az első hívó szóra – vagy hívás nélkül is, megörökítik törzsszékünk „mindennapjait” – és kiemelkedő ünnepeit.

Dr. v. Bucsy László tkp.

Dr. v. Bucsy László tkp. úr beszéde az ujjáépített egri országzászlónál, 2014. okt. 18.

(Tájékoztató a rendezvényről az Eseménynaptárban.)

Tisztelt Emlékezők, Hölgyeim és Uraim !

A Kárpát-medencében jó néhány olyan hely van, melynek nevét hallva erősebben dobban meg a szívünk. Bizonyára sokunk számára közülük is kiemelkedik Eger, mint a kitartás, a meg nem adás példája, ahol egykor Európa védőpajzsát is győzelmesen tartotta Dobó várnépe. És most furcsa módon éppen Egerben állunk itt egy olyan emlékhelyen, mely egy - jórészt a hálátlan Európa rovására írható: 94 évvel ezelőtti döntést kér számon és nem engedi feledésbe merülni a még Lenin által is rablóbékének nevezett igazságtalan Trianoni diktátumot. A történelmi Magyarország elszakított nemzetrészeinek koncként való szétosztása egyenlő volt egy halálos ítélettel, hiszen a földrajzilag és gazdaságilag is szerves egységet alkotó Kárpát-medencét feldarabolta a gúnyhatár. És Magyarország, mint ahogy a költő mondja: a „szent nyomorék”, mégsem pusztult el, „mint ahogy várták”, sőt, minden politikai és gazdasági nehézség ellenére talpra állt, köszönhetően Kormányzójának és az őt körülvevő kiváló államférfiaknak. A világtörténelemben nincs ilyen példa egy nemzet- és állam újra-születésének! - Hogy az ország nem fogadta el a győztesek - egyébként soha be nem tartott és a nemzetközi jog szerint ma is semmis – békéjét, azt a nemzet folyamatosan kinyilvánította. Ennek egyik korai és látványos jele volt az 1921. január 16-án, több, mint nyolcvanezer ember részvételével felavatott Szabadság téri, az elszakított nemzetrészeket szimbolizáló szoborcsoport. A szobrok-alkotta félkörív közepén pedig 1928. augusztus 20 -án az első ereklýs országzászlót avatták fel, talapzatában a történelmi Magyarország településeinek földereklyéivel. A zászlórúdon mindig félárbocra volt eresztve a középceemes nemzeti lobogó, ami a trianoni dön-

tés elleni tiltakozást és az elszakított részekhez való ragaszkodást fejezte ki.

Tisztelt Emlékezők !

Ez az a pont, ahol csatlakozhatunk ehhez az emlékhelyhez, az egri országzászlóhoz és annak történetéhez. A trianoni tragédiára emlékeztető Országzászló Mozgalmat 1925-ben hirdette meg Urmánczy Nándor erdélyi politikus. Ennek eredményeként öt év elteltével már 700 településen állt a nemzet egységét jelképező országzászló. Tisztelettel emlékezzünk Oláh Károly csendőri őrmesterre, aki a megyei alispánnál először vetette fel az egri országzászló ügyét, valamint dr. Erlach Sándor ügyvédre, aki 1933-ban fordult ez ügyben Eger város képviselő-testületéhez. A lelkes fogadtatás és az Ereklyés Országzászló Nagybizottsága jóváhagyása után a Gömöri Wágner József egri építész tervei alapján épült, 11 méter magas egri országzászlót 1936 pünkösdjén, Urmánczy Nándor beszédével avatták fel a Magyar Nemzeti Bank előtti téren. Fenntartásához még 1944-ben is hozzájárult a város. 1969-ben lerombolták, helyére a munkásmozgalmi mártírok emlékművét, a Sárkányölő szobrot állították. - Az egri országzászló újraállításának kérdését 1995-ben Csurka István vetette fel, a gondolatot 2001-ben a Magyarok Világszövetsége vitte tovább. A vitéz Sziklai Ákostól származó első egri kezdeményezés után, 2010-ben a Hatvannégy Vármegye Mozgalom és a Jobbik Egri Alapszervezetének tagjai javasolták az országzászló eredeti helyén és eredeti formájában történő újra állítását. Eger Fidesz többségű Önkormányzata egy másik koncepciót képviselt és a kérdést jelentősen árnyalta az is, hogy elsősorban a Történelmi Vitézi Rend, a Szent György és Szent László lovagrendek, valamint a Hun Fokos Szövetség képviselői a 64 vármegye megszentelt földereklyéjét magába foglaló hármas halommal együtt javasolták megépíttetni az emlékhelyet. Az új országzászló végül is az Önkormányzat elképzelése szerint, a jelenlegi formában, közpénzből és adományokból itt, a Pyrker téren valósult meg Wild László építész tervei alapján.

Az idáig vezető út meglehetősen rögzös volt, amit az ügyben született – de végül is minden esetben jó szándékúnak mondható – számos pro és kontra vélemény, javaslat, döntés, építészeti és tájépítészeti állásfoglalás, szakvélemény bizonyít. Aki ezt az anyagot alaposan és részrehajlás nélkül kívánja megismerni, annak nem kevés időt kell ráfordítania, mint nekem is kellett ahhoz, hogy nem-egriként, egri ügyről merjek itt Önök előtt beszélni. Igaz, Gárdonyi is bátorított, aki szerint: „Nem mindenki született egrinek, de mindenki válhat egrivé!”. Lélekben bizonyosan. - Sokaknak köszönhetően áll az új egri országzászló és ezért éppoly büszkék lehetünk, mint amikor a hasonlóan impozáns és szintén támogatásunkkal épült győri és budakeszi országzászlókat avattuk. Különösen büszke lehet rá minden olyan egri polgár, „akinek fáj Trianon”, mert ez az újraépített emlékhely hirdeti a megújult folytonosságot az egykori Országzászló Mozgalmal, hirdeti a trianoni határokon innen és túl élő magyarság összetartozását, a trianoni diktátum elfogadhatatlanságát és a reális jogorvoslat igényét.

Áll az új egri országzászló erényeivel és hibáival. Erényei marandók, hibái pedig – túlmenően az esetleges kivitelezési hibákon – bizonyára javíthatóak. Remélhetően van mód rá, hogy ez a sasserű madár turullá változzon és hogy a négy égtáj oszlopainak román színei - megtartva Eger piros és kék színeit - megváltozzanak. Ne legyen már igaza az egyik velünk szembenállónak, amikor azt írja, idézem: „Ide ostorral se lehet bekényszeríteni egy erdélyi rokont!”

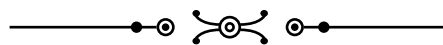
És reméljük, hogy amíg csak áll ez az emlékhely, az angyalos középcimeres zászló mindig félárbocra lesz eresztve. Hiszen ez egy olyan conditio sine qua non, egy olyan feltétel, ami nélkül országzászlóról nem beszélhetünk.

Áll az új egri országzászló, miniszterelnök-helyettes úr megtisztelő jelenlétében és beszédével avatták augusztus 20-án.

Ez örömdetes, mert azt jelentheti, hogy Magyarország kormányától nem áll távol az országzászló és annak üzenete. Sajnos, a „Város Önkormányzata hivatalos országzászló-avató ünnepségérea miniszterelnök-helyettes úr hivatalával is egyeztetett protokoll alapján „nem volt lehetőség meghívni többeket, akik sokat fáradtak az egri országzászló ügyéért. Most azonban az egri magyar királyi Dobó István 14. honvéd gyalogezredre emlékező rendezvény kapcsán az országzászló előtt is együtt tiszteleghetünk velük! - Egy Trianont megélt és túlélte országban – még 94 év elteltével is – az lenne természetes, hogy az újraállított ereklyés országzászlók ügyét mindenki érti, támogatja, szívén viseli. Sajnos, ez nem így van, a kommunista éra agymosása és az azt követő időszak mulasztásai nem múltak el nyomtalanul. Ezért lehetett pl. egy, az új országzászlóval kapcsolatos 2013. júniusában megjelent egri cikk címe : „Irredenta dzsembori Egerben.” A szövegben pedig ezt olvashattuk: „aki 2013-ban rekonstruálja az 1936-os országzászlót, az vagy sültbolond, vagy aljas szavazatleső, populista gazember ...” – Nos, Hölgyeim és Uraim, nyilvánvaló, hogy az ilyen kirohanások miatt is össze kell fognunk az országzászlóink által közvetített szellemiség védelmében. Hála Istennek, a vélemények egymáshoz közeledésével az egri országzászló elkészültéhez vezető rögzös út is elsimult és az országzászlóval szemben építendő, hármas-halmos, kettős-keresztes, Nagy Magyarország földereklyéit magába foglaló emlékhely létesítésének lehetősége is körvonalazódik a kölcsönös kompromisszumkészség és a kiváló tájépítészeti szakvélemények eredményeként. Az egri országzászló megvalósításáért, az ügy melletti kiállásért, az önzetlen anyagi és fizikai segítségért és az erkölcsi támogatásért pedig köszönetet kell mondanunk minden érintett szervezetnek, hivatalnak, magánszemélynek.

Köszönet Eger Megyei Jogú Város Önkormányzatának, az egri országzászló és Emlékbizottságnak, az Egri Városszépítő Egyesületnek, a Fertálymesteri Testületnek, a Történelmi Vitézi Rendnek, a Szent György-, és Szent László Lovagrendeknek, a Hun Fokos Szövetségnek, továbbá számos cégnek és vállalkozónak. Együttműködésüknek köszönhetően épülhetett meg ez az új országzászló, amely a trianoni rablóbékét követő 94 év eltelté után is hirdeti, hogy „Nem nyugszunk bele!” - Érdekes módon éppen egy franciával, Delcassé egykori francia külügyminiszter kijelentésével kell egyetértőnk: „Egy nemzet nincs megaláztatva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt – késsel a torkán - egy végzetes békeszerződést. Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a vesztés a bukás, hanem a lemondás...”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Sülysápi Alegység eseménynaptára

2013. okt 23. Felavattuk városunk első 56-os emlékművét a Városháza mellett!

Az ünnepi beszédet Horinka László polgármester tartotta. Megjelent és felszólalt Dr. Rétvári Bence miniszter-helyettes, államtitkár, Czerván György államtitkár, országgyűlési képviselő, Nemcsák Károly színházigazgató. A szobor három méter magas, tetején három láng; a középső a legmagasabb, a dicsőséget, felemelkedést ábrázolja, a bal oldali a harcot, küzdelmet, a jobb oldali az elvesztett harcot, fájdalom, az elkeseredést szimbolizálja. A társadalmi szervezetekkel együtt mi is elhelyeztük Rendünk koszorúját.

2014 március 15. A felújított Grassalkovich kastélynál gyűltünk össze emlékezni a történelmi eseményre.

Ünnepi megemlékezést polgármesterünk, Horinka László tartott, majd Katus Norbert helytörténeti előadását hallgathattuk 1848-1849 eseményeiről. Fábryné Salvári Katalin ve-

zetésével színpompás előadást hallhattak a résztvevők. Az önkormányzattal, polgári civil szervezetekkel együtt mi is elhelyeztük a Vitézi Rend koszorúját. *vitéz Szabó György*

Dunaharaszti Alegység, Beszámoló

2014. október 5-én Erdélyben, a Szatmár melletti Óváriban teljesítettünk szolgálatot, az 1848-49-es szabadságharcban résztvevő Szilágyi László honvédhadnagyra emlékezve. A református templomban, az istentiszteleten hangzott el az emlékbeszéd, s áldotta meg tiszteletes úr alegységünk új zászlaját. A templomból Szilágyi László nyugóhelyére vezetett utunk. Itt a család nevében Gergely Csaba VRNT, az ükunoka mondott néha elevenbe vágó szavakat. Óvári polgármesterének beszéde után szentelte fel tiszteletes úr az új emléktáblát, s koszorúztuk meg a sírhelyet. A Magyar Hitvallás elmondásával és a Székely Himnusz eléneklésével fejez-

tük be szolgálatunkat. TVR, KÖMA –KELET TSZK résztvevői: Gergely Csaba VRNT, Bató Tibor VRNT, vitéz Papst József, Gyimesi András VRNT. Bató és Papst nemezetes urak korhű tűzér egyenruhában, melyről a képek is tanúskodnak. A Kárpát-medencei rendi ág részéről részt vett vitéz Kádár János, akivel jószívű, elfogadással teljes összetartozást erősítettünk. Az ő érkezéséről nem volt tudomásunk, jóleső érzés volt jelenléte. Elválásunkkor egybehangzóan kívántuk, hogy elöljáróink járják tovább Az egyesítés útját. Isten áldja Önöket!

Gergely Csaba VRNT

Helytállás a Regnum Marianum engesztelő templomért és a veszélybe került altemplom megmentéséért

2014. november 04. Gödöllői Alegységünk a KDNP Gödöllői Szervezetének tagjaival közösen vettek részt a Magyar Patrióták Közössége által szervezett demonstráción, a hajdani Regnum Marianum templom helyén álló Regnum-keresztnél. A rendezvény célja az 1956-os forradalom leverésére való megemlékezésen túl annak követelése volt, hogy a Rákosi által 1951-ben felrobbantott templom helyén méltó emlékhely épüljön. A templom ujjáépítésére - a hívek érte folyó sok éves küzdelme ellenére - a katolikus egyház támogatása nélkül sajnos nincs esély. A ma is meglévő, törmelékkel feltöltött

altemplom feltáráásával együtt kialakítandó, Csete György és Makovecz Imre tervezte emlékhelyet annál is inkább meg kellene valósítani, mivel a Regnum Marianum a magyarok engesztelő temploma volt. Az 1925-től 1931-ig épülő templom a magyar nép háláját szimbolizálta, amiért az ország a Tanácsköztársaság rémuralma alól felszabadult és hirdetni volt hivatott az ezer éves, történelmi Regnum Marianum gondolatát. Mára azonban már a betemetett altemplomot is a pusztulás veszélye fenyegeti, mivel a városligeti múzeumi negyed egyes tervei szerint mélygarázst építenének a helyére. Csak reménykedhetünk, hogy a Magyar Patrióták Közössége - együttműködésünkre bizton számítva - lehetőséget kap az emlékhely megépítése érdekében folytatandó tárgyalásokra. *Dr.v.Bucsy László tkp.*

Kegyelemmel teljes Karácsonyt és sikeres, egészségben töltendő új esztendőt kíván a Közép-Magyarország Kelet Törzsszék valamennyi rendtársunknak és családjaiknak.

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TSZK

Tavaszi zárandoklat Székelyöldön - 2014

Rendünk néhány tagja a tavaszi februárban a Székelyföldre látogatott. Utazásunk egyik célja néhány olyan hely felkeresése volt, ahol az elmúlt hetekben, hónapokban jelentős esemény történt. Így meglátogattuk Csomortánban a nemrég felállított 'Kárpátok Öre' - fából faragott remekművet, melynek eredetije va-

lamikor Kolozsváron volt, de a politika most oda nem engedte vissza. Vitéz Gergely István hathatós közreműködésével azonban méltó helyre és körülmények közé került a csaknem 3 méter magas, egyetlen farönkből kifaragott alkotás.

Meglátogattuk a Nyergestetőn lévő hősök kopjafáit, amelyek az elmúlt években hála az utókornak megsokszorozódtak.

Megkoszorúztuk emléktábláját szülőfalujában, Csíkszentsimonban vitéz lőfé Csíkszentsimoni Lakatos Géza vezérezredes, miniszterelnöknek, akinek vörös márvány emléktábláját Rendünk Székely Törzse készíttette, s 2009. augusztus 28-án szentelte fel ünnepélyes keretek között v. Darvas Kozma József szkp. plébános, pápai káplán, címzetes esperes.

Az idén emlékeztünk meg a madéfalvi habsburg mészárlás 250. évfordulójáról, ahol egyetlen éjszaka több, mint 200 – újabb kutatások alapján több, mint 400!! (szerk.) – székelyt gyilkoltak meg. Örömmel tapasztaltuk, hogy rengeteg koszorút helyeztek el az emlékmű talapzatánál. Ráadásul a környékét is elkezdték rendezni, s talán a parkolás is egyszerűbb lesz a látogatók részére.

Utunk másik célja a másfél évvel ezelőtt megbetegedett rendtársunk, v. Gaál Simon rehabilitációs lehetőségének felkutatása volt. Csíkszentgyörgyön meg is találtuk Béla bácsit, akinek a terápiája hasznosnak látszik, de ezt folytatni kellene. Vitéz Lázár Elemér otkp. és vitéz Gergely István fel is ajánlották a további kezelés elősegítésének lehetőségét. Reméljük, Simon miham-

rabb újra teljes értékű harcosa lesz Rendünknek! Végül Székelyföldi utunk végén álljon itt egy idézet Nyíró József - Jézusfaragó ember című művéből: „A székelyek emelt fővel járnak. Nem barom mellett baktató parasztok, hanem Isten jobbjának árnyékai, kiknek értelme röptében táplálkozik, mint a fecske.”

v. Horváth András törzskapitány

Az érdi vitézek a **48-as honvédelemkműnél** rendezett városi ünnepségen emlékeztek a forradalom hőseire. A városközpontban lévő református templom kertjében tartotta hagyományos központi megemlékezését a Történelmi Vitézi Rend. Koszorúkat vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Soltész Gyula főszéktartó tkp. és vitéz Dékány Ágoston törzskapitány helyezték el az 1849-es emlékművön. Az ünnepség házigazdája vitéz Erdélyi-Takács István törzskapitány volt.

Érden a 2014. évi **Hősök Napjára** a város vezetése példamutatóan felújította az ófalusi városrészben, a Hősök terén álló háborús emlékművet és egyben díszparkot alakítottak ki körülötte. Az eredetileg I. vh-s szobor talapzatán új márványtáblákon immár a II. vh. hőseinek neve is olvasható. Május 25-én az érdi zeneiskola növendékeinek fúvós-zenekara, a Kábel Művek férfikara és Meiszter Éva színművész a ref. ill. a rk. lelkészek közreműködésével avatták fel, áldották meg és szentelték újra az emlékművet. Az érdi és százhalmabattai vitézek koszorúval tisztelegtek hős elődök emlékének.

Október 23. – Koszorúzás az 56-os mártírokra emlékezve: v. Orbán-Gyapai László a koszorúval, v. Soltész Gyula főszéktartó tkp. és v. Erdélyi Takács István tkp.

Pátyon, Százhalombattán, Budakeszin részt vettünk a városi hivatalos rendezvényeken. Rendtársaink lerótták kegyeletüket a hőseink tiszteletére létrehozott emlékműveknél és elhelyezték az emlékezés koszorúit.

Szintén restaurálás, Bp.Kolosy tér, Újlaki templom fala. Szintén József főherceg avatta 1927-ben.

I. vh.-s emléktábla, jelenleg restaurálás alatt. A Bécsi út-Vörösvári úton állt remiz falán volt, s ide kerül vissza.

Budapest, Várkert bazár, 2014: egyetlen fotó alapján újult meg a Triton-kút, Csák Attila művészi képzelőereje révén egészült ki az alkotás.

A mányi 1848-'49-es emlékoszlop félbetört, mert szabadságharcunkat letörték, de az oszlop kanelúrái, mint láthatatlan vektorok az égre mutatnak. A címer a trónfosztás után elterjedt címer, ezért nincs a kettős kereszt felett korona.

Pátyi Alcsoport kiemelkedő egyénisége:

Vitéz Csák Attila székkapitány, szobrászművész

Néhány utóbbi munkájából adunk rövid ismertetőt:

Patrona Hungariae, Tiszakürt. Az 1927-es szobor felújítása 2009-ben történt.

2013. augusztus 17-én szentelték fel az 1100 éves határon a v. Deáky András szkp. által felajánlott magánterületen a „Halálra ítélt zászlóalj” hőseinek, **vitéz Sebő Ödön főhadnagynak mellsobrát.** Ez az egyedüli magyar katona-szobor, melyet 1945 óta felavattak egész Romániában.

Nagyszénás, I. világháborús hősök emlékműve, 1925-ben avatta József főherceg. Az újraszentelés 2014. október 11-én történt, amely alkalommal a Békés megyei vitézek adtak szolgálatot v. Füredi Gábor szkp. vezetésével.

2014. október 18-án püspöki istentisztelettel avatták újra a református templomot Mátyában. A régi kelyheket, melyek több, mint 100 évesek voltak, felújítás helyett újra kellett alkotni.

'CSAK RAJZOK' – címmel rendezett vándorkiállítást v. Csák Attila – óriási sikerrel.

Elkészült Kormányzó úr mell-szobra, pillanatnyilag gipszből. A szobor márványból való kifáragása ezt követően történik.

Muhr Ottmár huszárezredes portréjának megalkotását meghívásos pályázat során nyerte el, melyet a Honvédelmi Minisztérium írt ki. Várhatóan 2015. I. negyedévében fogják Sopronban felállítani. Életnagyságnál nagyobb bronz portré lesz, huszáregyenruhában. Sok segítséget kap Művész úr az unokától, Muhr Alberttől, és v. Zeidler Sándortól. (A szobor avatásról következő lapunkban számolunk szerk.)

További sikereket, elnyert pályázatokat, szárnyaló hírnevet kívánunk Művész úrnak, kedves Rendtársunknak!

v. Dékány Ágoston otkp.

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TSZK

Egri Alegység

Állampolgári eskütétel, földszentelés – 2014. május

A rendezvénysorozat két napos volt Egerben. A Szent István Szálloda tulajdonosa, rendtársunk v. Flaskay István úr kezdeményezése, szervezése.

Szombaton, május 10-én a Szent István Szálloda kápolnájában négy szobrot avattak, ill. szenteltek meg, Árpádházi Szent Erzsébet, Szent Hedvig, Márton Áron, s Mindszenty József szobraikat. A szoboravatást és felszentelést fr. Artur Prenkicz szerzetes, Ilkey Árpád unitárius lelkész (Homoród), s v. Blás Sándor katolikus lelkész közösen végezte, s emlékezett meg szentjeinkről áldott emlékü püspökünkről, és hercegprímásunkról. A meghívottak között vol-

tak délvidéki, kárpátaljai, erdélyi, s hazai vendégek is. Az ünnepségen a bácskossuthfalvaiak által adományozott haranglábat, s a homoródi mesterek-készítette székely kaput áldották meg a nagy létszámú ünneplők előtt. Ezt követően közös vacsora, majd tűzijáték mellett folytatták az ünneplést hajnalig.

Vasárnap, május 11-én délelőtt huszonegy székely testvérünk vette fel a magyar állampolgárságot a Szent István kápolnájában. Hitet tettek magyarságuk mellett. Álljon itt

emlékeztetőül Márton Áron hitvallása: „Bölcsőm közönséges deszkából volt összezárva, amilyen lesz a koporsóm is.

De fáját a csíki hegyekből vágták, ahol az őrt álló fenyőerdők koszorúja gyökerével sziklába kapaszkodik, s makacsul állja a viharok tépését: ahol az emberek évszázadok óta küszködnek a mostoha életviszonyokkal, mert tudják, hogy a sötét borulat mögött ott van Isten, s beléje vetik bizalmukat. Innen jöttem, s nem hoztam mást, csak halálos szeretmet népem és az emberek iránt, s a katolikus hitet, melyet hitvalló, s hitükből élő nemzedékek a Csíksomlyói Mária lábainál mélyítettek el, és örökítették át a századok során.”

Az ünnepséget követően átadták Harsányi Jenő VRNT rendtársunknak az egri ereklyés országzászló építéséhez hozott földadományait.

Május végén a Nagybaconi nyugdíjas klub tagjait, 20 főt látta vendégül Egerben, v. Flaskay István rendtársunk.

Köszönet mindazért, amit önzetlenül, teljes szívvel és akaratl v. Flaskay István rendtársunk tesz lokálpatriótaként Egerért. Köszönet azért, amit Rendünkért, rendtársaiért – és az elszakított területeken élő magyarság megmaradásáért tesz. S bár megadatott nekünk, hogy békében éljünk, ez a béke mégis annyi komoly és nagy feladatot ró azokra, akik szívükben magyarok, akiknek „fáj Trianon”, s akik nyitott szemmel és értelemmel szemlélik ezt a világot! Isten áldását kérjük Nemzetes úrra és családjára.

Hősök napi megemlékezés: Fejet hajtottunk a Hősök előtt, s helyeztük el virágainkat, koszorúinkat. Szép gondolatokat halottunk, melyek a szívünkhöz szóltak. S közben arra gondoltam: Nem adták hiába fiatal életüket. Vagyunk, akik gondolunk Rájuk, s lesznek, akik majd ápolják emléküket.

Országzászlószentelés, Eger

Csíksomlyó, a Búcsú az országzászló-szentelésnek első és nagyon fontos szakasza volt: felszenteltetni, megáldatni ezt a leendő országzászlót! Az Egri Alcsoport a Szent György Lovagrenddel szervezte meg a zászló felállítását a magyarságnak ezen a szakrális helyén.

A Szent György Lovagrend Dél-Erdélyi Nagypriorá-tusának lovagjai az egri priorátus lovagjaival közösen, az oltár szomszédságában, egy megközelítőleg 10 méter magas oszlopot állítottunk, a bú-

csú napján ezen egy 6 méteres angyalos, Szent Koronás magyar nemzeti zászló lobogott, s ezt körülállva hallgattuk a Szentmisét. Ez a zászló az Egerben megépítésre kerülő Országzászló lesz, melyet v. Gazda Miklós tartalékos százados úr ajándékozott a városnak.

Az Országzászlót Csíksomlyón a Fogadalmi Templomban szenteltetjük meg, s a Rendházfőnök úr is megáldotta.

A képen balról jobbra: v. Harsányi Jenő v.hdgy., Pitlu János, Dr. v. Pócs Alfréd (Senyő) VRNT, v. Szerencsés Sándor szkp.

Országzászló-szentelés 2014. október 19-én

Az eseménysorozat rendje: Emlékezés az Egri Dobó István 14. gyalogezred katonáira, a Minorita templomban ökumenikus mise lelkük üdvéért, beszéd az emléktáblánál, v. Patrubby Miklós Ádám.

Koszorúzás. A Dobó térről átvonulás a Pyrker térre, az ereklés Országzászlóhoz, beszédet mondott Dr. v. Bucsy László tkp, s Ilkei Árpád erdélyi unitárius lelkész. Rövid ünnepséget követően helyezték el a kegyelt koszorúit. A megemlékezők alakzatban átvonultak v. Szakáts Antal emlékoszlopához, aki 1859-ben a cs. és kir. gróf Haller 12. huszárezred szakaszvezetője volt, s Rivoltánál életét áldozta a honért. Közreműködtek még (a teljesség igénye nélkül): nemzeti Hegyesi Hudik Margit VRNT, v. Kruppa Sándor ének, Mészáros Emese (6 éves) szavaltat, Vámosi László, Bálint Béla Zoltán VRNT hangszer, s az Egri csillagok népdalkör F. Molnar Gabriella vezetésével. A rendezvény jó hangulatú agapéval zárult. - Köszönet a zászlókat tartó középiskolásoknak, nevezetesen az egri Szilágyi Erzsébet Gimnázium és az IQ Szakközépiskola diákjainak, tanárainak: Nagy Gerzson, s Asztalos János tanár uraknak. Köszönet és hála mindazoknak, akik időt szántak, s eljöttek együtt emlékezni történelmünk hőseire, eseményeire.

KELET-MAGYARORSZÁG TSZK

Debrecen város

Mint a korábbi években, virágokkal és koszorúval újítottuk meg v. Póti Károly sírját, halálának 75. évfordulóján Nagyszekeresen, aki a cseh páncélosok ellen vívott hősi küzdelemben, 1939. március 14-én áldozta fel fiatal életét. A harcban tanúsított vitéz és bátor magatartásáért vitéz Horthy Miklós kormányzó úr az 1939. április 11-én kelt felterjesztés alapján posztumusz Magyar Arany Vitézségi érem a hadiszalagon kitüntetéssel adományozta v. Póti Károly részére. Ő harmadikként kapta meg ezt a kitüntetést.

v. Nagy Sándor sajtóreferens

A fényképen v. Gál Csaba, v. Nagy Sándor, Fruttus Erzsébet VRNT, és v. Szabó Zsolt.

Vitéz Póti Károly tsz. szakaszvezető

1911. július 28. Nagyszekeress; 10-gyermekes, szegény család elsőszülött fia. Póti Károly sorkatonai szolgálatra vonult be, szakaszvezetői rendfokozatig lépett előre. Továbbszolgáló szakaszvezetőként a 24. Határvadász Zászlóalj portyázó század 24/4 feketeradói őrsének ideiglenesen megbízott parancsnoka volt 1939-ben. A zászlóalj parancsnoka ekkor vitéz Könczöl Pál őrnagy. Az 1938. november 2-án kihirdetett első bécsi döntés Kárpátjának akkor cseh ellenőrzés alatt levő területinek egy részét nem juttatta vissza Magyarországnak. (1939. márc. 15. Csehszlovákia összeomlása.) A határok őrzésére, ellenőrzésére, megtartására és Keleten az át nem adott részek visszafoglalására 1938-ban kezdődött a határvadász alakulatok létrehozása. A 24. Határvadász Zászlóalj 1939. januárjában alakult beregszászi helyőrséggel. Az alig felállt zászlóalj hamar átesett a tűzkereszteségen: feladatuk kapták Kárpátján Nagyszöllös előtt Fancsika

és Tekeháza körzetében a cseh páncélos utóvédek megtámadását és átlépve az akkori országhatárt, a felbomlott Csehszlovákiától fegyverrel szerezzék meg Kárpátja vissza nem adott területeit. - A fegyveres harcok nemzeti ünnepünkön, március 15-én kezdődtek.

Hajnali 3 órakor a feketeradói őrs 25 fős szakasza őrsparancsnokukkal, Póti Károly tsz. szakaszvezetővel az élen, előre elkészített terv alapján megtámadta a cseh kézen lévő Szászfalu drótakadályok mögé betelepült helyőrségét. A szakasz a községet négy irányból közelítette meg, de a géppuskákkal megerősített helyőrség erős tűzzel fogadta a magyar csapatot. Póti Károly, mint parancsnok, magához ragadta az egység golyószóróját és a legelső között tört előre az ellenség felé. A túlerőben levő ellenség tüzetől megsebesült. A magyar támadás elakadt. „Az a hősiesség, bátorság és önfeláldozó kötelességérzet, amellyel a szakaszparancsnok még a legnagyobb tűzben is vezette az őrsöt, a legénységre erősítőleg hatott.” (Magyar Katonaiújság 1939 május 21).

A csehek harckocsival támogatott ellentámadásba kezdtek, de a szakasz nem hagyta magára parancsnokát. Újra megsebesült, de még ekkor is buzdította alárendeltjeit. Tartották az állásukat az ellentámadás alatt és védték a határt életük árán addig, míg a szomszédos őrs erősítése meg nem érkezett. Póti Károly a cseh harckocsi-ellentámadáskor, a harckocsi géppuskájából közvetlen közélről kilőtt több, fejét ért lövés következtében - életét vesztette. A véres küzdelemben 13 magyar katona halt hősi halált. A holttesteket a tiszabecsi általános iskolában terítették ki. Póti Károly holttestét a szülei és testvérei azonosították, majd a korporsót a holttesttel lovasszekérrel szállították haza Nagyszekerésre, a ma ukrán-román határ mellett fekvő kis faluba. A családtagok a mai napig úgy tudták, hogy szerettük Feketeradón halt hősi halált. Gyűrűs menyasszonya a szeretett vőlegény halálhírére megkapva „folyékony szódával” vetett véget életének.

Póti Károlyt a nagyszekeressi református temetőben helyezték örök nyugalomra.

A sír, ahol örök álmát alussza a hős, 2010. május 15-től a Történelmi Vitézi Rend Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei állományaának gondozásában van.

A sírt a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság 2007. szeptember 12-én az 1999. évi XLIII. törvény 15. § és a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság szervezetéről és feladatairól szóló 146/1999. (X. 1.) Korm. rendelet 3. § alapján 68/2007. számú határozatával „A” kategóriában a Nemzeti Sírkert részévé nyilvánította.

A sír felkutatásában és a családi emlékek felelevenítésben unokatestvére Tamás Zsigmondné Irénke segített. Az életrajz összeállítását a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum munkatársai, a még egyetlen élő testvér, R. Kovácsné Póti Mária, valamint dr. Szentváry-Lukács János által gondozott honlap segítette.

Hálás köszönet érte.

v. Bacskó György szkp.

IN MEMORIAM BETHLEN GÁROR.

400 ÉVE VÁLASZOTTÁK FEJEDELEMME (uralkodott 1613-29.)

Apja itkári Bethlen Farkas, János Zsigmond hívására került Erdélybe és a kerelöszentpáli csatában tanúsított vitézségéért (1576-ban) Báthory Istvántól megkapta a marosillyei uradalmat. Itt született az apai ágon köznemesi, anyai ágon székely főfokkal rendelkező Gábor 1580-ban, majd négy év múlva István. A korán árvaságra jutott fiúkat a székelyek szigorú fegyelmében

anyai nagybátyjuk nevelte. Gábor tizenhárom évesen került apródként Báthory Zsigmond fejedelem udvarába. Bocskai Istvánt segítette 1604-ben, kijárta számára a fényes Porta támogatását. 1605-ben feleségül vette a tőle jóval előkelőbb származású Károlyi Zsuzsannát, akihez annak haláláig szeretettel és tisztelettel kötődött. Bocskai halála után Báthory Gábort támogatta és segítette a fejedelmi trónra. Az ő számára is elérte a fejedelmi cím szultán általi hozzájárulását. Amikor az utolsó Báthory fejedelem Habsburg-barát politikája és kicsapongó élete miatt megromlott közöttük a viszony, Bethlen az Oszmán Birodalomba menekült, ahonnan a népszerűtlenné vált Báthory meggyilkolása után már fejedelemként térhetett vissza. Az erdélyi rendek a legválságosabb időben, az oszmán csapatok jelenlétében - a Portához lojális Bethlent, 1613. október 23.-án - fejedelemmé választották Kolozsváron. *(Móricz: Tündérkert c. könyvének témája)*

Bethlen Gábor erős kézzel és ügyes taktikával látott hozzá országa újjászervezéséhez.

Az alattvalók megosztásával nem igyekezett fölérni kerekedni. Megszüntetett minden bizonytalanságot a Habsburg és a török birodalom közé szorult fejedelemségben. Felismerte, hogy a Porta hatalma megkerülhetetlen bizonyosság, amihez alkalmazkodni kell. Okos szóval, szívós diplomáciával lehet célt érni. Önmagát és államát minden külső támogatástól függetleníteni igyekezett. Merkantilista politikája arra irányult, hogy az ország gazdaságát és kereskedelmét állami szabályozás alá vonja. Az erdélyi kincstár bevételeinek növelésére törekedett. Kiszélesítette az adózók körét, bár a nemesek adóztatását nem sikerült megvalósítania. A fejedelmi birtokok visszaszerzésében azonban eredményes volt. A városok céheit támogatta, ezzel elérte, hogy azok megfelelő jövedelemhez jussanak, így adóik révén egyre komolyabb bevételi forrást jelentettek az erdélyi kincstár részére. A százszokkal korrekt viszonyt alakított ki, de az iparban játszott vezető súlyukat igyekezett ellen-súlyozni. Sikeres diplomáciájával elérte, hogy a Habsburgok- leg- alább látszólag- elfogadták uralkodását.

Bethlen külpolitikai sikerét jelzi, hogy a román fejedelemséget

vazallusként hűségeskü letételére kényszerítette és adófizetésre kötelezte Erdély számára. Ezzel elérte hátszaga biztonságát. A vallási türelem jegyében az öt fő valláson kívül az unitárius felekezet működését is engedélyezte. Támogatta a magyar és román nyelvű bibliafordítást.

Iskolákat, könyvtárakat, nyomdákat alapított. **Ő nyomtatta az első román nyelvtankönyvet.** Tudósok, művészek meghívásával, támogatásával és személyes példamutatásával kibontakoztatta az erdélyi reneszánszt. Bethlen Gábor nem véletlen kapta később a „nagy fejedelem” nevet. Kivételes egyéniség, nagyműveltségű uralkodó volt, aki testén viselte két emigráció és harminckét csata nyomait. Minden ízében realista volt. A törökhöz sem azért ragaszkodott, mert rokonszenvezett az iszlám világgal. Mélységesen hívő reformátusként mégis megtalálta velük a közös hangot.

A habsburgok elleni első magyarországi hadjárata következményeként 1620. január 20-án Magyarország fejedelmévé, augusztus 25-én pedig királyává választotta az országgyűlés.

A választott királyi címéről 1622. január 6-án a nikolsburgi békeszerződésben mondott le. A harmincéves háború második szakaszában az európai protestánsok szövetségéhez csatlakozott. Ezt erősítette meg 1626-ban Brandenburgi Katalinnal Kassán kötött házassága is. Uralkodása alatt Erdélyből békés, nyugodt, a nemzetközi politikában elismert országot teremtett, s ezt Erdély történetének fénypontjaként tartjuk számon. Álmát, a Habsburg uralom megtörését, a nemzeti királyság visszaállítását azonban nem sikerült elérnie.

1629 elejétől elhatalmasodott rajta betegsége és november 15-én, Kemény János szavaival élve: „meghala az nagy fejedelem, kihez hasonló magyar, Mátyás királytól fogva és Báthory István királyok óta nem hallatott...”

Tizenhat évi uralkodás után fejezte be életét. Uralkodásának köszönhetően Erdély gazdasági, kulturális és diplomáciai tekintetben is beléphetett híres „aranykorába”.

Összeállította: v. Nagy Sándor

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TSZK

2014. év eseményei

Bács-Kiskun m. 111. sz. Alcsoport

Január 11. Kecskemét, szombat, a C. Wojtyła Barátság Központban, ahol a vitézi klub-összejöveteleinket szoktuk tartani, már kora reggel gyülekeztek vitézeink. Kakaspörköltet főztünk, tésztával, savanyúsággal, gyümölccsel, üdítővel, a rá-szoruló embertársainknak, 100 főre. Őszi állománygyűlésen Béni Tibor VRNT rendtársunk kezdeményezésére adakozásból és felajánlásokból gyűjtöttük össze a szükséges összeget.

Ebéd szétosztása és a közös ima előtt v. Tiszavölgyi István mb. szkp. röviden ismertette a vitézek történetét, mai feladatait. A helyi újság is tájékoztatót jöcselekedetünkről.

Január 12. Kecskemét, vasárnap. A Nagytemplomban került sor a Doni megemlékezésre a szentmise keretében, közösen a hagyományörző katonákkal, huszárokkal. Díszörséggel, zászlóinkkal emeltük az ünnepség hangulatát. Ezt követően a II. Világháborús Hősök emlékhelyénél koszorúztunk. A kecskeméti televízió részletesen beszámolt a megemlékezésről.

Január 13. A doni áttörés 71. évfordulója alkalmából tartott megemlékezést Kiskunfélegyháza Város Önkormányzata, s a Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület. Résztvevők: Deli József nyá. ezredes köszöntő, Dr. Holló József nyá. altábornagy, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum nyugalmazott főigazgatója megemlékezése a doni katasztrófáról. A koszorúzást követően a rendezvény a felső temetői hősi emlékműnél folytatódott, s tábor-tűzgyújtással zárult.

Február 1. Kalocsa, Wass Albert üzenete a Nap fiainak

A volt Tiszti Klub nagytermében Simó József, az amerikai „The Czegei Wass Foundation” magyarországi elnöke tartott rendkívül érdekfeszítő előadást vitéz szentegyházi és czegei Wass Albert gróf életéről és írói munkásságáról. Az elmondottakból kiderült: **Wass Albert** oktatóként, az amerikai egyetemeken azt tapasztalta, hogy az ottani egyetemi könyvtárakban a ma is fellelhető szakirodalom, az európai történelmet úgy tanította, hogy a magyarok a Kárpát-medence népeire rátelepedett uralkodóréteggént viselkednek. 1920-ban ennek a mesterségesen kialakított, valószínűleg szemléletnek következtében kaptuk meg Trianont. Az előadást követően a tisztes kalocsai hallgatóság a részben már idegen kézbe került magyar termőföld visszaszerzésének lehetőségeiről tett fel kérdéseket a neves előadónak, aki ezekre a valós aggodalmakra a legjobb tudása szerint válaszolt. A rendez-

vény fővédnökségét vitéz Suhajda Krisztián a Történelmi Vitézi Rend törzskapitánya, országgyűlési képviselő vállalta. A Kalocsai Wass Albert Baráti Kör tagjai köszönetüket fejezték ki Simó József úrnak, a Czegei Wass Alapítvány elnökének a Kalocsán megrendezett kiváló előadásért.

*v.Vörösváczky Csaba, TVR.v.hdgy,
Kalocsai Wass Albert Baráti Kör tagja*

Március 1. szombat Attila Király Népfőiskola, Soltvadkert Szent Korona cukrászda.

Wilhelm Gábor Bács-Kiskun megyei régész koordinátor előadása: Lakitelektől Felső-Alpárig, a krónikáktól a régészetig. Gondos Béla műemlékkutató: Szent László-ábrázolások a Kárpát-medencében (vetítéses előadás).

Március 15. megemlékezések városainkban.

Március 22-én Baján tartottuk meg a **tavaszi állománygyűlést**, mely az I. világháború kitörésének 100. évfordulója jegyében zajlott. Bajai Rendtársaink szervezésében, a város szívében lévő Korzó vendéglő adott otthont gyűlésünknek. Zászlóink bevonulása után v.Tiszavölgyi István mb. szkp. ismertette az elmúlt időszak eseményeit. Ezt követően Sarlós István történész tartott színvonalas előadást az első világháború eseményeiről. Főkapitány úr tájékoztatója után hozzászólások következtek, ill. köszöntöttük születésnapos rendtársainkat. Állománygyűlésünket követően a temetőben lévő I. világháborús emlékműnél helyeztünk el koszorút; a központi zászló vezetésével, egységesen

vonultunk végig a hősi parcellához. Dr. v. Pencz Kornél rendtársunk ismertette a temető, illetve a hősi emlékmű történetét. Ez idő alatt megterítették a bajtársi ebédhez. A híres bajai halászlét sok rendtársunk rendelte. A késő délutánba nyúló ebéd jó hangulatban, beszélgetésekkel telt el. Fotó: Bereczki Károlyné, Némethné Bencze Krisztina nemzetesasszonyok

Április 4. Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért Alapítvány, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és a Történelmi Vitézi Rend meghívására, 2014. április 4-én előadást tartott Veszprémben vitéz Ságvári Pál a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület elnöke, 'A Magyar Királyi Csendőrség története Magyarországon (1881-1945) és az emigrációban' címmel. Az előadáson a meghívottak mellett megjelentek a Veszprémi 45. számú és a Kalocsai 36. számú tb. Csendőrőrsök tagjai is.

Április 15: Vitézi Klubnap – képes beszámoló.

Május 1. Fényes ünnepség keretében tartotta megalakulásának 25.évfordulóját a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Kalocsai Csoportja. A megemlékezés a kalocsai Szent Péter templomban 2014. május 1-én 10 órakor hálaadó szentmisével kezdődött, amelyet dr. vitéz Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek úr öccsellenciája, tb. vitéz celebrált. Ezt követően a Szent Péter Plébánia udvarán fogadásra került sor, amelynek keretében Miklós Györgyné a Máltai Szeretetszolgálat Kalocsai elnöke többek között vendégül látta; nemzetes Bereczki Károlyné úrhölgyet és nemzetes Bereczki Károly urat a Történelmi Vitézi Rend adományozóit, akik több esetben is nagymennyiségű ruhaadománnyal segítették a Kalocsai Máltai Ház kerületéhez tartozó hiányt szenvedőket.

Május 4-én Kalocsán a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából a Hősök Szobránál rendezett városi megemlékezésen dr. vitéz Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, tb. vitéz, Gyöngyösi Imre VRNT és vitéz Kákonyi Mátyás képviselték a Történelmi Vitézi Rendet.

Május 18 Kecskemét, temető rendbetétele

Május 22. TVR. BKKM. Alcsoportja részt vett a Hősök napi megemlékezéseken. Megyénk városaiban megtartott ünnepségeken jelen voltak Rendtársaink. Kecskeméten május 22-én egy időpontban négy helyszínen tartottak megemlékezést. Sikerült mind a négy temetői ünnepségen jelen lennünk, illetve köszörrúznunk. A református temetőben az ünnepi beszédet dr. Boross Péter volt miniszterelnök tartotta.

Május 24. Kalocsa - A Vitézhadnagyi Hivatal a mai napon könyvet ajándékozott dr. Bernáth Zoltán úrnak, a kiváló magyar jogtudósnak, számos Horthy-könyv írójának.

Május 25. Kalocsán, Hősök Napja alkalmából, a Hősök Szobránál megtartott városi megemlékezésen Rendünket vitéz Kákonyi Mátyás képviselte.

Május 31. Kalocsán, a kommunisták által politikai okokból bebörtönzöttekre emlékeztek a Kalocsa Fegyház és Börtön falán található emléktáblánál, a rendezvényt a Politikai Elítéltek Községe szervezte. Rendünk nevében vitéz Kákonyi Mátyás koszorúzott.

Május végén tartottuk **Liliom Túránkat, v. Varga Zoltán vezetésével.** Felkerestük többek között a Bugac határában feltárt monostort, itt vezetünk maga a feltáró régész, Rosta Szabolcs volt. Jártunk a félegyházi templomhalmom, Pálosszentkúton, Alpár ősi földvárán, a lakitelki monostor köveinél stb.

Június 14. Kiskunfélegyházán megrendezve a **Múzeumok Éjszakája** című rendezvénysorozat. Kiállítási anyagomat kibővítve, egészen szép kiállítást sikerült összehozni, ami tartalmaz, látványosan mutatja be a Magyar Királyi Honvédséget. 'Kiskunfélegyháza, az I. világháború 100. évfordulója' volt a fő téma. A kiállítást a gyűjteményem képezte, sok színes programmal és előadással megtoldva. Több, mint 2000 vendégünk volt aznap este. (v. *Vörösváczky Csaba, v. Varga Zoltán*)

Június 25. 17 órai Kalocsa Város Önkormányzata kezdettel megemlékezést rendezett, a Szamuely terrorbrigádja által 95 évvel ezelőtt Kalocsán meggyilkolt áldozatok emlékére, a volt Jezsuita Rendház falán lévő márvány-emléktáblánál. Kalocsa Város Önkormányzata nevében Török Ferenc polgármester és az önkormányzati képviselők jelenlétében, ifj. dr. Filvig Géza mondott megemlékező beszédet. **A vitézek nevében v. András István kérte az Önkormányzatot, a kalocsai vasúti pályaudvaron a mai napig még meglévő Szamuely-emléktábla eltávolítására.** Az 1956-os Magyar Nemzetőrség és a Magyar Csendőrt Bajtársi Egyesület képviselőjében lovag Gyöngyösi Imre nemzetőr altábornagy emlékezett az ártatlanul megölt áldozatokra. Az áldozatok családtagjai képviselőjében v. Kákonyi Mátyás, a Történelmi Vitézi Rend tagja szólott a megjelentekhez. Felesége nagyapja, Vargacz Gergely halomszállási földműves az egyik akkori áldozat volt!

Július 6. Nemzetőrávatás, eskütétel Kiskörös.

Július 31. Kecskemét, TVR. BKKM. Alcsoportja részt vett a „**Hazatérnek...1914 - 2014**” című kiállítás megnyitóján. A megnyitó előtt koszorút helyeztünk el, a Kecskeméti Nagytemplom I. Világháborús emléktáblájánál, ill. az I. Világháborús emlékműnél, közösen a Hagyományörző huszárokkal, honvédekkel. A megnyitó ünnepségre a „Cifrapalotában” került sor. A kiállítást Dr. Navrasics Tibor külgazdasági és külügyminiszter nyitotta meg. A nagyon színvonalas kiállítás decemberig látható, megtekintését Rendtársaink figyelmébe ajánlom!

Szeptember 6. Részt vettünk a félegyházi Libafesztiválon. A Jobbik csapatát erősítem, évek óta ezen a - Ki mit tud főzni libából? - versenyen. Idén az első helyet szerezte meg Leg-Jobbik nevű csapatunk a porkölt kategóriában.

Szeptember 13. Templomok éjszakája. - Fantasztikus lehetőségek, hogy bemutassuk templomaink kincseit.

Szeptember 18. Nyíró József-emléktábla avatása. Könyvtárunk udvarán, Wass Albert emléktáblája mellett.

Október 3-án, pénteken a Kecskeméti Városháza dísztermében egész napos ünnepségsorozat kezdődött **Háború-Hátország-Emlékezet** címmel, melyre meghívást kapott Rendünk is. Az előadásokat követően koszorúzás a Szentháromság temető I. világháborús parcellájában, a hősi emlékmű előtt. Az előadásokon és a koszorúzásokon is képviseltük Rendünket.

Október 4-én, szombaton tartottuk **őszai állománygyűlésünket Kecskeméten.** E szép eseményre a kecskeméti Szent Miklós templom dísztermében került sor. Zászlóink bevonulása és v. Dékány Ágoston országos törzskapitánynak tett jelentést követően v. Tóth Sándor újonnan avatott rendtársunk kötötte fel zászlónkra az emlékezés szalagját. V. Tiszavölgyi István mb. székkapitány ismertette a rendtársakkal a tavaszi állománygyűlés óta eltelt időszak eseményeit. V. Suhajda Krisztián tkp. tartott tájékoztatást a TVR aktuális eseményeiről, feladatairól. Megszakítva állománygyűlésünket – adott időpont miatt – átsétáltunk a Városháza felújított dísztermébe. Kísérőnk ismertette a város történetét, fejlődését, a díszterem felújítási munkáit, illetve rendtársaink örömeire, megmutatták Rendünk alapítójának, v. Horthy Miklósnak 1920-as kecskeméti látogatásáról készült falfestményét, **melynek feltérési munkáiban és a restaurálás megtörténteiben jelentős szerepe volt v. Molnár Piroska, dr. Juhaszné tb. székkapitány-**

nak. Állománygyűlésünk kitüntetések és kinevezés átadásával folytatódott, s a rendtársak hozzászólásával zárult. Bajtársi ebédre a híres Piarista gimnázium ebédlőjében gyűltünk össze, mely késő délutánig tartott.

Október 6-án, hétfőn ismét meghívást kapott Rendünk a megyei jogú város polgármesteri hivatalától, az **Aradi Vértanúk Napja** alkalmából tartott megemlékezésre és gyertyagyújtás-

ra. Rendtársainkkal közösen ünnepeltünk, koszorúztunk, illetve részt vettünk a mécsesgyújtáson. Ez az esemény megjelent a helyi televízióban, illetve a helyi sajtóban is.

Október 16. Városunk adott helyt **'Kiskunsági Évezredek'** címmel egy kétnapos régészeti konferenciának. Színhelye a Kiskun Múzeum volt, ahol az én kiállításom is megtekinthető. Igaz, hogy csak mint hallgató vettem részt rajta, de fantasztikus előadásoknak lehettünk tanúi. Számomra a Kiskunság román megszállása című előadás nagyon meghatározó volt a családi vonatkozásaim miatt. Rendünket híven képviseltem ezeken az előadásokon is.

Tisztelettel v. Varga Zoltán

Október 18. Kecskemét köztemető, v. Villám Mihály halálának 70. évfordulóján történő koszorúzási ünnepségen vettünk részt, a nemzetörökkel közösen. Vitéz Villám Mihályról: m. kir. tizedes, repülő volt. Gépét lelőtték, saját földjükre zuhant, édesapja emelte ki a roncsból – holtan. Gyorsan elhantolta és csak sokkal később kapott tisztességes temetést ez a hős katoná. Isten nyugosztalja Őt haló poraiban.

Október 23. Részt vettünk a városi ünnepségeken, koszorúzásokon. Megyénk más városaiban részt vettek rendtársaink a megemlékezéseken, részvételüket jelentették.

v. Tiszavölgyi István mb. székkapitány

Nagykőrös: Képes beszámoló az 56-os megemlékezésről

évtizedekben foltosan elszíneződött a díszítőfestés és az előzetes szakértői vélemény szerint helyenként a freskóalap elvált a hordozó rabc-szerkezettől. Az önkormányzat akkor közölte: a restaurálás a freskókat nem érinti, mert azok állapota jobb, most csak a kupolai díszítőfestést állítják vissza eredeti állapotába. Cikkünket olvasva rövest jelentkezett szerkesztőségünknek dr. Juharos Imréné v. Molnár Piroska, a Történelmi Vitézi Rend korábbi megyei székkapitánya, aki vitézi címet a második világháborúban, a doni fronton hősi halált halt édesapja után örökölte. Dr. Juharosné v. Molnár Piroska elmondta: több, mint három éve tudomására jutott, hogy a városháza dísztermében, a főbejárattól (a terembe belépve) balra eső falfelületen egy nagyméretű freskó volt, amely Horthy Miklós kecskeméti látogatását örökítette meg. A hölgy kutatásokba kezdett és levéltári dokumentumok alapján sikerült is sok információhoz jutnia a festményről. A dokumentumokat egy levéllel együtt elküldte a korábbi városvezetésnek. Mint mondja, Iványosi-Szabó András akkori alpolgármestertől 2010-ben azt a választ kapta, hogy a volt kormányzót ábrázoló freskó feltárására nincs lehetőség, ez egy későbbi restaurálás alkalmával jöhet szóba. Dr. v. Juharosné Piroska ezért örült meg, amikor olvasta cikkünket a díszterem idej felújításáról. Az általa fontosnak tartott ügy érdekében ezúttal Lezsák Sándornak, az országgyűlés alelnökének is írt levelet.

Fotó: MTI/Ujvári Sándor

Mikor felvetettük, hogy Horthy megítélése korántsem egységes, és a kormányzó személye napjainkban is állandó (politikai) vitákra ad okot, Juharosné Piroska kijelentette: Horthy kiváló államférfi volt, és éppen ezért kötelességének érzi, hogy a freskó restaurálását sürgesse, egyáltalán létezését a kecskemétiak tudomására hozza. Kecskeméten hosszú idő óta, a polgárok szavazatai alapján jobboldali, konzervatív vezetés van, akik vélhetően tisztában vannak azzal, hogy múltunk egyik meghatározó alakja volt vitéz nagybányai Horthy Miklós. Hiszem, hogy a város polgárainak egyetértésével is találkozná, ha ez a kép megjelenhetne ismét a közgyűlési terem falán úgy, ahogy azt elődeink akarták – mondta el a székkapitány asszony.

- Természetesen megkérdeztük az önkormányzatot a témában. Övleges László főépítész értesült Juharosné kezdeményezéséről. Ugyanakkor elmondta: a jelenlegi dísztermi restauráció csak a kupolarések, a tetőzet díszítőfestéseit érinti, a Székely Bertalan festette fres-

Egy festmény regényes története

Kecskemét, Városháza – Horthy Miklós marad lefestve / 2013. július 11.

Restaurálják a kecskeméti városháza dísztermét.

1944-ben egy Horthy Miklóst ábrázoló freskó is volt még a kecskeméti városháza dísztermében. A kommunizmus alatt először letakarták, majd lefestették. Van, aki szeretné újra látni, de a mostani restaurálás során biztos nem tárják fel a képet. A munkálatok azért váltak szükségessé, mert a többszöri beázás miatt az elmúlt

kók és a páholykép felújítására a pénzügyi keret miatt most nincs lehetőség, mint ahogy az eltüntetett Horthy kép feltárása sem aktuális. Mint megtudtuk, az egyébként közel sem biztos, hogy a kormányzó freskója helyreállítható. Az, hogy egy későbbi újabb restauráció során megpróbálják-e feltárni, az nemcsak szakmai, hanem nyilván politikai kérdés is lesz.

Hrsakó István cikke (2013.július 11.)

Köszönjük, Székkapitány Asszony!

2014. június: Horthy-festményt újítottak fel a kecskeméti városháza dísztermében. A festmény Horthy Miklós 1920 februári látogatását örökíti meg, 1944-ben készült.

Az MTI szerint a falfestmény a terem díszítőfestésének és festményeinek tisztításakor került elő. A Baon.hu azt írja, hogy a festmény létezéséről még tavaly júliusban dr. Juharos Imréné v. Molnár Piroska, a Történelmi Vitézi Rend korábbi megyei székkapitánya értesítette őket. A kecskeméti asszony pár éve hallott a korábbi Horthy seccóról, majd némi kutatás után a pontos helyét is meg tudta határozni. A dokumentumokat 2010-ben egy levéllel együtt elküldte a korábbi városvezetésnek, akkor azt a választ kapta: a volt kormányzó képének feltárására nincs lehetőség, ez egy későbbi restaurálás alkalmával jöhet szóba. - 1944 októberében már biztosan készen volt a kép, 1945 után elbeszélések szerint először letakarták, majd valamikor lefestették. Beázások miatt tavaly elkezdték felújítani a termet, de akkor azt mondták, hogy a munkák nem érintik a Horthy-képet. A munkálatok közben az egyik munkás állítólag kartonozás közben felsértette az oldalfal festését, ennek kijavításakor észlelték, hogy kép van alatta. Végül helyreállították a képet, de hogy mit kezdjenek vele, azt sokáig nem tudták eldönteni. ... Zombor Gábor (Fidesz-KDNP) polgármester az MTI-nek elmondta: egy másik, korábbi felújításkor Ferenc József császár magyar királlyá koronázását megörökítő freskó került elő, amelyet akkor restauráltak és eredeti állapotában látható. A most megtalált falfestményt sem fogják lefestetni, hanem – esztétikai és művészettörténeti szempontokat is figyelembe véve – a helyén marad, de eltakarják. A függöny viszont elhúzható, így a freskó bármikor megtekinthető lesz. Hangsúlyozta: nem politikai kérdésként kezelik a Horthy-kép ügyét; hozzátartozik a díszterem történetéhez, de a Székely Bertalan-freskók miatt nem lehet állandóan láthatóvá tenni. - A városháza dísztermének felújítása 2013-ban kezdődött meg. Székely Bertalan faliképei a magyar történelem legjelentősebb uralkodóit örökítik meg a vérszerződéstől kezdve. A Horthy látogatásáról készült Pándy Lajos-festmény nem az egyetlen, amelyet 1945 után lefestettek, a Ferenc József magyar királlyá koronázását megörökítő festmény is hasonló sorsra jutott. Utóbbit azonban még a rendszerváltás előtt restaurálták. - A képet végül függönnyel takarják el a közgyűlés és az esküvői szertartások idejére. A terem főbejárata mellett lévő Horthy-kép helyreállításával a díszterem szimmetriája is megbillent, amit úgy korrigáltak, hogy a baloldali falrész is – amelyen nincs freskó – függöny borítja.

MTI.

„Az idő igaz – s majd eldönti, ami nem az!” – idézhetjük Petőfi szavait. Székkapitány asszony kitarása és következetessége eredményes volt. Öröm ez az eredmény, melyet Ő harcolt meg, s még a nyilvánosság segítségét is igénybe vette, igazának tudatában, Kormányzó úr iránti elkötelezett hűségében. Remélhetőleg így éreznek mindazok, akik – legyenek bár kecskemétiak, vagy 'csak' látogatók, akik e freskót megtekintik, s az igaz történelem ismeretének birtokában vannak.

Köszönjük Székkapitány Asszony! kitaró munkáját, elkötelezettségét, mely tiszteletreméltó eredménnyel zárult. Példaértékű e munka, minden rendtársunk számára! v. *Dékány Ágoston otkp*

„DICSŐ S HŐS VOLT A HALÁLOD, /LEGYEN DICSŐ A FELTÁMADÁSOD!”

1914. július 28-án kezdődött a XX.század első nagy háborúja, melyben a láthatatlan világerő célja az utolsó szakrális nemzetállamok megsemmisítése volt! A Történelmi Magyar-

országnak is ezt a sorsot szánták! Az Antikrisztus itthoni megbízottai, Hazánk háború utáni gyáva, gyenge és hitvány áru-
lói 1918-1919-ben azonban mindent megtettek, hogy Magyar-
országot Trianonban a jogtalan diktátummal büntessék! Így szétszaggattunk és megcsontkíttattunk! Szüksége volt a láthatatlan pénzügyi világhatalomnak földjeinkre és kincseinkre! A „csonka” Hazát ma is mindenütt Magyarország határolja! Ma sem lehet ezt feledni és aki ezt feledné, annak hangozzék el itt is e mondat: „Magyar az, akinek fáj Trianon!” Fontos ismét és sokszor a Teremtő Istenhez küldeni fohászkodunk és kiönteni lelkünk óhaját, mert „Hiszek Magyarország feltámadásában!” - **Ezzel a Hittel emlékezzünk az első nagy világégésben elhunyt, ismerten és ismeretlenül eltemetett, számtalan Hősünkre, akik életüket áldozták szeretett Hazánkért! Ezen erős Hit birtokában vállaltuk fel, hogy az eddig is általunk gondozott, a református temetőben lévő Magyar Hősök Emlékhelyét és a római katolikus temetőben eltemetett I. világháborús Hősök sírjait e különösen fontos centenáriumi felújítsa.**

JÉZUS ÁLDÁSA LENGJEN A KÁRPÁT HAZA FELT! - VELÜNK AZ ISTEN!

*Történelmi Vitézi Rend Nagykőrösi Csoportja, Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Nagykőrösi Szervezete
MVSZ Nagykőrösi Csoportja*

Jász-Nagykun-Szolnok m. Alcsoport

Immár 21 éve, hogy 1993. szeptember 4-én, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr földi maradványait a Magyar Tengerészek Egyesületének kezdeményezésére, végakaratára szerint magyar földön, a kenderesi családi kriptában újratemették. Szeptember első hete ezért fontos számunkra, akik elzarándokoltunk Kenderesre: megemlékezni megboldogult

kormányzó urunkról és a Horthy család elhunytjairól. A megemlékezés református istentisztelettel kezdődött, melyet nagytiszteletű Cseh Judit lelkipásztor úrhölgy tartott. A tiszteletes asszony lánya elszavalta Reményik Sándor: Pilátus című versét, Kátai Zoltán kobzos, énekmondó zsoltárfeldolgozásokat énekelt. A templomban

a Horthy család is képviseltette magát. Az ígéhirdetés után ifjabb Horthy István kapott szót, aki megköszönte a jelenlévőknek, hogy eljöttek és közösen felidéztek nagyapja emlékét, s szeretettel gondolnak vissza édesanyjára, nagyméltóságú, özvegy Horthy Istvánné gróf Edelsheim Gyulai Ilonára. Az istentiszte-

let befejeztével vitéz Szerencsés Sándor szkp. vezetésével a Jász-Nagykun Szolnok megyei szék jelenlévő tagjai a kibontott vitézi zászló alatt átvonultak a mauzóleumhoz. A zászlót F. Molnár Sándor VRNT vitte és a menetben jelen volt **nemzeti Lázár Tibor VRNT honvéd százados**, a Történelmi Vitézi Rend vitézi hadnagya, aki ez évben **az év katonája kitüntető cím birtokosa** lett. - A kriptánál elhelyeztük az emlékezés koszorúit és virágait. Nem adatik meg gyakran a lehetőség, hogy beléphessünk a családi kriptába, ezért ezek a pillanatok különösen meghatóak és felemelőek, s ki-kí hite szerint egy imával, fohással vagy csak néma főhajtással gondolt a Horthy család elhunytjaira. A megemlékezés zárómozganata a Himnusz eléneklése volt. Nemzeti imádságunkban kértük Isten áldását az elhunyt és az élő magyar testvéreinkre: minden időben „Isten áldd meg a Magyarat...” - Vitéz Horthy Istvánné gr. Edelsheim Gyulai Ilona halálának első évfordulóján szentelték fel emlékkövét a Horthy-kriptában. Törzsszékünk nevében leróttuk kegyeletünket.

A 2014-es év folyamán alcsoportunk részt vett Jász-Nagykun Szolnok megye hivatalos megemlékezésein, ünnepi eseményein.
v. Kálinger Roland sajtóreferens

Zászlóavatás Kisújszálláson

Kisújszálláson, 2013. november 15-én, a református templom környékén egyedülálló látványban volt része a meghívottaknak és az éppen arra járóknak! S ha valaki figyelmét elkerülte volna az eseményre készülődők nyüzsgése, mindenképpen felkapta a fejét egy szokatlan hangra: egy menetdob pergése nyomta el a környező utcázajt. Na, és látványban is lett része, bőven... A Kálvin utca felől hat, világoskék mentés, dolmányos, fehér zsinóros, paszományos lovas huszár közeledett, sötét paripákon. A bejárat előtt vonalban álltak és tisztelegtek a templom falán lévő császári és királyi jász-kun 13. huszárezred kisújszállási hősi halottainak márványtáblája előtt. – A helyi zeneiskola növen-

déke korabeli elődei büszkeségével pergette a menetütemet, vezetve a felvonulókat. A Kossuth Lajos szobor mellől felhangzott egy huszárinduló Csorja Sándor trombitájából. Kovács József levezetőelnök elmondta, a rendezvény nemes célja: felavatni a huszároknál látható, eddig még felavatásra nem került 1849-es Emlékszólót. Újszállási Rácz Lajos kutatómunkája során jutott el ahhoz a közel száz fő szabadságharcoshoz, kik 1849. év folyamán a városban hunytak el. Porladó földi maradványaik is itt nyugszanak, egy, azóta megszüntetett temető szétszórt területén, ... lakóházak alapjaiban... Ezt követően a Zászlóanya felkérte a meghívott, Koszovót és Afganisztánt is megjárt Kozsik századost: olvassa fel mindazok nevét, rendfokozatát, csapattestét, akik tiszteletére az emlékszóló elkészült, kiknek neveit a *Parlagi Poéta* c. könyv is megőröki az utókor számára. A zászló őrzése a Nagykun Nádor Huszár Bandérium feladata. Megköszönte az eseményen részt vett több hagyományörző csoportnak, így a már említett Nagykun Nádor Huszár Bandériumnak, a Békés Megyei Károlyi-huszár és Honvéd Hagyományörző és Kulturális Egyesületnek, a Történelmi Vitézi Rendnek és a József Ágost Emléktársaságnak, hogy jelenlétükkel emelték a rendezvény színvonalát.

Újszállási Rácz Lajos. Fotó: v. Szantner Gábor VRNT

DÉL-ALFÖLDI TSZK

Békés megyei Székkapitányság

Habemus crucem! – 2013. november 4. Kunágotán A kunágotai Szent Imre Plébániatemplom védőszentjének ünnepén templombúcsú keretében hat ezüstmisés – 25 esztendeje pappá szentelt – plébános, illetve esperes jelenlétében áldották meg, szentelték fel vitéz, lovag Füredi Gábor fafaragó képzőművész alkotását a templom szentélyében elhelyezett, mintegy 2,5 méter magas keresztet. A szentmise keretében a visegrádi Szent György Lovagrend Békés Megyei Priorátusa új zászlaját is megáldották, felszentelték Kunágotán.

Vitéz Blás Sándor kunágotai római katolikus plébános az oltárnál (jobbra) nyolc környékbeli, illetve partiumi, bánsági plébánost, esperest invitált meg a templombúcsúra.

Az ünnepi szentmisén a visegrádi, királyi Szent György Lovagrend Békés Megyei Priorátusa avatott lovagjai, illetve a Történelmi Vitézi Rend vitézei közül is szép számmal részt vettek. Az alkotó, vitéz lovag Füredi Gábor ugyanis a visegrádi Szent György Lovagrend Békés Megyei Priorátusának priorja, s nem mellesleg egy személyben a Történelmi Vitézi Rend Békés megyei székkapitánya is. Az Árpád-házi Szent Imre herceg oltalmába ajánlott kunágotai templom szentélyében méltó otthonra lelt mívész alkotás költségei részint az egyházközség adományaiból, míg másrészt az alkotó felajánlásából fedezték.

A szentbeszédet mondó bolgár nemzetiségű, de Aradon szolgálatot teljesítő plébános Szent Imre herceg életútjáról beszélt, s prédikációjában az Árpád-házi szent kapcsán a nevelés, az

Lovagok és vitézek. Vitéz, lovag Füredi Gábor (balról a második) fafaragó képzőművész, a kereszt alkotója. Mellette jobbról a Történelmi Vitézi Rend tagjai

ima, a böjt és az önmegtartóztatás fontosságát hangsúlyozta.

- „Az olyan ember, aki nem imádkozik az Istenhez, arra a kisgyermekre hasonlít, aki nem beszél a szüleivel” – érvelt a mindennapi fohászkodás mellett a plébános.

Vitéz Blás Sándor plébános a köszönet és az elismerés hangján szólt híveiről, az alkotó, vitéz, lovag Füredi Gáborról és dr. vitéz Domonkos István vitézi hadnagyról, aki szintén sokat tett a kereszt elkészítése érdekében.

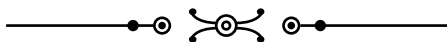
Habemus crucem! - Van keresztünk! - mondta v. Blás Sándor plébános

v. Blás Sándor plébános megáldotta, felszentelte a visegrádi Szent György Lovagrend Békés Megyei Priorátusa zászlóját.

Kedves Rendtársunknak, v.l. Füredi Gábor szkp. úrnak a Vitézi Szék nevében kívánunk erőt, kitartást betegségé legyőzéséhez. Fejet hajtunk Előtted, kedves Székkapitány Úr! – Olyan sok és jelentős munkát végeztél az elmúlt időszak alatt, olyan jelentős helyszíneken pompáznak kezred munkája nyomán a gyönyörű fafaragások, műalkotások, melyek hirdetik a gondolat és szív mindenhatóságát a test gyengeségei felett! Tartson meg Isten sokáig kedves társaaddal Erzsébettel együtt, hogy többször legyen alkalomunk a találkozásra, s ne csak a munka miatt, hanem értékes és fontos véleményed, javaslataid meghallgatására is! De kívánjuk, hogy alkothass, legyenek szép megbízásaid, hogy még 100 év után is Rólad beszélhessenek utódaink: a Művészről és Emberről, aki 'küzd, és bízva bízik...'

vitéz Hunyadi László főkapitány

600 ADAG PAPRIKÁSKRUMPLIT OSZTOTT KI A RÁSZORULÓKNAK VITÉZ BALOGH LAJOS ÉS A GYULAI GAZDA ÉS POLGÁRI EGYESÜLET

Balogh Lajos: A 40. jubileumi ételosztást december 21-én, szombaton ebéddidőben rendezzük. 39. alkalommal rendezett étel- és ruhaosztást Balogh Lajos önkormányzati képviselő és a Gyulai Gazda és Polgári Egyesület Gyulán. A mecenatúra a gyulai gazdaudvarban 600 adag paprikáskrumplit osztott ki a rászorulóknak. Ezen kívül Mikus Éva és a fővárosi XI. kerületi Kelenvölgyi Polgárok Köre jóvoltából ruhák, cipők, valamint Gerhard Stengel felajánlásával többféle édesség talált gazdára a karitatív eseményen. - A paprikás egy normál üstben és egy nagyméretű gőzüstben készült, amelyet Kuli István vállalkozótól kaptunk erre a célra. Pallagi István gyulavári pékmester rendszeresen támogatja rendezvényeinket, ezúttal is finom kenyeret hozott az ételhez, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet levestésztával, a Gyulahús Kft. kolbásszal és lecsókolbásszal, a piaci kofák pedig zöldségekkel segítettek. Az ételosztást támogatta még a Szent György Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend. A 40. jubileumi ételosztást december 21-én, szombaton ebéddidőben tartjuk. A tervek szerint halétellel várjuk majd a rászorulókat, ezen kívül lesz nyereménysorsolás is, amelyen színes televíziót, DVD-lejátszót, és hasonló hasznos dolgokat sorsolunk ki a szegény emberek között. Szívesen vennénk bármilyen felajánlást, amit kisorsolhatunk a rászorulóknak – mondta el a Gyulai Hírlapnak Balogh Lajos. (GYULAI HÍRLAP • O. Sz. • HÍREK • 2013. november 29.)

KIÜRÜLTEK A KONDÉROK

Ezerötszáz adag ételt fogyaszthattak el a rászorulók a Kisgazda Székház udvarán. - Hétszázötven adag halászelevessel és ugyanennyi magyaros puliszkával lakhattak jól mindazon rászoruló gyulai emberek, akik vitéz Balogh Lajos önkormányzati képviselő karitatív ételosztására betértek a gyulai Kisgazda Székház udvarára. Többen inkább ételhordóban vitték haza a karácsonyi eledelt amellet, hogy a helyszínen is biztosított volt minden feltétel az ingyenes ebédhez. A képviselőt harminc önkéntes és számtalan szponzor segítette a munkában. Balogh Lajos immár negyvenedik alkalommal rendezett ételosztást, ezzel lassan Gyula város egyik legaktívabb, egyéni szociális támogatójává válik. Az ételosztás támogatói: Illyés Gábor és az Őszinte Szívvel Egyesület, Kakukk Csaba HAKI ágazatvezető, Víz-Hal-Ember Alapítvány, Hortobágyi Halgazdaság, Halászati és Öntözési Kutatóintézet, Magyar Akvakultúra Szövetség, Gyulahús Kft., Gyulakonyha Kft., Kuli István vállalkozó, Pallagi József pékmester, Kelenvölgyi Polgárok Köre, Magyar Ökumenikus Segélyszervezet, Gerhard Stengel, Mikus Éva, Gyula Tv, Gyulai Hírlap, Csaba Rádió, Szent György Lovagrend, Történelmi Vitézi Rend, Gyulai Gazda és Polgári Egyesület, Kisgazda Polgári Egyesület, Art Copy. (Gyulai hírlap cikkéből, 2013. dec.21.) – V. I. Füredi Gábor megyei székkapitány. minden alkalommal kiveszi részét a munkából, segítve ezzel ezt a nemes célt.

Köszönetet mondunk Rendünk nevében ezért a nagylelkű felajánlásért v. Balogh Lajos rendtársunknak; s mindenkinek, akik az itt felsorolt felajánlásaikkal, együttműködésükkel ilyen nagymérvű jótettet hajtottak végre.

vitéz Dékány Ágoston otkp.

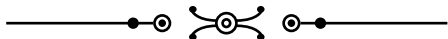

Emlékmű az első világháború hősi halottainak Medgyesegyházán

Mívesen faragott páros kopjafa állít emléket immáron az éppen száz esztendeje kirobbant, 15 millió emberéletet követelő I. világháború medgyesegyházi hősi halottainak a helyi evangélikus temetőben.

Az emlékmű vitéz, lovag Füredi Gábor fafaragóművész keze munkáját dicséri. A mívész alkotás Medgyesegyháza önkormányzata, illetve a helyi evangélikus egyházközség támogatásával, a visegrádi Szent György Lovagrend Békés Megyei Priorátusa, valamint a Történelmi Vitézi Rend Békés Megyei Székkapitánysága közreműködésével született meg.

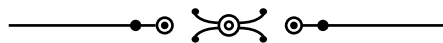
Csongrád megyei Alcsoport

Kassán egybe dobbant minden magyar szíve 75 éve tért vissza a Felvidék és Rákóczi városa

Hetvenöt éve országszerte magasra kúsztak a lobogók a trianoni gyalázatra emlékeztető Országzászló emlékművek zászlórúdján - köztük a hódmezővásárhelyi főtéren álló Monumentumon is - amikor a felszabadult Felvidék birtokbavételét ünnepelte Magyarország. Horthy Miklós kormányzó fehér lován honvédeknek élén, harangzúgás közepette vonult be Rákóczi városába 1938. november 11-én. A Trianon Társaság és a Történelmi Vitézi Rend helyi csoportja a Kossuth téren, az egykori országzászló helyén emlékezett a háromnegyed évszázaddal ezelőtti felemelő pillanatokra. A rendezvényen Nagy Gyöngyi történelemtanár idézte fel az osztrák főváros Belvedere palotájában meghozott döntés - az 1938. november 2-i olasz-német döntőbíráskodás első bécsi döntésként vonult be a történelembe - eredményeit, melynek alapján az etnikai határoknak megfelelően a Felvidék közel 12 ezer négyzetkilométernyi sávja visszatért Magyarországhoz. Két évtizeddel az első világháborút lezáró, Párizs környéki békediktátumok határoztát felülírva újra magyar zászló lengett Komárom, Nyitra, Lonsc, Kassa, Munkács, Ungvár és Beregszász középületein és polgárainak szívében. „A szomszédból egy kisírt szemű öreg hölgy totyog át hozzánk, nyakában hatalmas piros fehér- zöld szalaggal, amelyet gondosan és féltve rejtgetett húsz éven át a szennyestáskában...” - írta naplójába a 75 évvel ezelőtti pillanatokról egy fiatal kassai leány. A november 11-én a Felvidék kulturális központjába bevonuló kormányzót díszmagyar ruhás kassai lányok fogadták. A kassai ünnep külön ünnepe volt, hogy részt vett rajta a revízió első és legfőbb külföldi szószólója, lord Rothermere is. Az akkor divatos bulvárlap, a Képes Krónika írta: a bevonulást megörökíteni jött egy francia festő, akit annyira megragadott a kassai lányok szépsége, hogy hetekre ott maradt a városban, lefestette őket úgy, díszmagyarosan, ahogy a bevonuláskor voltak... - A megemlékezést követően a Károlyi Házban vetített képek elő-

adáson ismerhették meg az érdeklődők a Felvidék visszatérésének legérdekesebb pillanatait, többek között az „Észak felé” című film azon jeleneteit is, amelyek harmincnyolc novemberében Hódmezővásárhelyen készültek.

Megemlékezés a 75 évvel ezelőtti Kárpátaljai eseményekről – március 14.

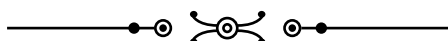
Lengyel-magyar kézfogás a Kárpátok gerincén „Előre ezer éves határunkig, a Kárpátok bérceig!” - szövege vitéz nagybányai Horthy Miklós 1939. március 14-i hadparancsa, melynek nyomán a Magyar Királyi Honvédség csapatai megindultak az Északkeleti-Kárpátok hágói irányába. A magyar és a lengyel honvédek 75 évvel ezelőtti kézfogása alkalmából március 14-én, csütörtökön este 6 órától szentmisével emlékeznek a Történelmi Vitézi Rend és a Trianon Társaság szervezésében a hódmezővásárhelyi Belvárosi Katolikus templomban. Az 1920. évi trianoni diktátumot követően nem telt bele két évtized, és a megcsönkített, gazdaságilag tönkretett Magyarország talpra állt. 1938-ban elérte a revízió első sikerét; az első bécsi döntés nyomán visszatért a Felvidék és Kárpátalja déli sávja. Az országrész főként ruszinok lakta északi területei azonban továbbra is csehszlovák fennhatóság alatt maradtak. 1939. március 14-én a németekkel történt megállapodás alapján Pozsonyban kikiáltották Szlovákia függetlenségét. Werth Henrik magyar vezérkari főnök délután elrendelte a határ menti alakulatoknak, hogy éjjelkor lépjenek át a határt, és vegyék birtokba Kárpátalját. Március idusának hajnalán a még teljesen fel sem vonult magyar hadsereg megkezdte a támadást. A hírhedt ukrán nacionalista Szics-gárda harcba bocsátkozott a magyar csapatokkal. A cseh reguláris erők menekülőre fogták, így a magyar honvédek csekély ellenállásába ütköztek. A 14. kerékpáros zászlóalj március 16-án érte el az „ezeréves határt”, és a Tatar-hágóra kitzte a magyar zászlót. Az Északkeleti Kárpátokban helyreállt az magyar-lengyel határ, ahol néhány hónap múlva a Lengyelország német és szovjet leigázásakor mintegy 100 ezer lengyel katona és polgári személy menekült át a biztos pusztulás elől. A kárpátaljai hadműveletben mintegy 60 magyar honvéd vesztette életét az ukrán Szics-gárdával és a cseh alakulatokkal vívott harcokban. Összesen mintegy 10.700 km²-nyi terület és 550.000 lakos tért vissza Magyarországhoz. Március 14-én, pénteken 18 órától a hódmezővásárhelyi Belvárosi Katolikus templomban a magyar-lengyel határ létrejöttének 75. évfordulója és a két testvérnép megbonthatatlan barátságja jegyében Németh László esperes, plébános és Artur Prenkiewicz, a szeged-felsővárosi Szent Miklós templom plébánosa mutatott be hálaadó szentmisét.

Vásárhelyi leventék – 2014. április 4. - Emlékezés

A háborús események nyomán az ország területe is hadszínterré változott, a leventéket is mozgósították, és mozgósítási hirdetésekkel, falragaszokkal vagy dobszóval katonai bevonulásra kötelezték őket. Az országban az elsők között Hódmezővásárhelyen is mozgósították a leventéket és a Szent István templom előtti térről – a Polgári Fiúiskola elől – 1944. szeptember közepétől vonultatták be több hullámban 3 napi hideg élelemmel és megfelelő téli ruházattal munkaszolgálatra a több mint 1800 fiatal. A bevonultatott leventék gyalogosan menetelve, átkelve a Tiszán a folyóparton októberig, bozótot irtottak, majd a front közeledtével Zirc közelébe mentek több hónapig mezőgazdasági munkára, valamint főleg vasútépítésen vettek részt. A front nyugatra haladtával a vásárhelyi levante zászlóalj is tovább ment többször. A háború borzalmait először a hegyeshalmi vasútépítésen résztvevők tapasztalták meg, akiket bombatámadás ért.

1945. márciusának végére a zászlóalj létszáma 6-800 főre csökkent, és elérték a Szent István-i országhatárt. Ott, Bruck-Királyhidánál kerültek végső döntés elé: vagy kimennek Németországba, ahol bizonyosan felfegyverzik és harcba vetik őket, vagy bevárják a szovjet csapatokat. A parancsnokság az utóbbit választva, elhatározta, hogy nem lépik át az ezeréves határt, így Bruckneudorf községnél, a Lajta partján április 3-án beásták magukat és a 4.-én hajnalban odaérő szovjet katonák jelzésére visszavonultak kelet felé. A németek a visszavonulást árulásnak minősítették és a szomszédos magaslatról aknavető tűz alá vették a vásárhelyi leventéket, akik közül 12-en ott a helyszínen és további két sorstársuk később a grazi kórházban életét veszttette. A tűzharc nyomán kitört nagy fejetlenségben rengetegen megsebesültek. **Az aknavetőtűzben hősi halált halt: Ábrán Sándor 20 éves, Györgyi József 16 éves, Kiss Imre 20 éves, Rostás András 18 éves, Sarnyai István 19 éves, Szigeti Pál 20 éves, Boros Géza 19 éves, Horváth János 19 éves, Pénzes Imre 20 éves, Rostás István 17 éves, Süli Ferenc 20 éves, Tóth Ernő 17 éves. A grazi kórházban elhunyt: Benkő György 20 éves, Buzi Mihály 17 éves hódmezővásárhelyi lakos.** Az aknavetőtűz poklát követően megmaradt leventék számára a háború kálváriája még csak ekkor kezdődött el igazán, hogy aztán a többéves fogságon keresztül tartson további 46 éven át, mikor még csak megemlékezniük sem volt szabad sorstársaikról, mártírjaikról. - A szovjetek 1945. április 4-én a hazatérést lehetővé tevő, általuk ígért „dokumentum” helyett fogságba ejtették a fiatalokat és nélkülözés, kínok és embertelen körülmények között a Szovjetunióba szállították őket túlszűfolt vagonokban. A legyengült fiatal szervezeteket járványok tizedelték, az elégtelen ruházat és élelmezés, valamint a különösen nehéz munkát többük nem bírta. A hadifogolyként kezelt, de katonai esküt nem tett, fegyvertelen levente foglyok túlnyomó többsége 36-44 hónap után térhetett csak haza Magyarországra, ahol szerető családtagjaik aggódva, imádkozva várták őket. A táborokból azonban sokan nem érték meg a szabadulást, jeltelen sírokban nyugszanak. **A vásárhelyi levente zászlóaljából 116 bajtárs nevét sikerült felkutatni.**

2014. május 23. péntek

– Hősök napi megemlékezések

10:00 **Koszorúzási ünnepség az I. Világháborús Hősi Emlékműnél.** Beszédet mondott: **HEGEDŰS ZOLTÁN** képviselő Imát és áldást mondott: **NÉMETH LÁSZLÓ** római katolikus esperes és **BÁN CSABA** református lelkész. Közreműködött: a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Zenekara, vezényelt: **KOVÁCS ISTVÁN** őrnagy
Helyszín: **Kossuth tér. Koszorúzás a II. Világháborús Hősi Emlékműnél**

Helyszín: **Hősök tere, 15.30 óra Katonasírok újra-avatása és koszorúzás a Katolikus temetőben.** Beszédet mondott: **ALMÁSI ISTVÁN** polgármester és **KULI JÁNOS** vezető tanácsos, Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztálya Áldást mondott: **NÉMETH LÁSZLÓ** római katolikus esperes. **Koszorúzás a Hősök parcellájánál,** imát mondott: **BÁN CSABA** református lelkész.

Kincses temető 16.30 óra Koszorúzás a Leventék Emléktáblájánál, Emlékezett: *dr. v. KIS ANDRÁS,* a Hősi Emlékművek Ápolásáért Alapítvány kuratóriumának tagja.

v. Nagy László v.hdgy.

Ünnep előtti hadisírgondozás

A vásárhelyi laktanya és a Történelmi Vitézi Rend Csongrád m. Alcsoportja elvégezte az általa felvállalt munkát. Végigjárták a Dilinka, a Kincses, az evangélikus és katolikus temetőket és rendbetették az összes hadisírt. A legkevesebb munka a Dilinka temetőben volt, ahol pázsit minőségű a fű, és az ott talál-

ható hadisírok kiváló állapotban vannak - tájékoztatta portálunkat Kádár Ervin Sándor VRNT.

Hozzátette, nagyon sok olyan sírt láttak, amelyeket a hozzátartozók teljesen elhanyagoltak. Fák, bokrok nőnek ki a kripták-ból, sírokból és borítják félre a fedlapokat. Az ilyen látvány teszi tönkre a temetők képét. *(Forrás: Kádár Ervin Sándor VRNT)*

Az Arany temetőben lévő hősök nyughelyénél jártunk

A törmelékkal feltöltött területet kezdtük megtisztítani, s reméltük, hogy a hősi halált halt katonáink fejfái, vagy azoknak darabjai előkerülnek. Az előző alkalommal találtunk egy obeliszk talapzatot, amelyről már akkor azt gondoltuk, valószínűleg a parcella 1. sorának 2. sírjában nyugvó Szabó József főhadnagy fejkövének egy része. Miközben e komoly súlyt képviselő követ kivettük a földből, a csoportunkhoz csatlakozó Bethlen Gábor Református Gimnázium tanuló, Urbán Elvira, Zsótér Ildikó, Horváth Blanka, Huszka Csilla és Szuromi Erhard, valamint a Hód Baranta csapatból Bereczky Bence vezetésével Sinka Balázs és Kardos Dávid a Honvédségtől kapott felszereléssel a törmeléklet kezdtek az erre kijelölt helyre átszállítani. A területről sok fogott azok szemetéből, akik semmibe veszik azokat, akik a legszentebbet, életüket áldozták Hazánkért. A törmelék eltakarítása

meghozta az újabb eredményt. Kóbori Kovács Sanyi és fia, Sanci egy újabb törött fejfát találtak a sít alatt kb. 60 cm-re. Az első fejfa-darabot követte még másik 3, melyről kiderült, azon a helyen, a 2. sor 5. sírjában, amire az előzetes méréseink alapján is

számítottunk, Stolcz Antal tűzér nyugossa örök álmát. A négybe tört fejfa feltalálási helye és a meglévő Nagy István fejfája között a gimnázium növendékei kezdtek ekkor ásni abban a reményben, hogy ott rátalálnak az ott nyugvó Nagy Sándor fejfájának darabjaira. Nagy meglepetésre a keresés valóságos csodával, egy teljesen ép fejfával jutalmazta a szorgalmat. A földből teljesen ki-dőlve, kb. 50 cm törmelék alatt találták meg a fejfát, mely teljes kiásását közösen vittük már végbe. Nagy volt az örömünk, hisz tényleg Nagy Sándor gyalogos fejkövét találtuk meg azon a helyen, a 2. sor 4. sírhelyén, ahol annak lennie kellett. Így végül a mai napi kutatásunk újabb három hős fejkövét hozta napvilágra, s megerősítést nyert az is, hogy a temetői regiszter pontos. Van még feladat, s ha elvégeztük, közzé tesszük!

Egy újabb hadisírt tettünk rendbe

A Történelmi Vitézi Rend Hódmezővásárhelyi tagozata egy újabb hadisírt tett rendbe a helyi Dilinka temetőben. Tavasszal megkeresett Kardos József vegyész-mérnök, hogy az Ő nagyapja Kardos Károly hadnagy a Dilinka temetőben van eltemetve és borzalmas állapotban a sírja. Elkezdtém nyomozni utána és sok minden ki is derült. „Kardos Károly 1888-ban született. 1914-ben vonult be a 85. gyalogezredhez zászlósi rendfokozattal. Előbb szerb később olasz fronton harcolt és 1915-ben előléptették hadnaggyá. Ugyanez év augusztus 17-én Monte San Michelen egy ütközetben egy golyó átfúrta a karját egy másik pedig összezúzta a jobb lábát. Sajnos a lábát amputálni kellett. 1916. június 1-én elbocsátották a hadsereg kötelékéből. 1921. augusztus 27-én tüdővész vitte el. A háborúban I. osztályú Ezüst Vitézségi Érmét kapott helytállásáért.” - E tények tudatában azonnal intézkedni kezdtem és le is gyártattam a hadnagy úr sírjára egy műkö fejfát. Sajnos az egész éves elfoglaltságunk miatt most jött el az ideje annak, hogy tisztességgel rendbe tegyük a sírt. A munka elején tartunk, de Mindenszentek napjára készen leszünk vele.

Emlékoszlopokat állítottak a háborús hősöknek

Vásárhelyen Halottak napja előtt eljött a pillanat, hogy az elpusztult I. világháborús sírokban fekvő hősi halottaknak emlékoszlopokat állítsunk – jelentette be v. Kovács Ferenc és

v. Nagy László, a Történelmi Vitézi Rend tagjai kedden.

- A Történelmi Vitézi Rend immár hat éve kutatja és gondozza a vásárhelyi első és második világháborús hadisírokat. A munkálatoknak látható eredményei vannak, Vásárhely összes temetőjében letakarítottuk, átfestettük és rendbe tettük az első világháborús hadisírokat. A második világháborús sírok egy részét is lepu-coltuk, a Kincses Temetőben májusban felavattuk azt az emlékhelyet, ahol az ott fekvő második világháborús halottak nyugszanak – nyilatkozta Kovács Ferenc VRNT, aki hozzátette, a kezdeményezés a Hadisírgondozó Hivatal, a vásárhelyi helyőrség és a Történelmi Vitézi Rend összefogásával jött létre.

- Most, Halottak napja előtt eljött a pillanat, hogy azoknak az első világháborús halottaknak állítsunk emlékműveket, akikről tudjuk, hogy itt nyugodtak a temetőben, de mára már eltűntek a sírjuk – zárta a sajtótájékoztatót v. Nagy László v.hdgy.

Megyeri József

Tisztelt Csongrád megyei Rendtársaink!

Elkötelezettségetek, hogy hősi halált halt honfitársaink emléke megmaradjon életük történéseinek felkutatásával, s a jeltelen sírok nevesítésével, rendbehozatalával – nemzet mentetek. Elmondhatatlanul értékes az a szisztematikus, szakszerű munka, melyet felvállaltatok és végrehajtottok. Nem eseti jelleggel, hanem folyamatosan, ahogy kutatásaitok során megszólít Titeket egy-egy beomlott, feledésre ítélt sírgödör tragédiája: a fiatal katonák, akik életüket szinte meg sem kezdhették – és máris áldozatokká váltak. Akiket visszavártak. Akik hiányoznak még mindig, akiknek utódai nem születhettek meg, s ezek mennyire hiányoztak és hiányoznak most is, amikor nemzetünkről beszélünk: örök úrt hagytak magyarságunk történelmében! A Ti alázatotok és tiszteletek a Hősök előtt, akiket visszahoztok az emlékezetbe – számunkra példaértékű. Megköszönjük munkátokat, kitartásotokat. Büszkéek vagyunk Rátok, emberségetekre; érző lélekkel, de katonás hozzáállással teljesített munkavégzéseitekhez. Isten áldjon Titeket!

vitéz Hunyadi László főkapitány

A kitüntetések megfelelő felhelyezéséhez
praktikus kítüntetéssín rendelhető:

REINTEX Kft.

5000 Szolnok, Thököly út 85

(56) 423 126

www.reintex.hu

Tevékenységek:

textiláruk, katonai ruházati termékek és kiegészítők exportja, importja, nagy- és kiskereskedelme. Megrendeléseket postai küldeményként is vállalnak.

DÉL-DUNÁNTÚLI TSZK

Baranya megyei Alcsoport

2014.09.30. **Vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagy születésének 132. évfordulójára emléktábla-állítás Domolos-pusztán**

A Történelmi Vitézi Rend Pécs, Baranya-megyei csoportja, Szigetvár Város Önkormányzata és a Hegyessy család tagjai közösen határozták el, hogy vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagy úr születésének 132. évfordulója alkalmából, Domolos-pusztán, - ahol haláláig élt, - a családi sírkápolna előtti sírkertben emléktáblát állítunk emlékére. Az emléktábla elkészült, és 2014.08.30-án felavatásra került. Nagyon sokan jöt-

tek el az eseményre. Az ünnepségen a Himnusz közös eléneklése után Szigetvár város polgármestere, Kolovics János úr üdvözölte a megjelenteket. Ezt követően vitéz Szárazajtai János székkapitány úr mondott ünnepi beszédet, melyben méltatta vitéz Igmándy-Hegyessy Géza altábornagy úr erényeit és katonai pályafutását. Versek hangzottak el Bárdos Sándor úr előadásában. Az emléktáblát vitéz Szárazajtai János székkapitány és Kolovics János polgármester urak közösen avatták fel. A koszorúk elhelyezésében a jelenlévő Zrínyi Gárda tagjai segítettek. Koszorút helyezett el Szigetvár Város Önkormányzata, a Szigetvári Várbaráti Kör és a Történelmi Vitézi Rend. Az ünnepség befejezéseken közösen elénekeltek a Szózatot. *Fotó: Egyed József*

AZ UTOLSÓ ÉVFOLYAM KADÉTJA 70 ÉV UTÁN ÚJRA AZ AKADÉMIA FALAI KÖZÖTT

A Ludovika Akadémia felújított főépületében 2014. március 31-én megalakult a Nemzeti Közszoigálati Egyetem

A rendszerváltásig évtizedeken át titkolnom kellett, hogy 1944. augusztusában sikeres vizsga után felvételt nyertem a Ludovika Akadémiára. A Ludovika Akadémiához való tartozás a nemzetellenes kommunista rendszerben ellenségként kezelte azokat, akik itt végeztek. A Ludovika Akadémián a honvédség leendő tisztjeit a haza védelmére képezték és - természetesen - nem a Szovjetunió, valamint a kommunista eszme mindenhatóságára oktattak. Nem volt véletlen, hogy a Ludovika épületét hagyták lepusztulni és az előtte levő teret az 1919-es proletárdiktatúra - terror vezető személyiségéről nevezték el. Ezelőtt 70 évvel, 1944. szeptemberében itt láttak el bennünket katonai felszereléssel és mint elsőéves akadémikus-jelölt karpaszományos honvéd kezdtem meg - sajnos rövid - katonai pályafutásomat. Azóta nem voltam az Akadémia falai között. **Különösen ünnepélyes nap köszöntött rám 2014. március 31-én. Magyarország miniszterelnöke ezen a napon adta át a régi fényre felújított Ludovika Akadémia főépületét. Az ünnepségre meghívót kaptam, mint a Ludovika Akadémia 1944-ben, utolsónak induló évfolyamának volt kadétja.** Kísérőm vitéz Madaras Ágnes vitézi hadnagy asszony volt. - Érkeztek a közélet vezető személyiségei: Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter, Pólt Péter legfőbb ügyész és Boros Péter volt miniszterelnök. Katonai díszegység sorakozott fel a főépület előtti út mentén a miniszterelnök úr fogadására. - A téren felállított katonazenekar előadásában felcsendültek a Himnusz csodálatos dallamai, melynek végeztével Dr. Orbán Viktor miniszterelnök úr átvágta az épület főkapuja előtt kihúzott nemzeti színű szalagot, Dr. Patyi András rektor úr jelenlétében. Bevonultunk az akadémia épületébe: a bejárati épületrész után következett a hatalmas zárt udvar, ahol két oldalt sorfalat álltak az akadémikusok. Ebben

az udvarban üdvözölt bennünket annak idején a Ludovika Akadémia 1943. októberében parancsnokának kinevezett Sáska Elemér vezérkari ezredes úr. Az udvaron áthaladva átéltem azt a z örömteli érzést, hogy valamikor, régen, katonai egyenruha volt rajtam, hogy katona lehettem, amire egy életet szándékoztam feltenni.

Az Akadémia története: Mária **Ludovika** királyné a koronázási ajándékából ötvenezer aranyforintot ajánlott fel a haza szolgálatára nevelő létesítmény céljára, a karok és rendek nyolcszáz ezer forintot adományoztak. Az adományozó vármegyék köből kifaragott címei az udvaron állva és körbe nézve a falakon láthatóak, hirdetve: a köz adakozott a köz szolgálatában. Szomorú, tragikus eseményt is őriz az udvar. A főbejáratnál szemben levő hősök folyosója előtt az udvar kövezetébe süllyesztett három vörös márvány emléktábla és kereszt alakú, fekete márvány berakás annak a három bitófának a helyét jelöli, ahol 1853-ban Noszlopy Gáspár honvéd őrnagyot és két társát kivégezték. -A zárt udvarból a földszinti, eredeti állapotára felújított, volt kápolna helyiségébe értünk, itt a székeken minden meghívott nevével kijelölték az ülőhelyét. - A történelmi zászlók bevonulása után Fürjes Balázs kormánybiztos jelentette, hogy a Ludovika-főépület felújítása az előirányzott (4,7 milliárd Ft) összegben belül, határidőre elkészült, majd Dr. Patyi András rektor előadta, hogy a volt Ludovika Akadémia épületegyüttes „Nemzeti Közszerződési Egyetem” néven a hadtudományokon kívül rendszertudományi és közigazgatás-tudományi karokkal kibővítve fog működni. - Az épület felújításának ismertetése után az egyetem rektorának Dr. Orbán Viktor miniszterelnök adta át az Egyetem díszkulcsát. Beszédében kiemelte, hogy a közszerződési egyetemet a XXI. század megváltozott rendjéhez alkalmazva hozták létre, de az épület felújítása történelmi kötelesség volt.

- A rendezvény a Szózatallal zárult és a jelenlevők elindultak a főbejárat díszterembe. Leírhatatlan, hogy milyen ünnepi hangulatot árasztott lépcsőház és díszterem a csodálatos díszítményekkel. A lépcsőházban látható például Mária Ludovika királyné emlékműve, melyet eredetileg az alapkövetétel 100. évfordulóján, 1930-ban állítottak.

Néhány perc múlva Dr. Orbán Viktor érkezett, a miniszterek kíséretében. Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter - tőlem balra, talán 3-4 méterre - köszöntötte a miniszterelnököt, röviden ecsetelve a Ludovika-főépület felújításának jelentőségét. Miniszterelnök úr megköszönte a tájékoztatást, és sorban kezét fogott mindenkivel. Megpillantott engem, aki egyedül ültem ott és jött felém. Felálltam a székből és kézfogásra nyújtotta a kezét. Úgy jött oda hozzám, olyan közvetlenül, mintha régi ismerősök lennénk. Nem mindennapi élmény volt találkozni és beszélni az ország miniszterelnökével. - Magában az a körülmény, hogy meg-

jelent a Ludovika főépülete felújítás utáni átadásnál, bizonyítja, hogy országos jelentőségű esemény történt: a Kormány olyan új egyetemet alapított, melynek épülete 200 évvel ezelőtt is a haza védelmét életcélnak választó ifjak képzésére szolgált.

Az állófogadás után az emlékkönyvben - mások mellett- néhány mondattal kíséreltem meg elmondani, hogy milyen érzésekkel telítődtem ezen a gyönyörű napon. „**1944. szeptember 7-én vonultam be a Ludovika Akadémiára. Az utolsónak indult évfolyam hallgatója voltam. Talán az Akadémia egész történetében akadémikus-jelölt gyalogos századunk volt az egyetlen alakulat, melyet bevetettek a fronton. 70 év után felemelő érzés volt ismét itt lennem, az életem vége felé (89 éves vagyok) külön is ajándék a mai nap. Köszönöm a Jó Istennek és a Ludovikának!**

Budapest, 2014. március 31.

vitéz Cseresnyés Pál aksj. karp. tizedes”

Most már csak azt kívánom, hogy a Ludovika neve az idők végezetéig ragyogjon úgy, ahogy azt eleink megálmodták. Ezen új egyetem hallgatóinak mindörökké legyen a tisztavatás jelmondata olyan eskü, mely áthatja jövőendő életüket.

„A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG”

Budapest, 2014. május 25.

vitéz Cseresnyés Pál tb. törzskapitány

Hírek a Ludovikáról

A Ludovika Főépület történelmi emlékhellyé nyilvánítása alkalmából emlékoszlopot avatott június 24-én Prof. Dr. Patyi András, a Nemzeti Közszerződési Egyetem rektora és Dr. Hende Csaba, honvédelmi miniszter. A tárcavezető beszédében hangsúlyozta: a Ludovika mindig egyet jelentett a minőséggel. Az épület a Magyar Állam újjászervezését, az államban való gondolkodás újjászületését jelképezi.

Augusztus 25. - A mai napon bevonultak az újonc tisztjelöltek, vagyis azok, akik idén kezdik meg tanulmányaikat a Nemzeti Közszerződési Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző karának nappali tagozatos képzésén. Idén első alkalommal a fiatalok szülei és családtagjaik is lehetőséget kaptak arra, hogy ellátogassanak a bevonulásra, ahol Molnár Zsolt ezredes, a Ludovika Zászlóalj parancsnoka tartott előadást arról, hogyan fogja érinteni gyermekeik - és közvetve -, az egész család életét, hogy fiaik, lányaik a honvéd tiszti pálya iránt köteleződnek el. Az első éves honvédtiszt-jelöltek ma túljutottak adminisztrációs feladataikon, át-, illetve felvették egyenruhájukat, és átszállították őket Szentendrre, ahol az elkövetkezendő három hónapban részt vesznek az alapkiképzésen.

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!

Születésnapjuk alkalmából tisztelettel és szeretettel köszöntik rendtársaik az Északkelet-Magyarországi Törzsszék idős vitézeit!

Prof. Dr. v. Szirmay László (90)

v. Bojtor István (85)

v. Toókos Uzonka Bojtor Istvánné (85)

v. Szabó Sándor (85)

Rozgonyi Mária Kulcsárné VRNT (80)

v. Kovács Lehel (80)

További jó egészséget és aktív életet kívánunk!

v. Juhász Béla tkp. és a Törzsszék valamennyi tagja

Köszöntjük Ausztrália Országos Törzskapitányát 80. születésnapja alkalmából.

Vitéz Mechtler László Nemzetes Úr kívánunk egészséget, mielőbbi újbóli személyes találkozást itt, az Óhazában, kedves Családoddal együtt.

A 80 éves Domonkos Béla VRNT szobrászművészt köszöntjük

A Vitézi Rend Arany Érdemkeresztjével kitüntetett rendtársunkat elsősorban a kenderesi Horthy-szobor alkotójaként ismerjük, azonban az Érden élő művész sok száz értékes alkotással gazdagította a magyar kultúrát. Kispesten született 1934. február 25-én. Édesapját bombatámadásban veszítette el 1945-ben. Szövőmunkás

édesanyja özvegyen nevelte fel négy gyermekét. A nyomasztó gyermekkori szegénységből lakatos szakmával tudott kiemelkedni. Inasként találkozott Vastagh György állatszobroiraival a Mezőgazdasági Múzeumban, amelyek óriási hatás tettek rá. A szobrászatot nem főiskolán, hanem más szobrászok mellett segítőként tanulta ki. Meghatározó mestere Pátzay Pál volt. Auto-

didaktaként is olyan szintre jutott, hogy a diákkori múzeumi látogatás után negyven évvel az összes Vastagh György-szobrot már ő restaurálta. Munkája színvonalát mi sem jellemezte jobban, hogy felkérték az Állatorvos-tudományi Egyetem összesen hatvannyolc szobrának helyreállítására is. Kiemelkednek művei sorából nemzetünk nagyjainak, többek mellett Szent István király, II. Rákóczi Ferenc, Petőfi Sándor, Kossuth Lajos, Széchenyi István, Babits Mihály, Wass Albert, Kodály Zoltán, Teleki Pál, Mindszenty József, Antall József köztéri szobrai. Rendünk számára kiemelkedő jelentőségű a már említett 1993-ban készült, a Vitézi Rend tagjainak adományai-ból létrejött alkotása, a Kormányzót ábrázoló mellszobor, amely Rendünk emigrációból történt hazatelepülése évében, rendalapítónk honi földbe temetésének alkalmából került felállításra a Horthy-kastély kertjében. Béla bátyánk, köszönjük Neked hitedet és alkotóerődet, az Isten tartson meg sokáig közöttünk!

80 éves dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska óvodapedagógus, báb-művész, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli székkapitánya. Izsákon született 1934. augusztus 20-án. „Dolgos alföldi családból származom. Egyik nagyapám köztisztviselőként álló izsáki gazda volt, a másik Fülöpszálláson élt mint ny. lovas-rendőr. Édesapám Izsákon kántor-tanítóként dolgozott és a református iskola igazgatója volt. Sajnos, a II. világháborúban, 1943-ban hősi

halált halt a Donnál. Édesanyám 32 éves volt ekkor, egész életében gyászolta, színes ruhát soha többet föl nem vett. Nővére-met 1945-ben – gyógyszerek hiányában – egy súlyos betegség vitte el, így bátyámmal ketten maradtunk testvérek. Ő is pedagógus lett, 2001-ben hunyt el.” - Elemi iskoláit szülőhelyén végezte, majd Kecskeméten folytatta tanulmányait. Óvónői diplomáját Budapesten, a Rózsák terei Óvónőképzőben szerezte. 1951-től 1955-ig Kerekegyháza-n volt óvónő, azután két gyermekével néhány évet otthon töltött. 1962-től 17 éven át a Kecskeméti Óvónőképző Gyakorló Óvodájában gyakorló óvodai óvónőként, 1979-től nyugdíjazásáig, 1989-ig a Lánchíd Utcai Óvodában óvónőként

dolgozott. Kecskeméten az óvodások úszásoktatásának elindítása, az első játszóházak rendezése az ő nevéhez fűződik. Óvodai bábos műhelyt szervezett előbb a kecskeméti, majd a megyei óvónők részére, pedagógiai továbbképzéseket tartott japán és magyar pedagógusoknak, önálló bábkiállításai voltak. 1986-tól 2000-ig a művelődési központban a Piróka Bábszínház művészeti vezetői feladatait látta el, több pedagógiai témájú könyvet írt. 1995 óta a Történelmi Vitézi Rend tagja, 2000-ben a Bács-Kiskun megyei Alcsoport székkapitányává választották. Ma a rend tiszteletbeli székkapitánya. Kezdeményezésére, részvételével a Szentháromság temetőt rekonstruálták, felújították, hivatalos emlékhellyé nyilvánították. Szakmai és civil munkáját számos elismeréssel jutalmazták: Kiváló Pedagógus (1974, 1988), Közművelődésért Plakett (1984, 2000), UNIMA diploma (2002), Vitézi Rend Érdemkereszt bronz, ezüst és arany fokozata, Nemzetvédelmi Kereszt ezüst fokozata, a Magyar Nemzetőrség Szolgálati Érdemjel ezüst fokozat; III.o. „Magyar Hadisír gondozásért” (2008).

rendszerátváltást követően volt bajtársaival megalakította az 1956 Magyar Nemzetőrséget, amelynek jelenleg is elnöke és főparancsnoka, mint nemzetőr vezérezredes. Saját jogán avatták vitézzé 1997-ben Budapesten.

1949-53 Corvin Mátyás Gimn., 1954-57 Tanárképző Főisk., Eger, magyar-történelem szak. **Munkahelyei:** 1962-65 Egyesült Gyógyszer- és Tápszer-gyár, vegyipari segédmunkás, 1965-87 Iparművészeti Váll., segédmunkás, 1987-90 Lajosmizsei és a Mikóháza MTSZ, szakcsoport vez., 1990-94 Csömör, községi gondnok, 1991: rehabilitálják, majd nyugállományú hadnagy, jelenleg a Magyar Hon-

védtség nyugállományú századosa, a Magyar Nemzetőrség elnök-főparancsnoka vezérezredesi rendfokozatban; 1967-90-ig I. oszt. Kézilabdabíró. Soha nem diplomázhatott le a forradalom, ill. a szabadságharc alatt folytatott tevékenysége miatt.

Kitüntetései: 1956 emlék-érem, Magyar Köztársasági Érdemkereszt, Magyar Köztársaság Elnöki érdem-érem ezüst fokozata, Máltai Lovagrend Aranykeresztje, IBSSA Honorary Member, Medal Of Merit – Golden level, Nemzetőr jelvény, Szabadság Hőse, Csömör díszpolgára (2006), Közép-Európai Pannónia Club, szenátori cím

V. I. Dömötör Zoltán 2014. januárban 80.

-Nyugalmazott százados, nemzetőr vezérezredes, az 1956 Magyar Nemzetőrség országos parancsnoka. - 1934. január 21-én született Budapesten. 1956-ban főiskolai hallgatóként fegyverrel harcolt hazájáért. A szabadságharc elbukása után 5 évig synylődött kommunista börtönökben. (1957-62) A

Tagja: Magyar Vidék Orsz. 1956-os Egyesületének ügyvez. elnöke, Tartalékos Katonák Orsz. Egy., alelnök, Történelmi Vitézi Rend, tag (saját szerzett jog alapján), Szent György Vitézei Lovagrend, világi bíró, Ordo Hungariae Lovagrend, tag, POFOSZ, 56-osok Világszövetsége., Glória Victis Alapítvány, kuratóriumi tag.

Tisztelt és Szeretett Kedves Rendtársaink!

Rendünk nevében köszöntelek Titeket.

Megköszönjük Nektek mindazt, amit eddigi életetek során Rendünkért, hazánkért tettetek.

Történelmet írtatok – és írtok: tetteitekkel, értékrendetekkel, amelyek számunkra is mértékadóak, igazodási pontok. Várjuk az építő gondolatokat, javaslatokat, hiszen bajtársakként élünk, s ezért Ti a fiatalabb generáció számára IS - a követendő példa vagytok!

Isten éltesse Titeket nagyon sokáig, alkotó erőben, jó egészségben.

Rendtársi tisztelettel, szeretettel

vitéz Hunyadi László főkapitány

ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS

„Határtalan e szerelem
Nincs kezdete és vége sem
derül s borul, s mielőtt elégne
csillagnak szökik az égbe.”

2014. június 21-én, a nyári napfordulón esküdött egymásnak örök hűséget **nemzetes Fejes Alex VRNT hagyomány-örző koronaőr és vitéz Hunyadi Zsófia** a Hármashatár-hegyi Árpád kori Gercse templomban. A nászmisét P. Ocsovai

Grácián OFM a Zalaegerszegi Jézus Szíve Ferences Templom plébánosa celebrálta.

„Sorsunk egybeforr, együtt megyünk tovább,
Az élet viharában Te vigyázol reám.
Köszönöm, hogy szeretsz, s hogy hiszel bennem,
S hogy megosztod az életed velem.”

2014. augusztus 30-án házasságot kötött **Dr. vitéz Tolnai Krisztina Eszter és Bíró László István** a mányi katolikus templomban. Az esketési szertartást Kelényi József atya celebrálta, áldást mondott a fiatal párra vitéz Szabó Ferenc református lelképásztor is.

ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!

„A világ minden gyermekkel újrakezdődik!”

Kelet-Magyarország TSZK.

Örömmel tudatjuk, hogy 2013. szeptember 12. napján, a Boldogságos Szűz Mária nevének ünnepén 3 óra 50 perckor megszületett **Dr. v. Juhász Ágnes és Koncsol János** elsőszülött gyermeke, **v. Juhász Béla** törzskapitány úr első unokája, **Benedek**.

„(...) a gyerek az öröm, reménység. Gyöngé testében van valami világ, ártatlan lelkében van valami égi, egész kedves valója olyan nekünk, mint a tavaszi vetés: ígéret és gyönyörűség.” (Gárdonyi Géza)

Nyugat-Dunántúli TSZK.

Megszületett vitéz Molnár Zsolt rendtársunk második kislánya, **Molnár Lotti Lia**, 2013. szeptember 5-én. A fotó a **nemzetes Kisasszony** keresztelőjén készült, a győri Kamillus templomban, a boldog szülőkkel és keresztszülőkkel.

Rendtagjaink nevében gratulálunk Lotti Lia megérkezéséhez! Boldogságot és egészséget kívánunk a családnak!

„Nemes, szép élethez nem kellene nagy cselekedetek, csupán tiszta szív és sok, sok szeretet!” (Pázmány Péter)

Dél-Közép Magyarország TSZK

Szeretettel gratulálunk Szervánszky Judit nemzeti asszony és vitéz Suhajda Krisztián legkisebb gyermekének születéséhez. Gyönyörű kislányok, családjuk szemefénye Kincső, Csenge és Zselyke. Isten éltesen Titeket, kísérjen végig hosszú életetekén át!

Közép-Magyarország Kelet TSZK

Nemzeti Szilágyi Tibor VRNT rendtársunk leányának, Szilágyi Fanni VRNT úrhölgynek 2014. március 16-án született meg Villő nevű kislánya. Törzsszékünk nevében gratulálunk a kisasszony születéséhez! Jó egészséget, sok boldogságot kívánunk!

Nemzeti Tóth Győző VRNT rendtársunk fiának, Tóth Gábornak és Türk Gabriellának Dorottya nevű kisleánya 2012. augusztus 21-én született. Nagybácsikájának, Dr.v. Bucsy László tkp.úrnak köszönhetően máris imádja a lovakat és a kocsikázást. Pici kora ellenére elképesztő szókinccsel el is éri, hogy nyeregbe, vagy kocsira ültessék, nagypapája szerető oltalma mellett. Tóth Dorottya v. Borda-Légrédi Lilla kislánya, Koppány előtti ül Roncador nyergében.

Nemzeti Varga Tamás VRNT rendtársunk és felesége Reznák Anita Zsófia kislánya, Varga Zoé 2014.január 27-én született.

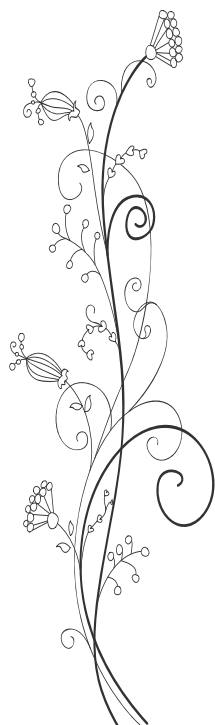

Szeretettel köszöntünk, te édes kicsi csöpp, Életedet kísérje áldás és egészség! Te légy nekünk a fény, életünk aránya, Mosolyod legyen napjaink csillaga.

Istennek hála, vitéz Aranyos Csaba és felesége, Múdrák Mária családja 2014. szeptember 26-án két kisasszonnyal bővült: Aranyos Anna és Katika, mindketten nagyon jól érzik magukat. Sok boldogságot a két kisasszonynak, anyukának, apunak és az egész családnak! Isten áldását kérjük rájuk.

Szabó György VRNT, Sülysáp

*Szeresd a gyermeket! Ne legyen bús, komoly,
Szemének tükréből játsszék örök mosoly.
Maradjon a gyermek: gyermek, míg csak lehet,
Majd érzi súlyosan ő is az életet.*

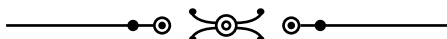
*Hintsen a kikelet tarka virágokat,
Daloljon a madár az árnyas lomb alatt.
Csörgesse a patak csillogva gyöngyeit –
Töröld le gyöngéden a gyermek könnyeit. (Pósa Lajos)*

Gratulálunk a családjaitokba érkezett gyermekáldáshoz. Isten tartson meg Titeket megértésben, szeretetben!
vitéz Dékány Ágoston otkp.

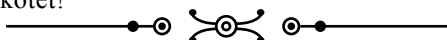
KÖNYVAJÁNLÓ

Dr. Kerepeszki Róbert:**A VITÉZI REND 1920- 1945 c. könyve**

A Szerző a Debreceni Egyetem Modernkori Magyar Történeti Tanszékének egyetemi adjunktusa. A könyv elkészültében és a kutatásokban a TVR részéről v. Soltész Gyula főszéktartó tkp. és v. Bacskó György vhdgy. nyújtott segítséget, amit a könyvbemutatón a szerző külön meg is köszönt. Elfogulatlan tanulmány - és nem csak a történészek számára élvezhető mű a Vitézi Rendről.

Molnár V. József ÖRÖKSÉG című könyve

Miért LÉTfontosságú ismerni gyökereinket, örökségünket, életet, biztonságot, megnyugvásunkat adó eredendő, Teremtő Istentől és az Ő egy Fiától való műveltségünket? A kérdés magában foglalja a választ... Ebben segít ez a gyönyörűsége tanulmánykötet!

„...fel a fejjel!...” – Mayer Ferenc Sándor könyve

Édesapám gyakran dúdolgatta a címadó Cserkész indulót, amikor valamilyen nehéz élethelyzetbe került. Aztán később nekem is adott némi lelkiezt, hogy a megpróbáltatásokat könnyebben viseljem. Ő még 1948-ban került többedmagával a Győri Népbíróság elé a „klerikális reakció újjáélesztésére alkalmas rémhír terjesztése” vádjával. Tizennyolcadik évemet alig betöltve pedig én álltam a vádlottak padján államellenes izgatás miatt.

Az történt, hogy 1956-os újságokat vittem be az iskolámba, a szünetekben megbeszéltük, hogy mit mondott a Szabad Európa Rádió, vagy az Amerika Hangja. Megbeszéltük az aktuális eseményeket. Ekkor, 1966-ban elég feszült volt a helyzet Ajka környékén. Tavasszal a devecseri tanítók összeesküvése derült ki, többeket letartóztattak. Néhány hónapra rá a padragi bányászok robbantottak ki egy sándarabot, azért, hogy kisiklásra késztesse egy szovjet katonai szerelvényt. Volt, hogy néhány csille úgy jött a felszínre, hogy az oldalán rendszerellenes feliratok voltak. Akkor fordult komolyabba a vietnami háború is, meg közeledett az 1956-os forradalom tizedik évfordulója. - Elhatároztam, hogy levelet írok a Minisztertanács Titkárságának és egyben Cseke Lászlónak is, a SZER-hez Münchenbe, beszámolv a megyei eseményekről. A Minisztertanácstól kértem, hogy ideje lenne megvalósítani néhány 56-os ígéretet, mivel az ország vezetői most is ugyanazok, akik az ígéretek tették. A levelet úgy írtam alá, hogy „Bakonyi Forradalmi Bizottság”. 1966-október

22-én aztán letartóztattak...Több évi kérvényezés után tudtam levelezőn leérettségizni, majd mást tanulni. Közben voltam betanított munkás, szakmunkás, műszaki rajzoló, szerszámszerkesztő, művezető, majd pályaváltoztatás után szakoktató és kollégiumi nevelő. Már a rendszerváltásnak nevezett események után sikerült több diplomát szerezni, de ezeket már nem nagyon tudtam hasznosítani kollégiumi nevelőként, elzárva a tanítás lehetőségétől, majd nyugdíjas lettem. Kalandos életutam elismeréseként az utolsók között 2011-ben megkaptam - a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség javaslatára - az 1956-os emlékérmét, ezzel a legfiatalabb államilag elismert és kitüntetett 56-os lettem. Könyvem részletesebben beszámol életutam egy szakaszáról, mely az 1984-es olimpiai bojkott elleni tiltakozással zárul. Írásomat jó szívvel ajánlom minden érdeklődőnek.

A könyv megrendelhető postai szállítással együtt 1500,- forintos áron, vagy személyes átvétellel 1200,- forintért névre szóló dedikálással: Mayer Ferenc Sándor, 8400 - Ajka, Martinovics utca 7. ,vagy telefon: 88/201-624 és a 70/544-9031 , illetve mayfersan@freemail.hu címeiken.

v. Mayer Ferenc Sándor VRNT

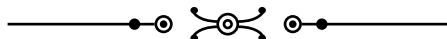
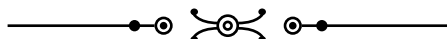
Hodossy Péter – Hodossy Tamás Felvidéki vándorok

Nemeshodos - Dunaszerdahely - Csallóközkürt - Csíksomlyó gyalogos zárandokutunk útinaplója! A 850 km-t 32 nap alatt tettük meg! A könyv sajnos csak a Felvidéken kapható. Keménytáblás, színes, kötött kiadvány, 210 oldalon, egy térképmellékletet is tartalmaz.

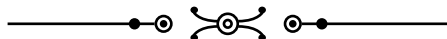
Kapható: a Pantha Rhei üzleteiben (Pozsony - Posta utca, Somorja, Dunaszerdahely, Révkomárom, Érsekújvár, Kassa - Aupark), a Molnár könyvesboltokban (Dunaszerdahely - Hypernova, Vágsellye, Galánta, Somorja), a Családi könyvklub üzleteiben (Dunaszerdahely - Max bevásárlóközpont és a Centrum), illetve a két szerzőnél, **Hodossy Péter VRNT és Hodossy Tamás VRNT; hodossypetike@gmail.com**

Friedrich Klára: Megfejtések könyve I. - A mű alapgon dolata: Rovásírásos emlékeink egyúttal magyar nyelvemlékek is. Ezzel a gondolattal közel 30 éve ismertette meg a szerzőt **Dr. Zakar András** katolikus pap, teológus, Mindszenty bíboros úr titkára, akihez az 1980-as években járt férjével együtt östörténetet tanulni. Így a könyv e nagyszerű és a kommunisták által bebörtönzött tudóstól származó idézettel kezdődik: „Miért hanyagoljuk el rovasírásos emlékeink pontos megfejtésének módszeres kidolgozását és nyelvemlékként való elemzését?”

Zétényi Zsolt: A KÉPÍRÓ-ÜGY – KAIROSZ KIADÓ

V.lg. Jávör Zoltán Árpád - **Hit és Magyarság** c. kötete **vitéz Szeleczky Zita** életét és művészetét tartalmazza. **Megrendelhető:** vorzoli@enternet.hu

vitéz Pongrácz György, II. világháborús katona „**Gépesített tatárjárás Közép-Európában –Igazodás jobbra; és „Egy másik Nürnberg”** c. kötetei.

IDŐSZERŰ GONDOLATOK

Az „EGYség üzenete” sorozat IV. kötete

Nem véletlenül, ebben az évben (2014 a Szaturnusz és a Nyilas éve, a keleti zodiákusban a Ló éve) jelenik meg ez a „lélekigazító” Kalendárium, az eSZTeNDő=iSTeNiDő körének jeles napjaival, és a hozzájuk fűződő IDŐ-SZER-ű gondolatokkal.

A Nap, a Fény útja minden korban mindig a legfontosabb eseménye volt az emberiségnek, hiszen a Teremtés földi megnyilvánulására a Természet törvényeire, az Életre tanított. Az Életre és a Hitre, amely a mindig megújulásban, feltámadásban mutatta az örökkévalóság misztériumát, a Szeretettörvény mindenhatóságát. A Fény üzenete a Nap adta Térdő pontosan megmutatta, mikor minek van ideje, hiszen a Szent Idő és a Szent Tér népünk mágikus nagyemlékezetében elválaszthatatlanul egybeforrt, mutatja ezt ősi szertartásrendünk is, amikor „szentidőben, szenthelyen” áldoztak, imádkoztak, tették meg lelki tisztulásukat szellemi emelkedésük érdekében. Tudták, hogy a csillagok által kijelölt ünnep mire alkalmas, mit lehet, illetve KELL tenni és mit nem, hogyan szenteljük az időt, tágitva a teret. Ez által REND volt a lelkekben, miáltal a szellem akadálytalanabban tudott megnyilvánulni a lelkiismeretben, tehát a szabad akarat Isten felé igyekezett. Természetsszerűleg egészségesebbek is voltak. Isteni tudásunk akadálytalanul áramolhatott segítve úgy az egyén, mint az emberiség fejlődését. A csillagtudásból „felkészített” beavatott átlátta az erők működésének és hatásainak rendszerét, tudta mikor nyílnak kapuk, hogy átléphessen a fényvilágokba további tudásért. Értette és betartotta törvényeit, segítve, tanítva, gyógyítva, vezetve (és nem megvezetve) a többieket. Mi maradt mára ebből...?

Ez a kiadvány emlékeztet egyrészt a lassan feledésbe merülő ősi, másrészt a ma még ismert de „lebutítva” alkalmazott ünnepek sorának felelevenítésével, valamint az ünnepekhez tartozó mára már elfeledett, vagy tudatosan elfeledtetett jeles egyházi, politikai, és katonai-vitézi események felsorolásával. Bár a teljesség igénye nélkül mutatja be számos rangos szentünket és szellemi segítőknek, de az ő életpéldázatukon keresztül adott felismeréssel kívánunk mégis segítséget nyújtani a hétköznapi próbatételeinek megoldásához. Kiemelten foglalkozunk a Magyar Szent Koronán megjelenő szentjeinkkel, a XX. század szellemi vezetőivel, a magyar honvédelem vitézi helytállásának hadicselekményeivel és az áldozatos küzdelmet vívó hősökkel. Célunk, a szívekbe benyitva eljutni a lelkekhez, hogy újra felismerjük a Fény által mutatott utat, amelyen fénylő csillagokként, segítő igazodási pontként, kapaszkodóként sorakoznak szentjeink, hőseink csak azt várva, hogy végre megszólítsuk őket, szeressük őket, hívjuk és kérjük őket.

v Joó Katalin

Igényes kivitelű keményfedelű kötet A/4-es mérethben több mint 300 oldalon.

Megrendelhető a honlapunk - www.jooszellem.hu – segítségével, vagy postai utánvétellel is: jooszellem@gmail.com, tel: +36 20/221-68-10

A kiadó – a Pílisi Szent Margit Alapítvány – további kiadványainak megjelentetésére támogatást elfogad, pénzbeli vagy a céljai elérését segítő szolgáltatások felajánlásával.

Bankszámlaszám: 10403057-50526583-52771013

Adószám: 18223622-1-13

v. Döbrentei Kornél - *És mégis* – Püski Kiadó –, „Versfogyatkozások az idők, *És mégis* gazdagabbak lettünk a nemzeti hagyományainkhoz hű, a szellemi honvédelem küzdelmeiben Balassi-kardját vitézül forgató szerző új kötetének megjelenésével.”

Medvigy Endre

(A mű 'Előjáró beszéd'-éből)

És mégis

Egy világegyetem a talpunk alatt,

miként az akasztottnak,

és mégis –

Hatalmas ököl hült helye az űr,

kínlódva növi körbe a szívünk,

és mégis –

Ránk könyököl az Isten,

hogy szétfröccsen a májunk,

és mégis –

Szájából végtelen költemény

a szél és a lelkünk,

és mégis –

Közös veríték a tenger,

zarándokhelyé avatjuk gyomrát a cetnek,

és mégis –

Ezer éve delez itt a káini pillanat,

ragyogása föléli a vérünk,

és mégis –

Három kakasszón inog az éjszakánk,

A kardokon nehezen virrad meg az eskü,

és mégis –

A Kárpátok közt világtalan bolyong a végzet,

üvöltünk és idetálál,

és mégis...

KOPJAJA-MEGRENDELÉS SZAKRÁLIS JELENTÉS-TARTALOMMAL:

Mérai László

merai.laszlo@chello.hu

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...”

Juhász Gyula: Consolatio

Vitéz Bodnár Nándor rendtársunk, nőr. ezredes, életének 85. évében, 2012. december 30-án hunyt el Kaposvárott. 1928-ban született Balatonszentgyörgyön. Várományosként avatták vitézzé 1996-ban Debrecenben. 2002-től Somogy megye vitézi hadnagya, majd 2003 és 2009 között a terület székkapitánya volt. Munkájáért a Vitézi Rend érdemkeresztjének bronz és ezüst fokozatával tüntették ki. Rendtársai őrzik emlékét.

Életének 100-ik évében lépett a hadak útjára

vitéz Hajdu Lajos m.kir. vk. ezredes, a Pest Törzsszék tagja. Tiszatardoson született 1912-ben. II. vh-s haditetteiért megkapta a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét, a II. o. Német Vaskeresztet és a Signum Laudist. A háború után 3 év szovjet hadifogságot szenvedett. 1951-ben Münchenben avatták vitézzé.

Nyugodj békében; emléked megőrizzük. v. Turba László tkp.

Vitéz melkenhorni Frühm Gertrúd rendtársunk 2013. augusztus 21-én, 83 éves korában visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Gertrúd több generációs katonacsaládba született. Édesapja, vitéz melkenhorni Frühm Hugó vezérőrnagy, országos légvédelmi parancsnok a szovjet fogságból nem tért haza, édesanyja nyugdíját megvonták. Igen nehéz körülmények között élte meg gyermekkorát, melyet a család kitelepítése még nehezebbé tett. A kitelepítés feloldása után kisebb-nagyobb fizikai munkákat végezhetett, de szellemi soha. Egyetlen vagyona a nevelése volt, az „Isten-Haza-Család”, melyhez élete végéig hű maradt. Igaz ember volt, aki az elesetteket segítette. Szerény ember volt és nem volt törtető, a világi javak harácsolása távol állt tőle, ennek okán zárkózott lélek volt. Ő valóban a jó harcot megharcolta, a pályát végigfutotta, s hitét, hazaszeretetét megtartotta. Nyugodj békében Gertrúd!

A nekrológot írta, nővére v. Frühm Herta,
v. Kintzly Béláné

2013. december 7-én hunyt el 88 földi esztendejét betöltve **vitéz csikjenőfalvi és miklósvári Gyenge Mihály ny. okleveles mérnök Ottawában (Ontario-Kanada). Doboz községben született 1925-ben. Veszprémben avatták vitézzé édesapja, id. vitéz Gyenge Mihály várományosaként 1943-ban. 1956-ban emigrált családjával. A már Kanadában született Endre fia 1992-ben örökölte meg nagyapja vitézi címét. Emlékét megőrzik a kanadai bajtársak.** v. Majthényi László tb. tkp.

2014 jan. 5-én hunyt el
v. **PATAKI JÓZSEF, Torda-Aranyosszék székkapitánya, a Tordai Hagyományörző Bizottság létrehozója és haláláig elnöke, kiváló magyar, hűséges rendtársunk.** Alapítványán keresztül és a TVR. erdélyi törzse támogatásával Észak-Erdélyben 42 emlékhelyet hozott létre az I. és II. világháborúban elesett honvédek emlékére. Rendkívüli energiával munkálkodott az ismeretlen katonasírok felderítésén, beazonosításán és megjelölésén. Az utolsó, a gerendkeresztúri honvéd emlékmű avató ünnepségén munkájukat így összegezte: „15 év leforgása alatt 62 helyen, illetve helységben sikerült 2627 hősi halott vagy hadifogoly temetési helyét feltárni, sokukat név szerint is azonosítani. Ez idő alatt 42 emlékjelet, kopjafás emlékoszlopot, sírkövet, sírkertet, siratófalat vagy turulmadaras emlékoszlopot állítottunk.”-Rendkívüli munkáját a VR ezüst Nemzetvédelmi Keresztrel, ezüst és arany Érdemkeresztrel jutalmazta. A Julianus-díj 2010. évi kitüntetettje, Torda város díszpolgára, valamint a legmagasabb magyar állami kitüntetésben is részesült.

A Jó Isten adjon örök nyugodalmat neki, jutalmazza Nemzetünkért tett kiemelkedő munkáját. Temetése Tordán 2014 jan.8-án volt. Életével példát mutatott – emléke velünk marad.

v.Lázár Elemér otkp.Erdély

Kedves Józsi bátyám!

(mindenkinek Jóska bátyja voltál,csak nekem Józsi bátyám).

Emlékszem, egyszer azt mondta valaki, egy temetési nekrológ nem más, mint azok a szavak, amiket nem tudtunk egymásnak időben, idejében elmondani. Emlékszem, amikor Farkas Dénes esperes úrral vagy Szedilek Csabával, Boldizsár Zeyk tanár úrral, vagy Bíró Sanyikával töretlen odaadással fáradoztatok azon, hogy az átírt, kódosított múlt újra tisztán megjelenjen, emléket állítva, tisztelegve azok előtt, akik a legszentebb, legdrágább áldozatot hozták, hogy ez a föld magyar legyen. Emlékszem Váczi Mihály soraira, az volt a kedvenced, vitézzé avatásod alkalmával hallottam Tőled először: „Nem elég akarni, de tenni, tenni kell! „és kedvenc versedre, Reményik soraira, hogy „nem, nem soha, mi nem nyugszunk bele!” - e pár szó annyira jellemezte a munkád, hozzáállásod, ragaszkodásod ahhoz, ami a Mindenható Úristen által jog szerint adatott. És ott álltunk Tordán, vagy Enyeden, Túron vagy Bonczidán, Krasznán, vagy Margittán, Hadadon, vagy Paptamásiban, csodálva az elkészült művet, az emléket, amit nem lehet eltüntetni, felégetni, örök bizonyágként, hogy volt és van Istenünk, hazánk, szülőföldünk, amit úgy hordozunk magunkban, mint ereinkben apáink, anyáink ősi vérét. Emlékszem, Cech Vilmos barátunkkal kutakodtunk a várfalvi szentelésen, amikor felháborodva mesélted, hogy galád módon, tankokkal taposták halálra, a kórház sebesült, ifjú, magyar honvédeit - és mai napig ezért ember előtt senki sem felelős! - De csak pár szóban említetted, mi történt az unitárius parókián, mert a „fájdalom örök, ettől vonaglik minden rög, ettől vérzik, ki csak nyomunkba hág...és ettől sír a lelke minden zugnak”.

„A sötétség nagylelkű, türelmes. Mindig győz. Ám erejének szívében ott lakozik a gyengesége: egyetlen magányos gyertya elegendő, hogy elűzze őt. A szeretet pedig több magányos gyertyánál. A szeretet képes lángra lobbantani a csillagokat.” Te voltál az a magányos gyertya, és mi apró lángocskaként együtt égtünk Veled, hogy világítson Erdély-szerte a sok csillag. Bizonyára odafönn, Csaba királyfi dicső égi seregében, Te tudod bizonyosan, hogy az általad megharcolt harcok, csaták nem voltak hiábavalóak. Amit a nemzetért, értünk tettél, köszönjük. Amit Anyaszentegyházadért tettél, azt Isten fizesse, de Te már tudod azt, hogy UNUS EST DEUS! Isten áldjon Józsi bátyám! Nyugodj békében!

vitéz Kocsis László Észak-Erdély tkp.

91. életévét betöltve tért meg a Hadak Újára id. **vitéz László Tibor ny. lelkipásztor**, a II. világháborúban tábori lelkész, főhadnagy. (Szolnok, 1922. április 11. – Székesfehérvár, 2014. január 7.) Nagypám, vitéz László Imre Ödön ref. tisztviselő, 1914-től katona 1918-ig, tizedesként. – Édesapám a 68. gye.-ben szolgált, szerb, orosz, román és olasz fronton. Helytállásáért vas érdemkereszttel és bronz vitézségi éremmel tüntették ki. Édesanyám László Tiborné sz. Barsi Judit, meghalt 2011.02.23-án Székesfehérváron, kinek halálát Édesapám nehezen viselte el. - Szolnokon a Versey Ferenc reál gimnáziumban érettségizett, majd a Budapesti Református Theológiai Akadémián szerzett lelkészi oklevelet, ugyanekkor a Pázmány Péter Egyetem Bölcsészettudományi Karon magyar-történelem szakon abszolutóriumot. Katonai szolgálatot látott el: 1944.07.01. – 1945.12.25-ig, Ebben: 1944.10.23-tól katonai szolgálat a mk. 154.számú hadikórház-vonaton, karp. tábori lelkész 1945.05.10-ig. 1945.05.10-től amerikai hadifogságba kerül, Traunstein(Turnhalle) majd 1946.02.26.-án visszatért Magyarországra. Aktív lelkészi szolgálat: Exmisszus s. lelkész: III. é. Th. hallgatóként, a Külső-Somogy megyében. Dombóvári Egyházközségbe kirendelve segédlelkészi szolgálatra 1943.02.05-től Ravasz László pp. által. Kajdacs, Tolna megye, lelkipásztor, 1946-tól - 1986. márciusáig. -Székesfehérvár, beo. lelkész - könyvelő 1986 – 2002-ig. A lelkek pasztorálása és a gyülekezet építése mellett, a gyülekezet tagjai között élt, akkor is, amikor 25 éven

keresztül, a kajdaci Aranykalász MGTSZ-ben könyvelőként is dolgozott. Tudása és képességei szerint igyekezett szolgálatát maradéktalanul elvégezni, minden szolgálati helyén. 1986-ban Székesfehérvárra költözött, ahol a Székesfehérvári Református Gyülekezetben beosztott lelkészként és könyvelőként dolgozott egészen 2002-ig. A rendszerváltás után, amikor a gyülekezet új templom építésébe kezd, igyekezett ötlete-

ivel és munkájával, egész családjával együtt kivenni a részét a munkából. Minden szolgálati helyén tudásával és képességeivel szolgált. Igyekezett a rábízott lelkeket szépre, jóra tanítani. Valtotta – „Mindenkori a Bibliát prédikáltam, s némelykor talán sikerült is aszerint is élnem.” A Történelmi Vitézi Rend tagjai közé 2002. szeptember 21-én avatták, melynek haláláig hűséges és aktív tagja volt. 2014.01.07-én reggel csendesesen, álmában adta viszsza lelkét Teremtőjének. Mindezt: SOLI DEO GLORIA!

v. László Tibor szkp.

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” 2014. február 15-én, földi életének 99. évében lépett a Hadak Újára **vitéz Keresztes Zoltán György ny. alezredes** Vancouverben (Kanada). Kiskunhalason született a Nagy Háború kitörésének esztendejében, 1914. szeptember 28-án. A Ludovika Akadémián avatták hadnaggyá, amelynek később tanára is lett. A 2. világháború elején hadmérnökként Sárospatakra került, alezredesi rangban. A háború végén közel három éves szovjet hadifogságot szenvedett. A katonai pályától eltérve, az 1956-os szabadságharc bukását követően családjával együtt Kanadába emigrált. Takarítói munkát vállalt, s közben műszaki rajzoló képesítést szerzett. Ettől kezdve egészen nyugdíjba vonulásáig műszaki rajzolóként dolgozott. Ameddig csak bírta fizikailag, közel 50 éven át, aktív tagja és lelkes támogatója volt a vancouveri Első Magyar Református Gyülekezetnek, a Magyar Kulturális Egyesületnek és a Magyar Veteránok Szövetségének. Évekig részt vett a vancouveri havi magazin, a „Tárogató” szerkesztésében. Feleségével, Ilonával együtt önzetlenül segítette az új bevándorlókat. Emlékét megőrzik szívükben a Kanadában élő bajtársak.

vitéz Majthényi László tb. törzskapitány

Dr. vitéz Eperjes Judit Budapest, I. kerületi rendtársunk 2014. március 4-én elhunyt. Búcsúztatása 2014. április 27-én 9.00 órakor volt a Krisztinavárosi Plébániatemplomban. Nyugodj békében, rendtársaid emlékezetében tovább élsz.

v. Béres Ferenc tkp.

Újvárosy István VRNT, született 1935 április 18-án Debrecenben (anyja neve-Réthy Margit). A budapesti Lónyai utcai Református Gimnáziumban érettségizett. Az 56-os forradalom leverése után elhagyta az országot. Feleségével, Marikával, külföldön ismerkedett meg. Kanadában, Edmontonban telepedtek le, ahol 30 éven át az Alberta Egyetemen dolgozott, az élelmiszertudományi kar docense volt. Az edmontoni Kálvin Magyar Református Egyház presbitere és hosszú időn át pénztárosa. Tagja volt a Magyar Harcosok Bajtársi Szövetségének. A magyarság ügyének fáradhatatlan harcosa, az edmontoni közélet ismert és megbecsült résztvevője. Árpád fia, családjával az albertai Peace River-ben lakik. A gyászszertartás március 2-án volt az edmontoni református templomban, Dr. Pungur József VRNT református lelkész vezetésével.

A Család gyászában osztozunk; emléked rendtársaid, barátaid is őrzik.

v. Majthényi László Kanada tb. tkp.

Az Észak-Erdély Törzsszék soraiból a Hadak Újára lépett rendtársaink:

77 esztendősen, 2014. március 17-én hunyt el Gyulán **vitész Kiss Ferenc, a Hajdúsági Székkapitányság tagja.** 1936-ban született Nagyszalontán. Várományosként avatták vitészé Szilágysomlyón 2007-ben.

Vitéz Palkó József, a Kolozsvári Székkapitányság tagja 2014. április 18-án hunyt el. 1931-ben született Jegenyén. Kolozsváron avatták várományosként 2000-ben.

Nyugodjatok békében, emléketeket megőrizzük.

v. Kocsis László Észak-Erdély TSZK.tkp.

Szomorú szívvel tudatjuk: **vitész PALKÓ JÓZSEF rendtársunk** hirtelen halállal hagyta itt e földi életet, hazatért a mennyei Atyához. Utolsó útjára nagypénteken déli 12 órakor kísértük a Házsongárdi temetőben. Nyugodjon békében és örködjön feletünk Isten akaratával. Aki ismerte és aki nem ismerte is, mondjon érte egy imát vagy fohászt. Köszönjük.

vitész Tokay Rózália vhdgy.

2014. május 22. csütörtök, Óbudai Temető. A már hat éve **elhunyt vitész Miklósi Zsolt Miklós kedves rendtársunkra, Buda előző törzskapitányára** emlékeztünk sírjánál. Aki annyi mindent tett Rendünkért, törzsszékeért, az egyes emberekért, s olyan önzetlen, őszinte-tiszta szívvel, azt nem lehet – és nem szabad – feledni.

v. Béres Ferenc Buda tkp.

2014. június 12-én hunyt el Szerencsen kedves rendtársunk, **nemzetes Rozgonyi Mária, Kulcsárné.** Szerencsen született 1933-ban. 2007-ben Budapesten avatták a nemzetvédelmi tagozatba. Emlékét megőrzi az Észak-Kelet Mo. Törzsszék vitézei.

v. Juhász Béla tkp.

Megrendülve, de Isten akaratában megnyugodva tudatom, hogy szeretett nagyanyám, **Vörösváczy Sándorné, született Takács Borbála** - Hillye, 1922. VIII. 24 - Kalocsa, 2014. VII. 27. életének 92. évében jobblétre szenderült.

v. Vörösváczy Csaba vhdgy.

Életének 66. évében július 30-án elhunyt **vitész Oberrecht László rendtársunk.** Súlyos betegséggel küzdött, mely végül legyőzte Őt.

Segítőkéss társunk volt, őszinte barát, lelkes rendtagunk.

Gyászoljuk Őt, s kérjük Isten kegyelmét, adjon örök nyugalmat néki.

v. Béres Ferenc tkp.

Örök nyugalomra helyezték vitész Pántis István hamvait (1925-2014)

Közép-Mo. Kelet törzsszékünk legidősebb, II. világháborút, a tordai csatát is megharcolt és 11 éven át a kommunizmus különböző börtöneit megszenvedett rendtársunk, **vitész Pántis István életének 90. évében,** 2014 július 31.-én a Hadak Újára lépett. Érdemei elismeréséül többek között megkapta az I. o. Tűzkeresztet egy sebesülési pánttal, a „Kisezüst” és „Nagyezüst

„ Vitézségi Érmét valamint Rendünk Ezüst Érdemkeresztjét és a Nemzetvédelmi Kereszt ezüst fokozatát. Tisztessége és magyarsága mellett a legnehezebb helyzetekben is kitartó, kemény ember volt, akinek távozásával sokan nemcsak atyai barátunkat, hanem az általa átélte időszak súlyos magyar történelmének hiteles tolmácsolóját is elvesztettük. Temetésére református szertartás szerint 2014. augusztus 8-án került sor a Gödöllő - Máriabesnyői Temetőben. A Vitézi Rend nevében vitész Bucsy László törzskapitány búcsúzott és mondott emlékbeszédet. Ravatalánál vitézi díszegység állt őrt. Sírja felett - végakaratahoz híven - felzendült a katonai takarodó. Dr.v.Bucsy László tkp

2014. augusztus 8-án a hőgyési Szent Kereszt Felmagasztalása plébániatemplomban búcsúztak a Tolna megyei Alcsoport vitézei nemzetes **Dr. Huszár Elek ny. főállatorvostól,** aki 2014. július 19-én hunyt el hőgyési otthonában. Sárbogárdon született 1926-ban. Az 1956-os forradalom a Tolna megyei Regöly községben érte, ahonnan a falu által a pesti szabadságharcosoknak gyűjtött élelmiszer szállítását ő szervezte meg. 1957-ben megtagadta részvételét a TSZ-szervezési agitációban. Ezért koholt vádak alapján kegyetlenül megverték, megkínózták, majd a szekszárdi börtönbe vetették, később a hírhedt kistarcsai táborba internálták. Végül izgatás hamis vádjával 9 havi börtönbüntetést szenvedett. A diktatúra éveinek vége felé közeledtével bekapcsolódott a lakiteleki mozgalomba, majd 1990-ben a Magyar Demokrata Fórum tagja, később választmányi tagja lett, 2004-ben pedig csatlakozott a pártból kizárt képviselők által megalapított Nemzeti Fórumhoz. Aktív szerepet vállalt továbbá a Politikai Foglyok Szövetségében és az '56-os Szövetségben. 1956-os helytállásáért több elismerésben és kitüntetésben is részesült. 1991-ben megkapta a Hazáért és Szabadságért Érdemérmét Antal Józseftől, 1994-ben a Hazáért Érdemkeresztet a Politikai Foglyok Szövetségétől. 1995-ben a Történelmi Vitézi Rend sorai közé fogadta, majd 1998-ban a Szent György Lovagrend lovag-

jává avatták. 2000-ben Kovács Béla-díjat, majd 2006-ban további három elismerést adományoztak számára. Állatorvosi tevékenységéért a Szent István Egyetem Tatay Zoltán-emlékérmét vehette át 2011-ben.

Kedves Rendtársunktól megrendülten búcsúzzunk. Osztozunk a család gyászában.

Halmi János VRNTszkp.

A Hadak útjára lépett vitéz Steig Ottó (1923-2014)

A Dél-Dunántúli TSZK Baranya m. Alcsoport tagjai megrendüléssel értesültek arról, hogy tisztelt és nagyrabecsült rendtársunk, **vitéz Steig Ottó 2014. október 4-én**, földi életének 92. évében elhunyt. Temetése 2014. október 27-én volt a pécsi központi temetőben.

V. Steig Ottó 1923. március 6-án a Baranya megyei Villány községben született. Iskolai elvégzése után szobafestő szakmát tanult. Már tizenhat évesen munkába állt és édesapja mellett dolgozott festőként. Korkedvezményrel, 1941-ben Bajára vonult be katonának, innen került ki a 2. m.kir. hadsereg honvédeként a keleti hadszíntérre. Részes volt a doni harcoknak, helytállásáért megkapta az első osztályú Tűzkeresztet a kardokkal és koszorúval. A doni katasztrófa poklát sikerült túlélnie és hazajönnie, ezt követően leszerelték. Bajáról Pécsre költözött; ismételt behívót kapott. Másodszor is az orosz hadszíntérre került, s rövidesen fogságba esett. A kazakisztáni hadifogoly-táborból csak 1947. szeptember 1-én sikerült hazatérnie. Pél-dás családi életet élt. Két leánya, két unokája és három dédunokája született. Gyermekeit hazaszeretetre és nemzeti öntudatra nevelte. Nyugdíjazásáig a Pécsi Honvéd Kórház élelmezésvezetője volt. A kikapcsolódást számára mindig a szőlővel való foglalatosság jelentette. Ezen kívül sokat olvasott, a történelmi témájú könyvek voltak a kedvencei. – Hazafias helytállása elismeréseként Budapesten 2010-ben avatták a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatába. Rendünkért kitartó akarattal, sokat dolgozott. Igaz magyar emberként sok barátja és tisztelője volt. Az élete során sok problémát kellett megoldania, ezeket nagy akarással és munkabírással végezte. Háborús helytállásáért a Doni Emlékkeresztet, hűségéért a Kitüntető Vitézi Cím elismerést adományozta részére a Vitézi Szék. Az utóbbi évben egészségi állapota megromlott. Ez nagyban akadályozta mozgásában, de ez a Rend életében való részvételét nem befolyásolta. Minden eseményen és rendezvényen – idős kora és betegsége ellenére – aktívan részt vett. Saját szavait idézve: „Nekem ez kötelességem és mindaddig, ameddig erővel és egészséggel bírom, ezt fogom tenni.” Példamutató hazaszeretete, őszintesége, odaadó szeretete nemcsak családjának jelent pótolhatatlan veszteséget, hanem mindenkinek, aki szeretete és tisztelte. Barátai és rendtársai körében nagy tisztelet övezte. Ő volt a „mi Ottó bácsink”. Rendtársunkat a Hadak Útján kísérfje szeretetünk és imánk. Nyugodjék békében, emlékét szívünkben kegyelettel megőrizzük.

vitéz Szárazajtai János,
Dél-Dunántúli TSZK mb. tkp.

Ottó bácsi temetési szertartása okt. 27-én 12 órakor gyázmisével kezdődött a pécsi központi temető kápolnájában. Rendünk kellő létszámmal, rendi zászlóval képviseltette magát. A búcsúztatást v.l.Decleva Ferenc Pécs-Baranya m. mb.székkapitánya végezte, méltatva nagyra becsült és tisztelt rendtársunk életútját. Megható érzés volt tudomásul venni a gyászoló család, rokonság köszönetét, mely szerint a kegyeleti szertartás alkalmá-

val jelenlétünkkel méltón emlékeztünk szeretett rendtársunkra. Búcsúzzunk tőled mindannyiunk Ottó bácsija, nyugodjál békében! A Magyarok Istene - akit őseink Hadúrnak tiszteltek – adjon neked örök nyugodalmat! v.l.Decleva Ferenc mb.szkp.

Szentmihályi Szabó Péter

(Budapest, 1945. január 8. – 2014. október 20.) magyar író, költő, műfordító, közíró. – A gimnáziumot Pannonhalmán kezdte. 1961-ben – egy 1956-os megemlékezés miatt – az ország összes középiskolájából kizárták, 1963-ban amnesztia után a dolgozók gimnáziumában érettségizhetett. 1969-ben diplomázott az ELTE Bölcsészettudom-

mányi Karán, magyar-angol szakon, ahová egy Radnóti Miklós-ról írt dolgozata alapján vették fel. Egyetemi éve alatt és közvetlenül ezután dolgozott fordítóként, sofőrként, szabadúszó íróként, diszműkovács-inasként, adminisztrátorként, később a Gondolat Könyvkiadó (1971–1975), illetve a Szépirodalmi Könyvkiadó szerkesztőjeként (1979-től) is. Volt a Galaktika Magazin szerkesztője is ez utóbbi 1985-től. 1969–1971 között tanított a Könyves Kálmán Gimnáziumban, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetemen (1975–1979 között tanársegéd), és különböző újságíró-iskolákban. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen 1995–2001 között angol irodalomtörténetet oktatott. Eddig mintegy ötven könyve jelent meg, versek, novellák, történelmi és társadalmi regények, tudományos-fantasztikus művek és tanulmányok. Tudományos-fantasztikus műveket 1973-tól kezdve kezdett írni. Számos rádió- és tévéjátékát, színdarabját adták elő, sokat fordított angol és orosz nyelvű irodalmat. Az Antall–Boross-kormány idején a Külügyminisztérium sajtófőnöke volt, és a Hungarian Observer főszerkesztője. A Szépirodalmi Könyvkiadó ügyvezető igazgatója, a Keresztény Európa Párt elnöke volt. Elismerései: József Attila-díj (1983), Petőfi Sándor Sajtószabadság-díj (1995), Kölcsey-díj (1997), A Magyar Érdemrend tisztikeresztje (2013), Illés Endre-díj World SF díj, A Nemzeti Társas Kör Hűség-díja.

A Történelmi Vitézi Rend által elismert és nagyra becsült író, közéleti ember, politikus; számos rendezvényünk prominens személyisége. Gyászoljuk a nagyszerű magyart, igaz Embert, barátot, a Szó művészt.

Adjon Isten Neked megnyugvást. Szeretetünk elkísér, emléked őrizzük – könyveiden keresztül is! TVR Vitézi Széke

Vitéz Sándor István boldoggá avatását kísérő szolnoki programok

2013. október 20.vasárnap: Belvárosi Nagytemplom, hálaadó szentmise a boldoggá avatásért. A szentmisét bemutatta: Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök, szentbeszédet mondott a Szalézi Rend generálisa Don Pascual Chávez Villanueva. **A szentmise után a Ságvári Endre körutat Boldog Sándor István körüttá keresztelték át.**

2013. október 25, péntek: a Műszaki Szakközép- és Szakiskola Jendrassik György Gépipari Tagintézmény bejáratánál helyezték el Boldog vitéz Sándor István emléktábláját. Ebben az iskolában tanult Sándor István 1928 és 1931 között.

2013. október 26, szombat: a Szent Imre Művelődési Otthon színháztermében Dr. Varga Judit muzeológusnak, a Szalézi Centenáriumi Év vezetőjének Sándor Istvánról szóló előadása és ünnepi szentmise Boldog vitéz Sándor István születésének 99. évfordulóján, melyet Havasi József szalézi atya mutatott be.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

600 éve - 1414-1418 – Konstanzi Zsinat – A zsinatra az „öt nemzetet”, az itáliaiakat, az angliaiakat, a németeket, a franciákat, a spanyolokat és a bíborosok kollégiumát **Luxemburgi Zsigmond kezdeményezésére, (Luxemburgi Zsigmond császár [Prága, 1368. február 14. – Znaim, Morvaország, 1437. december 9.] magyar, német és cseh király, német-római császár, a késő középkor egyik legjelentősebb uralkodója.)** és XXIII. János ellenpápa támogatásával hívták össze 1414 nov. elejére. Zsigmondnak egész Európa fejedelmeit és főpapjait sikerült a tárgyalóasztalhoz ültetnie. Ez volt a bécsi kongresszusig (1814 – napóleoni háborúk lezárása) a legnagyobb diplomáciai tárgyalás. Kora legkiemelkedőbb jelentőségű eseménye: A konstanzi zsinat kimondta: a zsinat az egyetemes egyházat képviseli, a hit, a reform és az egység kérdésében a pápa felett áll. Lemondatták a három pápát, és 1417-ben a bíborosok egyhangúlag megválasztották a kereszténység új egyházfőjét, V. Mártont. Elérte: a nyugati egyházszakadást megszüntette; a meglazult egyházi fegyelmet helyreállította; a keresztény hit egységét visszaállította. A konstanzi zsinaton rangos egyetemek képviselői is megjelentek - Ulrich Richental korabeli krónikája szerint - az óbudai egyetem 7 tanárával képviseltette magát.

460 éve, 1554. október 20-án született Balassi Bálint, a vitézi élet megéneklője, a reneszánsz magyar irodalom és a magyar nyelvű világi líra megteremtője. Báthori István erdélyi fejedelem és lengyel király mellett megjárta Lengyelországot; visszatérve Magyarországra részt vett a török elleni harcokban. Költészetében a szerelmi líra összefonódott a nemzeti harc élményeivel. 1594 tavaszán Esztergom ostrománál mindkét combját ágyútalálat érte. Néhány nap múlva meghalt. Balassi Bálintnak Budapesten, a Kodály köröndön látható 3 méteres szobrát Pátzay Pál alkotta 1959-ben.

v. Nagy Sándor Debrecen, sajtóreferens

410 éve - 1604. október 14-én éjszaka az egész hajdúsereg felkerekedett és átállt Bocskai István pártjára. Ezzel kezdetét vette a **Bocskai szabadságharc.** Ezek a református hajdúk 1604. október 15-én Álmosd és Diószeg között kivívták Bocskai számára az első győztes csatát. Másnap bevonultak Debrecenbe, november 11-én Kassára, ahonnan a császári főkapitány, Belgiojoso elmenekült. Pár nap után, amikor a török szultán elismerte ezt a címet, Bocskai felvette az Isten kegyelméből Erdély fejedelme, Magyarország részeinek ura és a székelyek ispánja címet. December 12-én az erdélyi rendek csatlakoztak a szabadságharchoz. 1605. február 16-án Bocskai visszaállította a székely szabadságjogokat, 21-én pedig a Nyárádszeredára összehívott erdélyi országgyűlés erdélyi fejedelemmé, 1605. április 28-án a Szerencsen tartott magyar országgyűlés Magyarország felséges fejedelmévé választotta Bocskait, aki 1605 novemberében átvette Lalla Mohamed nagyvezír kezéből a szultán által neki felajánlott koronát. *(E koronát is Ausztria „őrzi” jelenleg...)* **1605. december 12-én majdnem tízezer hajdúkatonájának földet adva letelepítette őket. Bocskai az egyetlen magyar szabadságharcvezér, aki földet adott katonáinak.** Utána sem Rákóczi, sem Kossuth nem volt képes, vagy nem akart ilyen politikai lépéseket megtenni.

250 éve – Madéfalva – 1764. január 7. –SICULICIDIUM- Csik és Háromszék székelyei elleni habsburg orvttámadás: a császári katonaság gyáván és orvul, éjszakai támadással legyilkolt **több, mint 400 védtelen székelyt**, hogy megtörje, szabadsága feladására, adófizetésre, idegen hadseregbe beolvasztásra kényszerítse a szabad székelyt. *”S bár elvesztek ők ádáz fegyver alatt, /Emlékek nem vész el, örökre fennmarad.”*

dr. Balló István, csíkszeredai tanár

200 éve - Gábor Áron (Bereck, 1814. november 27. – Uzon 1849. július 2.) székely kisbirtokos, asztalosmester, magyar nemzeti hős, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc legendás ágyúöntője és tűzére. Mindenét feláldozta a szabadságért, a Hazát védve a csatamezőn vesztette életét, amikor a kőkösi csatában az orosz tűzérő ágyúgolyója találta el.

200 éve - Ybl Miklós (Székesfehérvár, 1814. április 6. – Budapest, 1891. január 22.) magyar építész, a 19. század egyik legnagyobb magyar mestere, a historizmus európai jelentőségű képviselője. Alkotásai közül néhány: Budapest, Magyar Állami Operaház, Várkert Bazár, Budavári Palota átalakítása, Bakáts téri Assisi Sz.F. templom, Fővámház. Nagycenk, Fót kat.templ., Kecskemét, evang.templ., kastélyok, szállodák, intézmények sora.

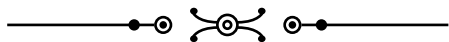
170 éve - Munkácsy Mihály (jelenleg Kárpátalja, Munkács, 1844.február 20.- Endenich, Ném.o., 1900.) A XVIII. század elején Magyarországra költözött bajor hivatalnoksaládból származott, asztalosinas Békéscsabán. Az asztaloslegényből híres festő lett, aki hatalmas méretű vásznaival az egész világot meghódította, pl.: a Krisztus-triptychon (Ecce homo, Krisztus Pilátus előtt, Golgota).. *„Sosem próbáltam isteni személyt festeni, mivel ami isteni, azt az ember nem képes megfesteni. Én az emberi alakban megjelent Istent akartam ábrázolni.”* Munkácsy Mihály

150 éve hunyt el sztrégovai és kiskelecsényi Madách Imre (Alsósztrégova, 1823. január 20. – Alsósztrégova, 1864. október 5.) magyar költő, író, ügyvéd, politikus, a Kisfaludy Társaság rendes és a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. Néhány műve: Az ember tragédiája, Mária királynő, Lantvirágok, Csák végnapjai.

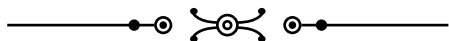
120 éve - Operaház – csak magyar anyagok! Ybl Miklós tervei alapján. Az építkezés 1875-1884-ig tartott. Ünneplés megnyitására 1884. szeptember 27-én volt, Ferenc József császár jelenlétében. A díszelőadáson a Bánk bán első felvonását, a Hunyadi László nyitányát és a Lohengrin első felvonását adták elő Erkel Ferenc vezényletével.

100 éve –hunyt el Pósa Lajos - Radnót (Gömör és Kis-Hont vármegye) 1850. április 9. – Budapest, 1914. július 9. A magyar gyermekirodalom klasszikusa. Számos verskötete és több, mint 50 kötetnyi gyermekverse jelent meg. Mintegy 800 dalt írt,

ebből kb. 400-at megzenésítettek; a legtöbb magyar dallamszerző felhasználta szövegeit, leginkább azonban Dankó Pista és Lányi Géza. Műveit számos idegen nyelvre lefordították. „*Pósa Lajos a magyar lélek költésze, s a nemzetet a maga lelkétől különválasztani nem lehet. A nemzet addig él, ameddig a lelke, szelleme, költésze. Ameddig Pósa.*” – Gárdonyi Géza

70 éve – Balatoni csata: "Tavaszi ébredés"-hadművelet, 1945 március 6-16, a Velencei tó és a Balaton közötti terület. Harcoló felek: Németország hadserege, Josef „Sepp” Dietrich tábornok vezetésével, velük szemben Fjodor Tolbuhin marsall irányításával a Vörös Hadsereg. Az összecsapó erők nagysága: A szovjetek 465 ezer katonával és 400 harckocsival támadták a Dunántúl északi részét, míg a németek 431 ezer katonával védekeztek és indítottak ellentámadást, körülbelül 900 harckocsi (teljes tartalékuk) összevonásával. A német szárazföldi haderő utolsó nagy támadása a II. világháború folyamán...Március 15-16-án a szovjet haderő elsöprő erővel indítja meg a Velencei-tótól északra a 'Bécsi hadművelet'-et, és ezzel egy időben összeomlik a „Tavaszi ébredés”. Néhány kisebb faluban (Mesztegnyő, Hosszúvíz, Böhönye) még néhány napig kitartanak ugyan német alakulatok, de ők is hamar fölmorzsolódnak. A hadművelet maximális kiterjedésekor a németek délen a Siófok-Mezőkomárom-Simontornya vonalat, míg északon a Börgöndi térséget, a Sárkeresztúr vonalat érték el. A szovjetek kb. 8500, a németek pedig legkevesebb 12 ezer katonát veszítettek. Jelentősége: A németek a csatában felhasználták páncélos tartalékaikat, még a nyugati frontról átcsoportosított tankjaik nagy részét is. A vereséggel lezárult a nagyobb német ellentámadások időszaka és következett az állandó hátrálás a háborúból még hátralévő szűk két hónapban. *Veress D.Csaba*

15 éve hunyt el Szelezcky Zita színművésznő (Budapest, 1915. április 20. – Érd, 1999. július 12.) magyar színésznő. **2015 tavaszán lesz születésének századik évfordulója.** Ennek előkészítésére könyv (és benne egy pazar CD) jelent meg e nagy formátumú, a működése alatti emigrációs magyarság egyik legnagyobb művésznőjéről, élő lelkiismeretéről, aki önálló műsoraival bejárta az egész világot. Színtársulatot alapított, 56-ban rádiószózatot intézett a világ asszonyaihoz, és -száműzőtként - műsoraival járta a világot, hogy hiánytalanul fennmaradjon identitásuk, magyarságtudatuk, a szülőföldjükre távozni kényszerülő, szétszóródott Honfiaknak, Honleányoknak, valamint azok leszármazottainak - bárhol is éljenek a földgolyón! *Péteri Attila Árpád*

2014. május: IV. Magyar Világtalálkozó. „Jó magyarnak lenni!” - „*Legyen a zene mindenkié... Az ének szebbé teszi az életet, az éneklők másokét is. /.../ nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek lehetünk. Akkor mondjuk majd csak igazán: örvendjen az egész világ!*” (Kodály Zoltán) Az ekkor megszavazott 10 legnépszerűbb magyar népdal **1. A csitári hegyek alatt; 2. Tavaszi szél vizet áraszt; 3. Elindultam szép hazámból; 4. Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok; 5. Lovamat kötöttem; 6. Erdő mellett estvéledtem; 7. Erdő, erdő, erdő marosszéki kerek erdő; 8. Megyen már a hajnalcsillag lefelé; 9. Ősszel érik babám, a fekete szőlő; 10. De szeretnék Hajnalcsillag lenni.**

MAGYAR TENGHERÉSZEK EGYESÜLETE (MATE)

Az I. világháborús Haditengerészeti

Hősi Emlékmű

A Cs. és Kir. Haditengerészet és magyar hősi halottainak emlékműve.

Denkmal zu Ehren der K.u.K. Kriegsmarine und deren Heldentoten.

War Memorial of the Imperial

and Royal Navy and its Hungarian dead heroes.

Az emlékművet 1937. október 10-én, ünnepélyes flottaparádé keretében avatták fel a Petőfi híd (akkor Horthy Miklós híd) budai parti pillérének északi oldalán; Szentgyörgyi István szobrász és Miskolczy László építész művét. A 30 m magas emlékmű a fiemei világítótornyos vasból öntött mása volt, belül kis múzeummal. A hullámokat szelő hajóorrot a Cs. és Kir. Haditengerészet Novara cirkálójáról mintázták meg. A kétalakos, hét méter magas bronz szoborcsoport korabeli hivatalos értelmezése: a támadás Géniusza vezeti az ellenséget éles tekintettel kutató matrózt. A különleges emlékmű a híd felrobbantásakor és az azt követő budai ostrom alatt megsérült. Helyreállításáról politikai okokból nem intézkedtek. Bronz töredékeit egy ideig tárolták, majd beolvasztották, a világítótornyot lebontották. A tengerészeti emlékmű egyébként igen impozáns építmény volt.

Kikötőbakok között láncsal korbekerített horgony (alumínium öntvény, az Ungvár tengerjáró horgonyának másolata), előtte bronztábla, mellette babérkoszorú, benne a magyar címer. Felirat: „**Idegen tenger zúg hamvaik felett / magyar, ki erre jársz, köszöntsd hőseidet!**” / **A világ tengerein életüket vesztett bajtársak/emlékére állította a / Magyar Tengerészek Egyesülete.**” Alatta ugyanez angol nyelven.

Napjainkban újra felmerült helyreállításának javaslata.

(Itt a korabeli filmhíradó is megtekinthető az átadási ünnepségről: <http://filmhiradok.nava.hu/watch.php?id=2507>)

A Magyar Tengerészek Egyesülete és a Duna Flottilla képviselői – vitézi rendtagjaink – a Történelmi Vitézi Rend vitézavatásának napján koszorút helyeznek el a Dunán, kegyelettel emlékezve a hősi halált halt tengerészekre, folyami hajózókra.

VITÉZI BÁLOK 2015!

BUDAPEST

A Történelmi Vitézi Rend 2015. évben a Magyar Vitézek Bálját - az előző évhez hasonlóan - a Danubius Hotel Helia dísztermében rendezi 2015. február 14-én. Program: Kapunyitás 18:00 órakor, műsor és gálavacsora; tánc hajnalig. Minden kedves Rendtársunkat, Barátainkat családjakkal szeretettel várunk. Jelentkezés, asztalfoglalás: v. Madaras Ágnes v. hdgy. asszonynál, tel: 06-20-824-9506

ERDÉLY, SZÉKELYFÖLD, CSÍKSZEREDA

Vitézi Bál 2015. február 14-én. Részletek a későbbiekben.
v. Lázár Elemér Erdély otkp.

Ez nem az alkohol reklámja!

Év végén, Szilveszter- és farsang előtt azonban mégis szeretnénk ismertebbé tenni ezeket a magyar sörfajtákat.

Gyártja és forgalmazza:

Széles és Széles – Balassagyarmat, Jósiv út 6. Tel, fax.:
(35)313-039. (Megkóstoltuk, nagyon finom.)
Egészségére!

VITÉZAVADÁS

ERDÉLY, CSÍKSZEREDA

2015. május 9. 10³⁰ óra

Millenniumi templom

BÉRES BOR MINDENKOR

Éves előfizetési program
szürettől szüretig

92 830 forint helyett
59 900
forintért

TÉL

A 6 palack Béres bor 15 690 forint értékben:
MUST '13 | **SÁRGAMUSKOTÁLY** '12 | **NAP-ARANY** '09 | **LŐCSE FURMINT** '11 | **FÉL-ÉDES HÁRSLEVELÜ** '13 | **5 PUTTONYOS ASZÚ** '07

+ Kézdy Dániel: Tokaj - Emberek és dűlők című újonnan megjelenő **könyve** 8 900 forint értékben

+ karácsonyi játék gyerekeknek: házi készítésű **dugórepülőgép** modellező szett összerakási útmutatóval

TAVASZ

A 6 palack Béres bor 11 690 forint értékben:
MUST '13 | **FURMINT** '13 | **HOLDEZÜST** '11 | **DIÓKÚT HÁRSLEVELÜ** '11 | **ÉDES SZAMORODNI** '09 | **MAGITA** '10

+ 2 db eredeti **DropStop cseppő** Béres Szőlőbirtok logóval 1 200 forint értékben

+ 15% egyszeri kedvezmény a budapesti **Assisi olasz étteremben** 2015. szeptember 1-ig maximum 3 000 forint értékben

NYÁR

6 palack Béres bor 11 400 forint értékben:
FURMINT '14 | **SÁRGAMUSKOTÁLY** '13 | **HOLDEZÜST** '11 | **NAPARANY** '09 | **MAGITA** '10 | **LŐCSEI FEHÉR ASSZONY** '06

+ egy Béres Szőlőbirtok logós galléros póló 3 000 forint értékben

+ kétnapos hétvégi belépőjegy 2 fő részére az erdőbényei **Bor, mámor, Bénye** fesztiválra 2015. augusztusában 4 000 forint értékben VAGY + egy galléros póló

ŐSZ

A 6 palack Béres bor 15 450 forint értékben:
FURMINT '14 | **DIÓKÚT HÁRSLEVELÜ** '11 | **LŐCSE FURMINT** '11 | **FÉLÉDES HÁRSLEVELÜ** '13 | **MAGITA** '10 | **PEZSEGŐ** '13

+ különleges **borecet, lekvár és szörp** válogatás tokaj-hegyaljai kézműves termelőktől 4 500 forint értékben

+ kizárólag előfizetőinknek rendezett, forgalomban már nem kapható tételeinket bemutató, exkluzív **Béres borkóstoló est**en való részvétel 2 fő részére 2015. novemberében, Budapesten 14 000 forint értékben

Az előfizetési program résztvevői egy éven át, minden évszakban 6 palack, egy kartonba válogatott Béres bort kapnak házhoz ingyenes és rugalmas kiszállítással, valamint értékes és izgalmas meglepetésekkel és kedvezményekkel. Előfizetőink az első között kóstolhatják meg legújabb évjáratú borainkat, mivel friss tételeinket tesszük a csomagokba. | A program négy csomagjának együttes bruttó értéke 92 830 forint, az előfizetés bruttó díja 59 900 forint. | Előfizetés: regisztrációs adatlap letöltése. | Előfizetés határideje: 2014. november 21. | Házhozszállítás: ingyenesen, 2014. december, 2015. március, június és szeptember első hetében, előre egyeztetett időpontban. | További információ: regeczy.david@beres.hu | A csomagok változási jogát a piaci érték biztosítása mellett fenntartjuk! | www.beresbor.hu | www.facebook.com/beresbor

Év végi köszöntés

Sok, sok gyereket, felnőttet befogadtam az elmúlt évtizedekben, de 2013 dec. 5-én én is megtapasztaltam, milyen csodálatos érzés a befogadottság! Jó dolog úgy tartozni valahova, hogy azáltal az ember sehonnan sem szakad el! Köszönöm szépen a Magyar Államnak, hogy nagylelkűen befogadott! Őszinte szívvel ígérem, hogy megteszek mindent, jó földbe hullott magként, hogy sok szép virágot, bő termést hozzak Isten dicsőségére, és minden testvérem örömére! Hálás szeretettel megosztom az állampolgári eskü letétele után mondott néhány szívből jövő gondolatomat: Az 50-es évek végén Édesapám írt egy verset, amiben arról írt, hogy hideg van, farkasok üvöltenek, de ki kell tartani, mert eljön az áldott tavasz. Akkor ő ott ezért a hitéért 7 év börtönt kapott, amiből 4 és fél évet leült...s meghalt. Tavasz!!!–Úgyérzem,mostdecemberben,tavaszvan!Ugye,tavasszal befogadja a föld a búzamagot. Adventben Mária befogadja Jézus Krisztust! Befogadásból mindig élet fakad. Adná az Isten, hogy tényleg ez a nagylelkű gesztus életet szüljön. Tudatosan nem mondanék le román állampolgárságomról.

Az elbujdosás

Mikes Kelemen első leveléből

Én, Zágoni Mikes Kelemen, kinek az ő dicsőségéből részem nem vala, legalább az ő szomorúságából kiveszem a magam részét. Az ő dicsőségének napjait a História följegyezte, az ő nagy igazságos könyvébe; az ő szomorúságának csöndesebb napjait följegyzem én, ki nemes apródból hűséges íródeák-ká lettem. Íme, hallgassátok meg urunk, fejedelmünk búcsúját országunk határáról:

A hegytetőn megállt a bujdosó csapat, a vezető lemutatott a völgybe.

Látjátok azt az ezüst szalagot? Az a patak a gránic. Mindjárt Lengyelországban lesztek. A Fejedelem megrázkódott testében és visszatekintett a hegy túlsó oldalán. Tele volt néppel, ki gyalog, ki szekéren, lóháton igyekezett. A Fejedelem lehorgasztotta fejét, Pápay, a kék hajdúk kapitánya, mentegetőzve megszólalt: Nem tudtam őket visszaterelni, uram. Mindent megpróbáltam - Fejedelmi parancsolat, fenyegetés, akár csak a falra hányt borsó, nem fogott rajtuk.

A Fejedelem fölhágott egy sziklára, mely mint egy szószék állt ki, a had alája gyülekezett. És megszólalt, mondván: A dicsőségbe mindenkit bevehettem, a szenvedésbe nincs jusom. Ha jó módnak puha öle intene ti felétek onnan észak felől, még akkor sem hívnék senkit. És mi mégis megyünk. Forduljatok vissza! Ott lent a szolgaság vár ránk. Amott fönt meg a hazátlanság. Ott lent az erdők zúgnak, amelyeknek fájából bölcsőtöket megfaragták. Ott a nagy síkságok, amelyeken diadalmas harcok idején győzelmes hadaink dalolva robogtak végig. Menjetek vissza és meséljétek el gyermekeiteknek, hogy a késő unokák emlékezetébe is átmenjen. - Nem győztünk vezér... Nincs mit mesélni. Talán jobb, ha elfelednek bennünket. Ne emlékezzenek ránk, akik a véres tusából csak rabláncot hagytunk mi nemzetünkre!

– Nem úgy vagyon! A Golgota vetette meg a kereszténység fundamentumát. Az új világ akkor született meg, amikor

Viccesen mondtam, ha rajtam múlna, felvenném még az ukránt is, szlovákot is, szerbet is, mert meg vagyok győződve arról, hogy együtt, közösen, megfogva egymás kezét, hát az a 400 évvel ezelőtti, Bethlen Gábori Aranykor, Tündérkert, megvalósítható lehetne itt a Kárpát-medencében! Hiszem, hogy az Aranykor nem mögöttünk van, hanem előttünk van. És hiszem azt, hogy ez csak a tudatos befogadásból születhetik meg. Az elmúlt 20 évben több, mint 5000 gyereket fogadtam be, és életem minden értéke ezekből az Igenek-ből fakad. És, ha újra kezdeném, minden egyes Igent újból kimondanék. Adná az Isten, hogy a XXI. században, és ne csak a mi magyar szíveinkből, hanem a Kárpát-medencében velünk együtt élő minden nemzet szívéből egy nagy IGEN fakadna fel! Hisz mindannyian mondjuk a Mi Atyánkban, hogy jöjjön el Isten országa. Adná az Isten, hogy tényleg ezekből az Igenekből a szeretet, a jóság, az Irgalom országa épüljön fel mindannyiunk számára. Olyan ország, ahol a határokon át lehet járni, ahol az ember embertársának testvére, ahol nem üvöltenek a farkasok, s ahol béke van.

Isten áldja meg magukat.

Böjte Csaba OFM.

Krisztus urunk a keresztfán meghalt. Sebei az örökkévaló életnek megannyi kapui valának. Ezer sebből vérzik nemzetünk. Ez biztosítja az örökkévalóságát. - Az apród odaborul: Ne hagyd el felséges Fejedelem. Mivel érdemeltük meg azt, hogy íme, hű kutyádat, ki lábadnál hever, nem üződ vissza, minket pedig elversz magadtól?

S a Fejedelem bánatosan: Ugye, te Lórántffy gyerek vagy? Mikor láttad édes anyádat? Ugye régen nem láttad szegényt? Pedig vár, nagyon vár és ha lódobogást hall, kiszalad a várudvarra, hogy nem az ő kisfia jön-e haza? Apád elesett, állj a helyébe, szedd össze jobbagyaidat, maradj itt, hallgass, ne tágíts, dolgozzál, verj gyökereket otthon, hogy ki ne téphessenek. - A kemény katonák könnyűiket törölték. -Hát ti, hajdúk, mit sírtok? Gyerekek lettetek és szálla ment a körmötök alá? Vén Csákány, hajítsd el a kardot és térj vissza tenföldre! Ti hajdúk, mind, túrjátok tovább a földet, vessetek, arassatok, kapáljatok, kaszáljatok... Nekem nincsenek többé váraim, palotáim, seregeim, Rákóczi bujdosó lett, kinek a fejére martalócok leselkednek és hóhér feni bárdját...de nektek megvan a földetek, ha arasznyi is, ti reátok vár, hogy a dudvát kiirtsátok rajta, s megtartsátok ivadékaitoknak... De ha ti követtek, leghívebb híveim és idegenben busultok, napról-napra görnyedvén sírokat felé, ellenség lészen úr hazánkon. Azt mondod, hogy te csak katoná vagy? Hát ásd el a kardodat és eredj oda, ahol erős karú legény kell, mert ha te ott vagy, munkáddal egy idegent szorítasz ki....De jól megjegyezd a helyet, ahová kardodat ástad...És ezt a helyet jól emlékezetébe vésd fiaidnak is...Hogy majd, ha a Beszkidekről újra megszólal a tárogató, sötét éjfélnben is nyomban megtaláljátok és kiassátok.

Hangja elhalt, feje lehanyatlott.... gyalog megindult a gránic felé..... mögötte sírtak a bujdosók, a bujdosók mögött egy ország.

*(Rákosi Viktor: Korhadt fakeszeszek
Révai Kiadó Bp. 1899. febr. 17.)*